

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَجِّلْ فَرَجَهُمْ

سیستم هدایت و کنترل خودرو

پایه دهم

دوره دوم متوسطه

شاخه: کارداش

زمینه: صنعت

گروه تحصیلی: مکانیک

رشته مهارتی: تعمیر موتور و برق خودرو

استاندارد مهارتی مبنای: تعمیر اتومبیل سواری درجه (۲)

کد استاندارد متولی: ۴۳/۲۳/۲/۴ - ۸

امینیان، شهرام

۶۲۹

/۲۸۷

س ۳۵۳ الف/

۱۸۹ ص.

سیستم هدایت و کنترل خودرو / مؤلف: شهرام امینیان. - تهران: شرکت چاپ و نشر کتاب‌های درسی ایران.

متون درسی شاخه کارداش، زمینه صنعت، گروه تحصیلی مکانیک، رشته مهارتی تعمیر موتور و برق خودرو.

برنامه‌ریزی محتوا و نظارت بر تألیف: دفتر تألیف کتاب‌های درسی فنی و حرفه‌ای و کارداش.

۱. اتومبیل‌ها - نگهداری و تعمیر. ۲. اتومبیل‌ها - فرمان. ۳. اتومبیل‌ها - ترمز. الف. عنوان.

وزارت آموزش و پرورش
سازمان پژوهش و برنامه‌ریزی آموزشی

سیستم هدایت و کنترل خودرو - ۱۳۸۰-۳۱

سازمان پژوهش و برنامه‌ریزی آموزشی

دفتر تالیف کتاب‌های درسی فنی و حرفه‌ای و کارداش

شهرام امینیان (مؤلف)

اداره کل نظارت بر شرک و توزیع مواد آموزشی

شهرزاد قبیری (صفحه آرا) - محمدحسن معماری (طراح جلد)

تهران: خیابان ایرانشهر شمالی - ساختمان شماره ۴ آموزش و پرورش (شهید موسوی)

تلفن: ۰۹۱۶۱۱۱۸۸۳، دورنگار: ۰۹۲۶۶، کد پستی: ۱۵۸۴۷۴۷۳۵۹

وب‌گاه: www.irtextbook.ir و www.chap.sch.ir

شرکت چاپ و نشر کتاب‌های درسی ایران: تهران - کیلومتر ۱۷ جاده مخصوص کرج - خیابان ۶۱ (دارویخش)

تلفن: ۰۹۱۶۱۵۸۵۱۰، دورنگار: ۰۹۱۶۵۸۵۱۰، صندوق پستی: ۳۷۵۱۵-۱۳۹

شرکت چاپ و نشر کتاب‌های درسی ایران «سهامی خاص»

چاپ نهم ۱۴۰۳

نام کتاب:

پدیدآورنده:

مدیریت برنامه‌ریزی درسی و تالیف:

شناسه افزوده برنامه‌ریزی و تالیف:

مدیریت آماده‌سازی هنری:

شناسه افزوده آماده‌سازی:

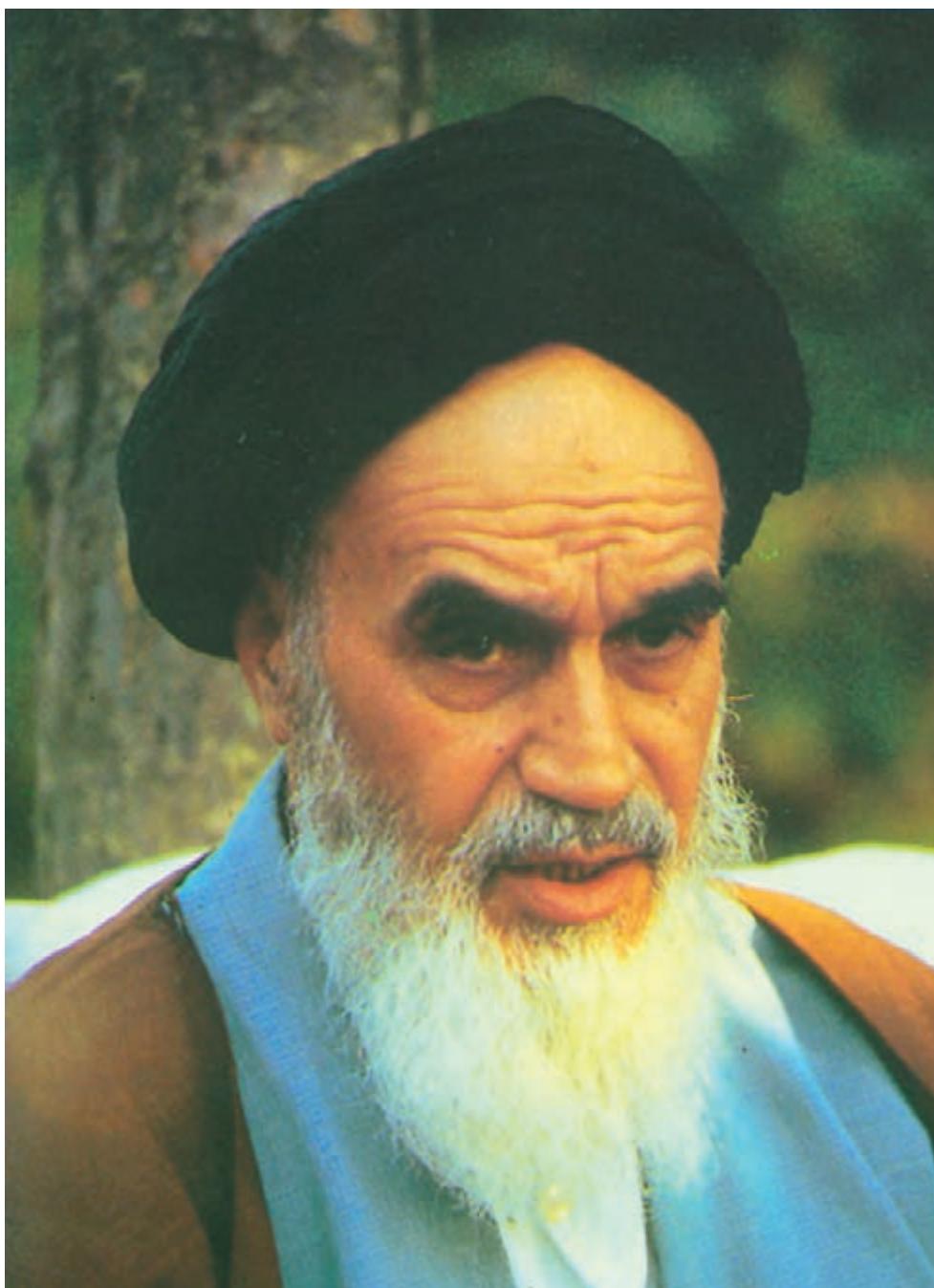
نشانی سازمان:

ناشر:

چاپخانه:

سال انتشار و نوبت چاپ:

کلیه حقوق مادی و معنوی این کتاب متعلق به سازمان پژوهش و برنامه‌ریزی آموزشی وزارت آموزش و پرورش است و هرگونه استفاده از کتاب و اجزای آن بهصورت جایی و الکترونیکی و ارائه در بایگاه‌های مجازی، نمایش، اقتباس، تلخیص، تبدیل، ترجمه، عکس‌برداری، نقاشی، تهیه فیلم و تکثیر به هر شکل و نوع بدون کسب مجوز از این سازمان منوع است و متخلفان تحت پیگرد قانونی قرار می‌گیرند.

شما عزیزان کوشش کنید که از این وابستگی بیرون آید و احتیاجات کشور خودتان را برآورده سازید، از نیروی انسانی ایمانی خودتان غافل نباشد و از اتکای به اجانب بپرهیزید.

امام خمینی «قدس سرہ»

هنرآموزان محترم، هنرجویان عزیز و اولیای آنان می‌توانند نظر اصلاحی خود را درباره مطالب کتاب‌های درسی از طریق سامانه «نظر سنجی از محتوای کتاب درسی» به نشانی nazar.roshd.ir یا نامه به نشانی تهران- صندوق پستی ۱۵۸۷۵-۴۸۷۴ ارسال کنند.

سازمان پژوهش و برنامه‌ریزی آموزشی

مقدمه‌ای بر چگونگی برنامه‌ریزی کتاب‌های پوダメانی

برنامه‌ریزی تألیف «پوダメان‌های مهارت» یا «کتاب‌های تخصصی شاخه کاردانش» بر مبنای استانداردهای «مجموعه برنامه‌های درسی رشته‌های مهارتی شاخه کاردانش، مجموعه هشتم» صورت گرفته است. بر این اساس ابتدا توانایی‌های هم‌خانواده (Power Harmonic) مورد مطالعه و بررسی قرار گرفته است. سپس مجموعه مهارت‌های هم‌خانواده به صورت واحدهای کار تحت عنوان (Unit) دسته‌بندی می‌شوند. در نهایت واحدهای کار هم‌خانواده با هم مجدداً دسته‌بندی شده و پوダメان مهارتی (Module) را شکل می‌دهند.

دسته‌بندی «توانایی‌ها» و «واحدهای کار» توسط کمیسیون‌های تخصصی با یک نگرش علمی انجام شده است به گونه‌ای که یک سیستم پویا بر برنامه‌ریزی و تألیف پوダメان‌های مهارت نظارت دائمی دارد.

با روش مذکور یک «پوダメان» به عنوان کتاب درسی مورد تأیید وزارت آموزش و پژوهش در «شاخه کاردانش» چاپ‌سپاری می‌شود.

به طور کلی هر استاندارد مهارت به تعدادی پوダメان مهارت (M_1 و M_2 و ...) و هر پوダメان نیز به تعدادی واحد کار (U_1 و U_2 و ...) و هر واحد کار نیز به تعدادی توانایی (P_1 و P_2 و ...) تقسیم می‌شوند. به طوری که هنرجویان در پایان آموزش واحدهای کار (مجموع توانایی‌های استاندارد مربوطه) و کلیه پوダメان‌های هر استاندارد، تسلط و مهارت کافی در بخش نظری و عملی را به گونه‌ای کسب خواهند نمود که آمادگی کامل را برای شرکت در آزمون جامع نهایی جهت دریافت گواهینامه مهارت به دست آورند.

بدیهی است هنرآموزان و هنرجویان ارجمند شاخه کاردانش و کلیه عزیزانی که در امر توسعه آموزش‌های مهارتی فعالیت دارند، می‌توانند ما را در غنای کیفی پوダメان‌ها که برای توسعه آموزش‌های مهارتی تدوین شده است رهنمون و یاور باشند.

سازمان پژوهش و برنامه‌ریزی آموزشی

دفتر تألیف کتاب‌های درسی

فنی و حرفه‌ای و کاردانش

مقدمه

حمد و سپاس خداوندبارک و تعالیٰ را که از کرت الطافش بی خبریم و حمدش را با اذن او بر زبان جاری می‌سازیم و امر او را اطاعت می‌کنیم و گرنه ما را توان حمدگویی آن قیوم بی همتان نمی‌باشد.

پودمان حاضر در مورد پیاده و سوار کردن، عیب‌یابی و رفع عیب سیستم ترمز، سیستم فرمان و انواع سیستم‌های تعلیق اتومبیل‌های سواری منطبق بر اهداف آموزشی شاخه کاردانش بر مبنای توانایی‌های شماره ۲۱—۲۰—۱۹ استاندارد مهارت و آموزشی تعمیر کار درجه ۲ اتومبیل‌های سواری، کد ۴۳/۲۲/۱—۸ گروه مکانیک خودرو تألیف شده است که می‌تواند علاوه بر هنرجویان شاخه کاردانش برای سایر علاقمندانی که فعالیت آن‌ها در ارتباط با سیستم‌های هدایت و کنترل خودرو می‌باشد مفید واقع شود. بررسی‌های پیش‌آزمون به منظور ایجاد انگیزه و علاقمندی و فراهم نمودن بستر مناسبی برای یادگیری و سوالات آزمون پایانی برای ارزیابی آموخته‌های مخاطبین طراحی و در ابتداء و انتهای هر واحد کار آورده شده است.

بدیهی است که بیان نکته نظرها و رهنمودهای تمامی عزیزانی که در امر توسعه آموزش‌های مهارتی فعالیت دارند چراغ راه اینجانب خواهد بود.

با تشکر — مؤلف

فهرست

۱	واحد کار اول
۲	پیش آزمون (۱)
۳	۱-۱- مکانیزم های مکانیکی، هیدرولیکی و نیوماتیکی
۵	۱-۲- سیستم ترمز
۸	۱-۳- اجزای سیستم ترمز
۱۹	۱-۴- دستورالعمل آزمایش، عیب یابی، پیاده و سوار، رفع عیب و تنظیم ترمذستی
۲۴	۱-۵- ورود هوا به سیستم ترمز و آثار آن
۲۵	۱-۶- دستورالعمل کنترل عملکرد مدار هیدرولیک سیستم ترمز، هواگیری، شست و شو و تعویض مایع سیستم ترمز
۳۱	۱-۷- دستورالعمل پیاده و سوار کردن لوله ها و شیلنگ های مدار هیدرولیک ترمز
۳۲	۱-۸- دستورالعمل عیب یابی، پیاده کردن، رفع عیب، سوار کردن و تنظیم سیستم ترمز کاسه ای (کفسکی) و اجزای آن
۴۰	۱-۹- دستورالعمل عیب یابی، پیاده کردن، رفع عیب، سوار کردن سیستم ترمز دیسکی و اجزای آن
۴۷	۱-۱۰- دستورالعمل عیب یابی، پیاده کردن، رفع عیب و سوار کردن پمپ اصلی ترمز
۵۰	۱-۱۱- دستورالعمل عیب یابی، پیاده کردن، رفع عیب و سوار کردن بوستر خلئی ترمز
۵۳	۱-۱۲- دستورالعمل عیب یابی، پیاده کردن، رفع عیب و سوار کردن پدال ترمز
۵۵	۱-۱۳- سیستم ترمز ضد قفل (ABS)
۵۷	۱-۱۴- اجزای سیستم ترمز ضد قفل (ABS)
۵۸	۱-۱۵- دستورالعمل هوایگیری سیستم هیدرولیکی ترمز خودروهای مجهز به سیستم ضد قفل (ABS)
۶۱	۱-۱۶- جدول عیب یابی سیستم ترمز
۶۴	آزمون پایانی (۱)
۶۷	واحد کار دوم
۶۸	پیش آزمون (۲)
۶۹	۲-۱- سیستم فرمان در خودرو
۷۱	۲-۲- انواع فرمان مکانیکی

۷۴	۲-۳- اجزای مجموعه فرمان مکانیکی
۸۰	۲-۴- دستورالعمل پیاده و سوار کردن متعلقات مجموعه فرمان
۸۵	۲-۵- دستورالعمل پیاده و نصب کردن جعبه فرمان و گردگیرها
۸۹	۲-۶- دستورالعمل باز کردن، بستن و تنظیم جعبه فرمان های ساچمه ای
۹۳	۲-۷- دستورالعمل باز کردن، کنترل، بستن و تنظیم جعبه فرمان های شانه ای (کشویی)
۹۸	۲-۸- جدول عیب یابی سیستم فرمان
۹۹	آزمون پایانی (۲)

۱۰۱	واحد کار سوم
۱۰۲	پیش آزمون (۳)
۱۰۴	۳-۱- سیستم تعلیق خودرو
۱۱۰	۳-۲- فنر و فربندی سیستم تعلیق
۱۱۳	۳-۳- کمک فنر (ارتعاش گیر)
۱۱۵	۳-۴- اصول کار کمک فنر در خودرو
۱۱۶	۳-۵- اجزای سیستم تعلیق و فربندی خودرو
۱۲۲	۳-۶- دستورالعمل پیاده و سوار کردن سیستم تعلیق ثابت با فنر شمش و محور محرک
۱۲۷	۳-۷- دستورالعمل پیاده و سوار کردن سیستم تعلیق مستقل ستونی (مک فرسون) محور متحرک
۱۳۵	۳-۸- دستورالعمل پیاده و سوار کردن سیستم تعلیق مستقل ستونی (مک فرسون) با محور محرک
۱۵۲	۳-۹- دستورالعمل پیاده و سوار کردن سیستم تعلیق ژامبونی
۱۶۶	۳-۱۰- زوایای چرخها
۱۷۰	۳-۱۱- چرخ و تایر
۱۷۵	۳-۱۲- دستورالعمل تنظیم زوایای چرخ
۱۷۹	۳-۱۳- دستورالعمل بالا نس چرخها
۱۸۳	۳-۱۴- جدول عیب یابی سیستم فرمان
۱۸۶	آزمون پایانی (۳)
۱۸۹	مراجع و مأخذ

ساعات آموزش			عنوان توانایی	شماره	
نظری	عملی	جمع		توانایی	واحد کار
۴۰	۳۲	۸	توانایی پیاده و سوار کردن، عیب یابی و رفع عیب انواع سیستم های ترمز اتومبیل های سواری	۱۹	۱
۱۶	۱۲	۴	توانایی پیاده و سوار کردن، عیب یابی و رفع عیب انواع جعبه فرمان های معمولی در اتومبیل های سواری	۲۰	۲
۴۰	۳۲	۸	توانایی پیاده و سوار کردن، عیب یابی و رفع عیب انواع سیستم های تعلیق اتومبیل های سواری	۲۱	۳

هدف کلی پودمان

پیاده و سوار کردن، عیب یابی و رفع عیب سیستم‌های ترمز، انواع

جعبه فرمان‌های معمولی و سیستم تعليق

اتومبیل‌های سواری

واحد کار اول

توانایی پیاده و سوار کردن، عیب یابی و رفع عیب انواع سیستم‌های ترمز اتومبیل‌های سواری

هدف کلی

پیاده و سوار کردن، عیب یابی و رفع عیب سیستم ترمز (مدار ترمز، پمپ اصلی و چرخ‌ها، ترمزدستی و تنظیم آنها)

هدف‌های رفتاری : فراگیر پس از پایان این واحد کار قادر خواهد بود :

- ۱- مکانیزم‌های مکانیکی، هیدرولیکی و نیوماتیکی را توضیح دهد.
- ۲- اصول کار سیستم ترمز و انواع آن را توضیح دهد.
- ۳- اجزای سیستم ترمز را توضیح دهد.
- ۴- سیستم ترمز دستی را عیب یابی، پیاده و سوار، رفع عیب و تنظیم کند.
- ۵- ورود هوا به سیستم ترمز و آثار آن را توضیح دهد.
- ۶- مدار هیدرولیک سیستم ترمز را هواگیری، شستشو و تعویض روغن کند.
- ۷- لوله‌ها و شیلنگ‌های مدار هیدرولیک ترمز را پیاده، رفع عیب و سوار کند.
- ۸- اجزای سیستم ترمز کاسه‌ای (کفسکی) چرخ‌ها را پیاده، سوار، رفع عیب و تنظیم کند.
- ۹- اجزای سیستم ترمز دیسکی را عیب یابی، پیاده، رفع عیب و سوار کند.
- ۱۰- پمپ اصلی ترمز را عیب یابی، پیاده، رفع عیب و سوار کند.
- ۱۱- بوستر ترمز خلائی ترمز را عیب یابی، پیاده، رفع عیب و سوار کند.
- ۱۲- پدال ترمز را پیاده، رفع عیب و سوار کند.
- ۱۳- سیستم ترمز ضد قفل (ABS) را توضیح دهد.
- ۱۴- اجزای سیستم ترمز ضد قفل (ABS) را نام ببرد و توضیح دهد.
- ۱۵- سیستم هیدرولیکی ترمز خودروهای مجهز به سیستم ضد قفل (ABS) را هواگیری کند.
- ۱۶- با استفاده از جدول عیب یابی سیستم ترمز را عیب یابی کند.
- ۱۷- با استفاده از جدول، معایب سیستم ترمز را مشخص و رفع عیب کند.

ساعت‌آموزش

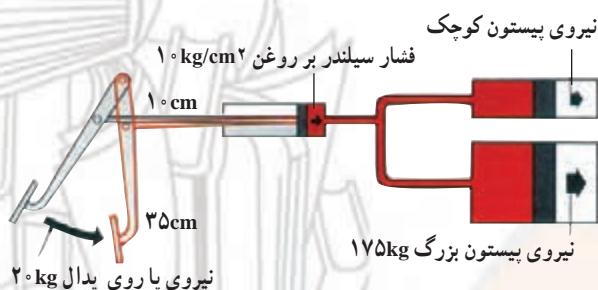
نظری	عملی	جمع
۸	۳۲	۴۰

پیش آزمون (۱)

۱- وظیفه سیستم ترمز چیست؟

- الف) ایجاد شتاب مثبت ب) ایجاد شتاب منفی ج) ایجاد نیروی بازدارنده

۲- فشار هیدرولیکی مدار ترمز ابتدا در کدام قسمت تولید می شود؟

- الف) سیلندر چرخ
ب) پدال ترمز
ج) سیلندر اصلی
د) سرو

۳- کدام گزینه نشان دهنده بهترین حالت ترمز است؟

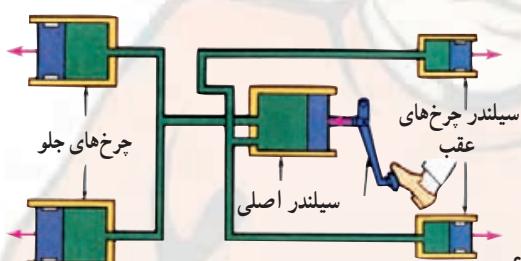
الف) گشتاور آن نیرو به اندازه گشتاور نیروی اصطکاکی تایر و جاده شود.

ب) نیروی آن به اندازه نیروی جاده باشد.

ج) قدرت نگهدارنده آن به اندازه قدرت حداکثر موتور باشد.

د) قدرت آن از قدرت موتور بیشتر باشد.

۴- چرا قطر سیلندرهای ترمز چرخ‌های جلو بیشتر از چرخ‌های عقب انتخاب می‌شوند؟

الف) برای چرخ‌های جلو نیروی کمتری مورد نیاز است.

ب) برای چرخ‌های جلو نیروی بیشتری مورد نیاز است.

ج) برای چرخ‌های عقب نیروی بیشتری مورد نیاز است.

د) برای اینکه قطر سیلندرها مساوی اند.

۵- عملکرد اسنفجی پدال ترمز زیر پا نشان دهنده کدام عیب است؟

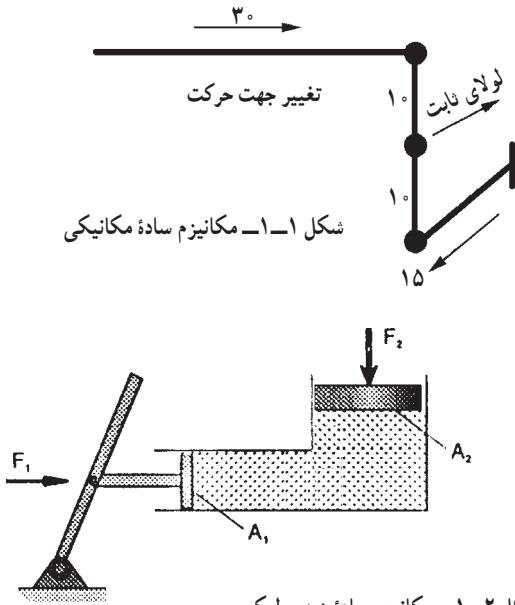
الف) اتمام لنت ترمز

ب) هوا داشتن مدار ترمز

ج) کم شدن مقدار روغن ترمز

د) معیوب شدن اجزای لاستیکی سیستم ترمز

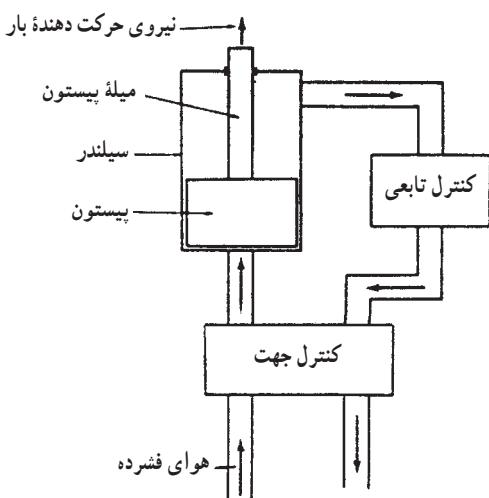

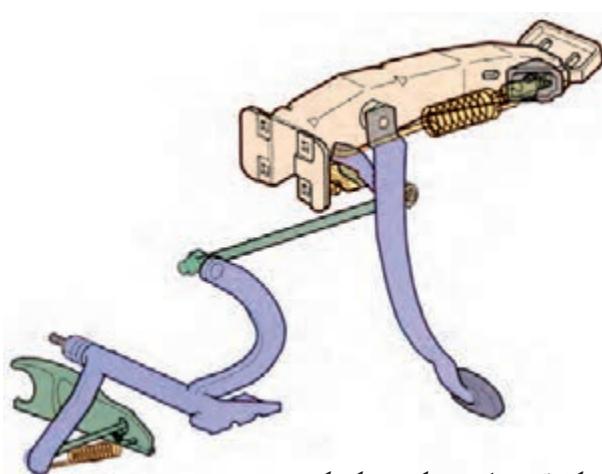
۱-۱- مکانیزم های مکانیکی، هیدرولیکی و نیوماتیکی
دستگاه ترمز برای کم کردن سرعت اتومبیل یا متوقف ساختن آن طرح ریزی شده است.

دستگاه ترمز ممکن است با استفاده از مکانیزم های مکانیکی (شکل ۱-۱)، هیدرولیک (شکل ۱-۲)، نیوماتیکی (شکل ۱-۳) یا به طور الکتریکی کار کند. البته تمام این مکانیزم ها به روش مشابهی عمل می کنند. وقتی که راننده پدال ترمز را فشار می دهد، کفشه که به کاسه چرخ فشرده می شود. پس از آن اصطکاک بین کفشه ترمز و کاسه چرخ اتومبیل را متوقف کرده یا سرعت آن را کم می کند.

شکل ۱-۲- مکانیزم ساده هیدرولیکی

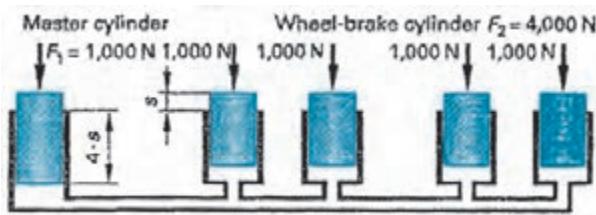

شکل ۱-۳- مکانیزم ساده نیوماتیکی

شکل ۱-۴- کاربرد مکانیزم مکانیکی در خودرو

۱-۱-۱- مکانیزم مکانیکی : مکانیزم های مکانیکی نیروی اعمال شده را از طریق یک سری اهرم بندی (کابل یا میله) که به وسیله لولاهایی به یکدیگر متصل و یا در نقطه ای از شاسی مستقر شده اند، به کفشه های ترمز (لنت ها) انتقال می دهند و آنها را به کاسه یا دیسک چرخ می فشارند تا در اثر اصطکاک ایجاد شده عمل ترمز گیری انجام شود. قانون اهرم ها، «نسبت طول بازوی متحركة به محرک» باعث افزایش نیروی اولیه (نیروی پدال) می شود. این مکانیزم در سیستم ترمز دستی و کلاچ های کابلی، باز کردن در صندوق و مخزن سوخت در اتومبیل ها مورد استفاده قرار می گیرد (شکل ۱-۴).

شکل ۱-۵- اساس کار سیستم های هیدرولیکی

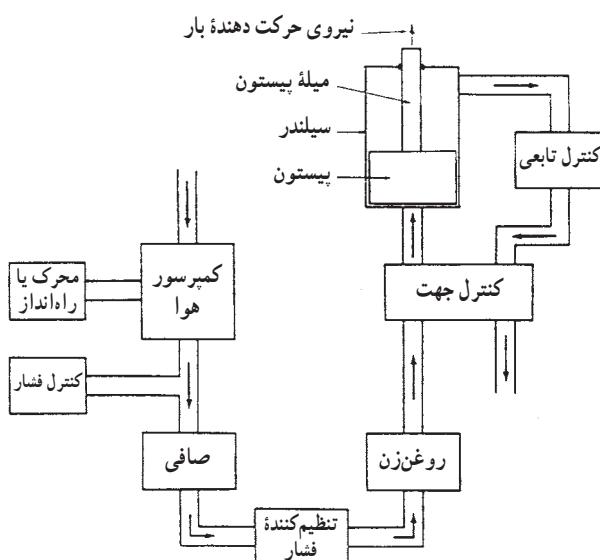
۱-۱-۲- مکانیزم هیدرولیکی : هیدرولیک علم

استفاده از فشار مایعات برای انتقال نیرو یا حرکت است. سیستم های هیدرولیکی براساس قانون پاسکال کار می کنند. طبق این قانون، فشار ایجاد شده در تمام نقاط بدنه ظرف بسته، که مایع در آن تحت فشار قرار گرفته است، برابر است (شکل ۱-۵).

بنابراین می توان در یک سیلندر، نیروی F_1 را به مقطع A

$$\text{وارد کرد و در آن فشاری معادل } \frac{F_1}{A_1} \text{ ایجاد نمود.}$$

حال اگر این سیلندر به چهار سیلندر مشابه دیگر مرتبط باشد در صورت جایه جایی (4.s) در سیلندر اولیه سایر سیلندرها به اندازه (s) جایه جای شوند و نیروی F_1 را منتقل می نمایند. یعنی می توان فشار دلخواهی را در کل مدار مرتبط به هم تولید کرد.

شکل ۱-۶- یک سیستم نیوماتیکی کامل

$$v_1 = \frac{P \cdot V}{P_1}$$

$$\text{فشار ثانویه با توجه به فشار لازم}$$

$$P_1 = \frac{P \cdot V}{v_1}$$

$$\text{فشار ثانویه با توجه به حجم لازم}$$

فشار اولیه

حجم اولیه

$P_1 = \frac{P \cdot V}{v_1}$

حجم ثانویه

$v_1 = \frac{P \cdot V}{P_1}$

۱-۱-۳- مکانیزم نیوماتیکی : نیوماتیک علم

استفاده از فشار گازها (هوای فشرده) برای انتقال نیرو یا حرکت است. گازها را می توان در یک محفظه مسدود تا حد مایع متراکم کرد و از آنها به تدریج برای مصارف مختلف استفاده نمود. برای این منظور هوا را در یک مخزن استاندارد متراکم می کنند. سپس هوا ای فشرده شده از طریق یک شیر (سوپاپ) چند حالت به طرف یک سیلندر نیوماتیکی فرستاده می شود. در اثر نیروی آزاد شده از هوای فشرده، پیستون در داخل سیلندر حرکت می کند و مشابه سیستم های مکانیکی و هیدرولیکی می تواند باعث حرکت اجزاء یک سیستم انتقال نیرو یا حرکت گردد. البته این سیستم نسبت به سیستم های هیدرولیکی دارای قدرت و سرعت بسیار بالاتری است.

محاسبات اولیه هوای فشرده با استفاده از رابطه زیر صورت می گیرد.

$$Q = P \cdot v = P_1 \cdot v_1$$

شکل ۱-۶- نشان دهنده شماتیک یک سیستم نیوماتیکی

است.

۱-۲- سیستم ترمز

ساختار کلی سیستم ترمز در شکل ۱-۷ نشان داده شده است.

وظیفه این سیستم، ایجاد شتاب منفی لازم برای متوقف کردن کامل یا کنترل حرکت خودرو (کاهش سرعت) است.

سیستم ترمز با ایجاد دو نوع مقاومت به توقف یا کاهش سرعت خودرو منجر می شود.

- مقاومت ناشی از اصطکاک بین صفحات لنت و دیسک (لنلت و کاسه چرخ) است.

- مقاومت دیگر ناشی از اصطکاک بین تایرهای خودرو و جاده است.

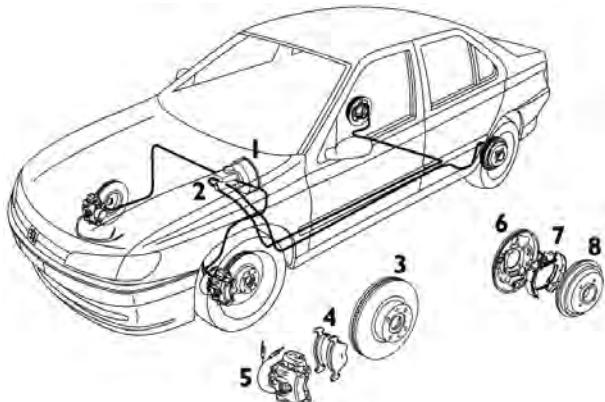
برای ایجاد مقاومت های مورد نیاز باید به موارد ذیل توجه کرد :

- بهترین حالت ترمز کردن؛

- ساختار سیستم ترمز؛

- روش ایجاد تغییر در نیروی ترمز چرخ ها،

- ترمز گیری.

شکل ۱-۷- ساختار کلی ترمز

۱- بوستر ترمز

۲- سیلندر اصلی همراه با مخزن روغن ترمز

۳- دیسک ترمز پرهای

۴- لنت ترمز

۵- کالیبر

۶- صفحه سیستم (طبق) ترمز عقب

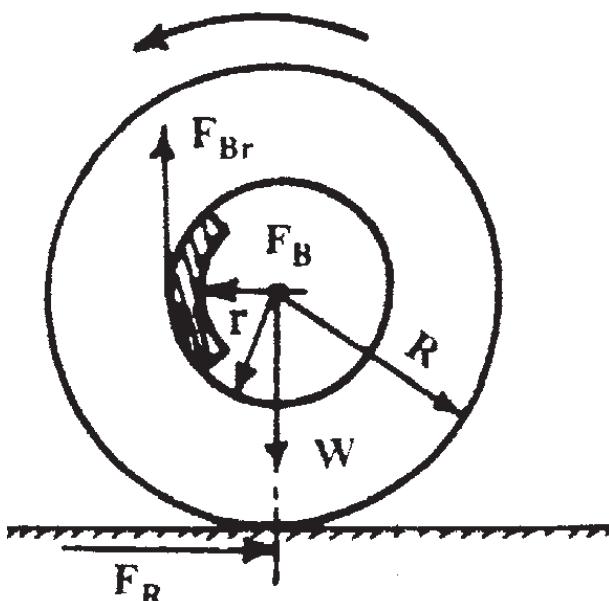
۷- کفشک ترمز همراه با سیلندر

۸- کاسه ترمز

۱-۲-۱- بهترین حالت ترمز کردن : دستگاه ترمز ما نیروی F_{Br} را در کلاهه چرخ یا دیسک ایجاد می کند و نیروی اصطکاک جاده F_R بر تایر، که در واقع نیروی محرک است، اثر می کند.

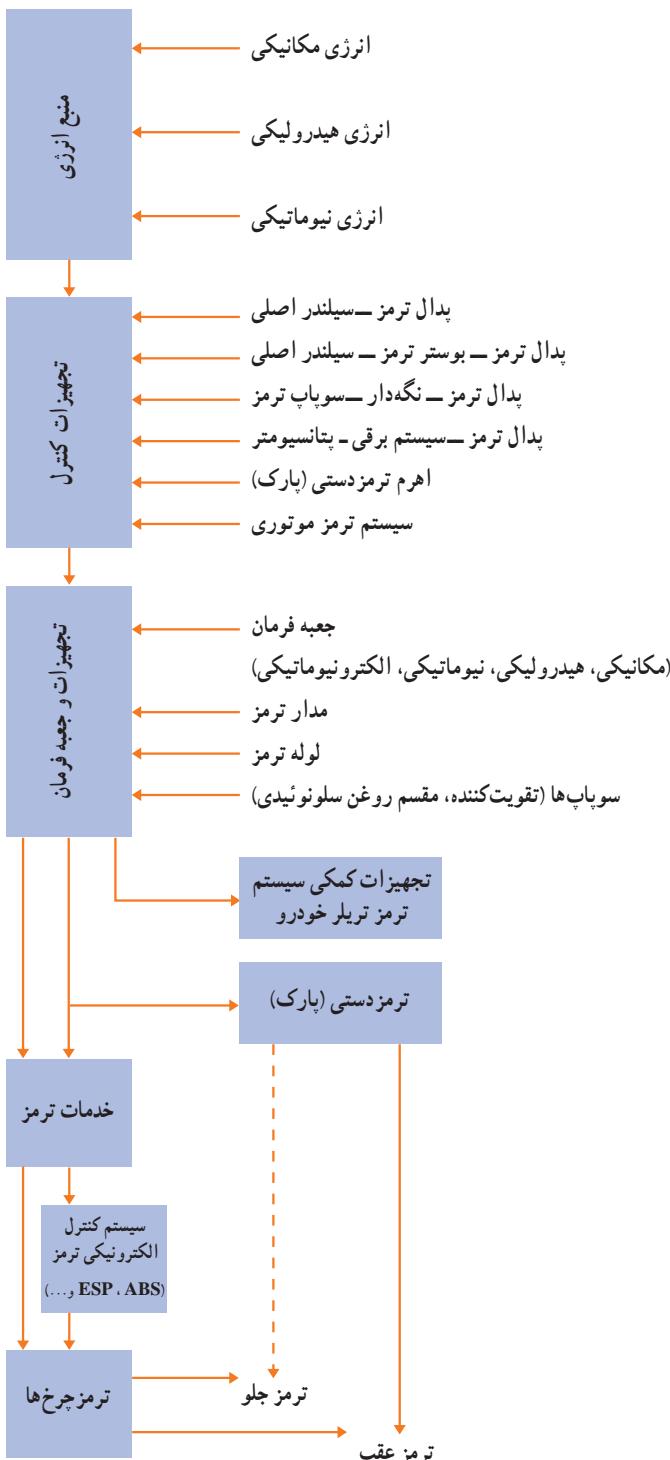
هر گاه مقدار گشتاور وارد به کاسه چرخ یا دیسک با گشتاور نیروی اصطکاک تایر و جاده برابر شود، چرخ در حال غلظیدن توقف می کند، که این حالت بهترین حالت ترمز کردن است.

اگر M_R بیشتر از M_{Br} شود چرخ قفل می کند و خودرو روی سطح جاده لیز می خورد (شکل ۱-۸).

شکل ۱-۸- دیاگرام عمل ترمز

$$M_R = M_{Br}$$

شکل ۹-۱- ساختار سیستم ترمز

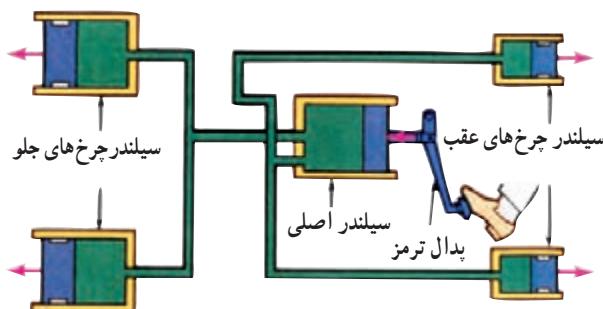
۱-۲-۲- انواع سیستم ترمز : در شکل

۹- ساختار سیستم ترمز نشان داده شده است.
دستگاه ترمز در این ساختار ممکن است، با استفاده از مکانیزم های مکانیکی، هیدرولیکی، فشار هوا (نیوماتیکی) یا الکتریکی کار کند. البته همه این مکانیزم ها به روش مشابهی عمل می کنند.

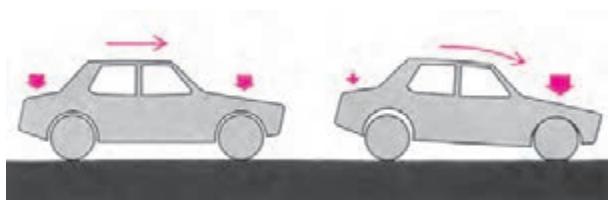
وقتی راننده پدال ترمز را فشار بدهد مکانیزم لنت را به کاسه یا دیسک چرخ فشار می دهد. پس از آن اصطکاک بین لنت و کاسه یا دیسک چرخ اتومبیل را متوقف یا سرعت آن را کم می کند. دستگاه ترمز به کمک مکانیزم های یاد شده به نسبت قدرتی که از دستگاه ترمز انتظار می رود فعال می شوند. مثلاً هرگاه خودرویی با انرژی زیاد (کامیون) را متوقف کنیم احتیاج به مکانیزم نیرومندی داریم. در این گونه موارد از انرژی هوای فشرده کمک گرفته می شود. در خودروهای سواری بزرگی با توجه به سبکی وزن از مکانیزم هیدرولیکی با سیستم یا بدون سیستم تقویتی (بوستر خلائی) استفاده می شود.

۱-۲-۳- اساس کار ترمزهای هیدرولیکی :

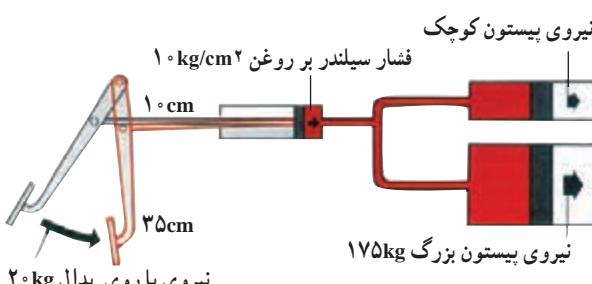
همان گونه که ذکر شد، ترمزهای هیدرولیکی بر اساس قانون پاسکال عمل می کنند. طبق این قانون، فشار ایجاد شده در تمام نقاط بدنه ظرف بسته ای که مایع در آن تحت فشار قرار گرفته، برابر است.

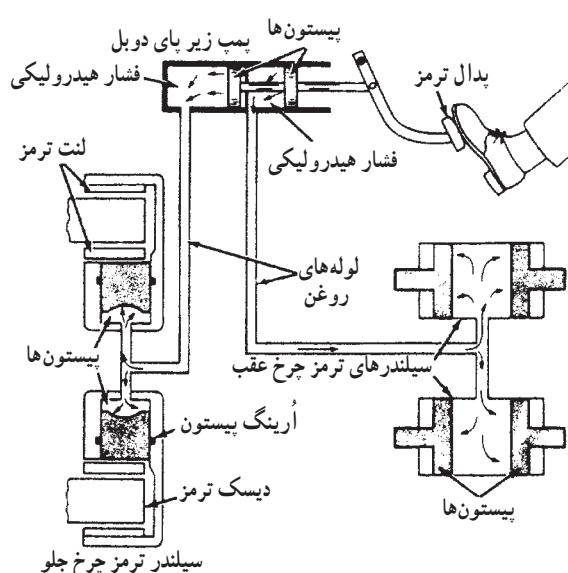
شکل ۱-۱۰- اساس کار ترمزهای هیدرولیکی

شکل ۱-۱۱- انتقال وزن در هنگام ترمزکردن

شکل ۱-۱۲- دیاگرام تغییر نیروی ترمز در چرخها

شکل ۱-۱۳- جریان روند ترمز در مدار هیدرولیک ترمزگیری

بنابراین، اگر به یک سیلندر (سیلندر اصلی) نیرویی وارد گردد عین این نیرو به سایر سیلندرها وارد می‌شود. در خودرو این سیلندر به چهار سیلندر مشابه دیگر مرتبط است (سیلندر ترمز چهار چرخ). نیرویی وارد شده به وسیله پای راننده F عیناً به سایر سیلندرها منتقل می‌شود. در نتیجه می‌توان فشار دلخواهی را در کل مدار مرتبط به هم سیستم ترمز هیدرولیکی ایجاد کرد.

۱-۲-۴- روش ایجاد تغییر در نیروی ترمز چرخها:

برای هر محور، نیروی ترمز معینی مورد نیاز است. مثلاً به دلیل انتقال جرم در حالت ترمزکردن، مقداری از نیروی محور عقب به محور جلو انتقال می‌یابد. در شکل ۱-۱۱ این تأثیر دیده می‌شود. بنابراین لازم است برای جلوگیری از لغزن (در چرخی که نیروی ترمز، بیشتر از حد اعمال شده است) یا کاهش راندمان ترمز (در چرخی که نیروی ترمز کمتری دارد) نیروی ترمز و چرخ را به اندازه لازم طراحی کنند. به این منظور قطر سیلندر چرخهای جلو که نیروی زیادتر بر محور آن وارد می‌شود بزرگ‌تر و قطر سیلندر چرخهای عقب که نیروی کمتری بر محور آن وارد می‌شود کوچک‌تر می‌سازند (شکل ۱-۱۲).

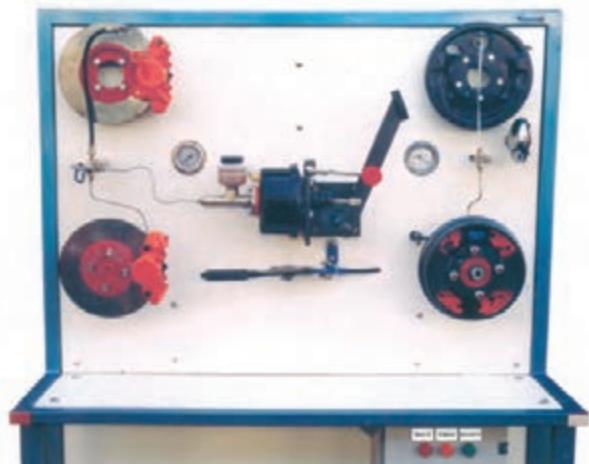
۱-۲-۵- ترمزگیری : ترمزگیری از پدال ترمز آغاز

می‌شود (شکل ۱-۱۳). وقتی راننده پدال ترمز را فشار می‌دهد مایع ترمز از پمپ زیر پا وارد لوله‌های انتقال می‌شود و به پمپ‌های ترمز چرخها می‌رسد. با افزایش فشار هیدرولیکی، کفشهای لنت ترمزها به کاسه یا دیسک‌های چرخان فشرده می‌شود. اصطکاک حاصل سبب کاهش سرعت یا توقف چرخ و خودرو می‌شود.

۳-۱- اجزای سیستم ترمز

اجزای سیستم ترمز در یک سیستم ترمز دوبل (شکل

۱-۱۴) عبارتند از :

شکل ۱-۱۴- اجزای سیستم ترمز

۱- پدال ترمز

۲- سیلندر اصلی ترمز (پمپ ترمز زیر پا یا پمپ اصلی)

۳- بوستر ترمز خلائی

۴- لوله های روغن ترمز

۵- شیر تناسب ترمز

۶- ترمز کلاسیکی چرخ عقب

۷- ترمز دیسکی چرخ جلو

۸- اهرم ترمز دستی

۱-۳- پدال ترمز : در خودروهای سواری معمولاً^۱

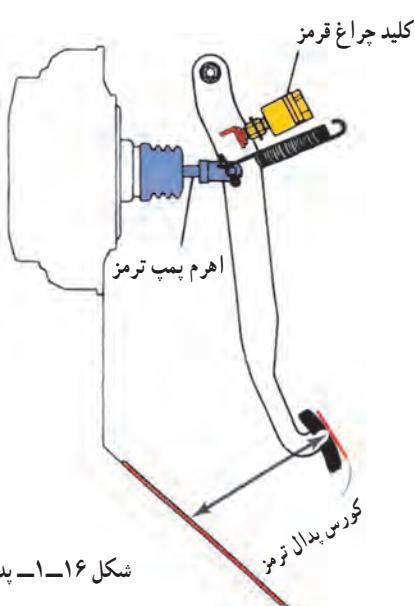
پدال ترمز و کلاچ (جعبه دنده های معمولی غیر اتوماتیک) روی یک محور نصب شده اند (شکل ۱-۱۵) و به صورت الکلنگی عمل می کنند.

شکل ۱-۱۵- مجموعه پدال های ترمز و کلاچ

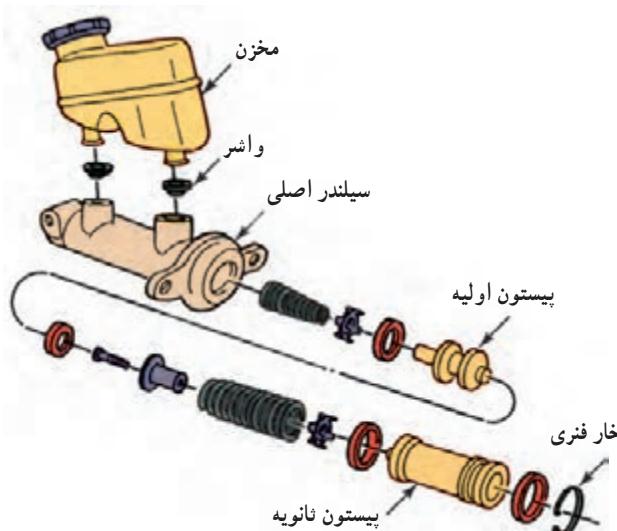
این اهرم بندی دارای دو بازوی بلند و کوتاه است که وقتی

پدال فشرده می شود اهرم بلند نیروی پای راننده را تقویت می نماید و اهرم کوتاه تر، که میله فشاری روی آن به صورت لو لا بی نصب شده است نیروی حاصل از پای راننده را، که با استفاده از اهرم بلند تقویت شده، به پیستون پمپ اصلی انتقال می دهد.

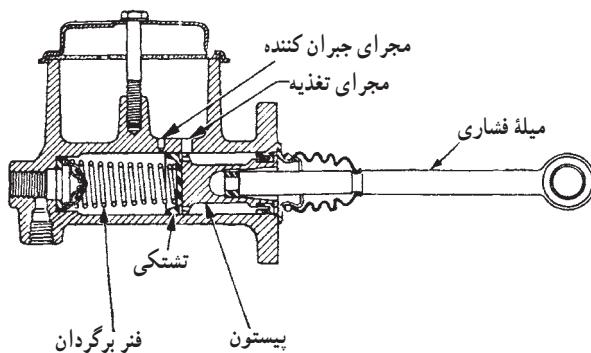
شکل ۱-۱۶- پدال ترمز

یک کلید چراغ ترمز (Stoplight) در بالای اهرم پدال نصب می گردد تا با حرکت آن چراغ های اخطار ترمز در قسمت عقب خودرو روشن شود (شکل ۱-۱۶).

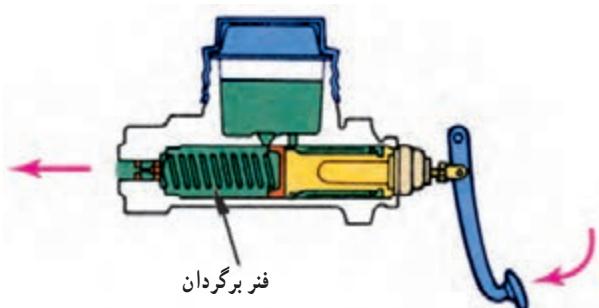
شکل ۱۷-۱—اجزای سیلندر اصلی

۱-۳-۲—سیلندر اصلی ترمز : سیلندر اصلی، که وظیفه پمپ کردن مایع ترمز تحت فشار به مدارات ترمز را دارد، لوله چدنی کوچکی است که در آن اجزای نشان داده شده در شکل ۱-۱۷ به کار رفته است.

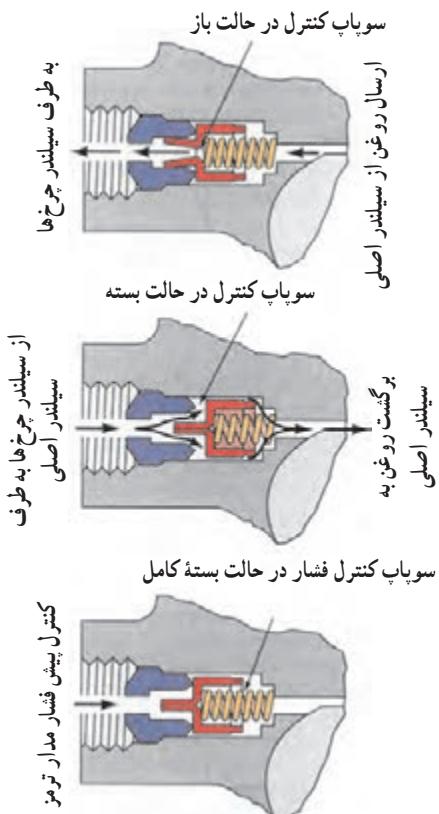
شکل ۱۸-۱—میله فشاری، پیستون و تشکی

وظیفه اجزای سیلندر اصلی عبارت است از :
میله فشاری (شکل ۱۸-۱) : این میله توسط اهرم پدال ترمز به حرکت درمی آید و نیروی پدال را (برای به حرکت درآوردن پیستون در سیلندر ترمز) منتقل می کند.
پیستون : یک پیستون قرقه‌ای شکل دو مرحله‌ای وظیفه فشردن مایع ترمز را در داخل سیلندر به عهده دارد.
تشکی های عقب و جلو : دو عدد لاستیک در جلو و عقب پیستون قرار گرفته که در هنگام حرکت پیستون به جلو، مایع ترمز به سطوح آنها فشار می آورد و لبه‌های نازک لاستیکی را به دیواره داخل سیلندر می چسباند و از فرار مایع ترمز به پشت پیستون‌ها جلوگیری می کند. در نتیجه مایع ترمز در جلوی پیستون تحت فشار قرار می گیرد و به مدار ترمز ارسال می گردد.

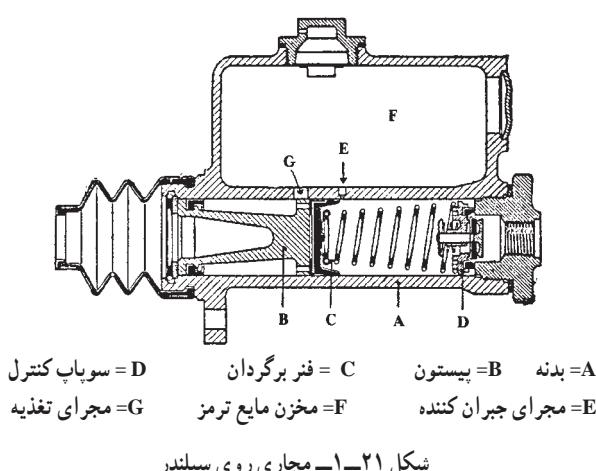

شکل ۱۹-۱—فنر برگردان پیستون

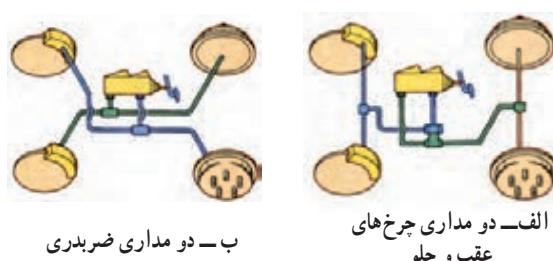
فنر برگردان پیستون (شکل ۱۹-۱) : فنر برگردان در جلوی پیستون اول قرار دارد که وظیفه آن کنترل سوپاپ فشار و نیز برگشت دادن پیستون به عقب، پس از رها کردن پدال ترمز است.

شکل ۲۰-۱- حالت های سه گانه سوپاپ کنترل فشار

شکل ۲۱-۱- مجاری روی سیلندر

شکل ۲۲- سیستم ترمز دوبل (دو مداری)

سوپاپ کنترل فشار (شکل ۲۰-۱) : یک سوپاپ کنترل فشار در انتهای سیلندر اصلی ترمز با در ورودی سیلندر چرخ های جلو یا چرخ های عقب نصب شده است. این سوپاپ دو وظیفه مهم دارد :

وظیفه اول : اجازه عبور دادن به مایع ترمز تحت فشار قرار گرفته که برای به کار انداختن لنت های ترمز وارد مدار می شود.

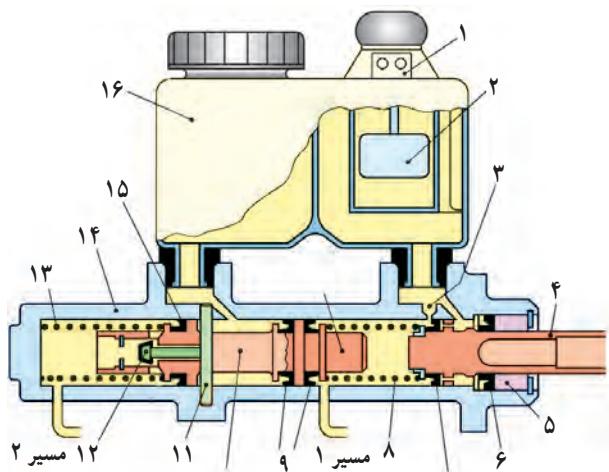
وظیفه دوم : پس از رها کردن پدال، این سوپاپ از برگشت کامل مایع ترمز به مخزن جلوگیری می کند و لوله های مایع ترمز را با پیش فشار معینی، پر از مایع ترمز نگه می دارد تا سرعت عمل سیستم افزایش یابد و از نفوذ هوا به مدار ممانعت شود.

مجاری روی سیلندر اصلی (شکل ۲۱-۱) : در روی سیلندر اصلی، دو مجرای (E و G) دیده می شود که در حالت عادی، یکی در جلوی تشتکی جلو قرار دارد و مجرای جبران کننده (E) نام دارد.

وظیفه این مجرای، پر نگهداشتن مدار و جبران هرگونه کمبود مایع ترمز در ناحیه تولید فشار است.

G مجرای تغذیه نام دارد و وظیفه آن، تغذیه سیلندر اصلی (جلوی پیستون اول) به هنگام برگشت پیستون با فنر برگردان به حالت اولیه است.

سیستم ترمز دوبل (دو مداری) : در سیستم ترمز دو مداری، سیستم هیدرولیک یک بخش اولیه و یک بخش ثانویه دارد که به روش های مختلف از یکدیگر جدا می شوند. در بیشتر خودروهای با محور محرک عقب، چرخ های عقب و جلو از هم جدا می شوند و در بسیاری از خودروها با محور محرک جلو چرخ ها به صورت ضربه ری از هم جدا می شوند (شکل ۲۲-۱).

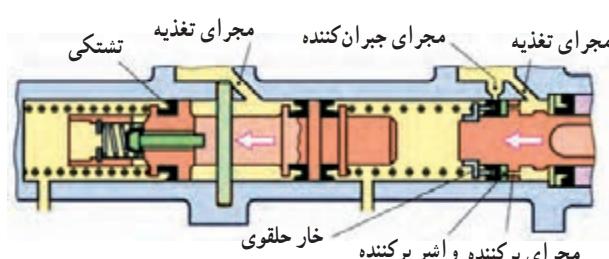

۱-ترمینال الکتریکی
۲-فلتر
۳- مجرای جبران کننده
۴-میله فشاری
۵-بوش پلاستیکی
۶ و ۷-تشتکی
۸- فنر برگردان
۹- تشتکی
۱۰- پیستون جلو
۱۱- پین نگه دارنده
۱۲- سوپاپ کنترل
۱۳- فنر برگردان
۱۴- مخزن
۱۵- تشتکی
۱۶- سیلندر

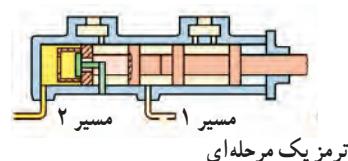
شکل ۲۳-۱-ساختار سیلندر اصلی ترمز دو مداری

جدا کردن سیستم هیدرولیکی به دو بخش، اینمی خودرو را افزایش می دهد. اگر یکی از بخش ها به هر علت (شت، خرابی اجزای غیر فلزی و ...) کار نکند، بخش دیگر به کار خود ادامه می دهد و خودرو را متوقف می کند.

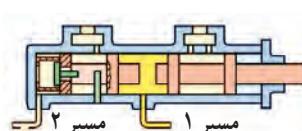
در سیستم ترمز دو مداری (دوبل) دو واحد ترمز کننده جدا وجود دارد که هر واحد دو چرخ را کنترل می کند (شکل ۱-۲۳) وقتی که به پدال ترمز نیرو وارد نشود، فنر برگردان های دو گانه دو پیستون را در ابتدای کورس خود قرار می دهند. در این وضعیت تشتکی هر دو پیستون در لبه سوراخ های جبران کننده واقع می شوند (شکل ۱-۲۴).

شکل ۲۴-۱-حال ترمز

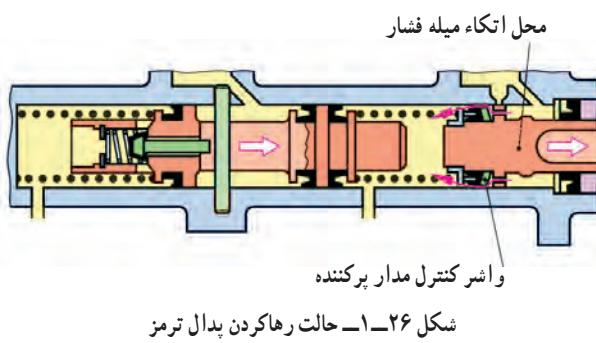

پس در موقع ترمز کردن ابتدا پیستون اول توسط میله فشاری حرکت می کند. سپس پیستون دوم به وسیله پیستون اول حرکت خود را انجام می دهد (شکل ۱-۲۵).

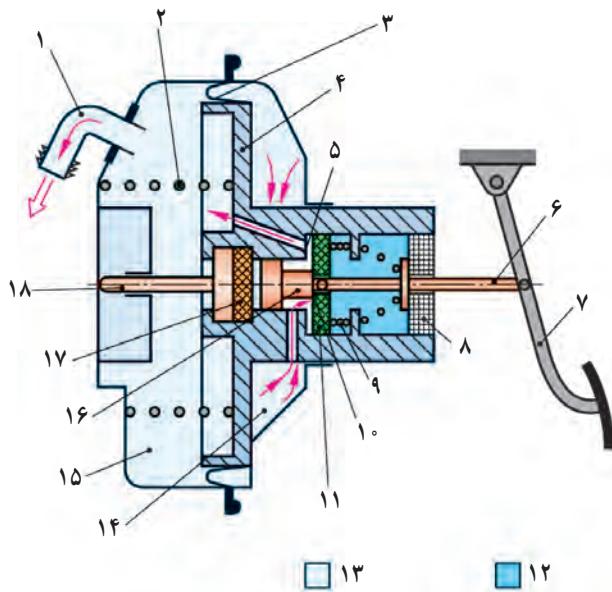

ترمز دو مرحله ای

شکل ۲۵-۱-حالات سیلندر ترمز یک و دو مرحله ای

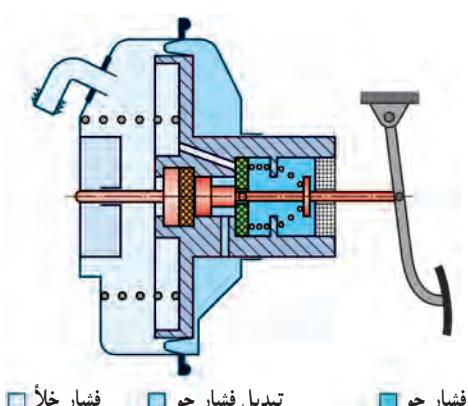

با بسته شدن مجاري جبران کننده توسط لاستيک های تشتيكي، مایع ترمز تحت فشار به دو مدار جداگانه ارسال می گردد. در موقع رها کردن پدال ترمز و برگشت پيستون ها به عقب هر دو مدار تغذيه فعال می شوند و مایع ترمز از آنها به جلوی پيستون ها نفوذ می کند (شکل ۱-۲۶).

- ۱-ورودی خلا
- ۲-فرن
- ۳-دیافراگم
- ۴-صفحة دیافراگم
- ۵-سویاپ خلا (باز)
- ۶-میله فشاری
- ۷-پدال ترمز
- ۸-فیلتر هوا
- ۹-فرن
- ۱۰-خروجی هوا
- ۱۱-نگهدارنده سویاپ
- ۱۲-فشار جو
- ۱۳-فشار خلا
- ۱۴-محفظة فشار
- ۱۵-محفظة خلا
- ۱۶-میله سویاپ
- ۱۷-واشر نگهدارنده
- ۱۸-میله فشاری

شکل ۱-۲۷- بوستر ترمز خلائي

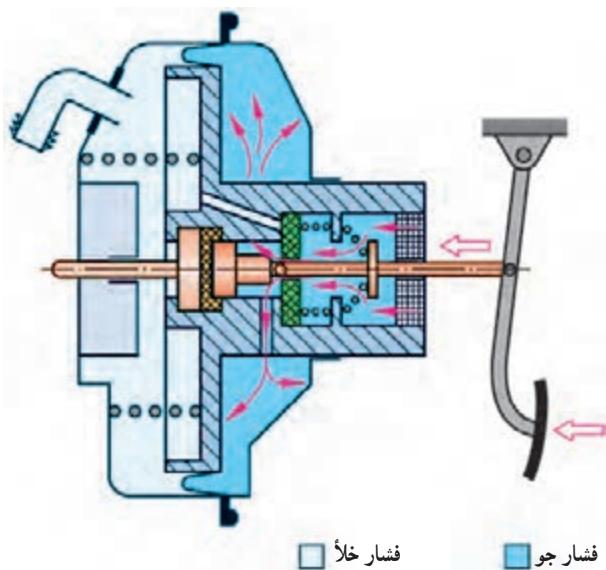
شکل ۱-۲۸- بوستر ترمز (حالت آزاد)

۱-۳-۴- بوستر تقويت کننده ترمز: نيروي پاي راننده، به تنهائي تواني ايجاد فشار مورد نياز را در مدار هيدروليک ترمز ندارد. برای ايجاد فشار لازم از سистем تقويت کننده اى به نام بوستر استفاده مى شود (شکل ۱-۲۷). در مكانيزم كار بوستر از دو عامل خلا موتور و فشار جو استفاده شده است.

بوسترداری پيستون بزرگی است که در هنگام ترمز گيری طرف جلوی آن به خلا موتور و طرف عقب آن به فشار جو ارتباط پيدا مى کند (شکل ۱-۲۸). در اثر اختلاف فشار بين طرفين پيستون بوستر، فشار مؤثري بر سطح پيستون وارد مى شود و نيروي قابل توجهی به وجود مى آيد.

اين نيرو، برای فشردن مایع ترمز (تقويت فشار مایع ترمز) به ميله فشاری پيستون ترمز اعمال مى شود.

در شکل ۱-۲۹ حالت تقویت فشار مایع ترمز نشان داده شده است.

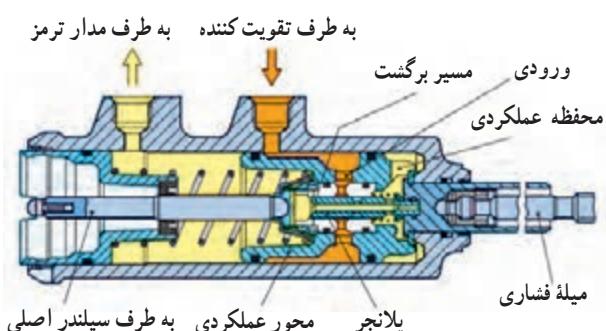

شکل ۱-۲۹- بوستر ترمز در حال تقویت فشار مایع ترمز (حال ترمز کامل)

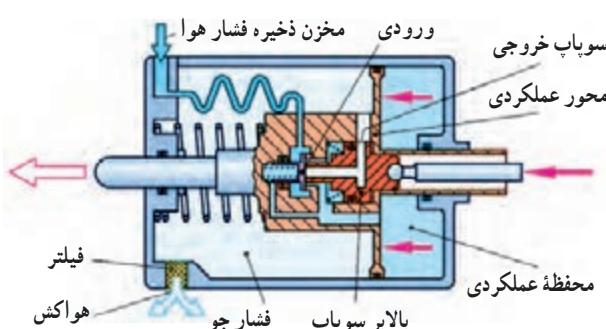
هرگاه پدال ترمز فشرده و ثابت نگاه داشته شود نیروی زیاد پدال، فشار زیادی در سیلندر اصلی تولید می‌کند. فشار مایع ترمز، در سیلندر ترمز بوستر هم اثر می‌کند، در نتیجه پیستون هیدرولیک هوا را به بالا حرکت می‌دهد.

حرکت این سوپاپ، دیافراگم هوا را بلند می‌کند و باعث باز شدن سوپاپ هوا می‌شود. سوپاپ هوا دو طرفه عمل می‌کند. از یک طرف مجرای روی دیافراگم را می‌بندد تا خلاً موتور از زیر دیافراگم به قسمت بالا نفوذ نکند و از طرف دیگر، مجرای هوا را می‌گشاید تا هوای محیط به پشت پیستون بوستر راه پیدا کند و فضای روی دیافراگم و طرف راست را پر کند.

فشار جو در پشت پیستون و خلاً موتور در جلوی آن باعث ایجاد نیروی نسبتاً زیادی در پیستون و میله فشاری آن می‌شود. این نیروی زیاد، به پیستون ثانویه وارد می‌شود و مایع ترمز جلوی پیستون، به شدت تحت فشار قرار می‌گیرد. مایع ترمز فشرده شده که فشار آن خیلی بیش از فشار مایع ترمز داخل سیلندر اصلی است، از خروجی سیلندر بوستر به لوله‌های ترمز و سیلندر چرخ‌ها ارسال می‌شود و در آنها نیروی ترمز نیرومندی را ایجاد می‌کند (شکل ۱-۲۹).

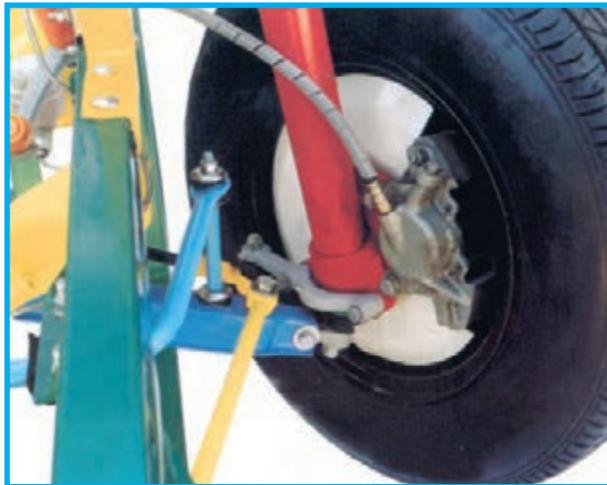

شکل ۱-۳۰- بوستر ترمز هیدرولیکی

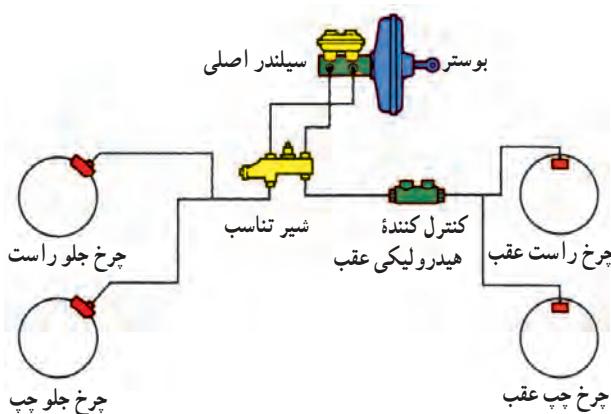

شکل ۱-۳۱- بوستر ترمز نیوماتیکی

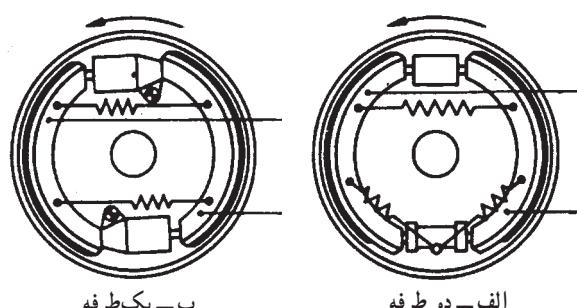
علاوه بر بوسترهای خلئی انواع دیگری از تقویت کننده‌های فشار مایع ترمز، مانند بوسترهای هیدرولیکی (شکل ۱-۳۰)، بوسترهای نیوماتیکی (شکل ۱-۳۱) و هیدروالکتریکی وجود دارند که فشار تقویت شده به وسیله آنها جانشین خلاً موتور می‌شود.

شکل ۱-۳۲—لوله مایع ترمز انعطاف پذیر

شکل ۱-۳۳—شیر تناسب ترمز

شکل ۱-۳۴—سیستم ترمز کفشه‌کی با سیلندر

۱-۳-۵—لوله مایع ترمز (لوله‌های رابط سیستم

ترمز) : لوله‌های رابط را در سیستم ترمز از فولاد می‌سازند. چون این لوله‌ها در زیر کف خودرو نصب می‌شوند آنها را با حفاظتی از تور می‌پوشانند تا صدمه نبینند.

دو سر لوله‌های ترمز به صورت مضاعف (دو طرفه) پرج می‌شوند تا به خوبی مانع نشت مایع ترمز شوند. یک شیلنگ انعطاف‌پذیر کوتاه، لوله‌های فولادی را به سیلندر چرخ‌ها متصل می‌کند (شکل ۱-۳۲).

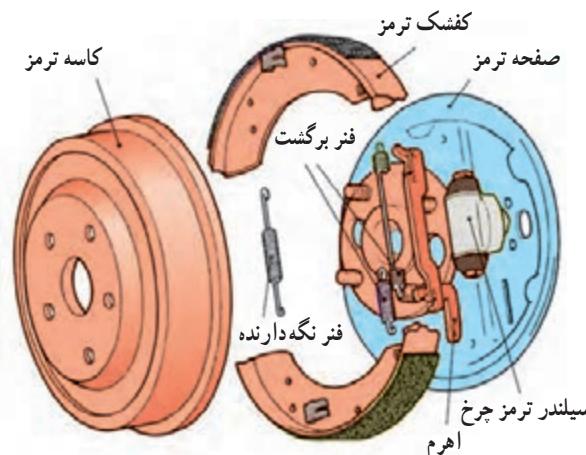
۱-۳-۶—شیر تناسب ترمز : در بعضی از خودروها

که ترمز جلو دیسکی و ترمز عقب کاسه‌ای دارند، یک شیر تناسب در مدار هیدرولیکی آن نصب می‌شود (شکل ۱-۳۳). وقتی ترمز شدید گرفته می‌شود، مقدار بیشتری از وزن خودرو روی چرخ‌های جلو می‌افتد، در نتیجه در چرخ‌های عقب به نیروی ترمزگیری کمتری نیاز است. در صورتی که فشار ترمزگیری برابر باشد ممکن است چرخ‌های عقب قفل شوند و لاستیک‌های عقب روی سطح جاده سُر بخورند.

در هنگام ترمزگیری عادی شیر تناسب اثری بر فشار هیدرولیکی ندارد. اما ترمزگیری شدید سبب می‌شود که فشار مایع ترمز از مقدار از پیش تعیین شده‌ای که نقطه تقسیم نام دارد، بیشتر شود. در این حالت شیر تناسب، طبق نسبت معینی، میزان افزایش فشار ترمزهای کاسه‌ای عقب را کاهش می‌دهد. خودرویی که دارای سیستم هیدرولیکی ضربه‌ری است، دو شیر تناسب دارد که هر یکی در یکی از بخش‌های مربوط به ترمز عقب سیستم هیدرولیک نصب می‌شوند.

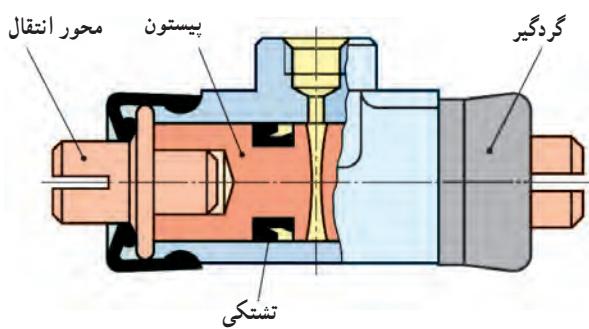
۱-۳-۷—ترمزهای کاسه‌ای (کفشه‌کی) : در سیستم

ترمز کفشه‌کی، از سیلندر دو طرفه یا یک طرفه چرخ استفاده می‌شود (شکل ۱-۳۴).

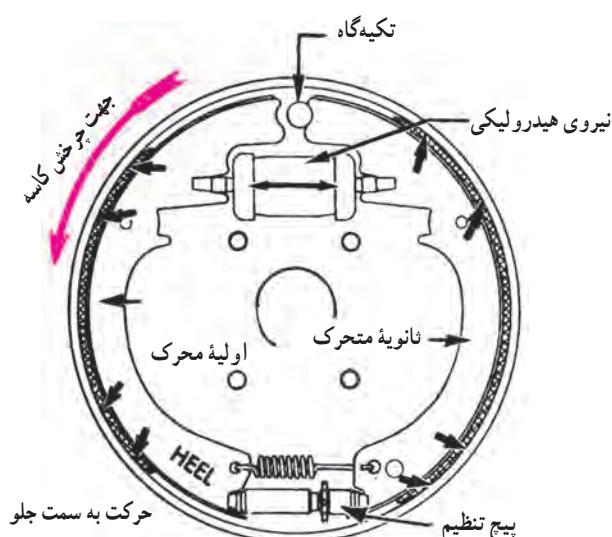
شکل ۱-۳۵- ترمز کفشکی

اجزای این سیستم، همان‌طور که در شکل ۱-۳۵ نشان داده شده است، شامل کاسه، طبق سیلندر چرخ، بین‌های نگه‌دارنده کفشک، لنت‌ها، فنرهای برگردان و فنرهای اتصال دهنده کفشک به طبق است.

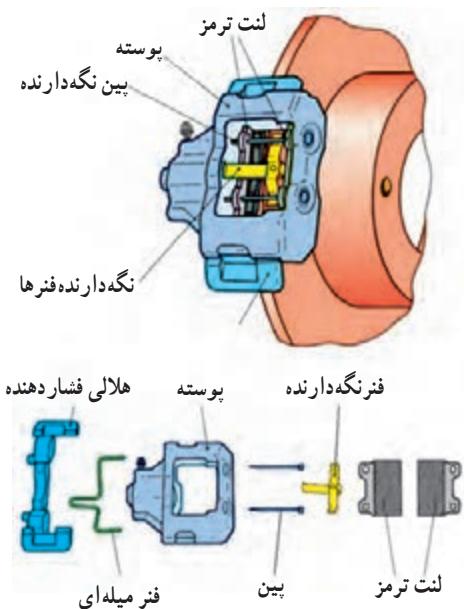
شکل ۱-۳۶- سیلندر ترمز چرخ کفشکی

در هر چرخی که سیستم ترمز کفشکی به کار رفته باشد حداقل یک سیلندر ترمز چرخ هم در آن وجود دارد که در داخل این سیلندر معمولاً دو پیستون، دو لاستیک تشکی و دو گردگیر نصب می‌شود (شکل ۱-۳۶).

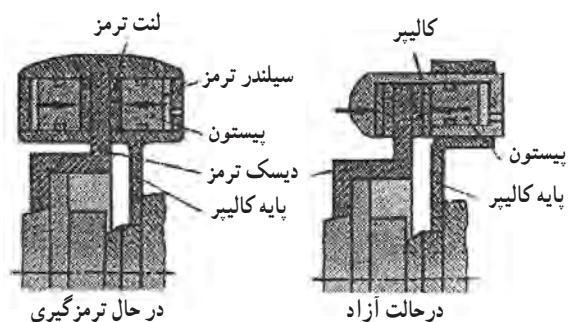

شکل ۱-۳۷- کفشک‌ها در حالت درگیر (ترمز گیری)

مایع ترمز تحت فشار پس از ورود به سیلندر چرخ، لاستیک‌های تشکی را محکم به دیواره سیلندر می‌چسباند و نیروی فشاری مایع ترمز پیستون‌ها را از یکدیگر دور می‌سازد. نیروی پیستون‌ها (برخلاف نیروی فنر برگردان شکل ۱-۳۷) کفشک‌ها را به دیواره داخلی کاسه ترمز می‌چسباند.

شکل ۱-۳۸- اجزای ترمز دیسکی

شکل ۱-۳۹- مجموعه ترمز دیسکی

۱-۳-۸- ترمزهای دیسکی: ترمزهای دیسکی، ابتدا در چرخ‌های جلوی خودروهای سبک به کار گرفته شد. سپس در چرخ‌های عقب خودروها مورد استفاده قرار گرفت. این ترمز به دلیل داشتن مزایای متعدد، هم اکنون در کامیون‌ها و حتی در لکوموتیوها نیز به کار می‌رود.

اجزای یک نوع ترمز دیسکی که در شکل ۱-۳۸ نشان داده شده است.

ترمزهای دیسکی سیلندرهای یک طرفه (ترمز دیسکی شناور) و سیلندرهای دو طرفه (ترمز دیسکی غیرشناور) دارند (شکل ۱-۳۹). در هنگام وارد آمدن فشار مایع ترمز، پیستون یا پیستون‌ها به طرف لنت‌ها حرکت می‌کنند و لنت‌ها دیسک را در میان خود فشار می‌دهند. در این سیستم پایه مجموعه ترمز (کالیپر Calliper) به عضو ثابت محور بسته می‌شود.

شکل ۱-۴۰- تابلوی آموزشی سیستم ترمز

در شکل ۱-۴۰، یک سیستم ترمز که روی تابلوی آموزشی نصب شده است، دیده می‌شود.

این سیستم دارای سیستم ترمز کفشهای در چرخ‌های عقب و سیستم ترمز دیسکی در چرخ‌های جلو است ضمناً کلیه عملیات ترمزگیری در آن به راحتی قابل مشاهده است.

۹-۳-۱- ترمز دستی : ترمز دستی به صورت مکانیکی ترمزهای عقب (یا جلوی بعضی از خودروها) را به کار می‌اندازد.

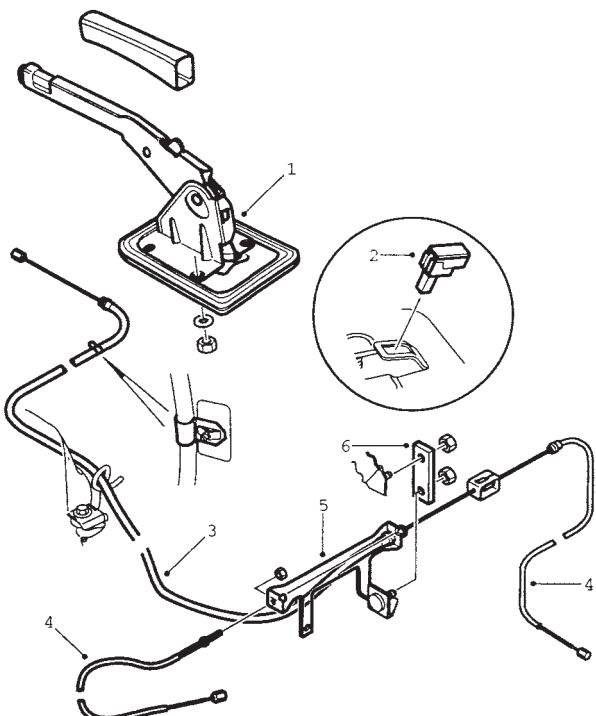
ترمz دستی که به ترمز پارک هم معروف است. برای ساکن کردن خودروی پارک شده خاموش یا روشن به کار می‌رود. این سیستم طوری طراحی شده است که توانایی ساکن کردن وزن خودرو را در شیب 2° دارد. ترمز دستی با اهرم دستی (شکل ۱-۴۱) یا اهرم پدالی (شکل ۱-۴۲) عمل می‌کند.

اهرم دستی یا پدال پایی ترمز دستی ضامن یا زبانه‌ای دارد که در هنگام به کار افتادن ترمز دستی آن را در جای خود نگه می‌دارد. با فشردن دکمهٔ خلاص کن، که روی اهرم دستی قرار دارد یا کشیدن دسته‌ای که روی پدال پایی قرار دارد، ترمز دستی آزاد می‌شود. ساختمان بعضی از پدال‌های پایی به گونه‌ای است که وقتی موتور روشن می‌شود و راننده خودرو را در دندۀ می‌گذارد تا حرکت کند، به طور خودکار آزاد می‌شوند.

ترمz دستی بر دو نوع است: مکمل و مستقل

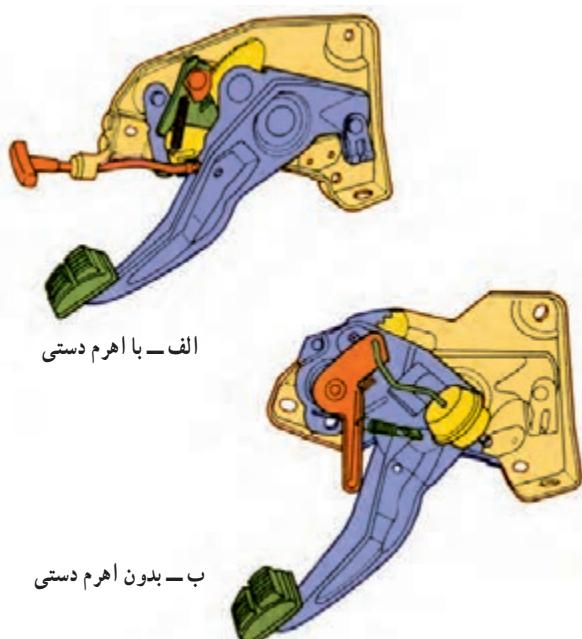
- در نوع مکمل: بعضی از قطعات سیستم ترمز مشترک است.

- در نوع مستقل: هیچ نوع قطعه‌ی مشترکی با سیستم ترمز خودرو ندارد و می‌تواند روی چرخ‌ها یا محور خروجی جعبه دندۀ نصب شود.

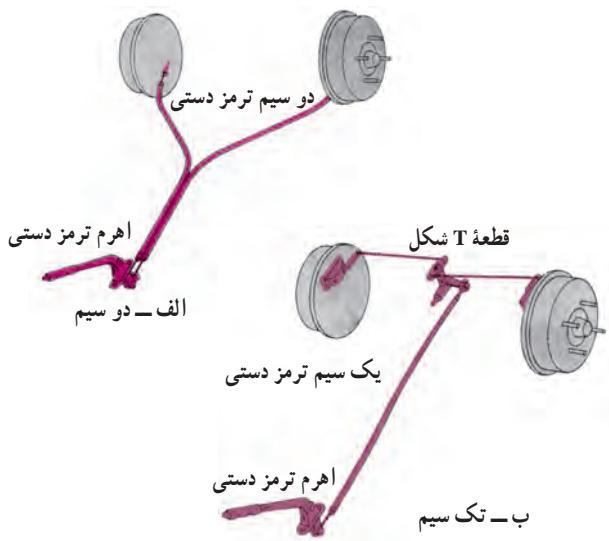

شکل ۱-۴۱- سیستم ترمز دستی با اهرم دستی

- ۱- مجموعه اهرم ترمز دستی
- ۲- کلید چراغ اخطار ترمز دستی
- ۳- کابل اولیه
- ۴- کابل های ثانویه (چپ و راست)
- ۵- پایه اتصال کابل های اولیه و ثانویه

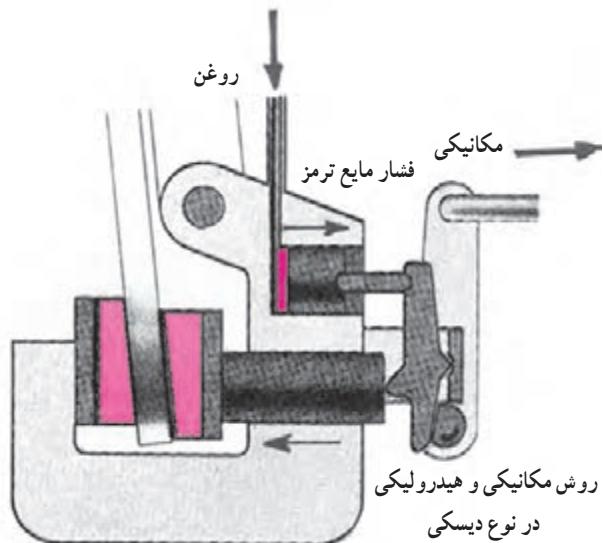

شکل ۱-۴۲- اهرم پایی

شکل ۱-۴۳- سیستم ترمز دستی

۱-۳-۱- سیم ترمز دستی : برای آنکه هر دو چرخ عقب هم زمان عمل کنند، دو طرح وجود دارد : در یک طرح، یک سیم به اهرم وصل می شود و با کشیدن آن، قطعه T شکلی حرکت لولایی می کند و دو سیم متصل به اهرم چرخ های عقب را در یک زمان به حرکت درمی آورد. در طرح دیگر، با کشیدن اهرم ترمز دستی، دو سیم کشیده می شود که هر سیم ترمز دستی، یک چرخ عقب را فعال می کند (شکل ۱-۴۳).

شکل ۱-۴۴- سیستم ترمز دستی دیسکی

در بعضی از خودروها سیستم ترمز دستی روی ترمز دیسکی قرار دارد.

نصب ترمز دستی روی ترمز دیسکی دشوارتر است (شکل ۱-۴۴). برای به کار انداختن ترمز دستی، اهرمی مورد استفاده قرار می گیرد که با کشیدن آن، پایه کشیده شده دیسک، در وسط دو لنت به طور مکانیکی فشرده می شوند.

در بعضی از خودروها ترمز دستی روی محور کاردان نصب و با توقف آن خودرو ساکن می شود.

شکل ۱-۴۵- الف - مایع ترمز

۱-۳-۱- مایع ترمز : مایع ترمز، که از لحاظ شیمیایی خنثی است، برای انتقال نیرو و حرکت به کار می رود. این مایع پیستون های پمپ زیر پا و سیلندر های چرخ ها را نیز روغن کاری می کند. سه نوع مایع ترمز وجود دارد که عبارت اند از DoT_۴, DoT_۳, DoT_۵, که روی ظرف بسته بندی آنها درج می شود (شکل ۱-۴۵-الف).

مایع ترمز DoT_4 بیشتر از بقیه کاربرد دارد. مایع DoT_4 را برای سیستم‌های ترمز دیسکی ساخته‌اند که با دمای بالاتر سروکار دارند.

شکل ۱-۴۵-ب—مایع ترمز DoT_5

DoT_5 پایه سیلیکونی دارد و می‌تواند دماهای باز هم بالاتر را تحمل کند (شکل ۱-۴۵-ب).

انواع مایع ترمز را نباید با یکدیگر مخلوط کرد. مایع ترمز سیلیکونی، تازه به رنگ ارغوانی و روغن‌های دیگر تازه شفاف تا کهربایی هستند.

مایع ترمز‌های DoT_3 و DoT_4 رطوبت‌گیر نیز هستند. وجود رطوبت در مایع ترمز سبب کاهش نقطه جوش آن می‌شود. در ترمزگیری شدید و طولانی ممکن است به علت داغ شدن مایع ترمز و جوش آمدن آب، مقداری بخار آب تشکیل شود، که هنگام ترمزگیری متراکم گردد و در نتیجه افزایش فشار در سیستم هیدرولیکی ناچیز خواهد بود و ترمز به خوبی عمل نمی‌کند (ترمز نمی‌گیرد).

انواع مایع ترمزا را باید پس از دوره معین (کار یا زمان) تعویض نمود تا از به وجود آمدن عارضه فوق الذکر جلوگیری شود.

زمان: ۴ ساعت

۴-۱- دستورالعمل آزمایش، عیب‌یابی، پیاده و سوار، رفع عیب و تنظیم ترمز دستی و سایل لازم: کتاب راهنمای تعمیرات خودرو

جعبه ابزار مکانیک خودرو

پایه قابل تنظیم جهت استقرار خودرو

اجزای ترمز دستی (شکل ۱-۴۶): اهرم ترمز دستی، کلید چراغ اخطار ترمز دستی، کابل اولیه، کابل‌های ثانویه، پایه‌های اتصال کابل‌های اولیه و ثانویه.

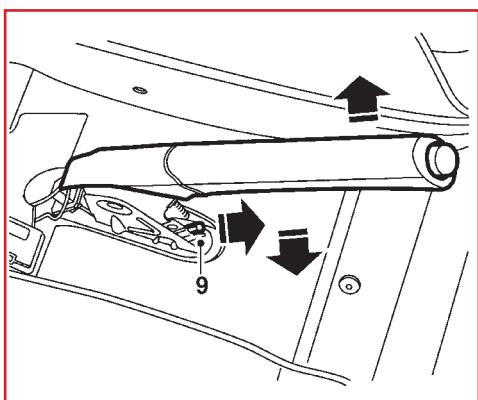
شکل ۱-۴۶-ا—اجزای سیستم ترمز دستی

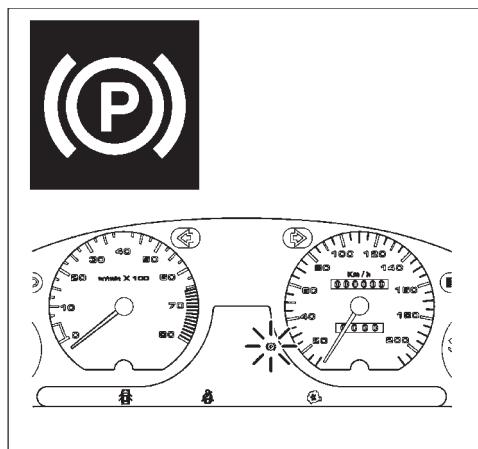
شکل ۱-۴۷— خودرو روی بالابر

شکل ۱-۴۸— باز کردن مهره تنظیم کننده

شکل ۱-۴۹— عملکرد اهرم ترمز دستی

شکل ۱-۵۰— چراغ اخطار ترمز

چند توصیه در خصوص ترمز دستی

برای بررسی عملکرد ترمز دستی، مراحل زیر را انجام دهید.

— موتور را روشن کنید سپس، ضمن آزاد کردن ترمز دستی،

پدال ترمز را در حالی که موتور روشن است، چند بار کاملاً فشار دهید (پر کنید). آن گاه موتور را خاموش کنید.

چرخ های جلو را بمانع متوقف کنید و سپس عقب خودرو را با جک از زمین بلند و ساکن کنید (شکل ۱-۴۸).

— ترمز دستی را به اندازه توصیه شده (۶ تا ۸ دندانه) بالا

بکشید و کنترل کنید و بینید آیا هر دو چرخ عقب قفل شده اند یا خیر؟

اگر چرخ ها قفل نشده اند یا اگر چرخ ها قبل از این که به تعداد حداقل ۶ دندانه ترمز دستی را بالا بکشید، قفل شوند، به تنظیم نیاز دارد و به ترتیب زیر عمل کنید:

— مهره ثابت کننده بر روی اهرم بندی سیستم ترمز دستی

(زیر خودرو) را شل کنید و مهره تنظیم کننده را پر خانید تا کفشهای در حالت مرز تماس با کاسه چرخ قرار گیرند (شکل ۱-۴۸).

— اهرم ترمز دستی را بالا بکشید و کنترل کنید (شکل

۱-۴۹). اگر پس از شنیدن صدای ۶ تا ۸ دندانه هر دو چرخ های عقب قفل شدند، ترمز دستی به طور صحیح تنظیم شده است.

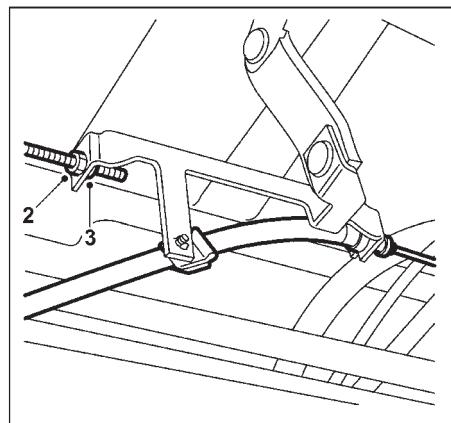
در غیر این صورت (اگر قفل نشدن یا زودتر قفل شدن) با حرکت مهره تنظیم کننده کیفیت تنظیم را آن قدر تغییر دهید تا مکانیزم به طور صحیح تنظیم گردد.

آن گاه مهره ثابت کننده روی اهرم بندی را محکم بینید و خودرو را از روی جک پایین بیاورید.

— کنترل کنید و بینید چراغ اخطار دهنده حالت p (تمرز دستی) روشن می شود یا خیر؟ (شکل ۱-۵۰) این چراغ باید با شنیدن اولین صدای دندانه روشن شود. در غیر این صورت کلید چراغ اخطار باید تنظیم گردد.

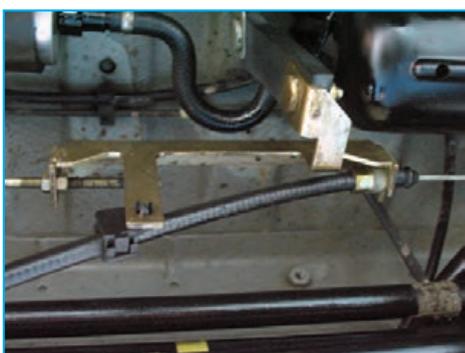
شکل ۱-۵۱- سپر حرارتی اگزوز

شکل ۱-۵۲- باز کردن اتصال صلیبی

شکل ۱-۵۳- پایه تنظیم کننده

شکل ۱-۵۴- کابل های ترمز دستی

- برای پیاده و سوار کردن کابل اولیه ترمز دستی مراحل زیر را انجام دهید :

۱- خودرو را بالا ببرید و ساکن کنید.

۲- قطعاتی که امکان دسترسی به کابل های ترمز دستی را محدود می کنند (پایین سپر حرارتی اگزوز و قسمت عقب لوله اگزوز و ...) (شکل ۱-۵۱) را پیاده کنید.

۳- اهرم ترمز دستی را پایین بیاورید و آزاد کنید و مهره ثابت کننده روی اتصال صلیبی کابل های چرخ ها را سُل کنید (شکل ۱-۵۲).

۴- مهره تنظیم کننده (۲ و ۳) را از روی پیچ باز کنید و کابل را از گیره های پایه تنظیم کننده آزاد کنید.

۵- کابل اولیه را از گیره های زیر شاسی خودرو خارج کنید.

۶- کابل اولیه را از اتصال دهنده کابل ثانویه آزاد کنید (شکل ۱-۵۳).

۷- کابل اولیه را از درون پایه تنظیم کننده خارج کنید.

۸- ترمز دستی را به اندازه ۴ یا ۵ دندن بالا بیاورید و کنسول بین دو صندلی (پوشش دهنده اهرم ترمز دستی) را بردارید.

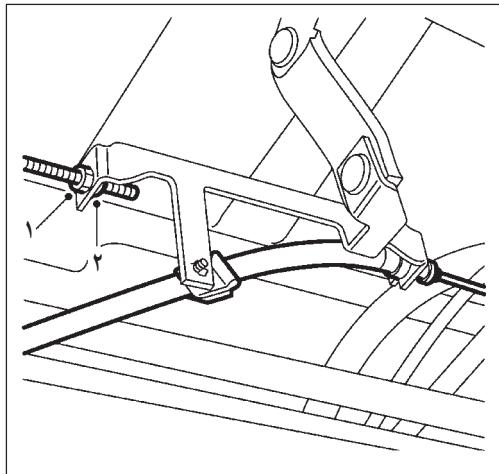
۹- انتهای کابل ترمز دستی را بکشید و پایین بیاورید تا از اتصال دهنده اهرم آزاد شود.

۱۰- کابل را از صفحه محکم کننده اهرم به داخل فشار دهید و آن را از زیر شاسی خودرو خارج کنید.

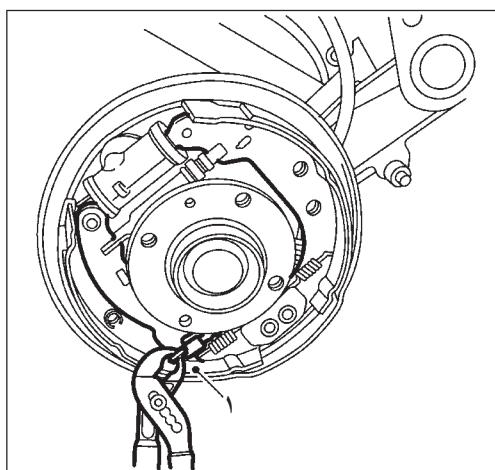
۱۱- دو طرف کابل را به منظور اطمینان از سلامت اجزای اتصال دهنده و طول کابل (و نداشتن زدگی) کنترل کنید و اگر کاملاً سالم بود آن را برای سوار کردن آماده کنید.

در غیر این صورت کابل نو را جایگزین کنید. مراحل سوار کردن، عکس مراحل پیاده کردن است.

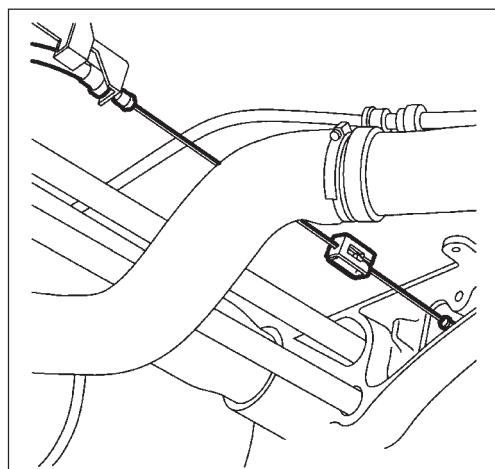
دقت کنید

شکل ۱-۵۵—باز کردن مهره تنظیم ۱ و ۲

شکل ۱-۵۶—باز کردن اهرم ترمذستی

شکل ۱-۵۷— جدا کردن کابل ثانویه

۱—کابل به طور صحیح در مسیر قرار گرفته و تاب و گره نخوردده باشد.

۲—پس از پایان عملیات نصب، ترمذستی را کنترل و در صورت لزوم تنظیم کنید.

— برای پیاده و سوار کردن کابل ثانویه (سمت چپ یا راست) مراحل زیر را انجام دهید.

— ابتدا مهره تنظیم کننده (۱ و ۲) را باز و کابل را از پایه تنظیم کننده جدا کنید.

— برای پیاده کردن کابل ثانویه هر سمت آن را از اتصال دهنده به کابل اولیه جدا کنید (شکل ۱-۵۵).

— برای برداشتن کابل‌ها، کاسه چرخ‌ها را باید باز کنید و با استفاده از انبردست، کابل‌ها را از اهرم ترمذستی بر روی کفشهای باز کنید (شکل ۱-۵۶).

برای انجام این کار، انتهای کابل را با استفاده از انبردست بکشید تا از اهرم ترمذستی (۱) روی کفشك خارج شود (برای راحتی می‌توانید کفشك‌ها را پیاده کنید).

— سپس کابل‌ها را از زیر شاسی خودرو خارج کنید.

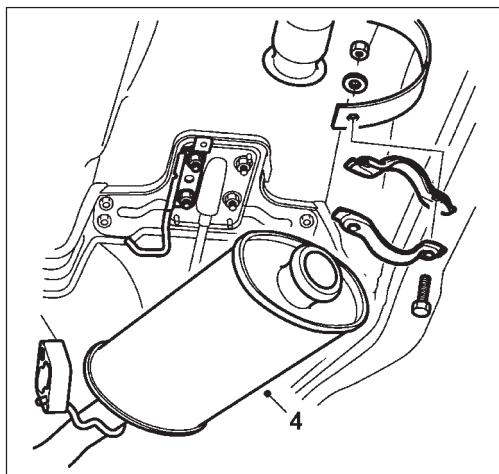
— کابل‌ها را از نظر سالم بودن کنترل کنید و در صورت ناسالم بودن آنها را تعویض کنید.

— مراحل سوار کردن کابل‌های ثانویه عکس پیاده کردن آنهاست.

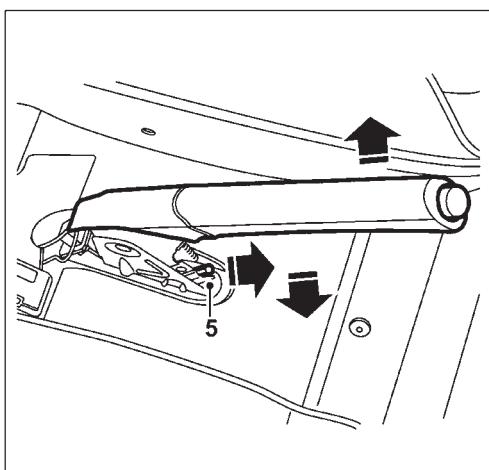
— کاسه چرخ را نصب و پیچ آن را محکم کنید.

— پس از پایان عملیات نصب، ترمذستی را کنترل و در صورت لزوم تنظیم کنید.

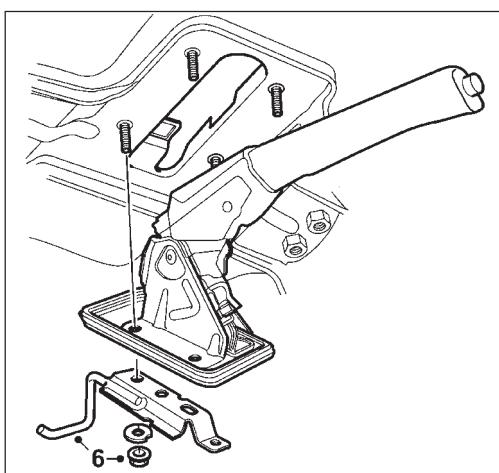
— برای پیاده کردن اهرم ترمذستی، آن را کاملاً آزاد و کابل ثانویه سمت راست را از کابل اولیه جدا کنید (شکل ۱-۵۷).

شکل ۱-۵۸—بازکردن قسمت میانی اگزوز

شکل ۱-۵۹—اهرم ترمز دستی

شکل ۱-۶۰—بازکردن اهرم ترمز دستی

- کنسول بین دو صندلی را باز کنید.
- از زیر شاسی خودرو، قسمت اگزوز میانی و سپر حرارتی زیر بدنه را پیاده کنید (شکل ۱-۵۸).

- اهرم ترمزدستی را در دنده ۴ یا ۵ درگیر کنید تا به اتصالات کابل دسترسی پیدا نمایید.
- انتهای کابل اولیه ترمز دستی را به جلو بکشید و پایین بیاورید تا از اهرم آزاد شود (شکل ۱-۵۹).
- کابل را از درون صفحه محکم کننده اهرم به داخل فشار دهید و از زیر شاسی خودرو خارج کنید.

دقت کنید

پایه محکم کننده اگزوز نیز به وسیله دو عدد از پیچ های پایه ترمز دستی محکم می شود.

– اهرم ترمذستی را از زیر خودرو پیاده کنید (در صورت وجود چسب آببندی کننده باید دور محل آببندی را بیرید و واشر را بردارید).

شکل ۱-۶۱

– جغجغه و کلید انتهای دسته ترمذستی را از نظر عملکرد کنترل کنید. در صورت وجود مشکل اساسی باید اهرم را تعویض نمود.

– مراحل سوارکردن اهرم ترمذستی، عکس مراحل پیاده کردن آن است.

دققت کنید

– از واشر و آببندی کننده جدید در هنگام نصب اهرم، پس از تمیز کردن سطوح تماس، استفاده نمایید.

– در صورت لزوم پس از پایان نصب اهرم ترمذستی، آن را تنظیم کنید (شکل ۱-۶۱).

۵-۱-ورود هوا به سیستم ترمز و آثار آن

نرم بودن پدال ترمز زیر پا معمولاً نشانه وجود هوا در سیستم هیدرولیک است. هوا به سبب پایین بودن سطح مایع ترمز در پمپ، زیر پا وارد آن می شود، در نتیجه وقتی ترمزگیری می کنید پیستون ها به طرف جلو حرکت می کنند و هوا با فشار وارد سیستم هیدرولیک می شود (شکل ۱-۶۲).

هرگاه دریچه های هواکش و یا دربوش پمپ زیر پا مسدود شوند نیز در حین برگشت پیستون ها، ممکن است به علت ایجاد خلاهها، هوا از کنار تشتکی پیستون اولیه عبور کند و وارد سیستم شود. بعضی از پمپ های زیر پا یک شیر یک طرفه در لوله ترمز منتهی به ترمزهای کاسه ای دارند. در صورت نشت این شیر نیز ممکن است هوا از کنار تشتکی های سیلندر چرخ وارد سیستم شود.

علاوه بر آن در صورتی که در حین تعمیر خودرو اتصالات سیستم هیدرولیکی باز یا شل شود هوا وارد سیستم می شود.

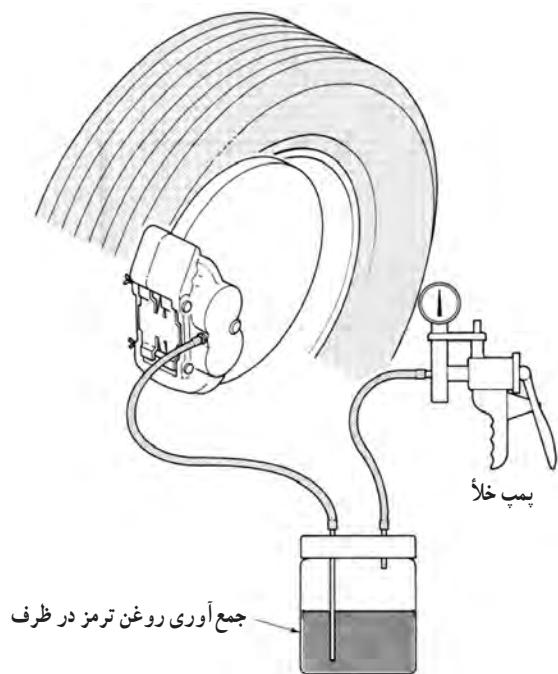

شکل ۱-۶۲

زمان: ۲ ساعت

۶-۱- دستور العمل کنترل عملکرد مدار هیدرولیک سیستم ترمز، هوآگیری، شستشو و تعویض مایع سیستم ترمز

وسایل لازم

شکل ۱-۶۳- تجهیزات هوآگیر سیستم ترمز

- کتاب راهنمای تعمیرات خودرو
 - جعبه ابزار مکانیک خودرو
 - شیلنگ شفاف برای نصب روی پیچ هوآگیری
 - تجهیزات هوآگیری ترمز شکل ۱-۶۳
 - عینک بی رنگ ایمنی
 - جک (بالابر) خودرو
 - تجهیزات استقرار خودرو
 - مایع ترمز استاندارد
- اجزای ترمز: پمپ اصلی (دارای پیچ هوآگیری)
- پمپ چرخ‌های جلو و عقب دارای پیچ هوآگیری
- اجزاء اتصالات قابل دسترس
نکات ایمنی :

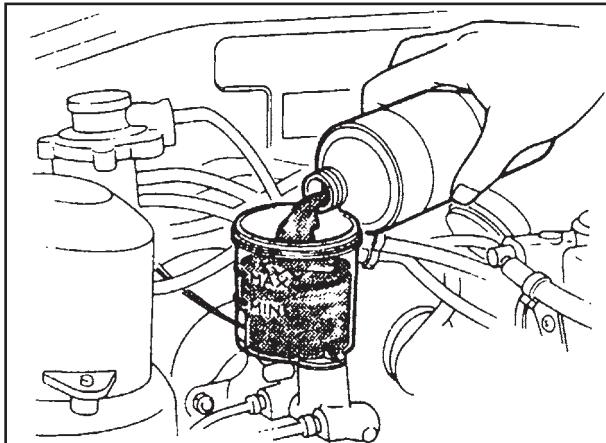
- مایع ترمز سمی است و در صورت تماس با پوست آن را فوراً بشویید.
- در صورت ورود مایع ترمز به دهان یا چشم فوراً به پزشک مراجعه کنید.
- بعضی از مایع‌های ترمز آتش‌زا هستند و در تماس با قطعات داغ احتمال شعله‌ور شدن وجود دارد.
در زمان تعمیر سیستم ترمز بهتر است. آنها را آتش‌زا فرض کنید و احتیاط لازم را همانند زمانی که با بنزین کار می‌کنید، به عمل آورید.

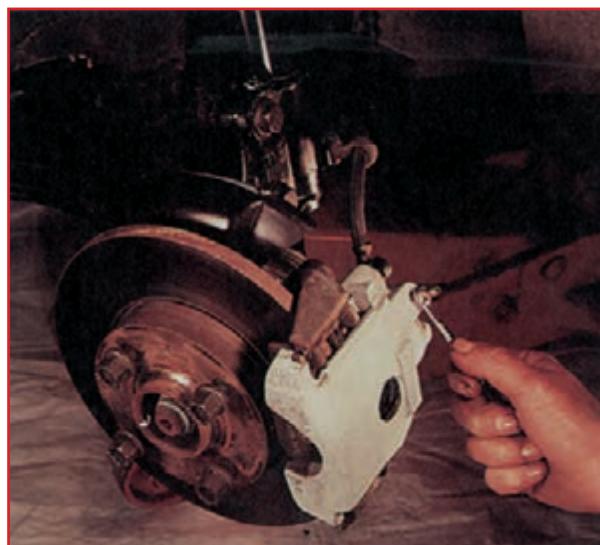
شکل ۱-۶۵- مایع ترمز توصیه شده
به وسیله شرکت پژو

- مایع ترمز می‌تواند عامل مؤثری برای تخریب (پاک کردن) رنگ باشد یا به قطعات پلاستیکی آسیب برساند. اگر روی رنگ یا قطعات پلاستیکی مایع ترمز ریخته شود فوراً با مقدار فراوانی آب تازه محل آلوده شده را شستشو دهید.

- مایع ترمز رطوبت هوا را جذب می‌کند. ضمناً مایع ترمز‌های کهنه (تاریخ مصرف گذشته یا بدون درپوش مناسب) ممکن است آلوده شده باشند و برای استفاده مناسب نیستند.

شکل ۱-۶۶ - پر کردن مخزن مایع ترمز

شکل ۱-۶۷ - پیچ هوایگیری سیلندر چرخ

شکل ۱-۶۸ - پر کردن مخزن مایع ترمز تا حد اکثر (MAX)

- در زمان تعویض یا اضافه کردن مایع ترمز به سیستم همیشه از نوع توصیه شده (شکل ۱-۶۵) استفاده کنید و مطمئن شوید که از یک ظرف تازه باز شده تهیه شده باشد.

- در حین هوایگیری مراقب حباب های هوا در مایع ترمز باشید (شکل ۱-۶۶).

هوایگیری سیستم ترمز :

- عملکرد صحیح هر نوع سیستم ترمز فقط پس از خارج کردن هوا از داخل مدار سیستم امکان پذیر است. عمل هوایگیری از طریق پیچ های هوایگیری سیلندر های چرخ و در صورت وجود پیچ هوایگیر پمپ اصلی امکان پذیر است (شکل ۱-۶۷).

- خودرو را در زمینی مسطح پارک و موتور را خاموش کنید. دندنه را در وضعیت یک یا عقب قرار دهید و چرخ ها را مهار کنید. سپس ترمودستی را آزاد کنید.

- در مخزن مایع ترمز را بردارید و آن را تا سطح حداکثر (MAX) پر کنید. در را در جای اولیه، قرار دهید، ولی محکم نکنید (شکل ۱-۶۸).

دقت کنید

در مدت انجام عملیات هواگیری سطح مایع ترمز در مخزن در حد MAX حفظ شود. در غیر این صورت امکان ورود هوا به سیستم وجود دارد (شکل ۱-۶۶).

شکل ۱-۶۹—کنترل لوله‌ها و اتصالات

شکل ۱-۷۰—پاک کردن اطراف پیچ هواگیری

شکل ۱-۷۱—نصب لوله پلاستیکی روی پیچ هواگیری

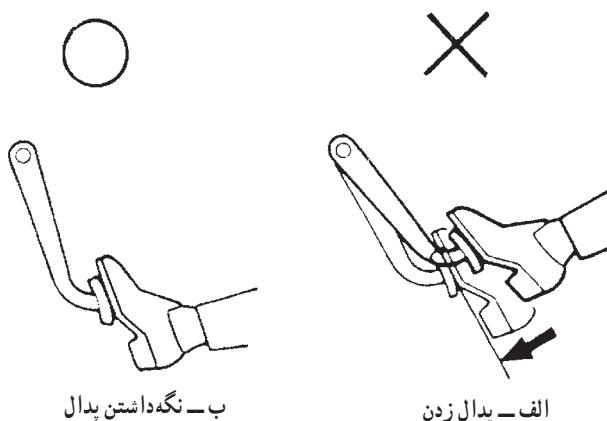
— تمام شیلنگ‌ها، لوله‌ها و اتصالات را بررسی کنید تا از محکم بودن آنها اطمینان حاصل نمایید. پیچ‌های هواگیر در جای خود محکم بسته شده باشد و هیچ‌گونه نشستی وجود نداشته باشد (شکل ۱-۶۹).

— اطراف پیچ‌های هواگیری را از هرگونه آلودگی پاک کنید (شکل ۱-۷۰).

— زیر خودرو جک بزنید تا دسترسی به پیچ هواگیری پشت سیلندر ترمز چرخ آسان باشد. یک لوله پلاستیکی شفاف مناسب به سر پیچ هواگیری وصل کنید و سر آن را داخل یک ظرف مناسب قرار دهید (شکل ۱-۷۱).

دقت کنید

اگر پمپ اصلی (زیر پا) پیچ هوایگیری دارد ابتدا باید پمپ زیر پا را هوایگیری نمود و سپس از طریق سایر سیلندرهای چرخ عمل هوایگیری را کامل کرد.

شكل ۱-۷۲

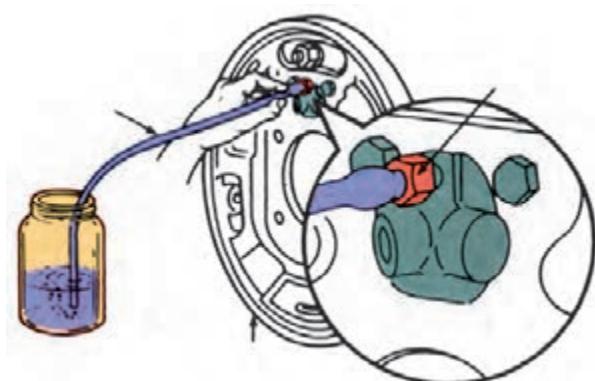
- پس از آماده کردن خودرو با استفاده از فرد دیگری (کمکی) چند بار به پدال فشار وارد کنید و آن را در حالت فشرده نگهدارید.

- پس از اطمینان از پرشدن پمپ (به حداکثر رسیدن فشار) و قرار داشتن پا روی پدال در حالت فشار با ابزار مناسب پیچ هوایگیری را کمی شل کنید، تا مایع ترمز به همراه حباب‌های هوای موجود در سیستم از آن خارج شود (شکل ۱-۷۲).

دقت کنید

- در صورتی که سریچ هوایگیری شیلنگ را داخل ظرف قرار نداده‌اید، ضمن استفاده از عینک محافظ، مواطبه باشید صورت و دستهایتان در معرض روغن تحت فشار در حال خروج از پیچ هوایگیری نباشد.

- در طول باز بودن (شل بودن) پیچ هوایگیری کمک شما نباید پا از پدال بردارد (در صورت برداشتن پا مجدداً هوا وارد سیستم خواهد شد) (شکل ۱-۷۳).

شكل ۱-۷۳ - خروج حباب‌های هوای همراه روغن ترمز

- دقต کنید در صورت پایین رفتن سطح مایع ترمز داخل مخزن اصلی حتماً آن را تا خط نشانه حداکثر (MAX) جبران کنید.

- عمل هوایگیری به ترتیب از پیچ هوایگیری پمپ زیر پا آغاز شود و سپس سیلندرهای چرخ‌های جلو و بعد عقب ادامه می‌باید.

- عمل هوایگیری باید آن قدر ادامه بیندا کند تا از پیچ‌های هوایگیری مایع ترمز بدون حباب خارج شود.

– پس از اطمینان از نبودن هوا در مدار ترمز، در مخزن را تا اندازه حداکثر (MAX) با مایع ترمز توصیه شده پُر کنید و در آن را بیندید.

– قدرت ترمزگیری را در حالت روشن بودن موتور (فعال شدن بوستر) آزمایش کنید.

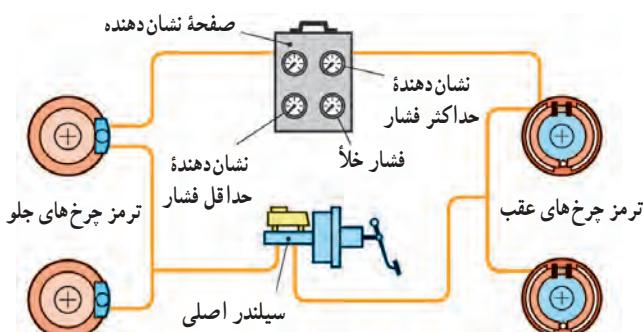
در حالت فشردن پدال ترمز، سیستم ترمز باید به خوبی عمل کند. در صورت ضعیف بودن یا نرم بودن پدال احتمال دارد در مدار مایع ترمز هوا وجود داشته و یا سیستم ترمز دارای نشتی باشد.

– با استفاده از دستگاه‌های آزمایش ترمز به هنگام روشن بودن موتور، قدرت ترمزگیری هر یک از چرخ‌ها را می‌توان اندازه‌گیری کرد (شکل‌های ۱-۷۴ و ۱-۷۵).

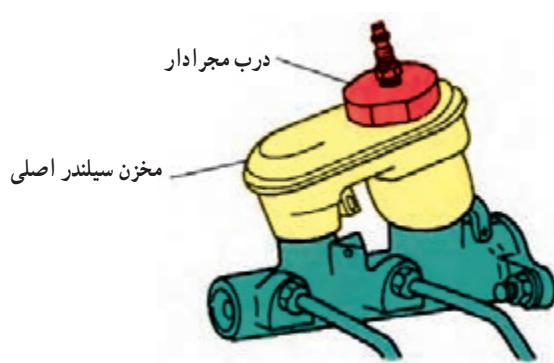
– برای شست‌وشوی سیستم هیدرولیکی باید تمام مایع ترمز کهنه یا آلوده را از سیستم تخلیه کرد.

شکل ۱-۷۴—دستگاه آزمایش دینامیکی ترمز

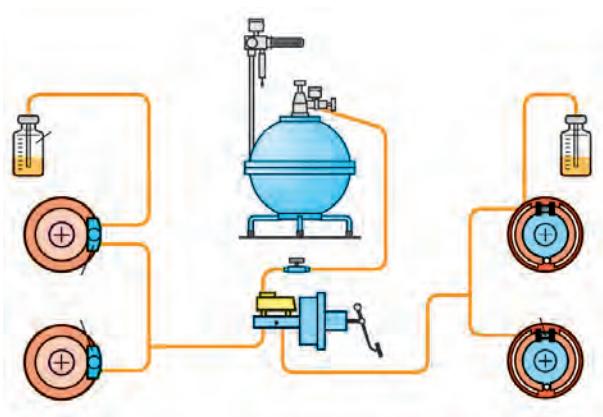
شکل ۱-۷۵—دستگاه آزمایش مدار ترمز

شکل ۱-۷۶—مخزن روغن و در با مجرای ورودی روغن

بعضی از خودروسازها توصیه می‌کنند که پس از نصب قطعات جدید در سیستم ترمز، سیستم هیدرولیکی شست‌وشو شود. در صورتی که سیستم آلوده شود، شست‌وشوی آن ضروری است. نشانه‌های آلودگی عبارت‌اند: وجود ذرات زنگ فلز، نرم شدن یا بادکردن قطعات لاستیکی، تغییر رنگ محسوس مایع ترمز، طی شدن عمر مجاز و نرم شدن پدال بدون وجود هوا در سیستم در زمان گرم شدن سیستم هیدرولیک ترمز.

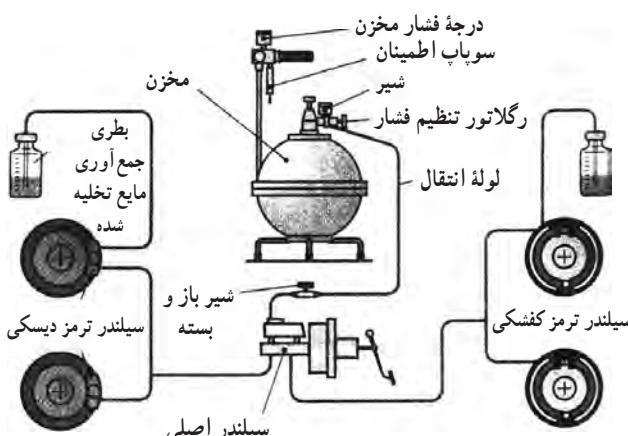
اگر سیستم آلوده است باید پیش از شست‌وشو کلیه قطعات لاستیکی و غیر فلزی آن را تعویض نمود.

شکل ۱-۷۷—سیستم هوایگیری فشاری

شکل ۱-۷۸—مخزن مایع ترمز و پمپ اصلی

شکل ۱-۷۹—سیستم شست و شوی مدار هیدرولیک ترمز

برای شست و شوی سیستم که تا حدودی مشابه هوایگیری است به ترتیب زیر عمل کنید:
— خودرو را مشابه عملیات هوایگیری مستقر و آماده کنید.

- از فرد دیگری کمک بگیرید (یا سیستم هوایگیر فشاری روی پمپ اصلی نصب کنید) (شکل ۱-۷۷).
- روی پیچ هوایگیری یک شیلنگ شفاف نصب کنید و سر آن را درون یک ظرف شفاف قرار دهید.

— چرخ عقب سمت راست (طولانی ترین مدار هیدرولیکی ترمز) را انتخاب و پیچ هوایگیر آن را شل کنید تا خروج مایع ترمز آغاز شود و ادامه یابد تا مایع ترمزی که وارد ظرف می‌شود شفاف گردد. سپس پیچ هوایگیری را بیندید و مخزن مایع ترمز را تا حداقل (MAX) پر کنید (شکل ۱-۷۸).

— به ترتیب چرخ عقب سمت چپ، چرخ جلوی سمت راست و سپس سمت چپ را انتخاب و مرحله قبلی را در آن تکرار کنید.

— در صورت وجود دستگاه شست و شو (شکل ۱-۷۹) از آن استفاده کنید.

— وقتی که شست و شوی سیستم به پایان رسید، مخزن پمپ زیر پارا از مایع ترمز توصیه شده پر کنید.
— سیستم ترمز را هوایگیری کنید.

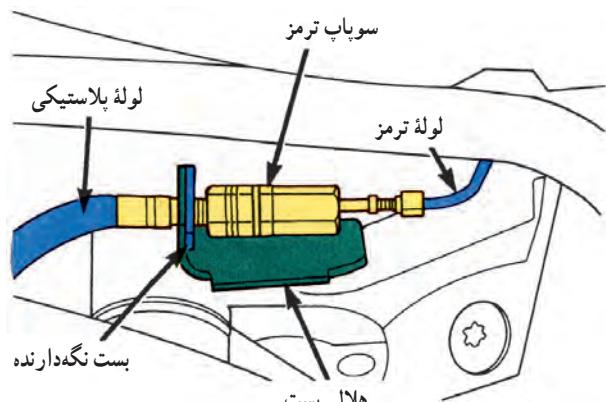
دقیق کنید

برای شست و شوی سیستم هیدرولیکی ترمز، دست کم حدود یک لیتر مایع ترمز توصیه شده مورد نیاز است.

۷-۱- دستورالعمل پیاده و سوارکردن لوله‌ها و شیلنگ‌های مدار هیدرولیک ترمز وسایل لازم

شکل ۱-۸۰

شکل ۱-۸۱- اتصال لوله ترمز

شکل ۱-۸۲

- کتاب راهنمای تعمیرات خودرو
- جعبه ابزار مکانیک خودرو
- گیره مخصوص مسدودکردن شیلنگ‌های نرم
- کورکن مخصوص لوله‌های فلزی مایع ترمز
- ظرف جمع‌آوری مایع ترمز خارج شده
- برای پیاده و سوارکردن لوله‌ها و شیلنگ‌های مدار ترمز، به ترتیب در صورتی که جهت کاهش نشت مایع ترمز نیاز به باز کردن لوله یا شیلنگ باشد. ابتدا در پوش مخزن اصلی مایع ترمز را بردارید و آن را با استفاده از یک پلاستیک مسدود کنید (شکل ۱-۸۰). (امکان ورود هوا به مخزن را کاملاً از بین بیرید). این عمل از اتلاف مایع ترمز جلوگیری می‌نماید. در صورت در دسترس بودن گیره مخصوص، می‌توان برای مسدود کردن شیلنگ‌های نرم و انعطاف‌پذیر، از آن استفاده کنید.

اتصالات فلزی لوله ترمز را نیز می‌توانید با استفاده از کورکن مسدود کنید و در زیر هر اتصالی که باز می‌کنید پارچه یا نمد قرار دهید تا هرگونه چکه احتمالی را جذب نماید.
- اگر قصد دارید که یک شیلنگ را باز کنید، قبل از این که بست فنری محکم کننده شیلنگ را از دور آن باز کنید مهره محکم کننده اتصال لوله ترمز را باز کنید (شکل ۱-۸۱).

- همیشه اتصال و اطراف آن را قبل از باز کردن کاملاً تمیز کنید. اگر قطعه‌ای را که دارای بیش از یک اتصال است باز می‌کنید، دقت کنید اتصالات پس از باز کردن با یکدیگر جایه جا نشوند. در موقع باز کردن مهره‌ها و لوله‌ها احتیاط کنید (شکل ۱-۸۲).

شکل ۱-۸۳

هر قسمت و قطعه آسیب دیده و معیوب را باید در زمان سوار کردن روی اتومبیل تعویض کنید.

در زمان نصب و سوار کردن، مهره های اتصال را بیش از حد محکم نکنید اعمال نیروی زیاد به منظور ایجاد اتصال محکم و بدون نشت نیازی نیست.

دقت کنید شیلنگ ها و لوله ها به طور صحیح بدون هیچ گونه پیچ خوردگی در مسیر و در محل های محافظش قرار گرفته باشند (شکل ۱-۸۳). پس از سوار کردن، پلاستیک را از روی محفظه مایع ترمز بردارید و جریان مایع را در سیستم هیدرولیک برقرار سازید. هر گونه آلودگی مایع ترمز را از روی سیستم پاک کنید.

با دقتش سیستم را از نظر هر گونه نشتی مایع ترمز بررسی کنید.

زمان: ۶ ساعت

۱-۸- دستور العمل عیب یابی، پیاده کردن، رفع عیب، سوار کردن و تنظیم سیستم ترمز کاسه ای (کفشه کی) و اجزای آن

وسایل لازم

– کتاب راهنمای تعمیرات خودرو

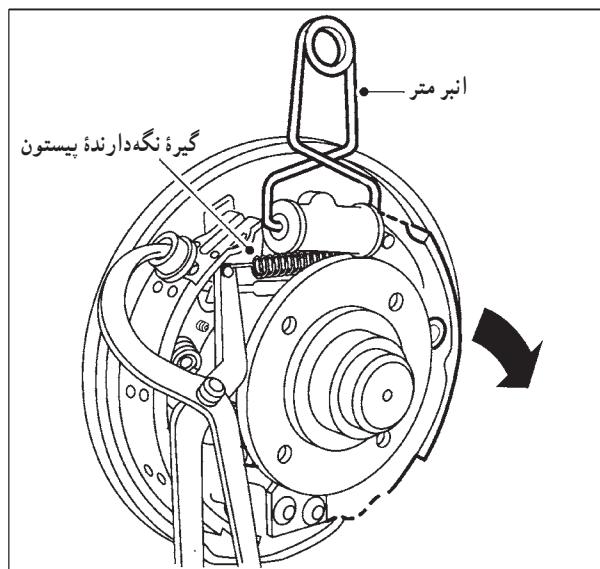
– جعبه ابزار مکانیک خودرو

– ابزارهای اختصاصی (شکل ۱-۸۴)

– جک (بالابر) خودرو

– پایه قابل تنظیم برای استقرار خودرو

– ماسک و عینک ایمنی.

شکل ۱-۸۴

توجه

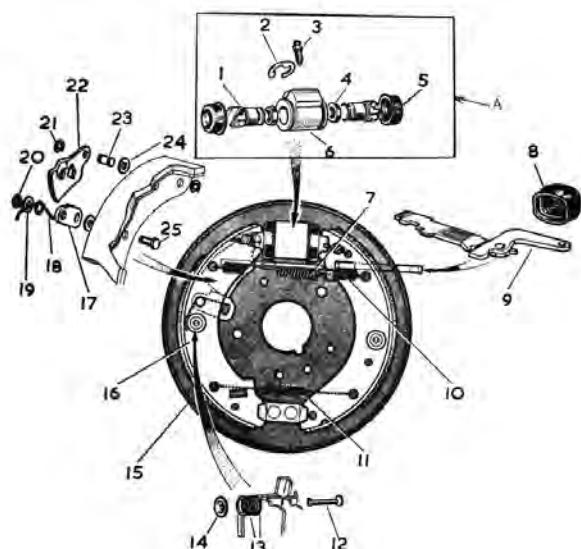
تعویض نکردن لنٹ های ترمز در زمان و یا مسافت توصیه شده در دفترچه راهنمای تعمیرات خودرو باعث آسیب دیدن دیسک ها و یا کاسه های چرخ خودرو می شود.

دقیق

شکل ۱-۸۵ - ترمز کفشهای

کفشهای ترمز باید به طور همزمان تعویض شوند و هرگز کفشهای یک چرخ یا یکی از کفشهای چرخ را به تنها ی تعویض نکنید، زیرا عمل ترمزگیری یکسان نخواهد شد (شکل ۱-۸۵).

نکات ایمنی:

- غبار تولید شده توسط سایش لنت ها ممکن است حاوی مواد آذیتی باشد که برای سلامتی به شدت مضر است. هرگز آن را از طریق هوای فشرده به محیط انتقال ندهید و تنفس نکنید. در زمان کار روی ترمزاها باید از ماسک ایمنی مورد تأیید (استاندارد) استفاده نمایید.

برای تمیز کردن اجزای سیستم ترمز از بنزین با محلول های حاوی بنزین استفاده نکنید. باید فقط از حلآل های مجاز یا الکل صنعتی استفاده کنید. در شکل ۱-۸۶ ۱ اجزای یک نوع ترمز کفشهای به صورت شماتیک نشان داده شده است.

۱-پیستون	۲-خار
۵-گردگیر	۶-سینلدر
۷-فن برگردان ترمز دستی	۸-گردگیر اهرم ترمز دستی
۹-اهرم ترمز دستی	۱۰-فرن برگردان کفشهای
۱۱-پایه ثابت کفشهای	۱۲-پین
۱۳-فنر پین	۱۴-واشر پین
۱۵-بوسته کاسه چرخ	۱۶-کفشك
۱۷-قطعة تنظيم كننده	۱۸-فنر
۱۹-واشر	۲۰-خار
۲۱-خار فنري	۲۲-واشر
۲۳-پین	۲۴-واشر
۲۵-پین	

شکل ۱-۸۶ - اجزای یک نوع ترمز کفشهای

شکل ۱-۸۷

– در زمان بلند کردن خودرو و کار روی آن، با استفاده از پایه قابل تنظیم، آن را کاملاً مهار کنید تا با اطمینان بتوانید عملیات مورد نظر را انجام دهید.

– با استفاده از قطعه پارچه (نمد) مایع ترمز خارج شده از سیستم را جذب و از انتقال آن به سایر قطعات خودرو (خصوصاً قطعات رنگ شده) جلوگیری کنید.

برای پیاده و سوار کردن کفشهای ترمز، عملیات زیر را

انجام دهید :

– خودرو را از زمین بلند کنید و آن را با استفاده از پایه ثابت قابل تنظیم به صورت این استقرار دهید و سپس چرخ ها را باز کنید (شکل های ۱-۸۷ و ۱-۸۸).

شکل ۱-۸۸

شکل ۱-۸۹ - باز کردن پیچ کاسه چرخ

– کابل ترمز دستی را باز کنید.

– پیچ اتصال کاسه چرخ به توپی را با ابزار مناسب باز کرده و کاسه چرخ را پیاده کنید (شکل ۱-۸۹).

شکل ۱-۹۰ - خارج کردن کاسه چرخ

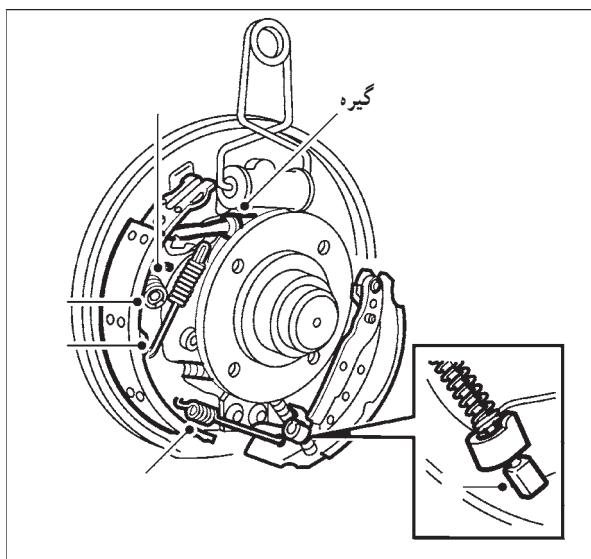
در صورتی که کاسه چرخ خارج نمی شود، کفشهای ترمز با کاسه درگیر هستند. برای آزاد کردن کفشهای ترمز، با استفاده از پیچ گوشته از سمت عقب طبق ترمز اهرم ترمز دستی را به طرفین فشار دهید تا لنت ها از کاسه چرخ جدا شوند. حال کاسه چرخ را خارج کنید (شکل ۱-۹۰).

شکل ۱-۹۱—خارج کردن فنر بالایی

— فنر بالایی را با استفاده از انبر فردر آر خارج کنید و بردارید (شکل ۱-۹۱).

— گیره نگهدارنده پیستون های سیلندر ترمز را نصب کنید (شکل ۱-۹۲).

شکل ۱-۹۲—نصب گیره و آزاد کردن پیچ و اهرم تنظیم کننده

— پین اتصال کفشك به طبق را همراه فنر و واشر مربوط با چرخاندن واشر جدا کنید.

— کفشك ترمز را آزاد کنید.

— کابل ترمزدستی را از اهرم ترمز دستی، جدا کنید.

— فنر پایین را با استفاده از انبر مخصوص خارج کنید.

— پیچ و اهرم تنظیم کننده اتوماتیک کفشكها را جدا کنید.

شکل ۱-۹۳—خارج کردن کفشكها

— پین و فنر اتصال کفشك دیگر به طبق را آزاد کنید و پس از اطمینان از نصب گیره نگهدارنده پیستون های سیلندر ترمز (شکل ۱-۹۲)، کفشكها را خارج کنید (شکل ۱-۹۳).

— قسمت بیرونی گردگیرهای سیلندر ترمز را از نظر وجود هرگونه نشتی بازرسی کنید.

— با خارج کردن لبه گردگیر، قسمت داخلی آن را از نظر وجود هرگونه نشتی بازرسی کنید.

دقت کنید

شکل ۱-۹۴—خارج کردن پیستون ها

شکل ۱-۹۵—اجزای بسب ترمز چرخ

شکل ۱-۹۶—کنترل کاسه چرخ

— در صورت نبودن نشتی، سیلندر ترمز چرخ سالم است و نیاز به تعمیر ندارد.

— در صورت وجود نشتی با مسدود کردن در مخزن مایع ترمز به وسیله یک قطعه پلاستیک امکان خروج مایع را به حداقل برسانید.

— با پیاده کردن گیره نگه دارنده پیستون ها، گردگیرها و سپس پیستون ها از سیلندر چرخ خارج کنید (شکل ۱-۹۴).

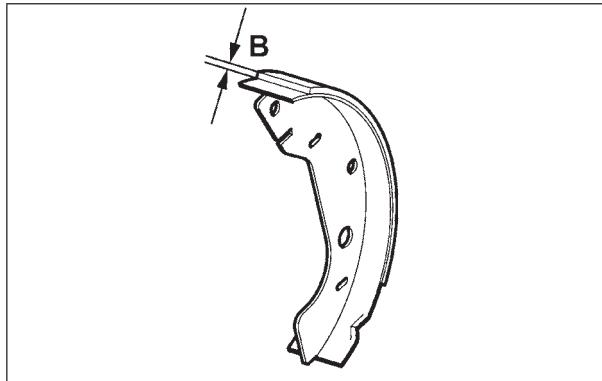
— سطح سیلندر را از نظر وجود خط، کنترل کنید (در صورت وجود خط سیلندر را باید به طور کامل تعویض کنید).

— در صورت سالم بودن سیلندر، پیستون ها، قطعات غیر فلزی و فنر برگردان پیستون ها را باید تعویض نمود (شکل ۱-۹۵).

— در زمان سوار کردن پیستون ها و قطعات دیگر سیلندر ترمز چرخ، باید آنها را ابتدا به مایع ترمز آغشته کنید، سپس با دقیق در سیلندر جا بزنید.

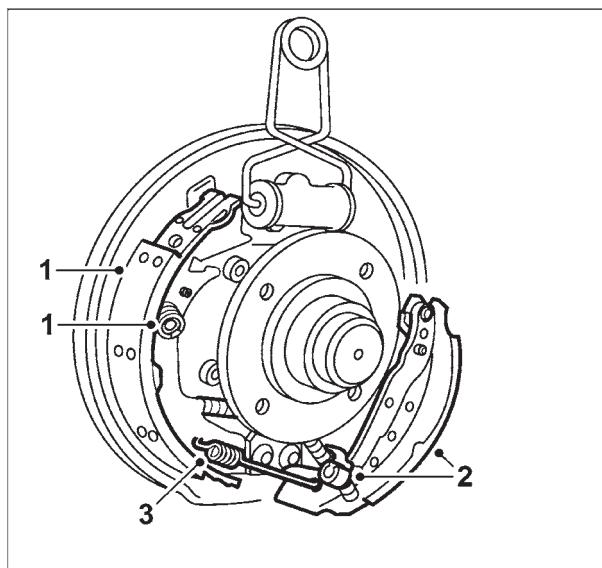
(در پایان جا زدن، باید گیره نگه دارنده پیستون ها را نصب کنید).

— کاسه چرخ را باید از نظر وجود خطوط عمیق و کاهش ضخامت لنت با اندازه استاندارد اعلام شده (حداقل مجاز) کنترل و در صورت نیاز تعویض کنید (شکل ۱-۹۶).

شکل ۱-۹۷—کنترل ضخامت لنت کفشك ترمز

— لنت ها را از نظر حداقل ضخامت مجاز و همگن بودن ساییدگی (حداقل ضخامت باید رعایت شود) کنترل و در صورت نیاز تعویض کنید (شکل ۱-۹۷).

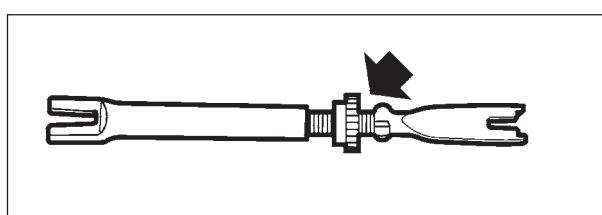
شکل ۱-۹۸—نصب کفشك ها و متعلقات آنها

پس از کنترل و اجرای موارد یاد شده، در هنگام بستن دقت کنید هیچ گونه اثر مایع ترمز یا گریس بر روی سطح لنت ها وجود نداشته باشد.

- ۱—کفشك را نصب کنید و به وسیله پین و فنر نگهدارنده مربوط، آن را محکم کنید (شکل ۱-۹۸).
- ۲— محل کفشك را تنظیم و کابل ترمز دستی را نصب کنید.
- ۳— فنر پایینی را در محل آن نصب کنید.

دقت کنید

فنر باید در سوراخ انتهای کفشك (پایین) نصب شود.

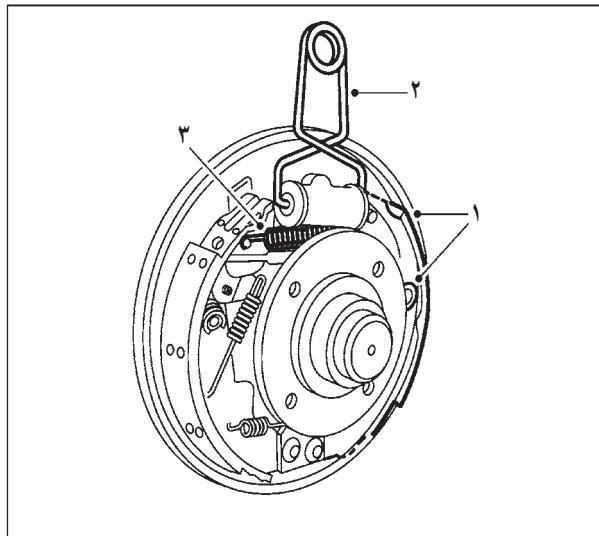

شکل ۱-۹۹—تنظیم کننده فاصله کفشك ها

— اتصال تنظیم کننده فاصله کفشك ها و کالسه را نصب کنید. به طوری که مهره تنظیم کننده متحرک در انتهای میله رزوهدار قرار گیرد (شکل ۱-۹۹).

دقت کنید

اهرم کوتاهتر سمت راست و اهرم بلندتر سمت چپ باید نصب شود.

شکل ۱-۱۰۰

- ۱- کفشك دوم را نصب کنيد و پين و فنر را در محل مربوطه قرار دهيد و نگهدارنده پين را نصب کنيد.
- ۲- بست فنري نگه دارنده سيلندر را برداريد (شکل ۱-۱۰۰).
- ۳- فنر بالايي را در جاي خود نصب کنيد (بالاترين سوراخ).

شکل ۱-۱۰۱

- اهرم سистем تنظيم کننده اتوماتيک کفشكها و فرش را نصب کنيد (شکل ۱-۱۰۱).
- مهره اتصال تنظيم کننده را بچرخانيد تا زمانی که اندازه فاصله بين کفشكها (قطر بالاتر) برابر با اندازه توسيع شده شود (شکل ۱-۱۰۱).

شکل ۱-۱۰۲- بستن پيج نگهدارنده کاسه چرخ

- کاسه را به آرامی در محل خود قرار دهيد و جابزنيد، پيج آن را با استفاده از ابزار مناسب محکم کنيد (شکل ۱-۱۰۲).

دققت کنید

اگر به راحتی (با کمي فشار) کاسه جا نرفت، احتمالاً اندازه قطر بين دو کفشك به طور صحيح تنظيم نشده است و باید کاهش يابد.

شکل ۱۰۳—پاک کردن اطراف اتصالات

- چرخ‌ها را سوار کنید.
- پدال ترمز را چندین بار فشار دهید و ترمز دستی را تنظیم کنید.

- برای پیاده و سوار کردن سیلندر چرخ به ترتیب زیر اقدام کنید : طبق دستورالعمل چرخ را روی پایه قرار دهید و چرخ، کاسه چرخ و کفشهای ترمز را پیاده کنید.
- هرگونه آلدگی را از طرف اتصال دهنده شیلنگ ترمز و پیچ‌های محکم کننده سیلندر ترمز به طبق ترمز پاک نمایید (شکل ۱۰۴).

دقت کنید

شکل ۱۰۴—خارج کردن کفشهای

نیاز به باز کردن کابل ترمز دستی نیست.

- فنر بالایی را از هر دو کفشك‌ها با استفاده از انبر مخصوص بردارید و قسمت فوقانی کفشك‌ها را از پیستون‌های چرخ (شکاف پیستون) خارج کنید، به‌طوری‌که بتوان سیلندر را از محل آن خارج نمود (شکل ۱۰۴).

- برای جلوگیری از اتلاف مایع ترمز، ضمن بستن در مخزن با یک قطعه پلاستیک، آن را پوشانید و درپوش را دوباره محکم بیندید.

می‌توانید با استفاده از گیره مخصوص شیلنگ ترمز، راه عبور مایع ترمز را در نزدیک‌ترین نقطه به سیلندر چرخ مسدود کنید.

شکل ۱۰۵—باز کردن مهره اتصال لوله ترمز

- مهره اتصال دهنده لوله ترمز را باز کنید و پس از برداشتن مهره اتصال، آن را با نوار یا گیره مخصوص مسدود کنید تا علاوه بر جلوگیری از نشت، از ورود آلدگی‌ها به شیلنگ جلوگیری شود (شکل ۱۰۵).

شکل ۱-۶- نصب کفشهای

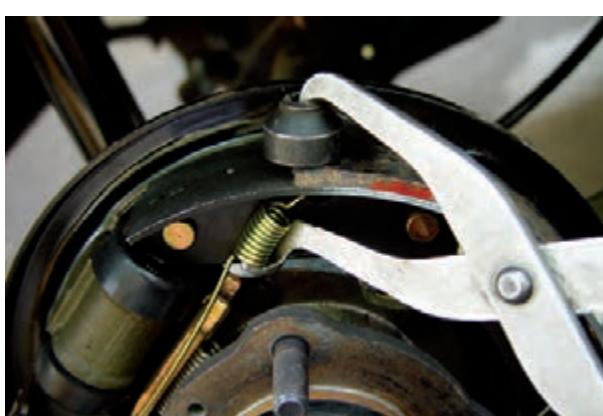
- دو مهره نگهدارنده سیلندر را باز و سیلندر چرخ را پیاده کنید.

- در صورت ضرورت، سیلندر را تعویض کنید.

- مراحل نصب سیلندر ترمز عکس مراحل باز کردن است.

- پس از نصب سیلندر چرخ، قسمت فوقانی کفشهای را در محل شکاف پیستون‌ها قرار دهید (شکل ۱-۶) و فنر بالایی را با استفاده انبر مخصوص در محل آن قرار دهید (شکل ۱-۷).

- عملیات پیاده و سوار کردن کفشهای ترمز را به‌طوری که قبل ذکر شده انجام دهید.

شکل ۱-۷- جازدن فنر بالایی کفشك

زمان: ۶ ساعت

شکل ۱-۸- جعبه ابزار مکانیک خودرو

۱-۹- دستورالعمل عیب‌یابی، پیاده کردن، رفع عیب، سوار کردن سیستم ترمز دیسکی و اجزای آن وسائل لازم

- کتاب راهنمای تعمیرات خودرو

- جعبه ابزار مکانیک خودرو

- ابزارهای اختصاصی سیستم ترمز دیسکی

- جک (بالابر) خودرو

- پایه قابل تنظیم برای استقرار خودرو

- ماسک و عینک ایمنی.

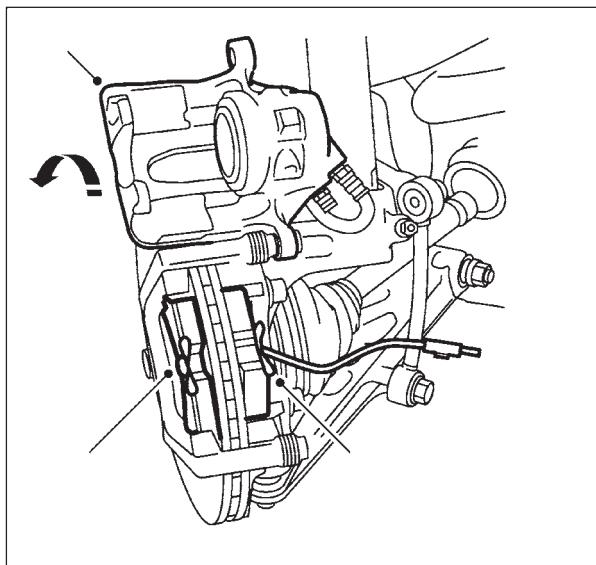
دقیق کنید

شکل ۱۰۹-۱- سیستم ترمز دیسکی در چرخ‌های جلو و عقب

شکل ۱۱۰-۱- باز کردن پوسته نگهدارنده لنت‌ها

شکل ۱۱۱-۱- باز کردن لنت‌های جلو

لنت‌های ترمز چرخ‌های جلو را همزمان تعویض کنید و لنت یک طرف را به تنها بتعویض نکنید، زیرا، باعث می‌شود فشار ترمز به صورت غیر یکنواخت به چرخ‌ها وارد گردد.

نکات ایمنی

- ذراًتی که از سایش لنت تولید می‌شود ممکن است حاوی آبیست باشد که برای سلامتی زیان آور است و هرگز نباید آن را با فشار هوای کمپرسور یا بازدم پاک کنید یا آن را تنفس کنید. در زمان کار برروی ترمز بهتر است از ماسک ایمنی استفاده نمایید.

برای تمیز کردن اجزای ترمزها از بنزین یا محلول‌های پایه بنزین استفاده نکنید. در این خصوص حلال‌های استاندارد و مجاز با الکل صنعتی توصیه می‌شود.

- برای پیاده کردن لنت‌ها، به ترتیب زیر اقدام کنید :

- خودرو را پس از بلند کردن از سطح زمین ، ساکن کنید.

- چرخ‌های مورد نظر را باز کنید.

- اتصال نشانگر الکتریکی ساییدگی لنت را، در صورت وجود داشتن از روی سیستم باز کنید.

- در حالی که پین راهنمای در جای خود نگهدارنده اید با استفاده از آچار مناسب پیچ را باز کنید (شکل ۱۱۰).

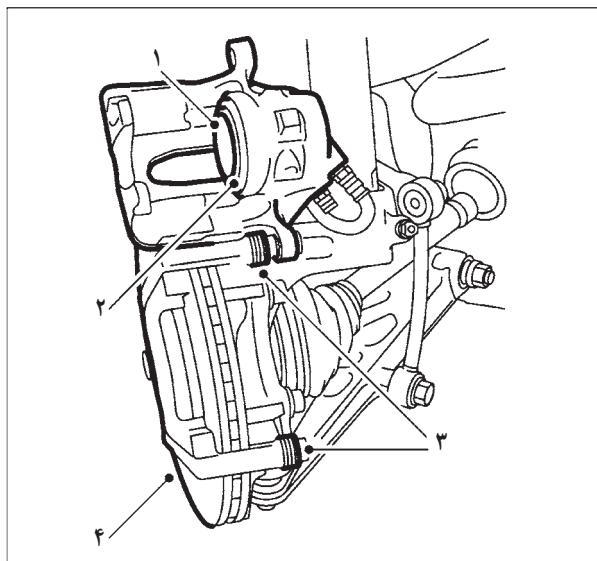
- پوسته نگهدارنده لنت‌ها را حول پین بالا (شکل ۱۱۱) بلند کنید.

- لنت‌ها را از محل خود خارج کنید.

شکل ۱-۱۱۲- لنت ترمز دارای سیم هشدار

- ضخامت و سطح لنت را بررسی کنید (درصورتی که ضخامت لنت‌ها از ۲ میلی‌متر کمتر باشد یا بهصورت غیریکواخت ساییده شده، باید بالنت نو، که مورد تأیید کارخانه سازنده اتومبیل است، تعویض شود) (شکل ۱-۱۱۲).

شکل ۱-۱۱۳- بررسی اجزای ترmez دیسکی

موارد زیر را بررسی کنید (شکل ۱-۱۱۳) :

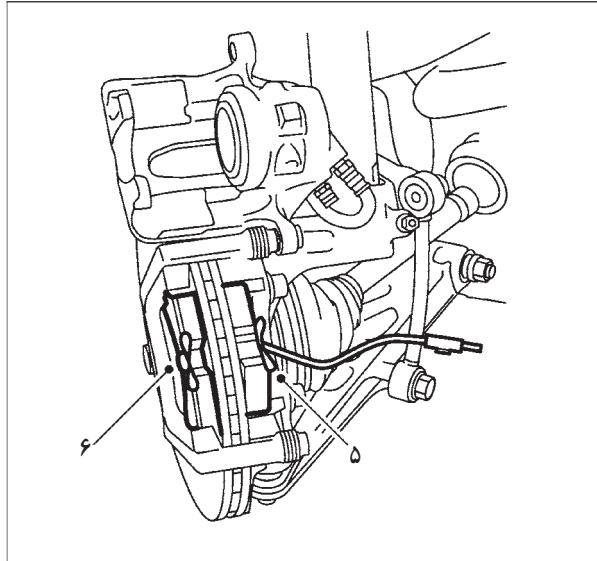
- اورینگ دور پیستون (۱)
 - وضعیت پیستون ترmez (۲)
 - گردگیر پین‌های راهنمایی (۳)
 - ساییدگی دیسک (۴)
- تمام قسمت‌ها را با مواد پاک کننده ترmez تمیز کنید.
- اطمینان حاصل کنید پیستون آزادانه حرکت می‌کند.
- قطعات معیوب را شناسایی و تعویض کنید.

شکل ۱-۱۱۴- عقب راندن پیستون ترmez دیسکی

برای نصب لنت‌ها به ترتیب ذیل عمل کنید :

- پیستون را تا انتهای کورس خود، با کمک ابزار مناسب، به عقب برانید(شکل ۱-۱۱۴).

شکل ۱-۱۱۵—نصب لنت ها

شکل ۱-۱۱۶—نصب کالیپر

شکل ۱-۱۱۷—بالا بردن و پیاده کردن چرخ جلو

- لنت داخلی را (۵)، که دارای نشانگر ساییدگی لنت است، نصب کنید (شکل ۱-۱۱۵).
- لنت خارجی (۶) را نصب کنید.

- پوسته نگهدارنده لنت ها را در جای خود قرار دهید و آن را با پیچ جدید و با گشتاور مورد نظر محکم کنید (بهتر است پیچ را به مواد آب بندی کننده آغشته کنید). (شکل ۱-۱۱۶).
- اتصال سیم نشانگر ساییدگی را متصل کنید.
- سطح مایع در مخزن روغن ترمز را بررسی و در صورت لزوم به آن اضافه کنید.

- چرخ ها را روی خودرو نصب و پیچ های آن را با گشتاور مناسب محکم کنید.
- خودرو را از روی جک (یا پایه) پایین بیاورید.
- برای پیاده و سوار کردن کالیپر ترمز جلو به ترتیب زیر اقدام کنید :
- خودرو را مهار کنید (چرخ عقب را با گوه ثابت کنید).
- زیر خودرو در محل توصیه شده، جک بزنید و آن را از زمین بلند کنید و با استفاده از پایه قابل تنظیم، آن را ثابت نگهدارید. سپس چرخ را پیاده کنید (شکل ۱-۱۱۷).

شکل ۱۱۸-۱—باز کردن مهره لوله ترمز

۱—مهره لوله ترمز را باز کنید و پس از جدا کردن بست «U شکل» لوله را مسدود کنید (شکل ۱-۱۱۸).

دقت کنید

(همان گونه که در باز کردن لوله ها و شیلنگ ها گفته شد، در مخزن مایع ترمز را با پلاستیک مسدود کنید.)
اتصال سیم نشانگر ساییدگی لنت ترمز را قطع کنید.

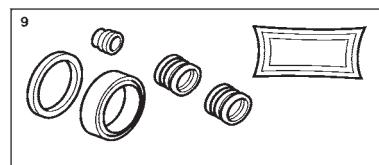
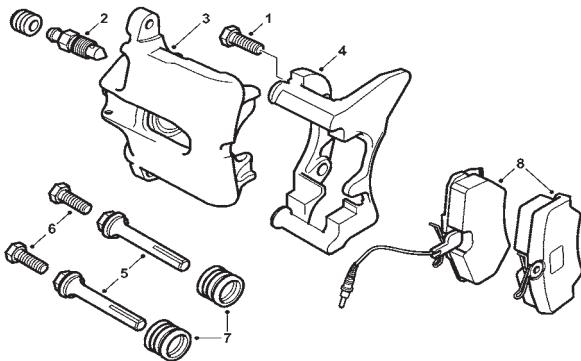
شکل ۱۱۹-۱—باز کردن شیلنگ ترمز

— شیلنگ ترمز را باز کنید و آن را با استفاده از گیره شیلنگ مسدود کنید (شکل ۱-۱۱۹).
— پین های راهنمای بالایی و پایینی را نگه دارید و پیچ های نگه دارنده کالیپر را باز کنید. پوسته نگه دارنده لنت ها را نیز باز کنید.

شکل ۱۲۰-۱—باز کردن پیچ های کالیپر

— اجزای کالیپر ترمز دیسکی را به طور کامل باز کنید (دمو تراژ کنید) (شکل ۱-۱۲۰).

شکل ۱-۱۲۱-۱- اجزای سیستم ترمز

- ۱- پیچ اتصال کالیپر به محور چرخ
- ۲- پیچ هواگیری
- ۳- پوسته نگهدارنده لنت ها
- ۴- پوسته اصلی کالیپر
- ۵- پین راهنمایی
- ۶- پیچ پین راهنمایی
- ۷- گردگیر پین
- ۸- لنت های ترمز
- ۹- قطعات مصرفی پمپ

این اجزا عبارت‌اند از (شکل ۱-۱۲۱) :

۱- پیچ اتصال کالیپر به محور چرخ

۲- پیچ هواگیری

۳- پوسته نگهدارنده لنت ها

۴- پوسته اصلی کالیپر

۵- پین راهنمایی

۶- پیچ پین راهنمایی

۷- گردگیر پین

۸- لنت های ترمز

۹- قطعات مصرفی پمپ

- پیستون را داخل سیلندر کنترل کنید، تا از نبود خوردگی

و خط روی سطح پیستون و دیوار سیلندر مطمئن شوید (در صورت وجود خوردگی یا خط قابل لمس باید پیستون یا کالیپر را تعویض کنید) و از حرکت آزادانه پیستون اطمینان حاصل کنید.

- قطعات غیر فلزی را تعویض کنید (شکل های ۱-۱۲۱ و ۱-۱۲۲).

- برای بستن، عکس باز کردن عمل کنید. کالیپر ترمز جلو

را جمع و سپس روی خودرو (دیسک) نصب کنید.

برای پیاده و سوار کردن دیسک ترمز به ترتیب زیر اقدام کنید :

- خودرو را مهار و پس از بلند کردن از زمین آن را ساکن کنید.

- پیچ های اتصال پوسته نگهدارنده لنت ها را باز کنید.

- پیچ های اتصال پوسته اصلی کالیپر به محور چرخ را نیز باز کنید.

- دیسک را بچرخانید و وضعیت آن را بررسی کنید(شکل ۱-۱۲۳).

شکل ۱-۱۲۲-۱- قطعات غیر فلزی سیلندر ترمز دیسکی

شکل ۱-۱۲۳-۱- بررسی وضعیت دیسک

– خطهای سطحی روی دیسک مهم نیستند. این‌ها معمولاً پس از مدتی کار روی دیسک‌ها ایجاد می‌شوند. اما دیسک‌های با خطهای عمیق و ترک خورده یا با کاهش ضخامت دیسک از حد مجاز (اعلام شده توسط کارخانه سازنده اتومبیل)، را تعویض کنید (شکل ۱-۱۲۴).

– زنگ‌زدگی لبه دیسک متداول است و می‌توان آن را برطرف نمود اما اگر به دلیل ساییدگی بیش از حد دیسک بروی آن به وجود آمده باشد باید توسط میکرومتر در چندین نقطه اندازه‌گیری و بررسی شود. اگر ضخامت دیسک از حداقل مجاز کمتر باشد، باید تعویض گردد.

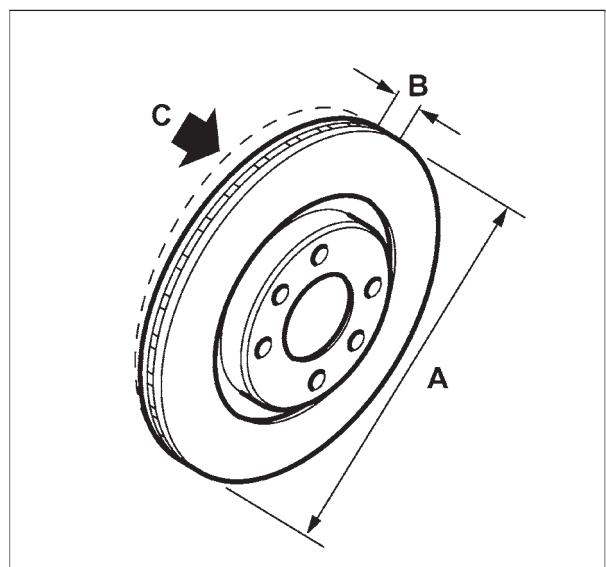
– اگر فکر می‌کنید تاب برداشته است می‌توانید مقدار تاب دیسک را هنگام چرخیدن به وسیله اندازه‌گیر عقربه‌ای با پایه مغناطیسی، که در یک نقطه ثابت می‌شود، اندازه‌گیری و بررسی کنید.

اگر مقدار اندازه‌گیری شده بیش از حد مجاز و توصیه شده باشد دیسک باید تعویض شود (شکل ۱-۱۲۵).

دقت کنید: ابتدا وضعیت بلبرینگ چرخ را بررسی و از وضعیت طبیعی و بدون لقی آن اطمینان حاصل کنید، (زیرا می‌تواند بر روی اندازه‌گیری تاب دیسک بسیار تأثیرگذار باشد).

شکل ۱-۱۲۴— اندازه‌گیری ضخامت دیسک

شکل ۱-۱۲۵— اندازه‌های دیسک ترمز

شکل ۱-۱۲۶— بازکردن دیسک ترمز

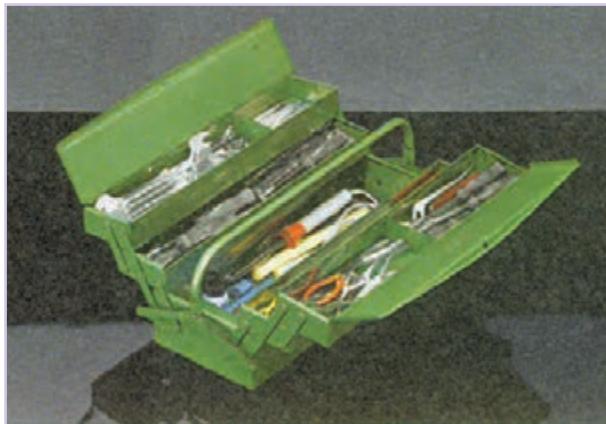
– توبی چرخ (نگهدارنده دیسک) را باز و دیسک را پیاده کنید (شکل ۱-۱۲۶).

– در صورت نیاز دیسک را تعویض کنید.

– مراحل بستن و سوار کردن دیسک عکس عملیات پیاده کردن آن است.

زمان: ۴ ساعت

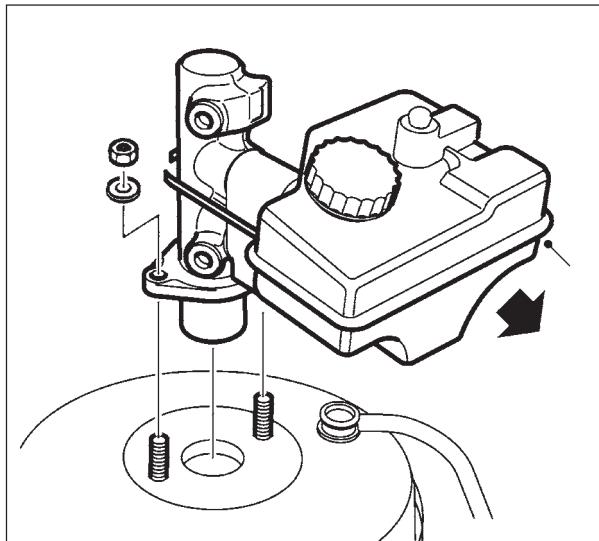
۱۰- دستور العمل عیب یابی، پیاده کردن، رفع عیب و سوار کردن پمپ اصلی ترمز وسایل لازم

شکل ۱۲۷- جعبه ابزار مکانیک خودرو

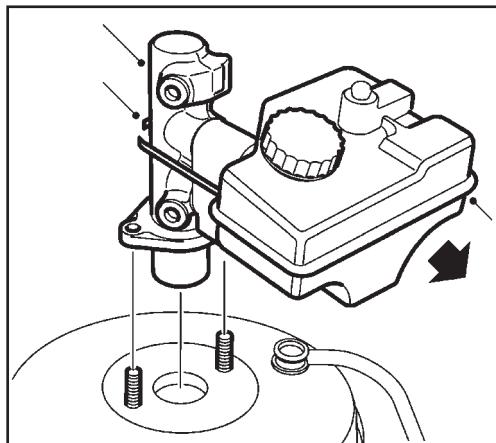
شکل ۱۲۸- اتصال حسگر اخطار دهنده کم بودن مایع ترمز در مخزن

شکل ۱۲۹- جدا کردن سیلندر اصلی از بوستر

- جعبه ابزار مکانیک خودرو (شکل ۱۲۷)
- کتاب راهنمای تعمیرات خودرو
- لوازم یدکی پمپ اصلی ترمز (پمپ کامل)
- برای پیاده و سوار کردن سیلندر اصلی ترمز به ترتیب زیر اقدام کنید :
- کابل اتصال باتری را قطع کنید.
- در مخزن را، مشابه مراحل قبلی، با یک قطعه ورقه پلاستیکی روی دهانه آن مسدود کنید.
- دربوش هوکش لبه شیشه جلوی خودرو را بردارید.
- اتصال حسگر (سنسور) اخطار دهنده کم بودن مایع ترمز در مخزن را قطع کنید (شکل ۱۲۸).

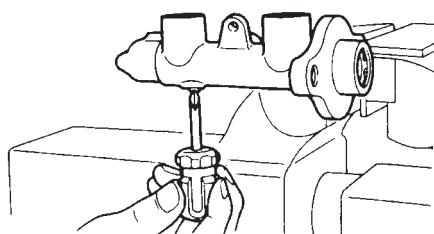
- مهره های اتصال لوله به سیلندر اصلی را باز و لوله های مایع ترمز را از سیلندر اصلی جدا کنید (شکل ۱۲۹).
- دو مهره و واشر اتصال بوستر به سیلندر اصلی را باز کنید و پین سیلندر اصلی را به همراه قسمت مخزن روغن بردارید.
- اورینگ سیلندر اصلی را بردارید تا در هنگام جابه جایی خراب نشود.

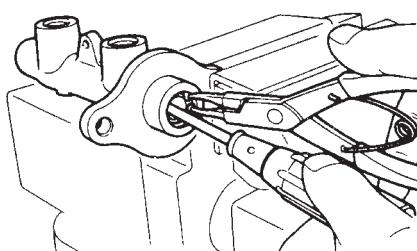
شکل ۱-۱۳۰—باز کردن مخزن مایع ترمز

شکل ۱-۱۳۱—بستن سیلندر اصلی به گیره

شکل ۱-۱۳۲

شکل ۱-۱۳۳

با گذاشتن یک قطعه پارچه یا نمد در زیر قسمت محفظه مایع ترمز، چکه های مایع را جذب کنید.

۱—اتصال پلاستیکی نگهدارنده مخزن مایع ترمز به سیلندر اصلی را قطع کنید.

۲—محفظه مایع ترمز را در جهت علامت فلاش در شکل رو به رو بکشید و آن را از سیلندر اصلی جدا کنید (شکل ۱-۱۳۰).

۳—سیلندر اصلی را، اگر قابل تعمیر باشد، تعمیر، در غیر این صورت تعویض کنید.

برای تعمیر سیلندر اصلی ترمز به ترتیب زیر اقدام کنید :

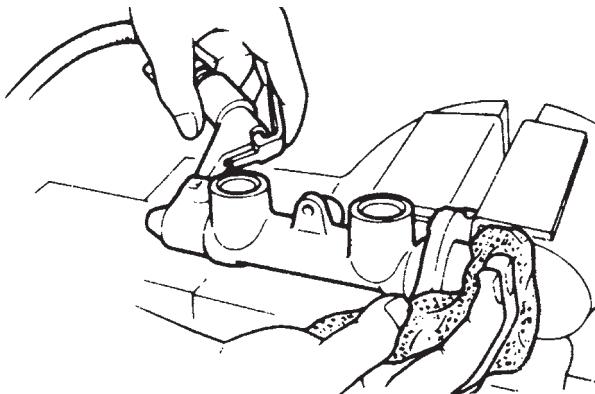
پس از پیاده کردن سیلندر اصلی به ترتیب زیر آن را باز و تعمیر نمایید :

دقت کنید : مخزن مایع ترمز و اتصالات الکتریکی مرتبط با آن از مجموعه سیلندر اصلی جدا شده باشد.

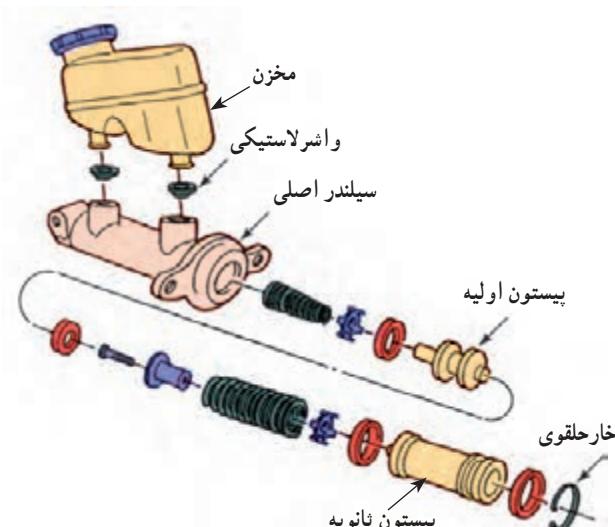
— سیلندر اصلی را با دقیقیت، به طوری که اتصالات آن آسیب نبینند، به گیره بیندید (شکل ۱-۱۳۱).

— در صورت وجود پیچ نگهدارنده (متوقف کننده پیستون ثانویه) آن را باز کنید (شکل ۱-۱۳۲).

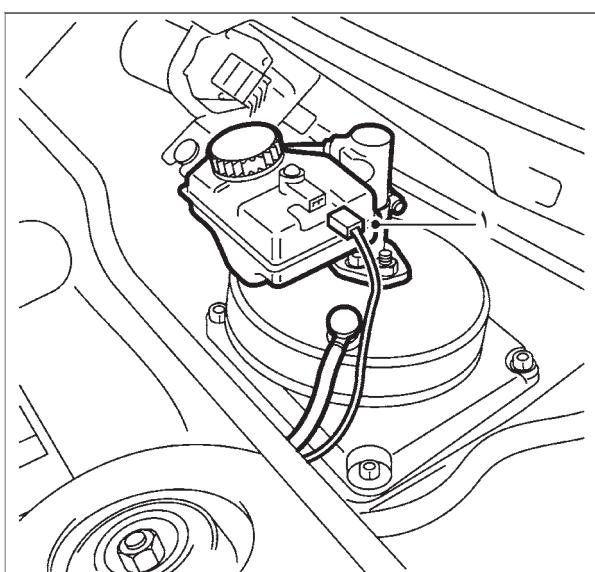
— با کمک «انبر خار باز کن» خارنگه دارنده را جمع و با استفاده از یک پیچ گوشته کوچک با احتیاط آن را از محل خود خارج کنید (شکل ۱-۱۳۳).

شکل ۱-۱۳۴

شکل ۱-۱۳۵—جزای سیلندر اصلی

شکل ۱-۱۳۶—نصب اتصال الکتریکی و مخزن

— فشار فرها بخشی از مجموعه پیستون‌ها، فرها و شستکی‌ها را خارج می‌کند. برای خروج کامل مجموعه می‌توانید از هوای فشرده در قسمت خروجی مایع ترمز استفاده کنید. پس از خارج کردن آنها را با مواد مجاز شستشو و آماده کنید (شکل ۱-۱۳۴).

— کلیه قطعات غیر فلزی و فرها را جدا از قطعات یدکی نو (استاندارد و مورد تأیید سازنده خودرو) استفاده کنید (شکل ۱-۱۳۵).

— مجموعه قطعات را، قبل از سوار کردن اجزاء غیر فلزی (شستکی‌ها و ...) روی پیستون‌ها، به مایع ترمز آغشته کنید.

— سیلندر و پیستون‌ها را کنترل کنید و از سالم بودن سیلندر (نبودن خط عمیق و داغ روغن) روی سطح سیلندر مطمئن شوید (در صورت معیوب بودن تعویض کنید).

— مجموعه فرها و پیستون‌ها را در سیلندر قرار دهید.

دقت کنید

در صورت وجود پیچ نگه‌دارنده، ابتدا فر و پیستون ثانویه را در سیلندر قرار دهید و با کمک یک پیچ گوشی چهارسوسی مناسب، آن را به منتها به سیلندر فشار دهید و سپس پیچ نگه‌دارنده را بیندید.

— ضمن قراردادن میله واشر نگه‌دارنده را در محل خودش، به سمت سیلندر فشار دهید تا خار در جایگاه قرار گرفتن کاملاً قرار گیرد. سپس خار را (با استفاده از خار جمع کن) در محل خودش کاملاً مستقر کنید.

۱—مخزن و اتصالات الکتریکی و اتصالات مخزن را از نظر سالم بودن کنترل و سپس نصب کنید.

۲—قبل از نصب سیلندر تعمیر شده از عملکرد صحیح آن با ریختن مایع در مخزن و پمپ کردن (هوایگیری) مطمئن شوید.

— پمپ (سیلندر) اصلی را روی مجموعه نصب نمایید. (ترتیب نصب عکس پیاده کردن است).

زمان: ۱۴ ساعت

۱۱-۱- دستورالعمل عیبیابی، پیاده کردن، رفع عیب و سوار کردن بوستر خلئی ترمز وسایل لازم

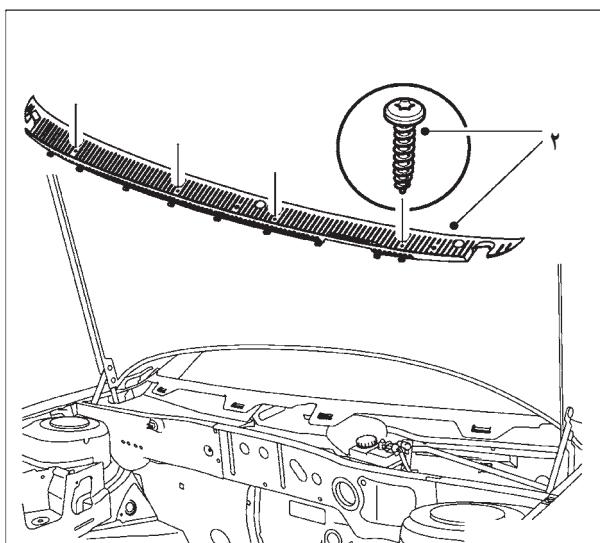

شکل ۱-۱۳۷- جعبه ابزار مکانیک خودرو

شکل ۱-۱۳۸- مسدود کردن در مخزن مایع ترمز

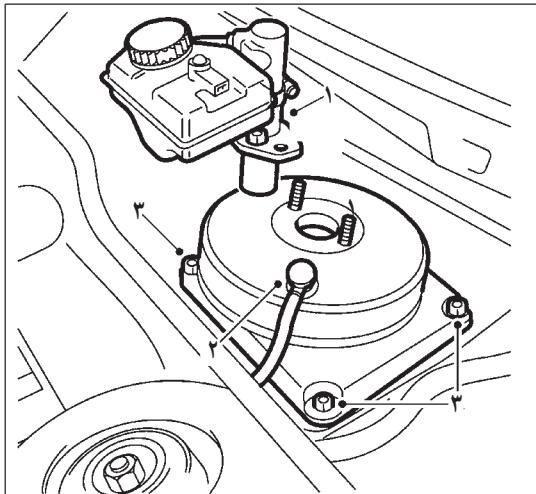
- کتاب راهنمای تعمیرات خودرو
- جعبه ابزار مکانیک خودرو
- بوستر ترمز (لوازم یدکی بوستر ترمز)
- برای پیاده کردن و نصب بوستر به ترتیب زیر اقدام کنید:
- کابل اتصال باتری را قطع کنید.

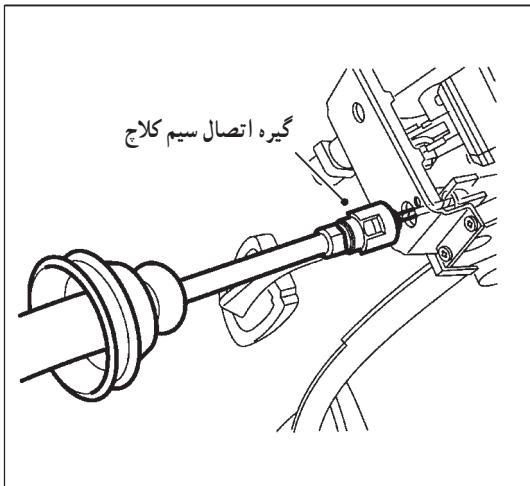
شکل ۱-۱۳۹- باز کردن در پوش هوакش

- در مخزن را مشابه مراحل قبلی با یک قطعه ورقه پلاستیکی روی دهانه آن مسدود کنید (شکل ۱-۱۳۸).

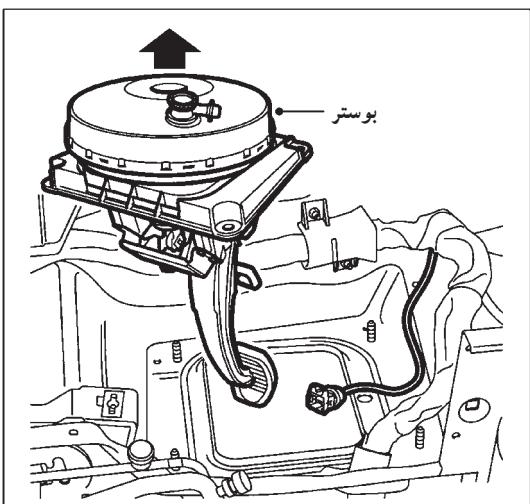
- درپوش هوакش لبه شیشه جلوی خودرو را بردارید.
- اتصال حسگر (سنسور) اخطار دهنده کم بودن مایع ترمز در مخزن را قطع کنید.
- در صورتی که بخش های دیگر (موتور و بازو های برف پاک کن شیشه جلو) امکان خروج مجموعه بوستر را محدود می کنند، آنها را باز کنید (شکل ۱-۱۳۹).

شکل ۱۴۰-۱- جدا کردن پمپ اصلی از بوستر و بوستر از بدنه

شکل ۱۴۱- جدا کردن سیم کلاچ

شکل ۱۴۲- جدا کردن مجموعه پدال ها و بوستر ترمز

- ۱- دو مهره و واشر اتصال بوستر به سیلندر اصلی را بردارید و با احتیاط سیلندر اصلی را به یک طرف حرکت دهید، (بدون آن که مهره های اتصال لوله را باز کنید).
- ۲- لوله خلا را جدا کنید.
- ۳- مهره های اتصال مجموعه بوستر و پدال ها به بدنه را باز کنید (شکل ۱۴۰).

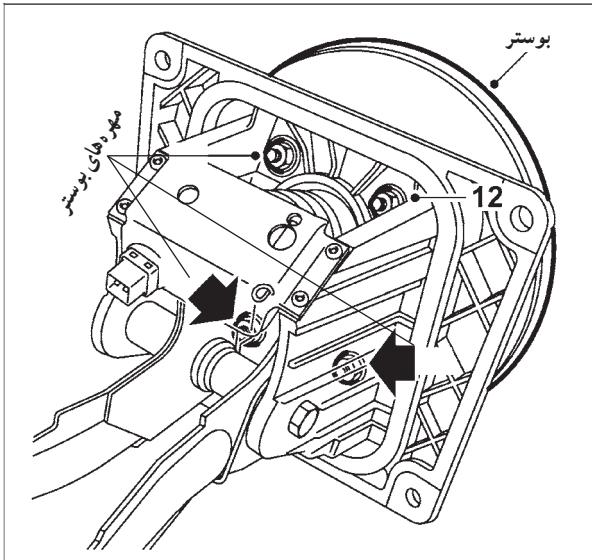
- اتصال کلید چراغ ترمز را جدا کنید.
- انتهای گیره نگهدارنده را فشار دهید و سیم کلاچ را خارج کنید (شکل ۱۴۱).

دقت کنید

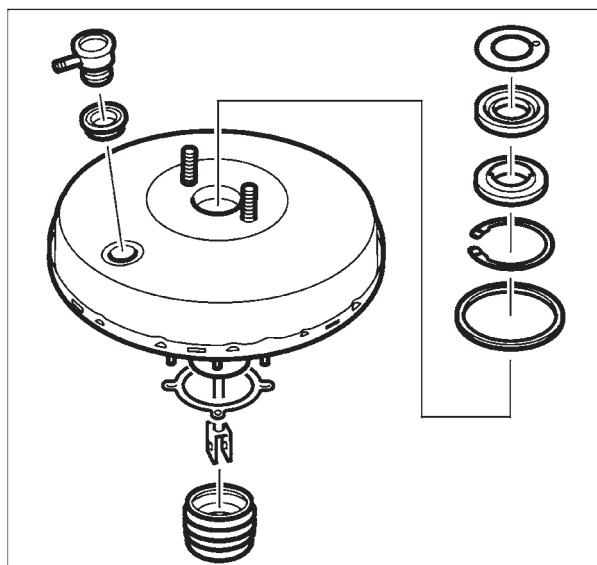
– در بعضی از خودروها بوستر و پمپ اصلی از یکدیگر جدا هستند و به انجام عملیات ذکر شده نیاز ندارند.

– در بعضی از خودروها که بوستر و پمپ اصلی یک مجموعه هستند با جدا کردن خار نگهدارنده میله فشاری روی پدال، مجموعه جدا می‌شود و به باز کردن مجموعه به همراه پدال‌ها نیاز نیست.

– مهره‌های اتصال بوستر به قسمت پدال را باز و بوستر را جدا کنید (شکل ۱-۱۴۳).

شکل ۱-۱۴۳

شکل ۱-۱۴۴—اجزای بوستر جدید برای نصب

دقت کنید

– عملکرد کلید چراغ ترمز را بررسی کنید و در صورت نیاز آن را تنظیم نمایید.

– سیم کلاچ را می‌توان در همین مرحله تنظیم نمود. توصیه می‌شود به دستورالعمل تنظیم آن توجه کنید.

زمان: ۲ ساعت

۱۲-۱- دستورالعمل عیب‌یابی، پیاده کردن، رفع عیب و سوار کردن پدال ترمز وسایل لازم

- کتاب راهنمای تعمیرات خودرو

- جعبه ابزار مکانیک خودرو

- لوازم یدکی (بوش‌ها و فنرهای برگ‌دان) پدال‌ها

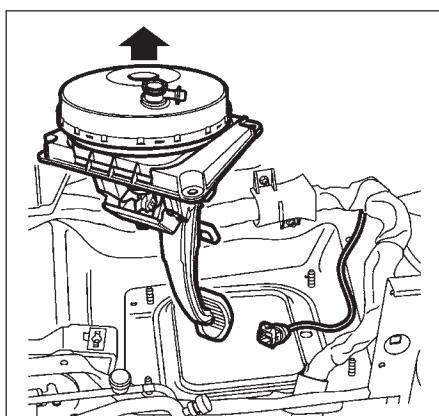
دقت کنید

مراحل پیاده و سوار کردن پدال ترمز در خودرو مورد نظر با توجه به یک مجموعه بودن پدال‌ها، بوستر و پمپ اصلی، با مراحل پیاده سازی بوستر مشابه است. در صورتی که خودروی دیگری برای اجرای این قسمت گرفته شود باید به نوع مجموعه توجه کرد (شکل ۱-۱۴۵).

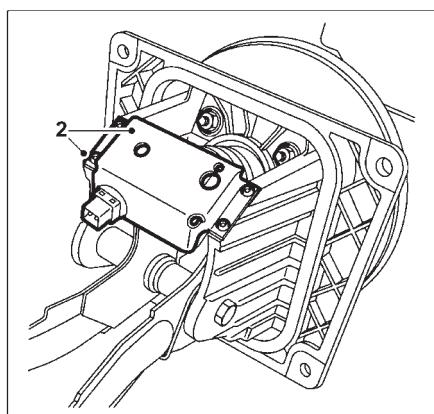
اگر مجموعه به صورت تفکیک شده باشد (جدا بودن بوستر از مجموعه پمپ اصلی) باید دستورالعمل خودروی مورد استفاده را رعایت نمود.

- برای پیاده کردن و نصب پدال ترمز به ترتیب زیر اقدام کنید:

برای پیاده کردن مجموعه پدال‌ها اجرای مراحل ذکر شده برای پیاده کردن بوستر توصیه می‌شود (شکل ۱-۱۴۶) (در صورتی که مجموعه پدال‌ها مستقل از بوستر و پمپ اصلی باشد فقط باید پیچ‌های مجموعه پدال‌ها را باز کرد).

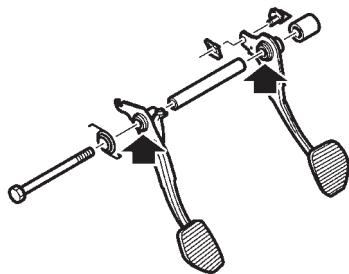

شکل ۱-۱۴۶- پیاده کردن مجموعه پدال‌ها و بوستر

شکل ۱-۱۴۷- جدا کردن مجموعه پدال‌ها از بوستر

- صفحه پشت پدال‌ها را بردارید و بین اتصال پدال ترمز به میله فشاری سیلندر اصلی را خارج کنید (شکل ۱-۱۴۷).

شکل ۱-۱۴۸- اجزای پدال‌های روی محور پدال

شکل ۱-۱۴۹- روکش نایلونی پدال‌ها

- مهره پیچ محور پدال‌ها (کلاچ و ترمز) را باز کنید.
- پیچ را بیرون بکشید. در این صورت مجموعه پدال‌ها، بوش‌ها و فنرهای برگشت پدال آزاد می‌شوند و سپس پدال‌ها آزاد می‌شوند (شکل ۱-۱۴۸).

بوش‌ها، فنرها و مجاری پیچ را از نظر ساییدگی کنترل کنید.

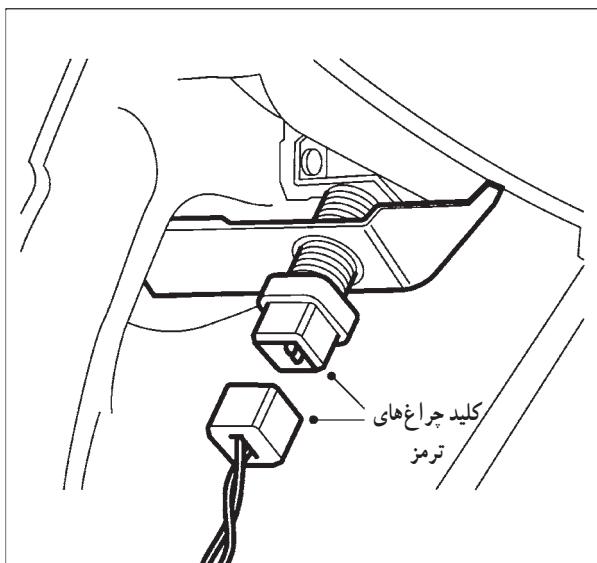
- پوسته نایلونی (لاستیکی) پدال‌ها اگر ساییده شده باشند، آنها را تعویض کنید.

دقت کنید

در صورتی که پوسته نایلونی پدال‌ها ساییده شده باشند و تعویض نشوند ممکن است در حین رانندگی از زیر پای راننده لیز بخورند و ایجاد خطر نمایند (شکل ۱-۱۵۰). فنر برگشت پدال را نیز بهتر است تعویض نمایید.

- برای سوار کردن پدال‌ها به ترتیب عکس باز کردن، ضمن قرار دادن پوسته در محل مجزا، پیچ محور را مرحله به مرحله از آنها عبور دهید.

دقت کنید

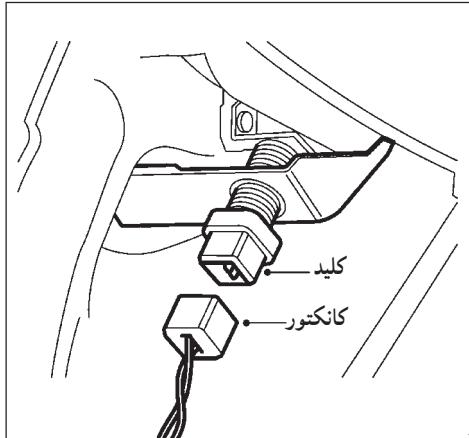
شکل ۱-۱۵۰

- فنر برگشت به درستی در محل خودش قرار بگیرد.
- پس از اطمینان از صحبت سوارکردن و عملکرد صحیح پدال‌ها مهره پیچ محور پدال‌ها را با گشتاور مناسب بیندید. سایر مراحل بستن و سوار کردن را عکس باز کردن و پیاده کردن اجرا کنید.

- برای پیاده کردن و نصب کلید چراخهای ترمز به ترتیب زیر اقدام کنید.

کلید چراخهای ترمز بر روی صفحه پشت پدال‌ها قرار دارد. برای باز کردن آن باید مراحل زیر را انجام دهید:

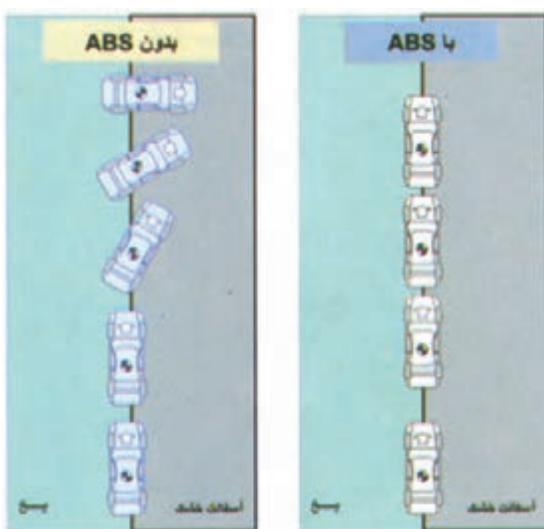
- کابل اتصال باتری را قطع کنید.
- کانکتور کلید را جدا کنید (شکل ۱-۱۵۰).
- کلید را باز کنید.
- عملکرد کلید را با استفاده از مولتی متر کنترل کنید.

شکل ۱-۱۵۱- تعویض کلید

شکل ۱-۱۵۲- کلید چراغ ترمز

شکل ۱-۱۵۳- ایستادن در یک مسیر مستقیم در جاده غیر طبیعی

در صورتی که هنگام فشار دادن به فشاری کلید، جریان الکتریکی برقرار باشد، باید آن را تعویض کرد.

در صورت نداشتن اتصال در زمان فشردن، کانکتور را کنترل و در صورت قطع بودن، کانکتور و کابل آن را به طور کامل تعویض کنید. قبل از اجرای مراحل فوق باید فیوز مربوط کنترل شود (شکل ۱-۱۵۱).

- کلید جدید (کلید سالم قبلی) را در محل باز کردن نصب کنید (این عمل پس از فشردن کامل پدال انجام می شود).

- پدال ترمز را رها کنید تا با کلید تماس یابد.

کلید باید به داخل پوسته فرو رود. جریان الکتریکی نیز باید قطع باشد. آن گاه با فشار دادن پدال، ترمز به طور خودکار عمل کنید و ضمن وصل شدن جریان الکتریکی چراغها روشن گردند.

- کانکتور را با دقت وصل کنید.

- آزمایش کنید : هنگام فشردن پدال ترمز، چراغ‌های ترمز روشن می شوند یا خیر؟

دقیق کنید

- سوئیچ باز باشد.

- لامپ‌ها و اتصالات معیوب نباشند.

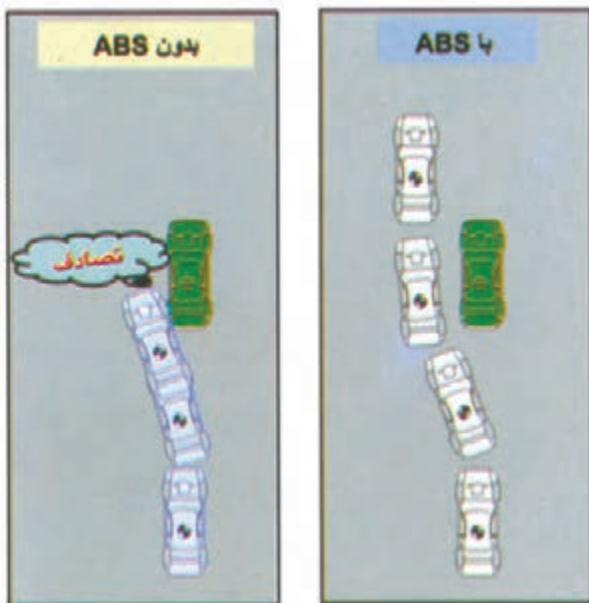
- فیوز مربوط به چراغ‌های ترمز سالم باشد.

- کلید به طور خودکار تنظیم می شود و می توان آن را باز و بسته کرد (طبق دستورالعمل بالا می توان آن را مجددًا تنظیم نمود).

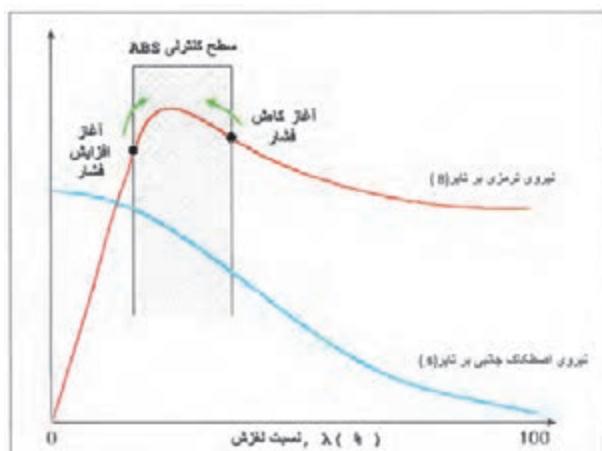
۱-۱۳- سیستم ترمز ضد قفل (ABS)

وقتی سرعت لاستیک‌ها، نسبت به شتاب سرعت خودرو کاهش یابد، لاستیک‌ها روی سطح جاده سُر می خورند. با این توضیح که اگر مقاومت بین جاده و تایرهای مساوی یا کمتر از مقاومت سیستم ترمز (بین لنت و دیسک) گردد، چرخ‌ها قفل می شوند و خودرو شروع به سُرخوردن می کند (شکل ۱-۱۵۳).

یکی از راه‌های جلوگیری از سُرخوردن لاستیک‌ها جلوگیری از قفل شدن چرخ‌هاست. این همان کاری است که سیستم ترمز ضد قفل (ABS)^۱ انجام می دهد.

شکل ۱-۱۵۴- نداشتن برخورد با مانع در زمان ترمزگیری

شکل ۱-۱۵۵- نمودار عملکرد سیستم ترمز معمولی و ضد قفل (ABS)

شکل ۱-۱۵۶- مدول کنترل ضد قفل (ABS)

این سیستم از پیش آمدن موارد زیر جلوگیری می‌کند.
- مسافت یا خط ترمز افزایش نمی‌یابد (ممکن است کاهش
یابد).

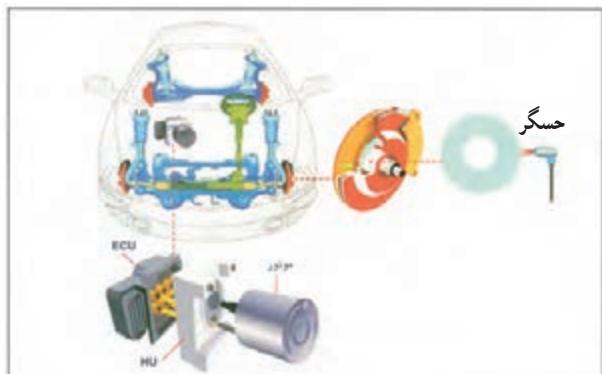
- چرخ‌ها قفل نمی‌شوند (اگر چرخ‌های جلوی خودرو
قفل شوند کنترل فرمان از دست خارج می‌گردد. و خودرو
منحرف خواهد شد).

- از فرسایش سریع لاستیک‌ها جلوگیری می‌کند.
- از بروز حوادث جانی و مالی شدید در هنگام
ترمزگیری‌های شدید جلوگیری می‌کند (شکل ۱-۱۵۴).
- به هنگام ترمزگیری در جاده‌های ناهمگن باعث پایداری
خودرو می‌شود.

در واقع سیستم ترمز ضد قفل به سیستم ترمز اجازه می‌دهد
که تا آستانه توقف چرخ‌ها عمل کنند. در این هنگام سیستم ترمز
ضد قفل، فشار مایع ترمز هر چرخ را تغییر می‌دهد.
به این ترتیب پمپ کردن سریع سبب می‌شود که آهنگ
کاهش سرعت چرخ، از آهنگی که سبب قفل شدن چرخ‌ها
می‌گردد، کمتر شود (شکل ۱-۱۵۵).

بعضی از رانندگان برای جلوگیری از کنترل نشدن فرمان
خودرو، با فشار دادن ورها کردن متناوب پدال، عمل ترمزگیری
ناگهانی را در چند مرحله انجام دهند. این عمل تا حدودی مشابه
عملکرد سیستم ترمز ضد قفل (ABS) است.

در حال حاضر علاوه بر سیستم ضد قفل (ABS)
سیستم‌های دیگری چون (DSC، TCS، BAS، ESP) برای
رانندگی هرچه ایمن تر روی سطوح مختلف جاده (یخ زده، خیس
و ...) مورد استفاده قرار می‌گیرد.

شکل ۱-۱۵۷- اجزای سیستم ترمز ضد قفل (ABS)

۱-۱۴-۱- اجزای سیستم ترمز ضد قفل (ABS) اجزای سیستم ترمز ضد قفل (ABS) عبارت‌اند از (شکل ۱-۱۵۷) :

حسگر چرخ، موتور الکتریکی، واحد هیدرولیک (Hu) و واحد مدیریت (Ecu).

شکل ۱-۱۵۸- حسگر سرعت چرخ

۱-۱۴-۱- حسگر سرعت چرخ : حسگر چرخ، علائم الکترونیکی را که از طریق چرخش چرخ دنده روی پلوس به دست می‌آورد به ای سی یو می‌فرستد (شکل ۱-۱۵۸).

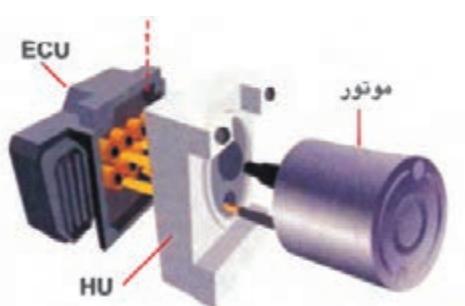

شکل ۱-۱۵۹- موتور الکتریکی

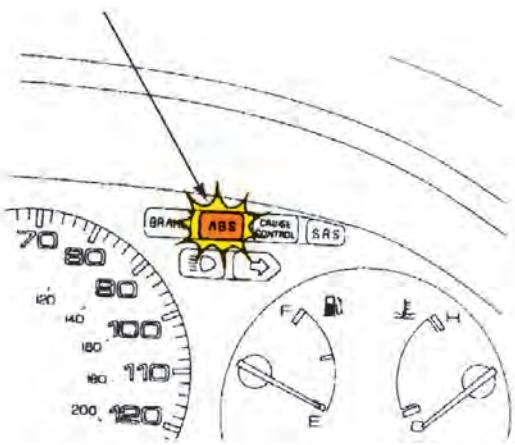
۱-۱۴-۲- موتور الکتریکی : هنگامی که سیستم ترمز ضد قفل وارد عمل می‌شود، واحد مدیریت (Ecu) فرمان راه اندازی موتور الکتریکی را صادر می‌کند. در نتیجه مایع ترمز به چرخش در می‌آید و فشار داخل سیلندر چرخ‌ها را تا مرحله توقف کم یا زیاد می‌کند (شکل ۱-۱۵۹).

۱-۱۴-۳- واحد هیدرولیک اچ یو (Hu) : (شکل ۱-۱۶۰) مدار اولیه واحد هیدرولیک برای ترمزگیری معمولی به کار می‌رود و مدار ثانویه آن برای عملکرد ضد قفل (ABS) است.

شیرهای موجود در واحد هیدرولیک به سیلندر ترمز چرخ‌ها متصل می‌شوند. شیرها و موتور الکتریکی با منطق برنامه‌ریزی شده در واحد مدیریت آغاز به کار می‌کند و فشار ترمزگیری را کنترل می‌نمایند.

شکل ۱-۱۶۰- موتور

شکل ۱۶۱- چراغ اخطار ترمز ضد قفل (ABS)

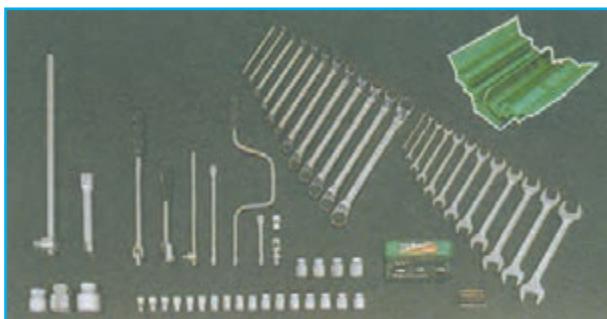
۱۴-۴- چراغ اخطار ترمز ضد قفل (ABS) :

چراغ اخطار ترمز ضد قفل در پانل جلوی راننده تعییه شده است (شکل ۱۶۱). وقتی راننده خودرو را روشن می کند این چراغ اخطار روشن می شود و واحد مدیریت سیستم آن را تست می کند. در صورتی که ایرادی بروز نکند چراغ اخطار خاموش می شود. اگر چراغ اخطار (ABS) در طول زمان رانندگی روشن بماند، به این معناست که سیستم ضد قفل ترمز نیاز به بازدید دارد.

دققت کنید

حتی اگر سیستم ضد قفل ترمز ایراد داشته باشد سیستم ترمز معمولی به صورت طبیعی عمل می کند. هر چند سیستم ترمز ضد قفل (ABS) عمل نکند.

زمان : ۲ ساعت

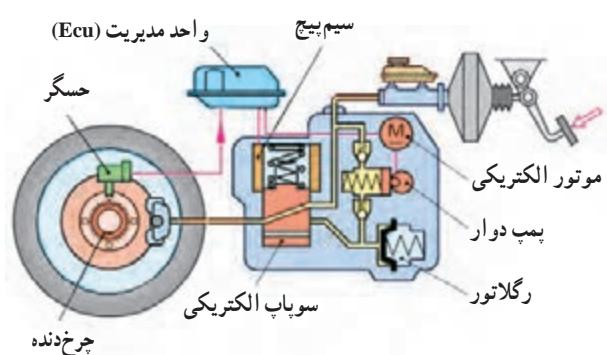
شکل ۱۶۲- ابزارهای عمومی

۱۵-۱- دستور العمل هوایگیری سیستم هیدرولیکی ترمز خودروهای مجهز به سیستم ضد قفل (ABS) و سایل لازم

- کتاب راهنمای تعمیرات خودرو
- ابزارهای عمومی مکانیک خودرو (شکل ۱۶۲)
- شیلنگ مناسب با پیچهای هوایگیری مایع ترمز استاندارد ظرف جمع آوری مایع ترمز خروجی

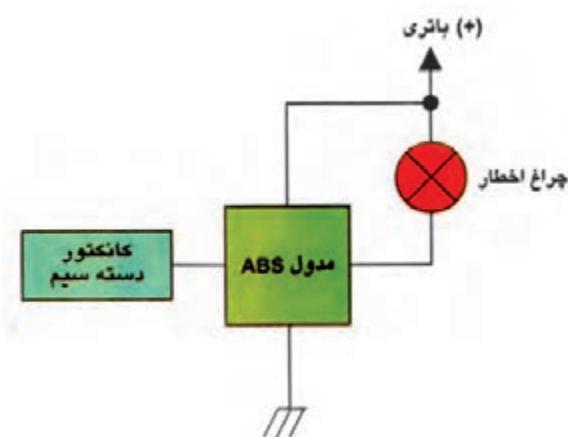
دققت کنید

خودروهای مجهز به سیستم ترمز ضد قفل ممکن است در سیستم ترمز نیز با همان مشکلات سیستم‌های ترمز معمولی روبرو شوند.

شکل ۱۶۳- سیستم ترمز ضد قفل (ABS)

یکی از مشکلات سیستم ضد قفل (سیستم ترمز ABS شکل ۱۶۳)، جلوگیری نکردن از قفل شدن چرخ هاست. در صورتی که لاستیک های سوار شده روی چرخ های خودرو نیز از اندازه استاندارد بزرگ تر باشند می توانند در کار سیستم ترمز ضد قفل اختلال ایجاد کنند.

برای عیب‌یابی سیستم ضدقفل خودروها باید به راهنمای تعمیر و نگهداری خودرو رجوع کرد.

شکل ۱-۱۶۴—مدار الکتریکی ترمز ضدقفل (ABS)

شکل ۱-۱۶۵—نوعی عیب‌یاب پرتابل

استفاده از بعضی از راهکارهای عیب‌یابی سیستم ترمز ضدقفل مستلزم به کارگیری ابزار و تجهیزات خاصی چون جعبه آزمون (ESP) و فشارسنج است.

در سایر موارد نیز برای بازیافت کدهای خطای سیستم باید از عیب‌یاب رایانه‌ای، با نرم‌افزار و اتصالات لازم استفاده کرد (شکل ۱-۱۶۶).

شکل ۱-۱۶۶—کنترل اتصالات الکتریکی سیم ترمز ضدقفل (ABS)

اولین قدم برای عیب یابی سیستم ترمز ضدفلکل بازدید اتصالات بمنظور اطمینان از شل نبودن آنها است. عمل نکردن پمپ اصلی و نشت مایع ترمز مدار هیدرولیکی را نیز باید در مرحله بعدی کنترل کرد.

برای هواگیری سیستم هیدرولیکی ترمز ضدفلکل (ABS) به ترتیب زیر اقدام کنید:

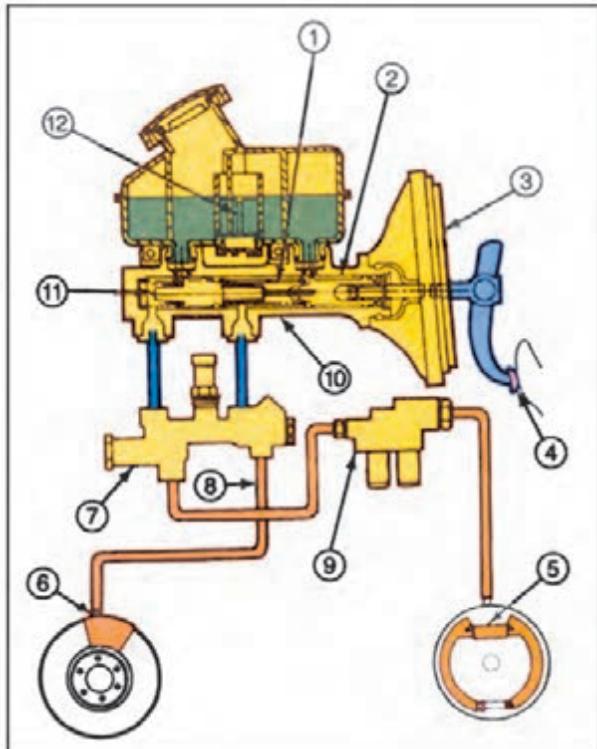
برای هواگیری سیستم هیدرولیکی خودرویی که به سیستم ترمز ضدفلکل مجهز است، باید از طریق ذکر شده در راهنمای تعمیر و نگهداری خودرو استفاده کرد.

بعضی از خودروها، در بخش سیستم هیدرولیکی به روش‌های متناوب هواگیری می‌شوند. از جمله چرخ‌های جلو را طبق دستورالعمل گفته شده هواگیری می‌کنند. اما در بعضی از خودروهای مجهز به سیستم ترمز ضدفلکل، پس از خاموش شدن موتور و بسته شدن سویچ هم‌فشار، در سیستم هیدرولیکی باقی می‌ماند.

بنابراین ترمزهای عقب این خودروها را می‌توان بدون استفاده از هواگیری فشاری، هواگیری کرد.

پس از متصل کردن شیلنگ هواگیری به پیچ هواگیری یکی از چرخ‌های عقب، سردیگر شیلنگ را در ظرفی قراردهید که مقداری مایع ترمز تمیز در آن باشد. سپس سویچ را باز کنید تا از وجود فشار در سیستم هیدرولیکی مطمئن شوید.

پدال ترمز را به مدت دست کم ۱۰ ثانیه، کمی فشار دهید. وقتی مایع ترمز تمیز و شفاف بدون حباب هوا از پیچ هواگیری خارج شد، پیچ هواگیری را بیندید. سپس چرخ دیگر را هواگیری کنید.

شماره	نام قسمت
۱	مجرای سیلندر اصلی Brake Master Cylinder Bore
۲	پیستون ثانویه Primary Piston
۳	بوستر Power Brake Booster
۴	پدال ترمز Brake Pedal
۵	سیلندر چرخ عقب Rear Wheel Cylinder
۶	سیلندر ترمز دیسکی Disc Brake Caliper
۷	سوپاپ تقسیم Brake Combination Valve
۸	لوله ترمز جلو Front Brake Tube
۹	سوپاپ سیستم ABS
	Rear Antilock Brake System (RABS) Valve
۱۰	سیلندر اصلی ترمز Brake Master Cylinder
۱۱	پیستون اولیه Secondary Piston
۱۲	حسگر سطح مایع ترمز Low Fluid Indicator Switch

شکل ۱-۱۶۷- سیستم ترمز ضدفلکل (ABS) در چرخ‌های عقب

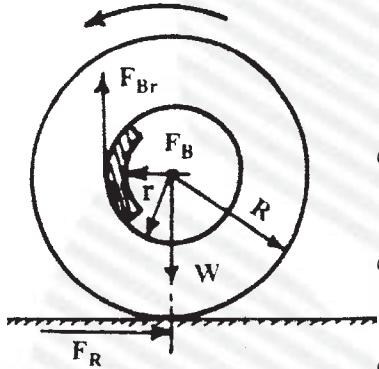
۱۶- جدول عیب‌یابی سیستم ترمز

عیب	علت احتمالی	بازرسی یا رفع عیب
ترمز ضعیف است.	<p>نشت مایع ترمز وجود هوا در سیستم هیدرولیکی ساییدگی لنتها وجود مایع ترمز، گریس، روغن یا آب روی لنټ پیستون دیسک ترمز درست کار نمی کند.</p> <p>سیلندر چرخ یا پمپ اصلی درست کار نمی کند.</p> <p>بوستر درست کار نمی کند.</p> <p>شیلنگ های خلاً بوستر آسیب دیده اند.</p> <p>شیلنگ های ترمز معیوب اند.</p> <p>سوپاپ تعادل، درست عمل نمی کند.</p>	<p>بازدید و تعمیر کنید.</p> <p>هوای گیری کنید.</p> <p>تعویض کنید.</p> <p>تعویض کنید.</p> <p>تعمیر کنید.</p> <p>تعمیر یا تعویض کنید.</p> <p>تعمیر یا تعویض کنید.</p> <p>تعویض کنید.</p> <p>تعویض کنید.</p> <p>تعویض کنید.</p>
پدالی ترمز به کف اتاق می چسبد.	<p>تنظیم کننده خودکار لنتها عمل نمی کند.</p> <p>میله فشاری پمپ زیر با خم یا آزاد شده است.</p> <p>لنتها ترمزها ساییده شده است.</p> <p>ماعی ترمز در مخزن کمتر از شانه MIN است.</p> <p>سیستم هیدرولیک به شدت هوا گرفته است.</p> <p>پمپ زیر پا معیوب است.</p>	<p>بازدید و تعمیر کنید.</p> <p>تعویض کنید.</p> <p>تعویض کنید.</p> <p>مخزن را پر و هوای گیری کنید.</p> <p>مخزن را پر و هوای گیری کنید.</p> <p>تعمیر کنید.</p>
یکی از چرخ‌ها هنگام ترمز کردن می‌کشد.	<p>کفشکها تنظیم نیستند.</p> <p>لوله ترمز مسدود شده است.</p> <p>سیلندر چرخ معیوب است.</p> <p>سیستم هیدرولیک چرخ نشستی دارد.</p> <p>فرز برگردان ضعیف یا شکسته است.</p> <p>بلبرینگ چرخ لقی غیرمجاز دارد.</p> <p>لنتها چرخ روغنی (جرب) شده اند.</p>	<p>تنظیم کنید.</p> <p>تمیز یا تعویض کنید.</p> <p>تعمیر کنید.</p> <p>تعمیر کنید.</p> <p>تعویض کنید.</p> <p>تنظیم کنید.</p> <p>تمیز یا تعویض کنید.</p>
در هنگام ترمزگیری، خودرو به یک طرف کشیده می‌شود.	<p>لنتها چرب اند.</p> <p>سیلندر ترمز چرخ معیوب است.</p> <p>کفشکها ترمز تنظیم نیستند.</p> <p>باد لاستیک‌ها یکنواخت نیستند.</p> <p>لوله ترمز گرفتگی دارد.</p> <p>طبق ترمزشل است.</p> <p>لنتها باهم جور (هماهنگ و از یک نوع) نیستند.</p>	<p>لنتها را تعویض کنید.</p> <p>تعویض کنید.</p> <p>تنظیم کنید.</p> <p>تنظیم کنید.</p> <p>تعویض کنید.</p> <p>آن را محکم کنید.</p> <p>تعویض کنید.</p>
پدال زیر پا نرم اسفنجی است.	<p>در سیستم هیدرولیک هوا موجود است.</p> <p>کفشکها تنظیم نیستند.</p> <p>اتصالات لولهای شل است.</p> <p>لولهای ترمز آسیب دیده اند.</p> <p>ماعی ترمز در مخزن در حد پایین تر (MIN) قرار دارد.</p>	<p>مخزن روغن را پر و سیستم را هوای گیری کنید.</p> <p>آنها را تنظیم کنید.</p> <p>محکم و هوای گیری کنید.</p> <p>تعویض کنید.</p> <p>کامل و هوای گیری کنید.</p>

لنت ها را خشک کنید. تنظیم کنید. لنت ها را خنک کنید. آنها را تعویض کنید. تعویض کنید. تعمیر یا تعویض کنید. تعمیر یا تعویض کنید.	لنت ها خیس شده اند. کفشک ها تنظیم نیستند. لنت ترمزها داغ کرده اند. لنت ترمزها سوخته اند. کاسه ترمز صیقلی (آینه) شده است. بوستر ترمز کار نمی کند. پیستون های سیلندر چرخ ها چسبیده اند.	ترمز خوب نمی گیرد و باید نیروی اضافی به پدال وارد کرد.
تنظیم کنید. تنظیم کنید. تمیز کنید. تنظیم کنید. تعویض یا تعمیر کنید. تعویض کنید. تعویض کنید. تعویض کنید. تعویض کنید. تعویض کنید.	پدال ترمز خلاصی ندارد. میله فشاری پمپ اصلی درست تنظیم نیست. سوراخ های برگشت پمپ اصلی گرفته است. کفشک ها به خوبی بر نمی گردند. سیلندر چرخ ها به خوبی بر نمی گردند. اورینگ پیستون ترمز دیسکی معیوب است و برگشت انجام نمی شود. دیسک ترمز بیش از حد تاب دارد. سیم ترمز دستی تنظیم نیست. ترمز دستی آزاد نمی کند.	ترمزها آزاد نمی کنند.
تعویض کنید. تعویض کنید. کفشک ها را تعویض کنید. تعویض کنید. محکم کنید. تعویض یا تنظیم کنید.	لنت ها ساییده (فرسوده) شده اند یا جنس لنت مناسب نیست. کفشک ها تاب دارند. پیچ های (چسب) لنت ها شل شده اند. کاسه ها ساییده یا ناهموار هستند. قطعات سیستم ترمز چرخ شل شده اند. بلبرینگ های چرخ، فرسوده یا لقی بیش از حد دارند.	ترمزها صدا می دهند.
آن را تعویض یا تعمیر کنید. آن را تعمیر یا تعویض کنید. اتصال را محکم کنید، لوله را تعویض کنید.	از پمپ اصلی زیرین مایع ترمز نشست می کند. سیلندر چرخ شستی دارد. اتصال ها شل هستند و لوله ترمز آسیب دیده است. توجه : پس از رفع عیب، مایع ترمز را در مخزن بریزید، تا کامل شود.	سیستم ترمز روغن کم می کند.
مایع ترمز اضافه کرده و هوایگری کنید. تنظیم کنید. تعویض کنید. تعویض کنید.	سطح مایع ترمز در مخزن پایین است. در سیستم ترمز هوا وجود دارد. تنظیم نامناسب خلاصی پدال. ساییدگی بیش از حد مجاز لنت ها. ساییدگی غیرعادی کفشک ها و لنت ها.	کورس پدال بیش از حد است.
تعویض کنید. تعویض کنید. باز یا تعویض کنید. تعمیر کنید. تعویض کنید. تعویض کنید. تعویض کنید.	خرابی شیر یک طرفه خلا. پاره شدن سیلنگ خلا. مسدود بودن مسیر و اتصال خلائی گرفتگی ورودی هوا به بوستر. خرابی لاستیک پیستون. خرابی دیافراگم بوستر.	با وجود بوستر خلائی نیروی زیادی برای فشردن پدال لازم است.

تعمیر و تعویض کنید. آن را آزاد یا تعویض کنید.	مکانیزم واکنش ترمز آسیب دیده است. شیر هوا - خلاً چسبیده است.	ترمزها به اصطلاح می قایند (چوب می کنند)
تعویض کنید. تعویض کنید.	لاستیک پیستون هیدرولیکی نشت می کند. شیر جران کننده چسبیده است.	ترمز خالی می کند و پدال به کف اناق می چسبد ولی سیستم نشتی ندارد.
آزاد کنید. تعویض کنید. باز کنید. تعویض کنید. تعویض کنید. تعویض کنید.	میله بندی پدال گیر دارد. شیر یک طرفه معیوب است. دریچه جبران کننده مسدود است. لاستیک پیستون هیدرولیکی چسبیده است. پیستون چسبیده است. فنر برگردان شکسته است.	ترمز آزاد نمی شود.
تنظیم کنید. تعمیر کنید.	سیستم ترمز دستی درست تنظیم نشده است. سیستم رهاسازی خلاً عمل نمی کند.	ترمز دستی روی سیلندر ترمز دیسکی خلاص نمی شود.
آن را آزاد، تمیز و تنظیم کنید. تعمیر یا تعویض کنید. درست نصب کنید. تعویض کنید.	بیچ تنظیم چسبیده (زنگ زده) است. اهرم تنظیم در گیر نمی شود. تنظیم کننده درست نصب نشده است. تنظیم کننده معیوب است.	ترمزها به صورت خودکار تنظیم نمی شوند.
کامل کنید. تعویض کنید. بازدید و تعمیر کنید. تعویض کنید.	سطح مابع ترمز در مخزن پایین آمده است. حسگر سطح روغن معیوب است. یک بخش از سیستم هیدرولیکی از کار افتاده است. شیر کنترل فشار ترمز معیوب است.	هنگام ترمز گرفتن چراغ اخطار ترمز روشن می شود.
تعویض کنید. تنظیم کنید. محکم کنید. بررسی و رفع عیب کنید.	کلید چراغ های ترمز معیوب است. کلید چراغ های ترمز تنظیم نیست. کانکتور شل است. در مدار و در لامپ های چراغ های ترمز عیب الکتریکی وجود دارد.	چراغ های ترمز عقب خودرو روشن نمی شوند.
تنظیم کنید. بازدید، تعویض یا تعمیر کنید. تعویض کنید. تنظیم کنید.	زیاد بودن کورس حرکت اهرم ترمز دستی. آسیب دیدگی یا گیر کردن سیم اولیه یا ثانویه. لنت های بیش از حد مجاز ساییده شده اند. کابل اولیه تنظیم نیست.	ترمز دستی به خوبی کار نمی کند.
تنظیم کنید. تعویض کنید. بازدید و تعویض کنید. تعمیر کنید.	سیستم ترمز دستی درست تنظیم نشده است. کار انداز های عقب معیوب هستند. لنت های عقب کارایی ندارند. مجموعه پدال پایی ترمز دستی معیوب است.	ترمز دستی روی سیلندر ترمز دیسکی نمی گیرد.

آزمون پایانی (۱)

۱- بهترین حالت ترمز کردن کدام است؟

- (الف) برابر شدن نیروی ترمز و نیروی اصطکاک جاده
- (ب) مساوی شدن مقدار گشتاور وارد به کاسه (دیسک) چرخ و گشتاور نیروی اصطکاک تایر و جاده
- (ج) بزرگ‌تر بودن مقدار گشتاور وارد به کاسه (دیسک) چرخ از گشتاور نیروی اصطکاک تایر و جاده
- (د) بزرگ‌تر بودن مقدار نیروی وارد به کاسه (دیسک) چرخ از نیروی اصطکاک تایر و جاده

۲- چرا قطر سیلندر ترمز چرخ‌های جلو را بزرگ‌تر از چرخ عقب می‌سازند؟

- (الف) زیرا نیروی زیادتری بر محور جلو وارد می‌شود.
- (ب) زیرا وزن محور جلو سنگین‌تر است.
- (ج) زیرا موتور خودرو در جلوی آن قرار دارد.
- (د) زیرا قطر سیلندر ترمز چرخ‌های عقب را کوچک‌تر می‌سازند.

۳- چرا مایع ترمز خودروها را باید پس از دوره معین توصیه شده تعویض نمود؟

- (الف) فاسد می‌شود.
- (ب) رطوبت را جذب می‌کند.
- (ج) آلوده به ذرات فلز می‌شود.
- (د) تغییر رنگ می‌دهد.

۴- سیستم ترمز دستی برای متوقف کردن اتومبیل در چه حالتی به کار گرفته می‌شود؟

- (الف) برای کمک کردن به سیستم ترمز هیدرولیکی در سرعت‌های زیاد
- (ب) برای ساکن کردن خودرو در شیب 10%
- (ج) برای متوقف کردن خودروی سطوح معمولی
- (د) برای متوقف کردن خودرو در شیب 30%

۵- برای پاک کردن ذرات حاصل از سایش لنت‌ها باید آن‌ها را چگونه برطرف کرد؟

- (الف) با فشار هوا
- (ب) با تنفس (فوت کردن)
- (ج) با آب تحت فشار
- (د) با حلال مجاز یا الکل صنعتی

۶- چرا در مخزن مایع ترمز را در زمان هوگیری یا تعویض لوله‌ها باید با پلاستیک مسدود کرد؟

الف) از اتلاف مایع ترمز جلوگیری شود.

ب) مایع ترمز آلوده نشود.

ج) چون امکان مسدود کردن جای دیگری وجود ندارد.

د) برای جلوگیری از پاشیده شدن روغن

۷- کار پیچ نگهدارنده در سیلندر اصلی ترمز دو مرحله‌ای (دوبل) چیست؟

الف) کترل پیستون مرحله اول

ب) کترل پیستون ثانویه

ج) کترل پیستون‌ها

د) نگهداری اجزای سیلندر اصلی ترمز

۸- اگر در پایان نصب لنثهای کفسکی، کاسه چرخ جائز نباشد چه باید کرد؟

الف) از لنث با ضخامت کمتر استفاده کرد.

ب) فاصله بین لنث و کاسه چرخ را تنظیم کنید.

ج) با چکش لنث‌ها را در جای خود قرار داد.

د) کاسه چرخ را تراش داد.

۹- اگر ترمز دستی رابه اندازه توصیه شده بالا بکشد ولی به درستی عمل نکند علت چیست؟

الف) فاصله کفسک‌ها تنظیم نیست.

ب) اهرم ترمز دستی درست عمل نمی‌کند.

ج) مهره ثابت‌کننده شل شده است.

د) کاسه چرخ معیوب است.

۱۰- کدام گزینه باعث هوگرفتن سیستم هیدرولیک ترمز نمی‌شود؟

الف) پایین رفتن سطح مایع ترمز در مخزن

ب) مسدود شدن دریچه هوکش در مخزن مایع ترمز

ج) نشت شیر یک طرفه منتهی به ترمزهای کاسه‌ای

د) معیوب شدن تشتکی سیلندر اصلی ترمز

۱۱- در چه حالتی شستشوی سیستم هیدرولیک ترمز ضروری نیست؟

الف) تغییر رنگ محسوس مایع ترمز

ب) آلوده شدن سیستم هیدرولیکی ترمز

ج) کم شدن حجم مایع ترمز

د) طی شدن عمر مجاز مایع ترمز

۱۲- چه زمانی خودرو روی سطح جاده سرمی خورد؟

الف) وقتی سرعت لاستیک‌ها، تندتر از سرعت خودرو کاهش یابد.

ب) وقتی سرعت لاستیک‌ها، آرام‌تر از سرعت خودرو کاهش یابد.

ج) وقتی گشتاور ترمز کمتر از گشتاور بین تایر و جاده باشد.

د) وقتی سرعت خودرو و سرعت لاستیک‌ها باهم کاهش یابد.

۱۳- سیستم ترمز ضد قفل (ABS) برای جلوگیری از سرخوردن خودرو چه کاری را انجام می‌دهد؟

الف) خط (مسافت) ترمز را افزایش می‌دهد.

ب) باعث فرسایش سریع لاستیک‌ها می‌شود.

ج) باعث پایداری خودرو در جاده‌های ناهمگن می‌شود.

د) آهنگ کاهش سرعت چرخ از آهنگ سرعت خودرو کمتر نگه می‌دارد.

۱۴- کدام گزینه باعث ضعیف شدن ترمز نمی‌شود؟

الف) نشت مایع ترمز

ب) وجود هوا در سیستم هیدرولیکی

ج) وجود مایع ترمز یا گرس روی لنتها

د) ساییده شدن لنت‌های ترمز

۱۵- چرا در هنگام ترمزگیری، خودرو به یک طرف کشیده می‌شود؟

الف) لنت‌ها باهم جور نیستند.

د) مایع ترمز در مخزن پایین‌تر از حداقل قرار دارد.

ج) بوستر ترمز کار نمی‌کند.

۱۶- اگر کفشهای ترمز به خوبی بر نگردند باعث به وجود آمدن چه عیوبی می‌شوند؟

ب) ترمزها آزاد نمی‌کنند.

د) کورس پدال کم است.

ج) ترمز خوب نمی‌گیرد.

۱۷- علت روش نشدن چراغ‌های ترمز عقب خودرو چیست؟

الف) سطح مایع ترمز در مخزن پایین آمده است.

ب) حسگر سطح مایع ترمز معیوب است.

ج) شیر کنترل فشار معیوب است.

د) کلید چراغ‌های ترمز معیوب است.

۱۸- در صورت قفل شدن چرخ‌های جلو چه مشکل مهمی به وجود می‌آید؟

الف) کنترل فرمان خارج شده خودرو منحرف می‌شود. ب) خط ترمز فقط در چرخ‌های جلو افزایش می‌باید.

ج) لاستیک چرخ‌های جلو به سرعت فرسایش می‌باید. د) پایداری خودرو در جاده ناهمگن ازین می‌رود.

۱۹- خودرویی را به تعمیرگاه تحویل داده و درباره‌اش اظهار نظر کده‌اند در زمان ترمزگیری ترمز ضعیف عمل می‌کند و وقتی چندبار پدال را فشار می‌دهیم خودرو به سمت راست منحرف می‌شود. علت‌های احتمالی را بیان کنید و نحوه رفع عیب را شرح دهید.

۲۰- اتومبیلی را به علت وجود عیب در سیستم ترمز به تعمیرگاه تحویل داده‌اند. پس از پایان عملیات تعمیر، تعمیرکار آن را آزمایش نمود و متوجه شد ترمز خوب نمی‌گیرد و باید نیروی زیادی به پدال وارد نماید. تعمیر چه نقصی داشته است؟ و برای رفع عیب باید چه عملیاتی انجام می‌شد؟

واحد کار دوم

توانایی پیاده و سوار کردن، عیب یابی و رفع عیب انواع جعبه فرمان‌های معمولی در اتومبیل‌های سواری

هدف کلی

پیاده و سوار کردن، عیب یابی و رفع عیب جعبه فرمان‌های معمولی در اتومبیل‌های سواری

هدف‌های رفتاری: فراگیر پس از پایان این واحد کار قادر خواهد بود:

- ۱- سیستم فرمان، انواع و کاربرد آن‌ها را توضیح دهد.
- ۲- انواع فرمان مکانیکی را نام ببرد و عملکرد آن‌ها را بیان کند.
- ۳- اجزای مجموعه فرمان مکانیکی را نام ببرد و توضیح دهد.
- ۴- متعلقات مجموعه فرمان را پیاده، رفع عیب، نصب و تنظیم کند.
- ۵- جعبه فرمان‌ها و گردگیرهای میل فرمان‌ها را پیاده و سوار کند.
- ۶- جعبه فرمان‌های ساقمهای را باز و اجزای آن را کنترل نماید. پس از بستن آن را تنظیم کند.
- ۷- جعبه فرمان‌های شانه‌ای (کشویی) را باز و قطعات را کنترل نماید و پس از بستن آن را تنظیم کند.

ساعات آموزش		
نظری	عملی	جمع
۴	۱۲	۱۶

پیش آزمون (۲)

۱- هدف از به کار گیری سیستم فرمان خودرو چیست؟

- ب) هدایت خودرو در جاده های ناهموار
- د) گردش خودرو به چپ یا راست

الف) حرکت خودرو در پیچ ها

ج) تنظیم و کنترل جهت خودرو

۲- وظیفه فلکه فرمان خودرو چیست؟

الف) برای انتقال راحت حرکت دست راننده

ج) انتقال دادن نیروی دست راننده به مارپیچ فرمان

۳- وظیفه جعبه فرمان در سیستم فرمان چیست؟

الف) تبدیل گشتاور

ج) انتقال حرکت دورانی به خطی

۴- چرا در خودروها میل فرمان تاشونده (جمع شونده) ساخته شده است؟

الف) متناسب با وضعیت راننده تنظیم شود. ب) از برخورد فلکه با سینه راننده جلوگیری کند.

ج) متناسب با وضعیت صندلی تنظیم شود. د) از تجهیزات لوکس خودرو محسوب می شود.

۵- دلیل چرخش بیش تر فلکه فرمان به یک سمت بیش از سمت دیگر چیست؟

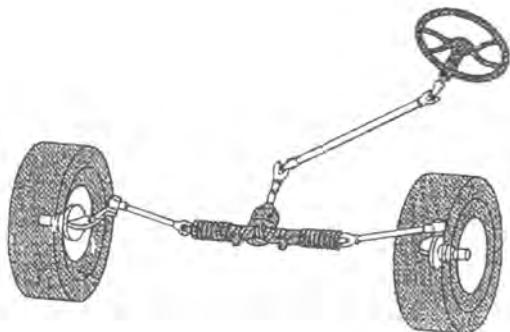
الف) نصب اشتباه فلکه فرمان

ب) معیوب بودن جعبه فرمان

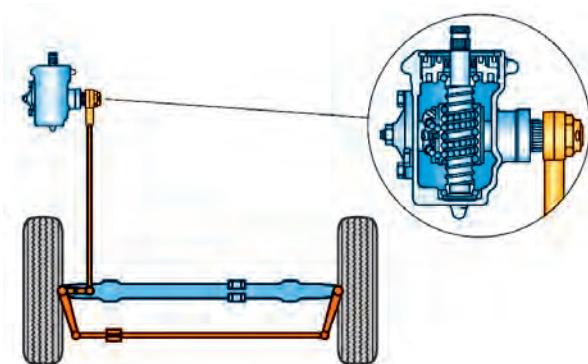
ج) لقی غیر مجاز در سیستم فرمان

۱-۲- سیستم فرمان در خودرو

سیستم فرمان در خودرو به راننده امکان می‌دهد که جهت خودرو را تنظیم (هدایت) و کنترل کند. این کار به کمک مکانیزم چند میله متحرکی انجام می‌شود که فلکه فرمان را به چرخ‌ها قابل هدایت (جلو و عقب) متصل می‌کند (شکل ۲-۱).

شکل ۲-۱- سیستم فرمان در خودرو

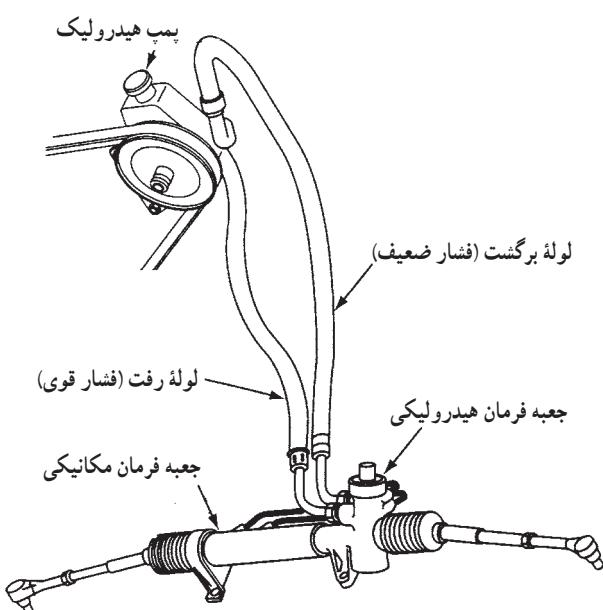

شکل ۲-۲- فرمان مکانیکی

دستگاه فرمان به کمک مکانیزم‌های مکانیکی، هیدرولیکی و الکتریکی به صورت مستقل یا ترکیبی، به نسبت قدرتی که از دستگاه فرمان انتظار می‌رود، فعال می‌شود. مثلاً هرگاه خودرویی با وزن و انرژی بالا را بخواهیم هدایت کنیم، به مکانیزم نیرومندی نیاز داریم. در این گونه موارد از انرژی هیدرولیک یا الکتروهیدرولیک کمک گرفته می‌شود. در خودروهای سواری بنزینی، با توجه به وزن و انرژی کمتر از فرمان‌های معمولی (مکانیکی) و یا فرمان‌ها، با قدرت متوسط استفاده می‌شود.

۱-۲-۱- فرمان مکانیکی (معمولی) :

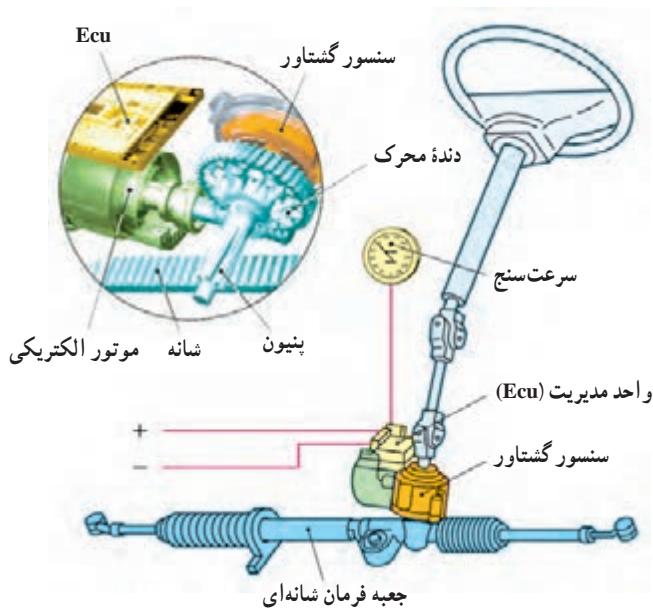
منبع انرژی سیستم فرمان نیرویی باشد که راننده بر فلکه فرمان وارد می‌کند و جعبه فرمان با افزایش گشتاور این نیرو به وسیله مجموعه‌ای از دندوها و مکانیزم چند میله‌ای آن را به چرخ‌ها برساند، سیستم فرمان مکانیکی است (شکل ۲-۲).

شکل ۲-۳- فرمان هیدرولیکی

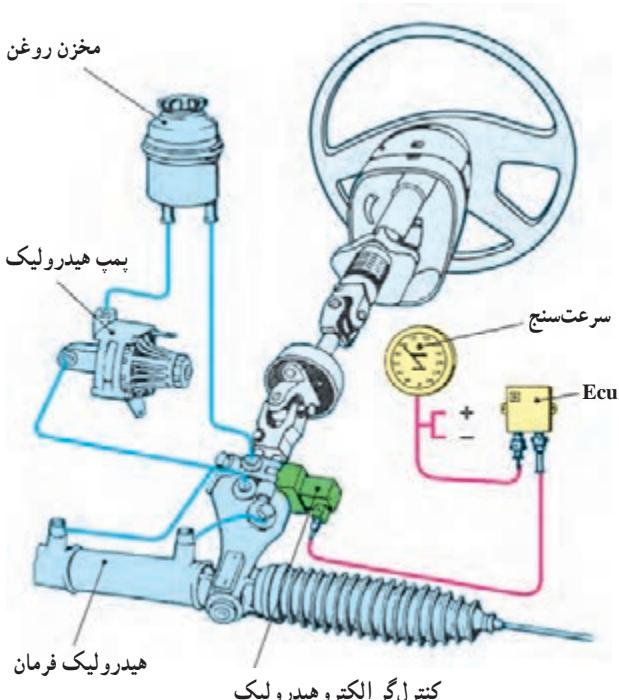
۱-۲-۲- فرمان پرقدرت :

پمپ هیدرولیکی یا الکتروموتور (شکل‌های ۲-۳ و ۲-۴) به نیروی دست راننده نیروی دیگری حاصل از انرژی هیدرولیکی یا الکتریکی اضافه شود، به آن سیستم، فرمان پرقدرت می‌گویند.

شکل ۲-۴- فرمان الکتریکی

شکل ۲-۴ نوعی فرمان پرقدرت که نیروی یک موتور الکتریکی به کمک نیروی دست راننده می‌آید را نشان می‌دهد. یک واحد مدیریت (Ecu) مقدار نیرو و زاویه چرخش چرخ‌ها را برنامه‌ریزی و فرمان لازم را برای راه اندازی سیستم فرمان پرقدرت صادر می‌کند.

شکل ۲-۵- فرمان الکتروهیدرولیک

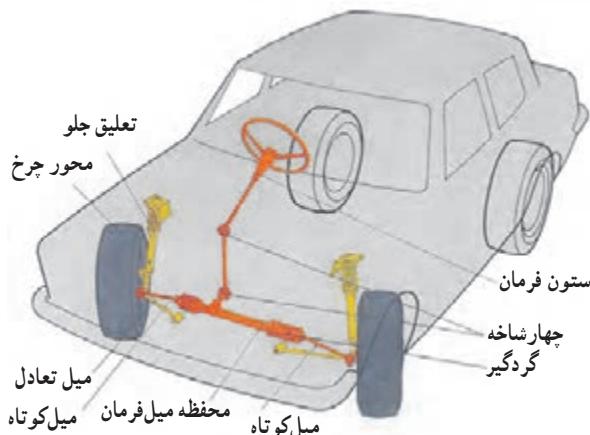
برای هدایت بهتر و پارک آسان‌تر، اغلب خودروها دارای سیستم‌های فرمان هیدرولیکی، الکتریکی یا فرمان‌های پرقدرت الکتروهیدرولیک هستند (شکل ۲-۵).

در فرمان‌های الکتروهیدرولیک، علاوه بر استفاده از انرژی هیدرولیکی، از یک مبدل الکتریکی نیز بهره گرفته می‌شود و یک مرکز کنترل الکترونیکی (ECU) با استفاده از حسگر سرعت سیستم را مدیریت می‌کند.

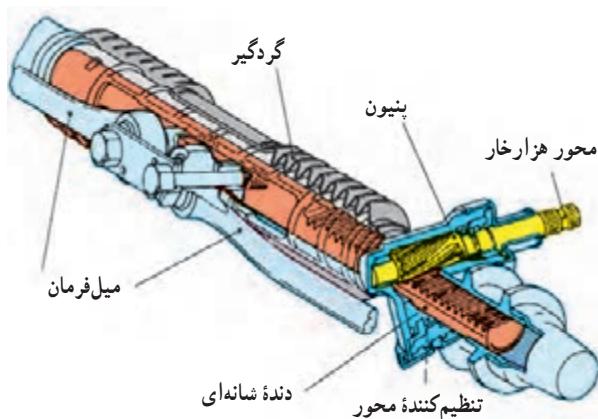
۲-۲- انواع فرمان مکانیکی

فرمان های مکانیکی از مجموعه دنده ها و مکانیزم های مختلفی که درون یک جعبه به نام جعبه فرمان قرار گرفته است تشکیل می شود.

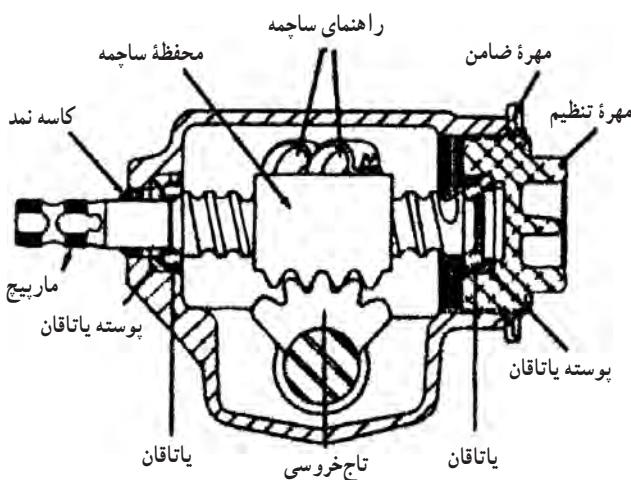
جعبه فرمان وظیفه دارد گشتاور کمی که راننده به فلکه وارد می کند به گشتاور زیادتری که برای به حرکت درآوردن میله فرمان های چرخ ها لازم است، تبدیل کند. در این صورت، چرخ ها در جهت موردنظر راننده تنظیم (هدایت) می شوند و در حین حرکت، جهت خودرو کنترل می شود (شکل ۲-۶).

شکل ۲-۶- سیستم فرمان یا جعبه فرمان شانه ای

شکل ۲-۷- جعبه فرمان شانه ای

شکل ۲-۸- جعبه فرمان ساقمه ای

انواع مختلف این جعبه فرمان ها عبارت اند از :

۱- جعبه فرمان شانه ای (کشویی) (شکل ۲-۷)

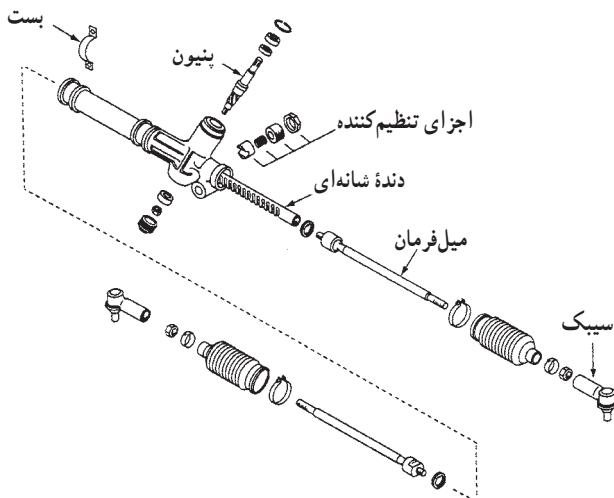
Rack and pinion steering gear

۲- جعبه فرمان ساقمه ای (شکل ۲-۸)

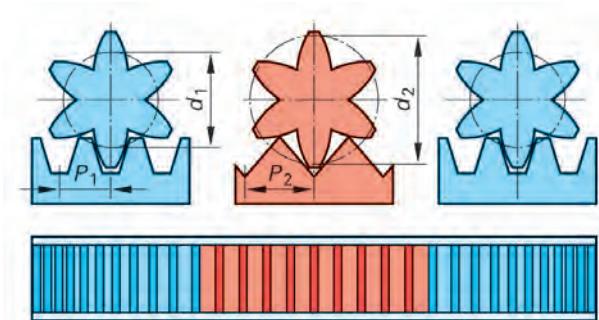
Recirculating Ball Steering gear

۳- جعبه فرمان چرخ های عقب

Rear steering

شکل ۲-۹- جعبه فرمان شانه‌ای (کشویی)

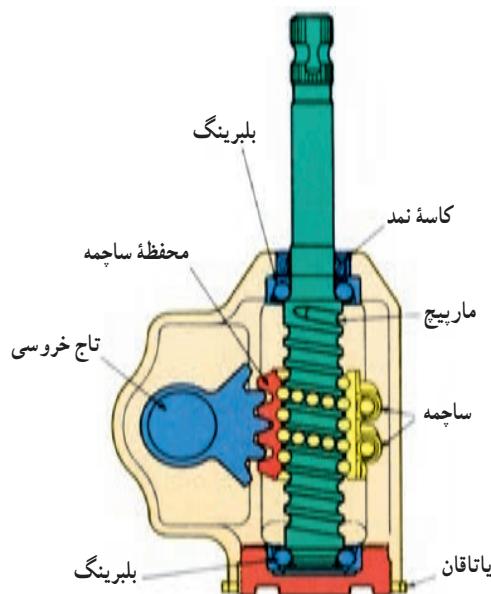
شکل ۲-۱۰- انواع پنیون و دندۀ شانه‌ای

۱-۲-۲-۱- جعبه فرمان شانه‌ای (کشویی) :

اکثر خودروهای سواری (Rack and pinion steering gear) از جعبه فرمان شانه‌ای (کشویی) استفاده می‌کنند (شکل ۲-۹).

در این جعبه فرمان یک دندۀ کوتاه (پنیون) که سر میل فرمان نصب شده است (با توجه به اشکال نشان داده شده در شکل ۲-۱۰) و با یک دندۀ شانه‌ای (Rack) در گیر می‌شود، استفاده شده است. میل فرمان‌ها روی دوسر دندۀ شانه‌ای نصب شده‌اند و در انتهای این میل فرمان‌ها، سبک‌های اتصال به پایه‌های میل فرمان که روی مجموعه محور چرخ‌اند، قرار دارد.

وقتی فلکه فرمان به وسیله راننده به حرکت درمی‌آید، دندۀ پنیون دندۀ شانه‌ای را به طرف چپ یا راست به حرکت درمی‌آورد. این حرکت سبب حرکت میل فرمان‌ها و اهرم‌بندی‌های آن می‌شود و چرخ‌ها را به طرف داخل یا خارج می‌چرخانند.

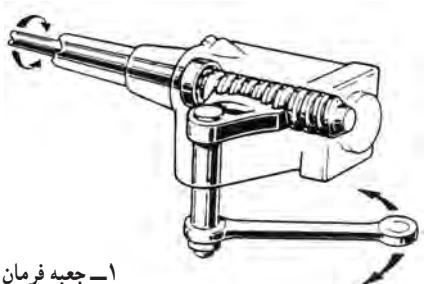

شکل ۲-۱۱- جعبه فرمان ساقمه‌ای

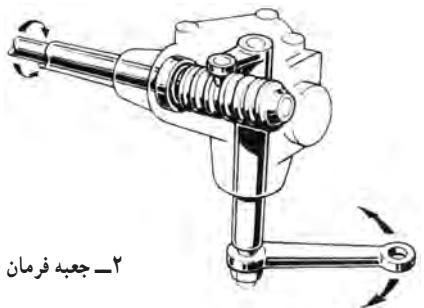
۱-۲-۲-۲- جعبه فرمان ساقمه‌ای : خودروهای سنگین

و نیمه‌سنگین (کامیون‌ها و کامیونت‌ها و...) و بعضی از خودروهای سبک (ون، وانت، سواری‌های قدیمی) غالباً جعبه فرمان ساقمه‌ای دارند (شکل ۲-۱۱).

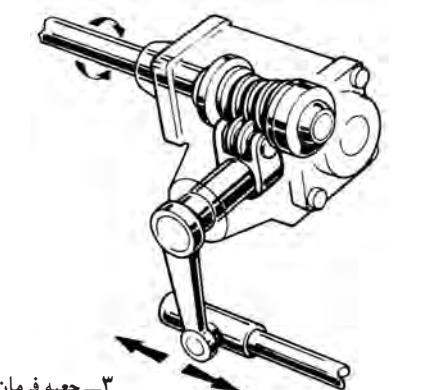
در این نوع جعبه فرمان، سر داخلی محور خروجی یک قطاع چرخ‌دنده (تاج خروصی) یا پنیون قرار دارد.

۱- جعبه فرمان حلزونی

۲- جعبه فرمان انگشتی

۳- جعبه فرمان غلتکی

شکل ۲-۱۲- انواع جعبه فرمان

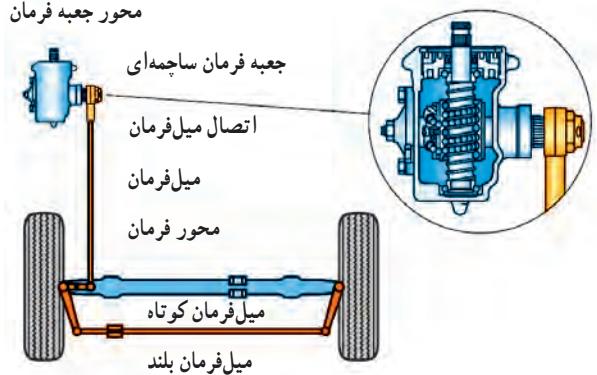
دندانه‌های پنون با دندانه‌های شانه‌ای و مارپیچ فرمان درگیر می‌شود. این دندانه‌شانه‌ای با استفاده از تعدادی ساچمه روی دندانه مارپیچی که به سرمیل (محور) فرمان متصل است، حرکت می‌کند. و ساچمه‌ها در شیارهای داخل محفظه دندانه شانه‌ای در دندانه مارپیچی می‌غلتنند.

وقتی میل فرمان می‌چرخد، مارپیچی ساچمه‌ها را به غلتش در شیار وادار می‌کند. ساچمه‌ها در حین غلتشیدن، شانه‌ای را به طرف بالا یا پایین مارپیچی می‌برند. حرکت شانه‌ای سبب چرخش پنون فرمان می‌شود. در نتیجه هزار خار فرمان به نوسان درآمده و میله‌بندی فرمان را وادار به چرخاندن چرخ‌ها به داخل یا خارج می‌کند.

چند نوع جعبه فرمان دیگر (شکل ۲-۱۲) نیز وجود دارند.

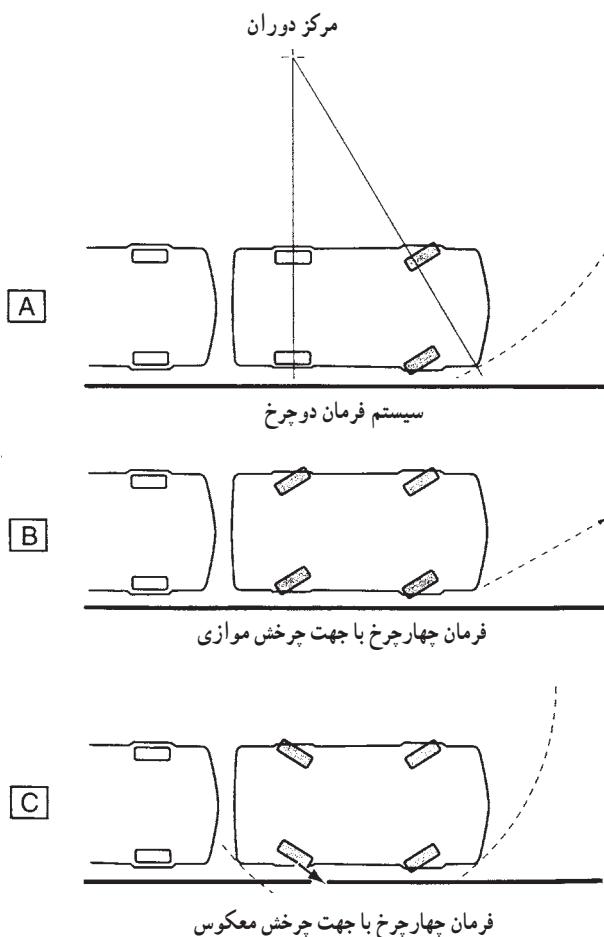
نحوه کار جعبه فرمان‌های حلزونی، انگشتی و غلتکی مشابه جعبه فرمان ساچمه‌ای است. همه این جعبه فرمان‌ها از هزار خاری و میله‌بندی فرمان متوازی‌الاضلاع استفاده می‌کنند (شکل ۲-۱۳).

محور جعبه فرمان

۲-۲-۳- جعبه فرمان عقب : سال‌هاست که در بسیاری از خودروهای نظامی و خودروهای سنگین از سیستم فرمان چهارچرخ استفاده می‌شود.

شکل ۲-۱۳- هزار خاری و میله‌بندی فرمان متوازی‌الاضلاع

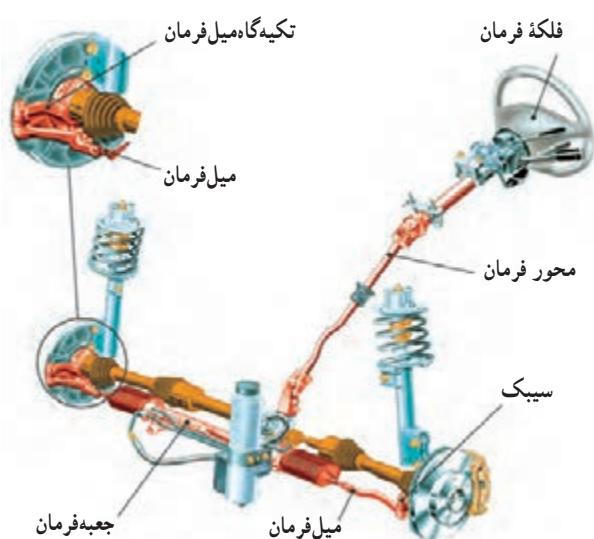

شکل ۲-۱۴- مقایسه دوران سیستم فرمان دو چرخ A چهار چرخ B و C

در این سیستم‌ها وقتی چرخ‌های جلو برای هدایت خودرو می‌پیچند، چرخ‌های عقب نیز با استفاده از جعبه فرمان عقب، می‌پیچند و عقب خودرو را هدایت می‌کنند. در نتیجه رانندگی آسان‌تر می‌شود و خودرو می‌تواند از پیچ‌های تندتری عبور کند. امروزه، در بعضی از اتومبیل‌های سواری نیز با استفاده از مجموعه فرمان چرخ‌های عقب، امکان رانندگی سهل‌تر را فراهم کرده‌اند. شکل ۲-۱۴ مقایسه دوران سیستم فرمان در دو چرخ (A) و چهار چرخ (C,B) را نشان می‌دهد.

۳-۲- اجزای مجموعه فرمان مکانیکی

متعلقات مجموعه فرمان مکانیکی عبارت اند از (شکل ۲-۱۵).

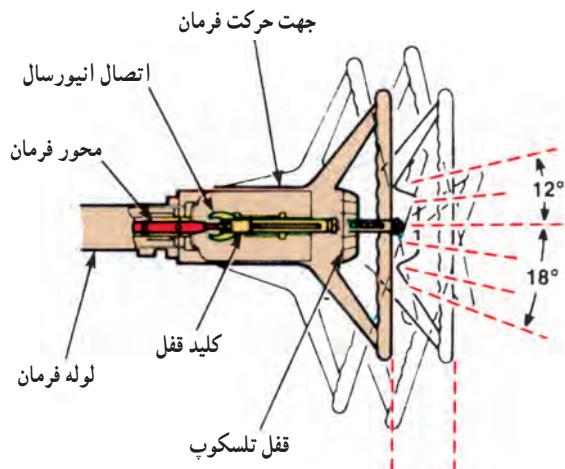
- فلکه فرمان (Steering wheel)
- محور فرمان (Steering spindle)
- جعبه فرمان (Steering gear)
- سیستم اهرم‌بندی فرمان (میل فرمان‌ها) (Tierods)
- سیبیک‌ها (Tierod ends)
- تکیه گاه میل فرمان (Tierod arms)

شکل ۲-۱۵- مجموعه فرمان مکانیکی

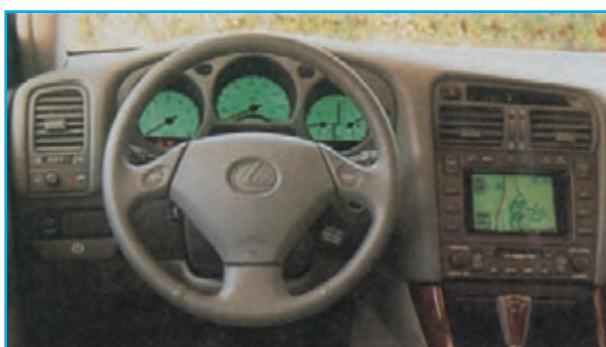
شکل ۲-۱۶- فرمان نوعی اتومبیل اولیه

۱-۲-۳-۱
مجموعه متعلقات فرمان خودروهای (شکل ۲-۱۶).

شکل ۲-۱۷- فلکه فرمان تلسکوپی

شکل اولیه فلکه فرمان در خودروهای نسل دوم، (خودروهای اولیه فاقد فرمان بودند و فقط می‌توانستند در مسیر مستقیم حرکت نمایند) مشابه فرمان دوچرخه‌ها بوده است (شکل ۲-۱۷).

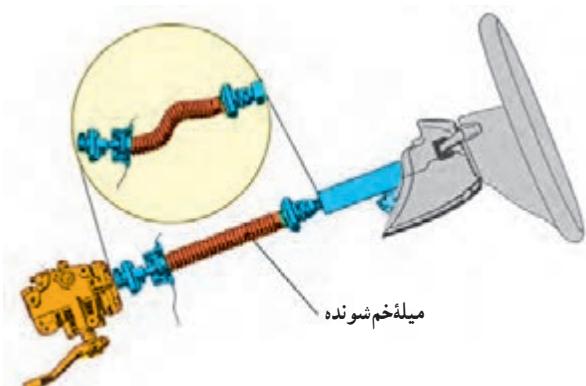

شکل ۲-۱۸- تصویر نوعی فلکه فرمان

با بهینه شدن سایر بخش‌ها فلکه فرمان به شکل امروزی درآمده است (شکل ۲-۱۷).

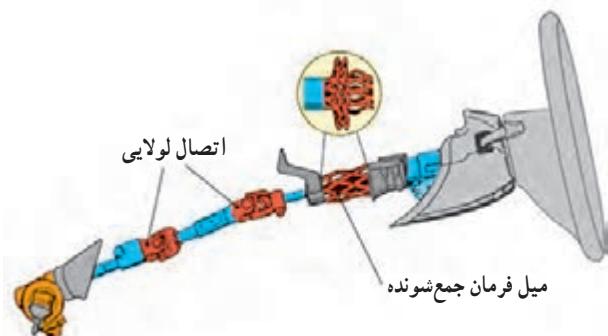
شکل فعلی و شرایط هندسی فلکه فرمان به گونه‌ای است که علاوه بر افزایش گشتاور نیروی دست راننده امکان مشاهده کامل صفحه نشان دهنده‌ها و هشدار دهنده داشبورد خودرو را فراهم می‌کند (شکل ۲-۱۸).

در خودروهای امروز بخشی از کلید سیستم‌های صوتی و تصویری و کنترل‌ها نیز در روی آن تعییه شده است. علاوه بر آن، کیسه‌هوا نیز در داخل محفظه مرکزی آن قرار دارد.

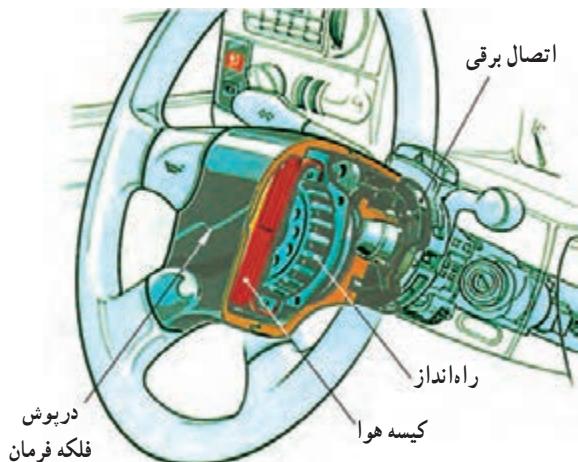

شکل ۲-۱۹- فرمان با میله فرمان خم شونده

۲-۳-۲- محور فرمان (میل فرمان) : محور فرمان وظیفه دارد حرکت دورانی فلکه فرمان را به جعبه فرمان انتقال دهد. از نظر اینمی هم سعی طراحان بر آن است که در هنگام بروز سانحه (تصادف) فلکه فرمان به سمت داخل فرو رود یا خم شود تا ناحیه سینه و شکم راننده در معرض فشار یا آسیب قرار نگیرد. به این منظور از مکانیزم های خم شونده، کوتاه شونده کوپلینگ قابل ارجاع و ... استفاده شده است (شکل های ۲-۱۹ و ۲-۲۰).

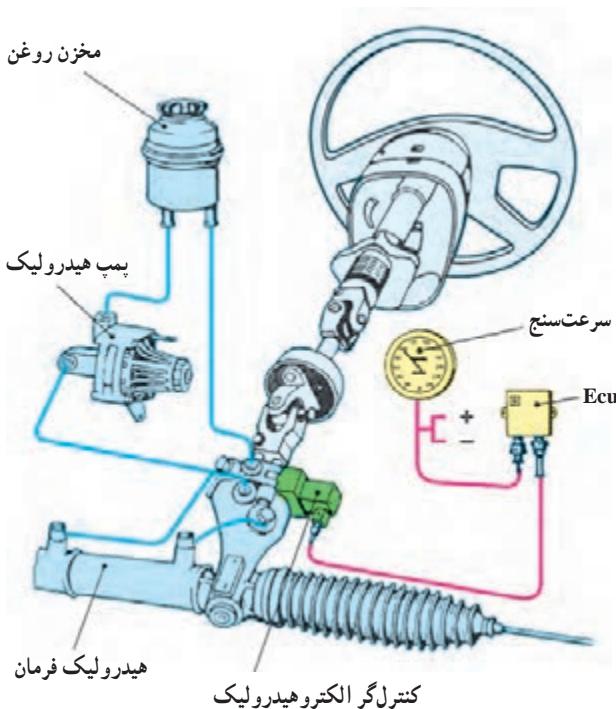

شکل ۲-۲۰- فرمان با میل فرمان جمع شونده

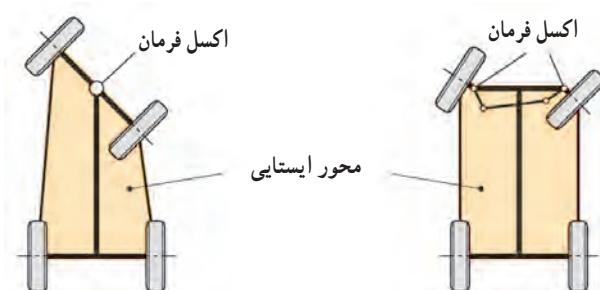

شکل ۲-۲۱- فلکه فرمان با کیسه هوا (Air bag)

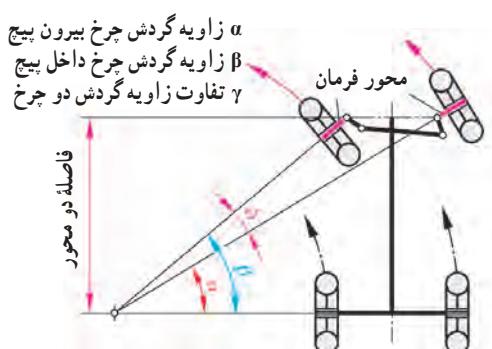
در حال حاضر علاوه بر مکانیزم های فوق از کیسه اینمی که در محفظه وسط فلکه فرمان قرار دارد استفاده می شود. این سیستم همزمان با برخورد شدید خودرو به مانع، فعال می گردد و ضمن پریدن کیسه، به وسیله گاز خنثی کیسه به سرعت پر می شود و بین فلکه فرمان و شکم و سینه راننده قرار می گیرد. این سیستم پس از متوقف شدن خودرو، تخلیه می شود، تا از بروز خفگی برای راننده جلوگیری گردد (شکل ۲-۲۱).

شکل ۲-۲۲- جعبه فرمان هیدرولیک

شکل ۲-۲۳- سیستم فرمان جلوی خودرو

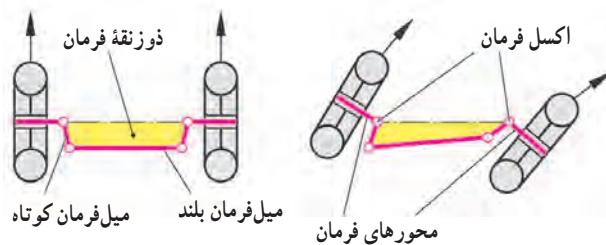

شکل ۲-۲۴- حرکت‌های چرخ‌های حول یک مرکز واحد

۲-۳-۳- جعبه فرمان : همان‌گونه که در قسمت قبل بیان شد، در خودروهای امروزی از جعبه فرمان‌های مکانیکی شانه‌ای (کشویی) یا از جعبه فرمان‌های پرقدرت استفاده می‌شود. جعبه فرمان‌های پرقدرت با ایجاد نیروی دیگری حاصل از انرژی‌های هیدرولیکی و الکتریکی امکان هدایت خودرو را راحت‌تر می‌نمایند (شکل ۲-۲۲) و با استفاده از یک سیستم کنترل الکترونیکی امکان هدایت هرچه راحت‌تر خودرو فراهم می‌گردد.

۲-۳-۴- سیستم اهرم‌بندی فرمان : برای آنکه خودرو در هنگام پیچیدن، حرکت مطلوبی داشته باشد، علاوه بر سیستم تعليق، سیستم اهرم‌بندی فرمان آن نیز باید ویژگی‌های لازم را داشته باشد تا حرکت صحیح خودرو در پیچ‌ها به وجود آید. برای رسیدن به این حرکت صحیح باید:
پیچیدن کلیه چرخ‌های خودرو حول یک مرکز واحد انجام شود (شکل ۲-۲۳).

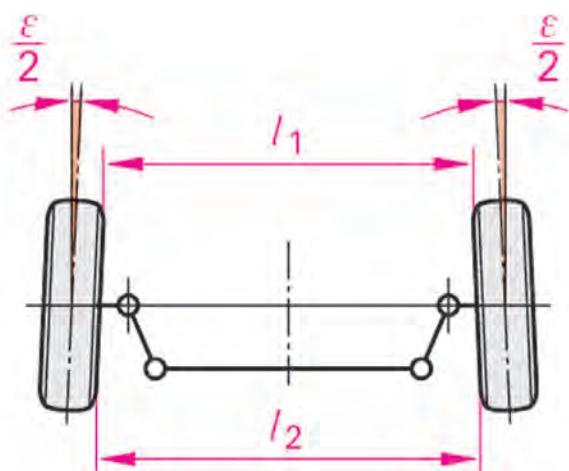
برای آنکه هر چهار چرخ حول یک نقطه بیچند و از لغزیدن خودرو جلوگیری شود باید هندسه فرمان مشخصات خاصی داشته باشد (شکل ۲-۲۴).

شکل ۲-۲۵ - هندسه فرمان

۲-۳-۵ - هندسه فرمان : هندسه فرمان که به آن ذوزنقه فرمان نیز گفته می شود دارای چهار ضلع (دو ضلع موازی و دو ضلع غیرموازی) است (شکل ۲-۲۵).

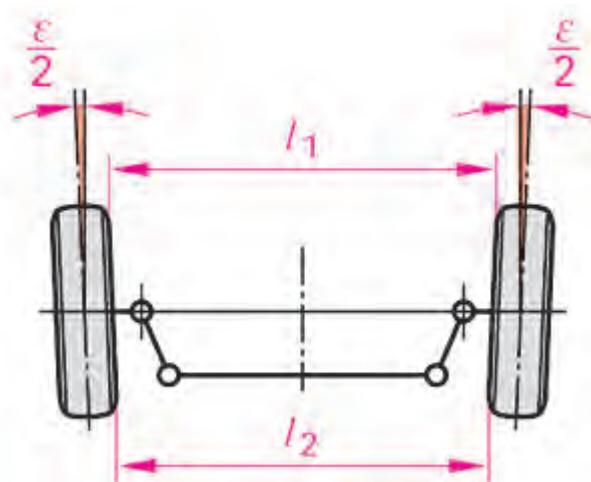
با انتخاب هندسه فرمان مناسب، نیروی اهرم هزارخار به ضلع موازی و کوچک ذوزنقه وارد می شود و رأس داخل پیج را بیشتر به ضلع بزرگ ذوزنقه نزدیک می کند. درنتیجه چرخ داخل پیج بیشتر از چرخ خارج پیج می چرخد (شکل ۲-۲۴). با این طرح، چرخ داخل ۲ تا ۳ درجه بیشتر از چرخ خارج پیج می چرخد، تا چرخها حول مرکز واحدی چرخش کنند.

شکل ۲-۲۶ - زاویه تواین (Toe-in)

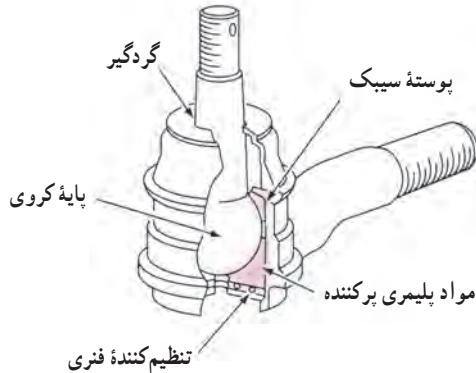
در اجزای فرمان میل فرمان های قابل تنظیم پیش بینی شده است.

با تغییر اندازه میل فرمان های کوتاه و یا بلند امکان تشکیل و تنظیم زاویه تقارب (Toe-in) فراهم می شود (شکل ۲-۲۶).

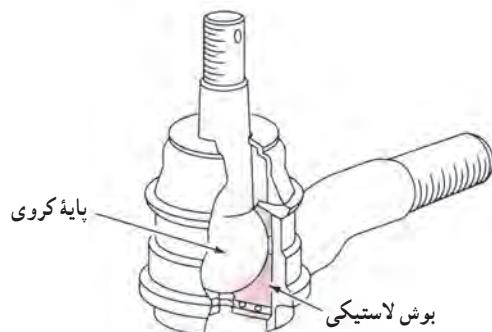

شکل ۲-۲۷ - زاویه توافت (Toe - out)

با تغییرات اندازه (طول) میل فرمان های کوتاه امکان تشکیل و تنظیم زاویه تباعد (Toe-out) فراهم می شود (شکل ۲-۲۷).

الف - سیبک با امکان روان کاری (گریس کار)

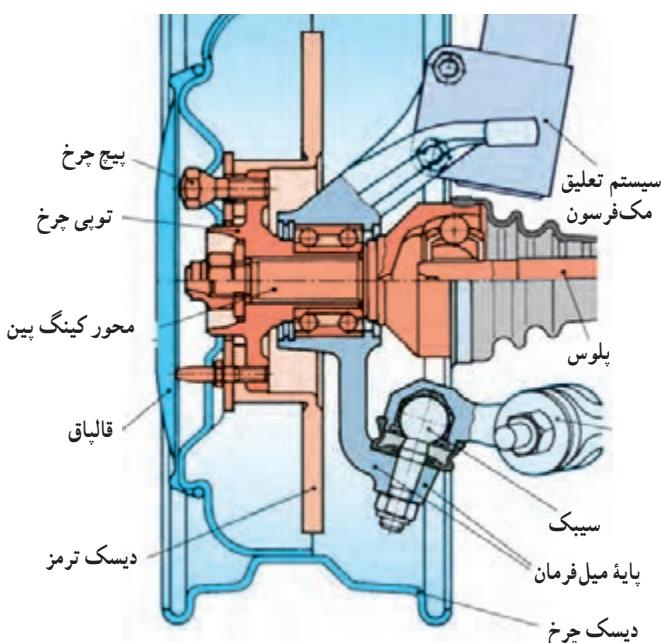

ب - سیبک با بوش لاستیکی (پلاستیکی)

شکل ۲-۲۸ - انواع سیبک

۶-۲-۳ - سیبک ها : محل اتصال ذوزنقه فرمان و اهرم بندی با استفاده از مفصل هایی به نام «سیبک» به هم متصل شده است تا ذوزنقه فرمان به راحتی بتواند شرایط لازم را، برای چرخش درست چرخ ها حول یک محور، فراهم کند.

سیبک های کروی شکلی هستند که حرکت نرم و موزون را با استفاده از نیمکره های داخلی از جنس لاستیک (پلاستیکی) به وجود می آورند. در صورت بالا بودن بار وارد شده بر سیبک، از نیمکره داخلی فلزی استفاده می شود برای حرکت نرم و موزون بین نیمکره داخلی و خارجی از روان کار (گریس یا روغن مناسب) استفاده می کنند (شکل ۲-۲۸).

شکل ۲-۲۹ - پایه میل فرمان

۶-۲-۴ - پایه میل فرمان : پایه میل فرمان محل نصب سیبک انتهایی میل فرمان (اهرم بندی) به پایه توپی چرخ جلو است (شکل ۲-۲۹) برای اینکه مکانیزم مکانیکی لازم را کامل کند و امکان هدایت خودرو (چرخش چرخ های جلو) فراهم شود. شکل و نحوه نصب پایه میل فرمان، روی توپی چرخ و روی زوایای چرخ تیر اثر می گذارد.

۴-۲- دستور العمل پیاده و سوار کردن متعلقات مجموعه فرمان

وسایل لازم (شکل ۲-۳۰)

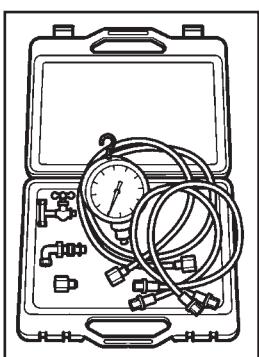
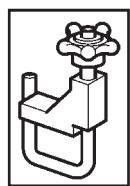
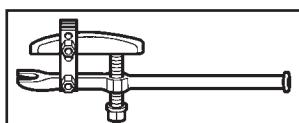
جعبه ابزار عمومی مکانیک

ابزارهای مخصوص

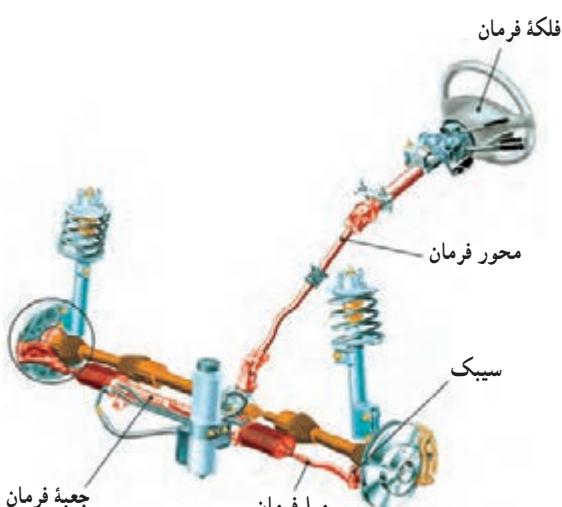
کورکن شیلنگ بر

سیبک کش

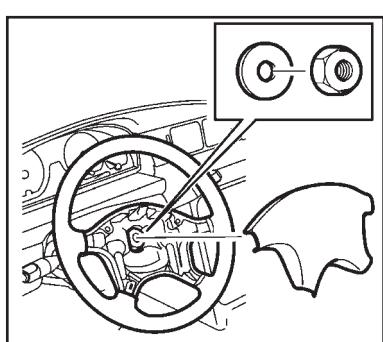
کیت تست فشار هیدرولیک

شکل ۲-۳۰

شکل ۲-۳۱- مجموعه فلکه، محور و جعبه فرمان

شکل ۲-۳۲- باز کردن قاب بوق

نکات اینمی : هنگام پیاده کردن و نصب مجموعه فرمان باید، ضمن رعایت نکات اینمی، جلوی اتومبیل را با استفاده از جک (بالا بر خودرو) مناسب بالا ببرید و برای استقرار اتومبیل از پایه های قابل تنظیم و مناسب استفاده کنید.
دقت کنید قبل از استقرار کامل اتومبیل، چرخ ها را باز نکنید و از انجام هرگونه عملیات در زیر اتومبیل اجتناب کنید.
برای پیاده کردن سیبک ها حتماً از ابزار مخصوص استفاده کنید.

- برای پیاده و نصب کردن فلکه فرمان به ترتیب زیر اقدام کنید :
قبل از پیاده کردن فلکه و محور فرمان آنها را از نظر عملکرد باید کنترل کرد. شکل ۲-۳۱ اجزای کامل سیستم فرمان را نشان می دهد.

- چرخ های جلو را در حالت مستقیم قرار دهید.
- تعداد دور چرخش فلکه را از منتهی الی چپ تا راست کنترل و با اندازه تو صیه شده به وسیله سازنده مقایسه کنید.
- لقی عمودی فلکه فرمان را کنترل کنید.
پس از کنترل های اولیه برای پیاده کردن فلکه فرمان، باید مراحل ذیل را انجام دهید :
- کابل های باتری را جدا کنید.
- قاب بوق را باز کنید (شکل ۲-۳۲).

دقت کنید

در صورتی که خودرو دارای سیستم ایمنی کیسه هوا (Air Bag) است باید ابتدا با استفاده از روش توصیه شده در دفترچه راهنمای آن را پیاده کنید.

شکل ۲-۳۳—پیاده کردن فلکه فرمان

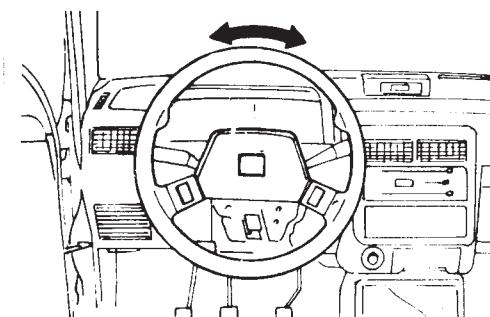
— به دلیل رعایت نکات ایمنی بهتر است سیستم کیسه هوا و کمربند ایمنی را از کار بیندازیم.

— پیچ نگهدارنده فلکه فرمان روی محور آن را، با استفاده از بکس مورد نیاز، ابتدا شل و سپس باز کنید (شکل ۲-۳۳).

— فرمان را در حالت مستقیم قرار دهید و فلکه فرمان را با کمی فشار از هزار خار آن جدا کنید. در زمان جدا کردن دقت کنید کابل های آن آسیب نبینند.

دقت کنید

بر روی فلکه و محور در محل هزار خار نشانه گذاری کنید تا هنگام نصب، فلکه در محل خودش قرار گیرد.

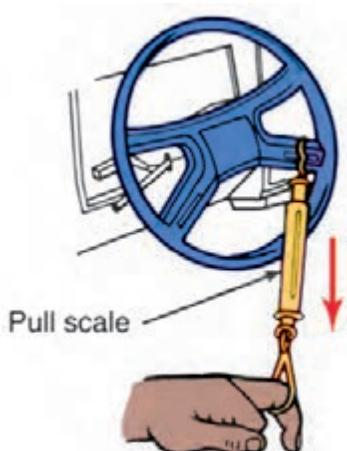

شکل ۲-۳۴—نصب کردن فلکه فرمان

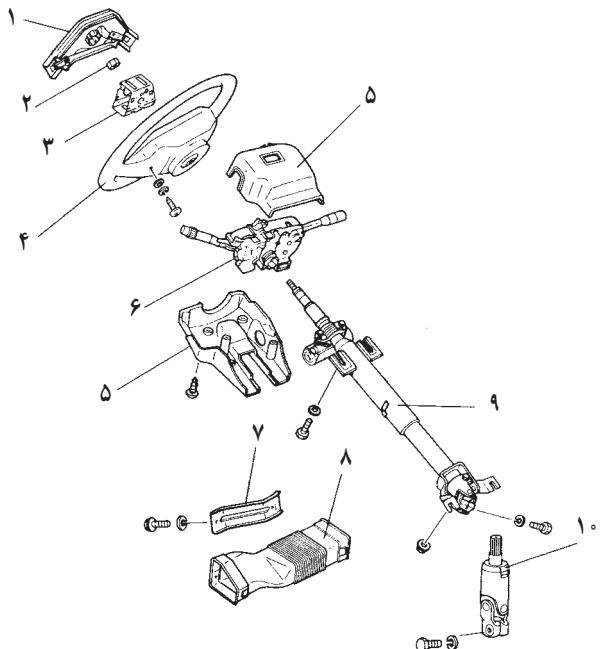
— عملیات نصب فلکه فرمان، عکس مراحل باز کردن است.

— برای نصب فلکه فرمان، با توجه به نشانه گذاری انجام شده (در صورت نشانه گذاری نشدن، باید چرخ ها را در حالت مستقیم قرار دهید و سپس محور وسط فلکه فرمان را در حالت کاملاً مستقیم قرار داد) فلکه را در محل خودش روی هزار خار محور فرمان نصب کنید (شکل ۲-۳۴).

لقی و نیروی فلکه فرمان را باید در پایان کار اندازه گیری نمود (شکل ۲-۳۵).

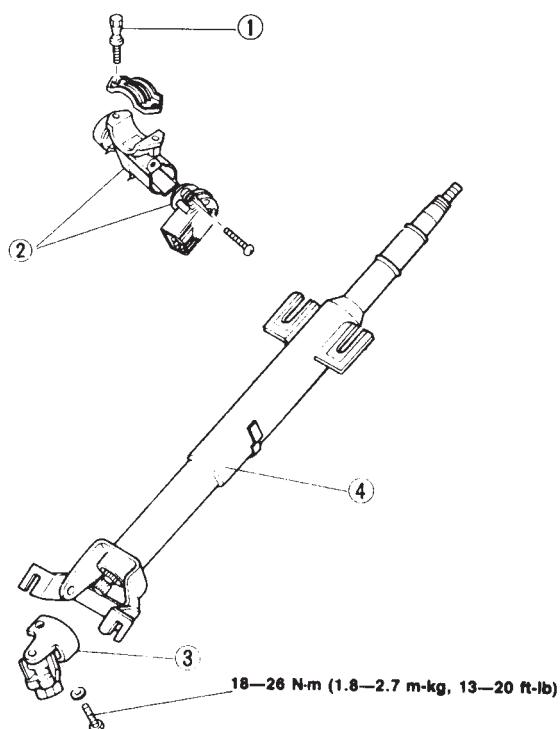

شکل ۲-۳۵—اندازه گیر لقی و نیروی فلکه فرمان

۱—دربوش بوق ۲—مهره قفلی ۳—صفحه تماس ۴—غربلک فرمان
 ۵—قاب میل فرمان ۶—دسته راهنمای چراغ ۷—صفحة تقویت
 ۸— Shaft واسطه ۹—مجموعه میل فرمان ۱۰—لوله خرطومی

شکل ۲-۳۶—ترتیب بازگردان اجزای فرمان

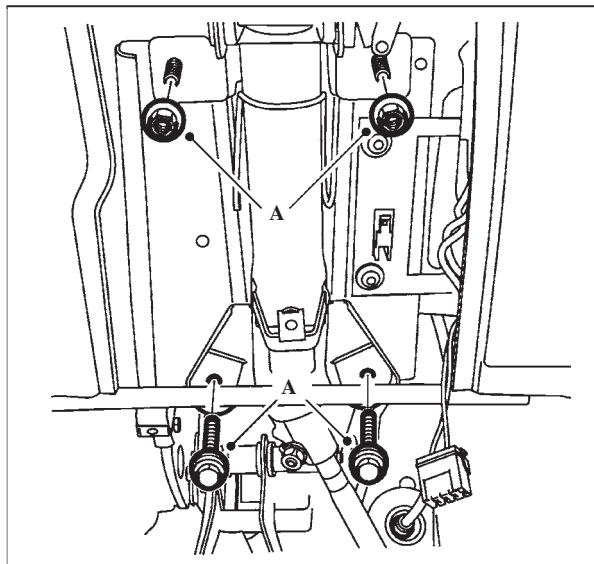
۱—پیچ اتصال ۲—مغزی سوپیچ ۳—چهار شاخه فرمان ۴—میل فرمان
 شکل ۲-۳۷—ترتیب نصب محور فرمان

دقت کنید

جعبه فرمان خودرو اگر از نوع ساچمه‌ای (حلزونی، انگشتی و غلتکی) باشد احتمالاً محور فرمان و مارپیچ آن یک پارچه است و باید همراه با جعبه فرمان پیاده شود.

نصب کردن محور فرمان: مراحل نصب کردن محور فرمان، عکس مراحل باز کردن آن است (شکل ۲-۳۷).

دقیق کنید

شکل ۲-۳۸—نصب میل فرمان

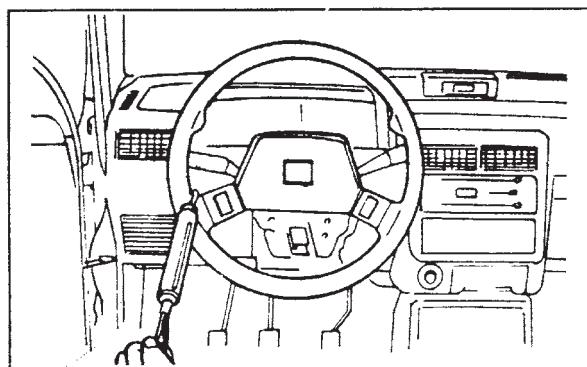
برای نصب محور فرمان باید نکات زیر را رعایت کنید :

— مهره ها و پیچ های اتصالات (A) را فقط کمی بیندید.

— مکانیزم های تنظیم کننده را آزاد و تنظیم کنید.

— مهره ها و پیچ ها را با گشتاور توصیه شده محکم کنید

(شکل ۲-۳۸).

شکل ۲-۳۹—عملکرد فلکه فرمان

— مکانیزم تنظیم کننده را قفل کنید.

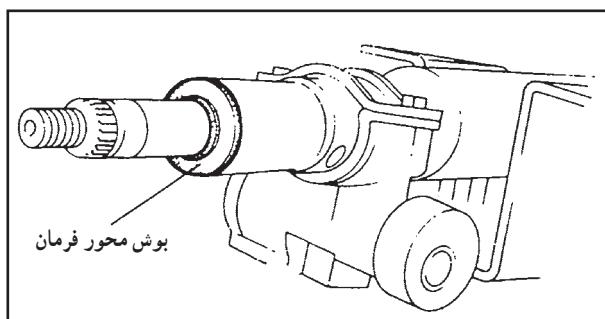
برای نصب سیستم کیسه هوا، با توجه به دستورالعمل

توصیه شده به وسیله شرکت سازنده خودرو، عمل کنید.

— قاب بوق را نصب کنید.

— عملکرد فلکه و محور فرمان را کنترل کنید (شکل

۲-۳۹).

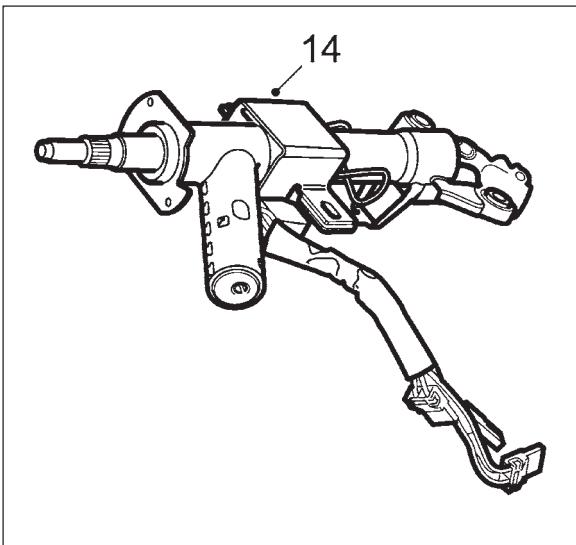

شکل ۲-۴۰—بوش محور فرمان

— در صورت تغییر وضعیت فلکه فرمان در حالت مستقیم بودن چرخ ها، مجدداً آن را پیاده و در حالت صحیح نصب کنید.

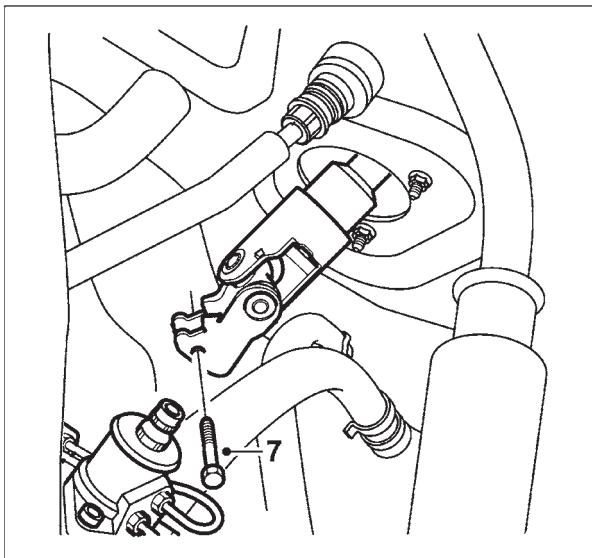
— محور فرمان را از نظر لقی مجاز درون ستون فرمان کنترل

و در صورت نیاز بوش آن را تعویض کنید (شکل ۲-۴۰).

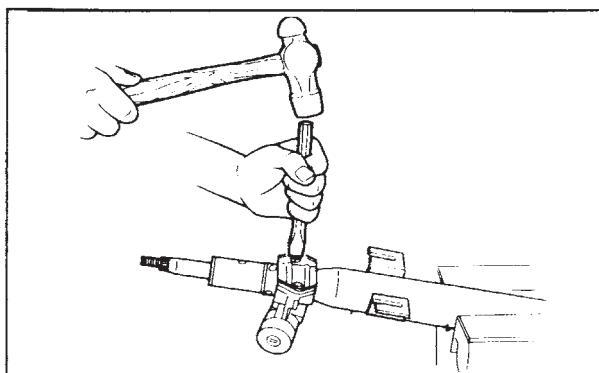
شکل ۲-۴۱—مجموعه محور فرمان

- برای بازدید محور فرمان به ترتیب زیر اقدام کنید. موارد زیر را بازدید و در صورت لزوم تعویض کنید.
- لقی یا وجود هرگونه آسیب دیگر در بوش ستون محور فرمان (شکل ۲-۴۱) را کنترل کنید.
- وجود خرابی و آسیب دیدگی در مجموعه محور فرمان را بررسی کنید.
- لقی غیرمجاز سیبیک‌ها را کنترل کنید.

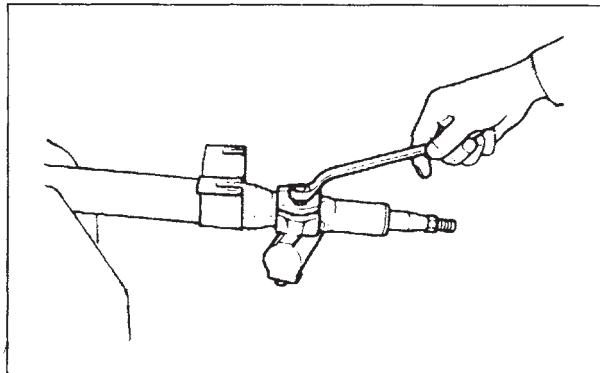
شکل ۲-۴۲—واسطه و چهارشاخه محور فرمان

- وجود خرابی و آسیب دیدگی در شافت واسطه (شکل ۲-۴۲) را بررسی کنید.
- ترک خوردگی (بوسیدگی) گرد گیرها را کنترل کنید.
- وجود لقی غیرمجاز و هرگونه آسیب دیگر در چهارشاخه (اتصالات واسطه) محور فرمان را بررسی کنید.

شکل ۲-۴۳—شیارزدن پیچ اتصال سوپیچ روی محور فرمان

- برای پیاده کردن مغزی سوپیچ از روی مجموعه محور فرمان به ترتیب ذیل اقدام کنید:
- با استفاده از یک قلم فولادی، شیاری در قسمت بالای پیچ اتصال پوسته سوپیچ ایجاد کنید.
- با استفاده از یک پیچ گوشته دوسو، پیچ‌های اتصال را باز و مغزی سوپیچ را پیاده کنید (شکل ۲-۴۳).

شکل ۲-۴۴—نصب مغزی سویچ

برای نصب مغزی سویچ از پیچ‌های جدید مخصوص و توصیه شده استفاده کنید.

—پیچ‌های جدید را طوری محکم کنید که سرپیچ‌ها شکسته شود (شکل ۲-۴۴).

دقت کنید

قبل از شکسته شدن سرپیچ‌های جدید، با آزمایش نمودن قفل از صحت عملکرد آن اطمینان حاصل کنید.

شکل ۲-۴۵—خودرو

وسایل لازم

جعبه ابزار عمومی مکانیک، ابزارهای مخصوص خودرو (شکل ۲-۴۵)، بالابر خودرو

نکات ایمنی : علاوه بر نکات ایمنی ذکر شده، موارد زیر را نیز رعایت کنید :

— قبل از پیاده‌سازی جعبه فرمان، هرگونه نشتی در اطراف پوسته آن را کنترل کنید.

— قبل از نصب، پوسته جعبه فرمان را از نظر وجود ترک خوردنگی (شکستگی) کنترل و در صورت وجود، پوسته آن را تعویض کنید.

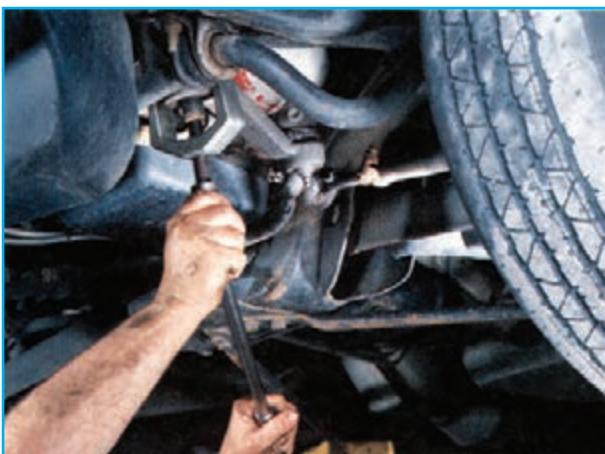
برای پیاده کردن جعبه فرمان به ترتیب زیر اقدام کنید :

— پیچ‌های چرخ‌های جلو را شل کنید.

— جلوی اتومبیل را با استفاده از جک مناسب بالا ببرید و خرك قابل تنظیم را در محل مناسب به صورت ایمن مستقر کنید.

شکل ۲-۴۶—استقرار خودروی روی بالابر

شکل ۲-۴۷—نحوه استفاده از نوعی سبیک کش

در صورت استفاده از بالابر اتومبیل دقت کنید که لاستیک‌ها یا قطعات ضربه‌گیر را روی پایه‌های بالابر در محل مناسب نصب کنید، سپس خودرو را بالا ببرید، (شکل ۲-۴۶).

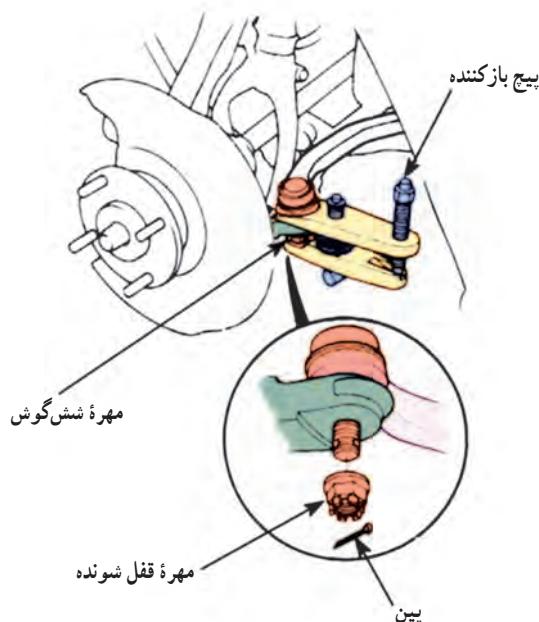
— چرخ را از روی محور پیاده کنید.

— طول میله قابل تنظیم (میل فرمان) را اندازه‌گیری کنید.

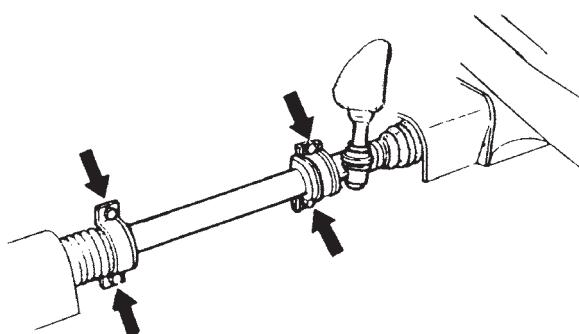
— برای جداسازی محافظ جانبی (زیر گل گیر) یا هر نوع قطعه، که امکان دسترسی به سبیک‌های انتهای میله فرمان‌ها را محدود می‌کند، اقدام کنید.

— با باز کردن محافظ و پیچ محور واسطه (چهار شاخه) فرمان را از مجموعه فرمان جدا کنید.

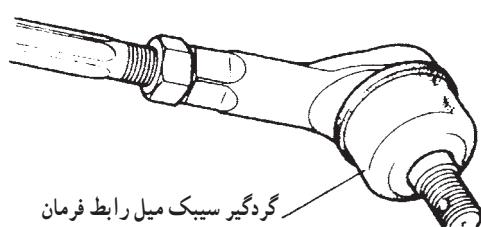
— با استفاده از ابزار مخصوص (سبیک کش) سبیک‌های مورد نیاز (انتهای میل فرمان جعبه فرمان‌های شانه‌ای یا اهرم‌بندی هزار خار فرمان در جعبه فرمان‌های ساچمه‌ای و مشابه) را جدا کنید (شکل‌های ۲-۴۷ و ۲-۴۸).

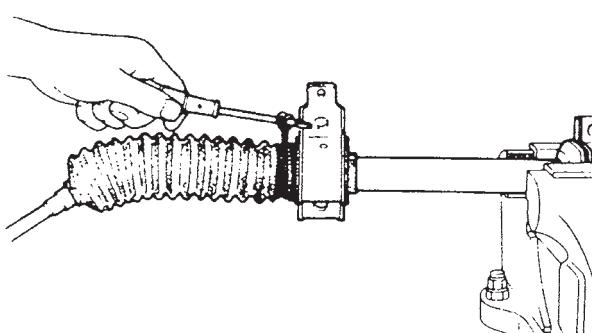
شکل ۲-۴۸—نحوه جدا کردن سبیک

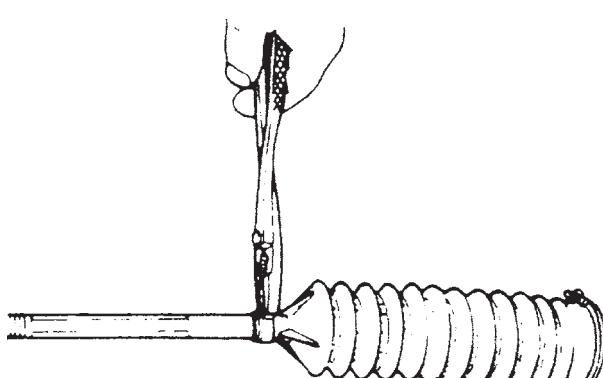
شکل ۲-۴۹ - اتصالات جعبه فرمان به سازه خودرو

شکل ۲-۵۰ - سیبیک

شکل ۲-۵۱ - گردگیر دستهای دو طرف

شکل ۲-۵۲ - گردگیر نصب شده روی فرمان

- در صورتی که جعبه فرمان هیدرولیکی (الکتریکی) باشد روغن هیدرولیک را تخلیه و لوله ها و اتصالات مدار هیدرولیک (مدار الکتریکی) آن را جدا کنید.

- اتصالات جعبه فرمان به اتاق و شاسی خودرو را باز کنید (شکل ۲-۴۹).

- در صورت نیاز سایر قسمت ها را که امکان پیاده کردن جعبه فرمان را محدود می کنند، مانند (رام، لوله جلویی اگزو و...) را باز کنید و در صورت باز کردن رام، آن را با استفاده از جک مناسب مهار کنید.

- مجموعه فرمان را از سمت راننده پیاده کنید.

- برای بازدید جعبه فرمان و تعویض گردگیرها به ترتیب زیر اقدام کنید :

- اورینگ (کاسه نمد) ها را تعویض کنید.

- لقی مجاز سیبیک ها را کنترل و در صورت لقی بیش از حد، آنها را تعویض کنید.

- در صورت سالم بودن سیبیک ها، ضمن تعویض لاستیک گردگیر، با استفاده از گرسیس لیتیوم (توصیه شده) زیر گردگیر را از گرسیس مملو و سپس لاستیک گردگیر را در محل آن نصب کنید (شکل ۲-۵۰).

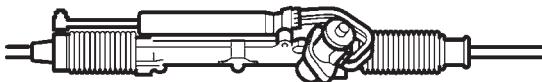
- گردگیرهای از نظر ترک خوردگی، پوسیدگی و یا فرسودگی بازدید کنید (شکل ۲-۵۱).

- از بسته های جدید یا سالم استفاده کنید (شکل ۲-۵۲).

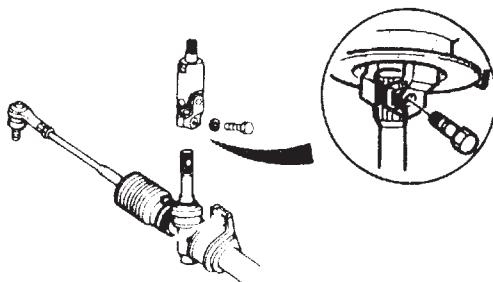
- بواسطه مجموعه فرمان را از نظر ترک خوردگی و شکستگی بازدید کنید.

- بلبرینگ ها را، از نظر لقی بیش از حد مجاز، صدای غیرعادی یا درست عمل نکردن، کنترل کنید.

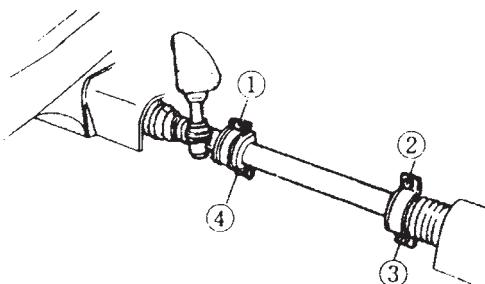
بوش‌ها، کاسه‌نمد و سایر قطعات قابل رؤیت را بازدید و در صورت وجود هرگونه خوردگی و فرسودگی آن‌ها را تعویض کنید (شکل ۲-۵۳).

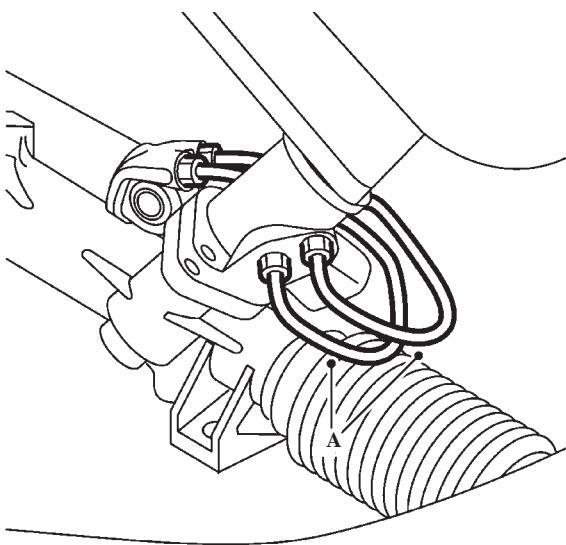
شکل ۲-۵۳—کنترل اجزای قابل رؤیت جعبه فرمان

شکل ۲-۵۴—نصب محور چهارشاخ (شافت واسطه)

شکل ۲-۵۵—ترتیب بستن پیچ‌ها و بستهای جعبه فرمان

شکل ۲-۵۶—نصب لوله‌های سیستم هیدرولیک (A)

برای نصب جعبه فرمان به ترتیب زیر اقدام کنید :

— ترتیب نصب جعبه فرمان، عکس عملیات بازکردن آن است.

— همه پیچ‌ها را (طبق گشتاور توصیه شده به وسیله کارخانه سازنده خودرو) محکم کنید.

— محور چهارشاخ را با توجه به علامت گذاشته شده در حین عملیات پیاده کردن، روی محور پنیون نصب کنید و سپس پیچ ثابت‌کننده را با گشتاور توصیه شده بیندید (شکل ۲-۵۴).

— بستهای و پیچ‌های اتصال دهنده جعبه فرمان به شاسی (سازه) خودرو را با دقت و با گشتاور توصیه شده بیندید (بهتر است پیچ‌ها و بستهای را ابتدا متصل و بعد به صورت خطی یا ضربدری محکم شوند) (شکل ۲-۵۵).

— در صورتی که جعبه فرمان هیدرولیکی (پرقدرت) باشد، لوله‌های رابط سیستم هیدرولیک (A) را نصب کنید (شکل ۲-۵۶).

— سیلندر هیدرولیک فرمان را تنظیم کنید.

— در صورتی که جعبه فرمان الکتریکی باشد و اتصالات مدار الکتریکی را با دقت نصب کنید.

— عملکرد سیستم هیدرولیک (الکتریکی) فرمان را کنترل کنید.

زمان: ۴ ساعت

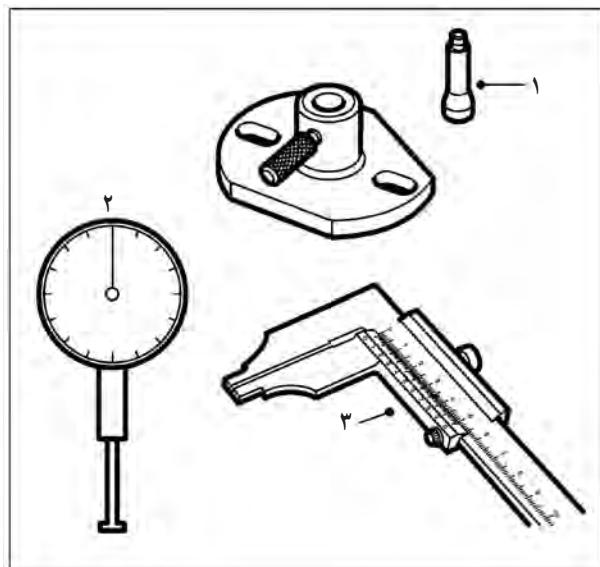
۶-۲- دستور العمل باز کردن، بستن و تنظیم جعبه فرمان های ساقمه ای وسایل لازم

- جعبه ابزار عمومی مکانیک

۱- پایه اندازه گیر عقربه ای (ساعت اندازه گیری)

۲- اندازه گیر عقربه ای (ساعت اندازه گیری) (شکل ۲-۵۷)

۳- کلیس

شکل ۲-۵۷- ابزار اندازه گیری

شکل ۲-۵۸- استقرار جعبه فرمان روی گیره

نکات ایمنی : علاوه بر نکات ایمنی ذکر شده، در زمان پیاده کردن جعبه فرمان از روی خودرو لازم است نکات ذیل را نیز رعایت کنید.

- برای باز کردن پیچ ها و مهره از آچار مناسب استفاده کنید.

- قبل از باز کردن، جعبه فرمان را کاملاً تمیز کنید.

- برای استقرار جعبه فرمان از گیره مناسب استفاده کنید

(شکل ۲-۵۸).

شکل ۲-۵۹- پیاده کردن اهرم هزار خار

- روغن جعبه فرمان را کاملاً تخلیه کنید.

- اهرم هزار خار را پیاده کنید (شکل ۲-۵۹).

دقت کنید

شکل ۲-۶۰—باز کردن پیچ های لوله فرمان

قبل از پیاده کردن اهرم هزار خار روی اهرم و بدنه جعبه فرمان علامت مطمئنی بزنید تا در زمان بستن از آن استفاده کنید.

— برای باز کردن جعبه فرمان ساقمه‌ای به ترتیب زیر اقدام کنید :

— پیچ های لوله فرمان را باز کنید و لوله فرمان را از روی میل فرمان خارج کنید (شکل ۲-۶۰).

شکل ۲-۶۱—خارج کردن فرها

— درپوش فرها را باز کرده و فرها را خارج کنید (شکل ۲-۶۱).

شکل ۲-۶۲—باز کردن درپوش بالایی جعبه فرمان

— درپوش بالایی جعبه فرمان را باز کنید (شکل ۲-۶۲).

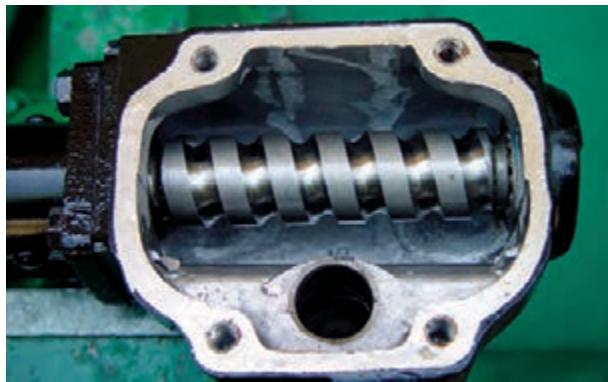

شکل ۲-۶۳—خارج کردن محفظه ساقمه ها

— با نگاه داشتن محفظه ساقمه ها و پیچاندن میل فرمان، محفظه را مطابق شکل ۲-۶۳ خارج کنید.

دقت کنید

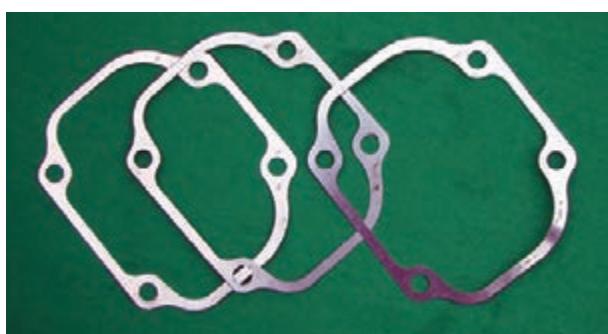
در هنگام خارج کردن مارپیچ فرمان، به تعداد ساقمه های یاتاقان های جلو و عقب توجه کنید.

شکل ۲-۶۴—مارپیچ فرمان

شکل ۲-۶۵—تعویض لاستیک

شکل ۲-۶۶—واشرهای فلزی دربوش بالایی

شکل ۲-۶۷—واشرهای فلزی بین لوله و بدنه جعبه فرمان

برای بررسی قطعات جعبه فرمان ترتیب زیر اقدام کنید :

پس از جدا کردن (باز کردن) کلیه قطعات، لازم است آنها را تمیز کنید و مورد بررسی قرار دهید.

وضعیت مارپیچ فرمان را از نظر ساییدگی شیارها بررسی کنید و در صورت زیاد بودن ساییدگی لازم است مارپیچ فرمان تعویض گردد (شکل ۲-۶۴).

محفظه ساچمه‌ها را از نظر ساییدگی بررسی و در صورت ساییدگی تعویض نمایید.

ساچمه‌ها را از نظر شکستگی یا ساییدگی بررسی کنید.

رینگ لاستیکی انتهای جعبه فرمان در محل خروج محور هزارخار را تعویض کنید (شکل ۲-۶۵).

از واشرهای غیرفلزی (کاغذی) جدید با ضخامت قبلی استفاده کنید.

برای جمع کردن اجزای جعبه فرمان به ترتیب زیر اقدام کنید : روش جمع کردن اجزای جعبه فرمان، عکس مراحل باز کردن آن است. لازم است در هنگام جمع کردن به نکات زیر دقت شود :

تعداد ساچمه یاتاقان‌های جلو و عقب را کنترل کنید.
بهتر است ساچمه‌ها گرسی زده شود تا هنگام نصب بیرون نریزند.

از واشرهای فلزی بین بدنه و دربوش با همان ضخامت قبلی استفاده کنید (شکل ۲-۶۶).

از واشرهای فلزی بین لوله فرمان و بدنه با همان ضخامت قبلی استفاده کنید (شکل ۲-۶۷).

(واشرهای کاغذی در طرفین واشرهای فلزی قرار می‌گیرند).

شکل ۲-۶۸— اندازه‌گیری لقی طولی میل فرمان

شکل ۲-۶۹— اندازه‌گیری لقی جانبی میل فرمان

شکل ۲-۷۰— اندازه‌گیری لقی طول محور هزار خار

شکل ۲-۷۱— اندازه‌گیری لقی جانبی محور هزار خار

— هنگام نصب اهرم محور هزار خار، به علامتی که قبل از باز کردن اهرم روی بدنه جعبه فرمان و اهرم زده شده است توجه کنید و دو علامت را رو به روی هم قرار دهید.

برای تنظیمات جعبه فرمان به ترتیب زیر اقدام کنید : لقی غیرمجاز در جعبه فرمان ممکن است باعث افت عملکرد سیستم فرمان شود. بنابراین لازم است این لقی هادر حد مجاز تنظیم شوند.

— برای اندازه‌گیری لقی طول میل فرمان مطابق شکل ۲-۶۸ ساعت اندازه‌گیری را در انتهای میل فرمان قرار دهید و میل فرمان را به سمت داخل و خارج بکشید. ساعت اندازه‌گیری مقدار لقی طولی را نشان می‌دهد.

— حد مجاز لقی را از دستور العمل تعییر اتو میل مورد نظر استخراج کنید.

در صورتی که لقی بیش از حد مجاز باشد از تعداد واشرهای فلزی کم کنید.

در صورت کم بودن میزان لقی به تعداد واشرها بیفزایید.

— برای اندازه‌گیری لقی جانبی (عرضی) میل فرمان : مطابق شکل ۲-۶۹ لقی جانبی (عرضی) میل فرمان را اندازه‌گیری کنید. اگر لقی بیش از ۱ میلی‌متر باشد کاسه نمد بین لوله فرمان و میل فرمان باید تعویض شود.

— برای اندازه‌گیری لقی طولی محور هزار خار : مطابق شکل ۲-۷۰ لقی طولی محور هزار خار را اندازه‌گیری کنید (با جلو و عقب راندن محور هزار خار، لقی آن را اندازه‌بگیرید). در صورتی که اندازه لقی بیش از حد مجاز باشد با کم کردن واشر و در صورت کم بودن لقی با اضافه کردن واشر بین دربوش بالایی و بدنه می‌توان لقی مجاز را ایجاد کرد.

— برای اندازه‌گیری لقی جانبی محور هزار خار : مطابق شکل ۲-۷۱ لقی جانبی محور هزار خار را اندازه‌گیری کنید. در صورتی که لقی بین محور هزار خار و پوسته بیش از حد مجاز باشد، دلیل خرابی (فرسودگی) بوش محور هزار خار است و باید بوش عوض شود. برای تعویض بوش، ابتدا کاسه نمد را باید خارج نمود و سپس بوش کهنه را با استفاده از دستگاه پرس خارج کرد و بوش نو را به جای آن جا زد.

زمان : ۴ ساعت

۷-۲- دستور العمل باز کردن، کنترل، بستن و تنظیم جعبه فرمان های شانه ای (کشویی)

وسایل لازم

- جعبه ابزار عمومی مکانیک

- آچار درجه (ترکمتر)

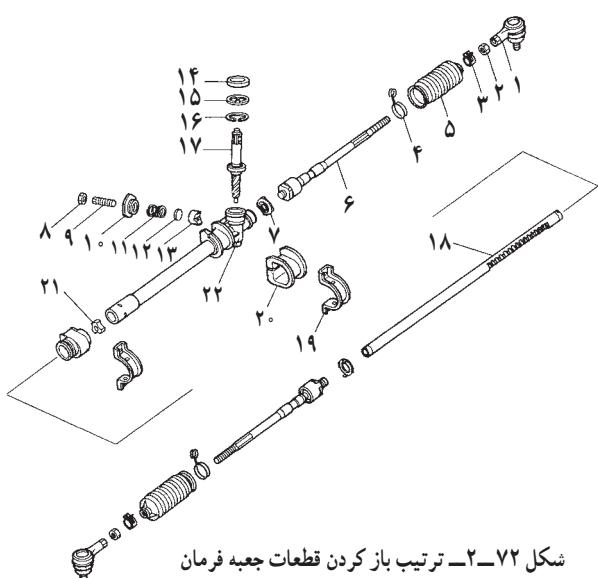
- گشتاور سنج و ابزار واسطه آن

نکات اینمی : موارد اینمی ذکر شده در ۷-۶ را با دقت رعایت نمایید.

برای باز کردن قطعات جعبه فرمان به ترتیب زیر اقدام کنید :

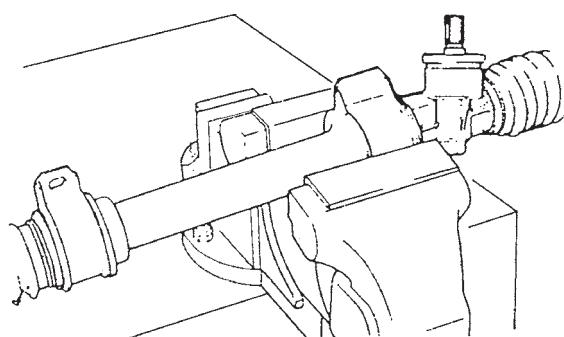
- قطعات را به ترتیب عدد نشان داده شده در شکل ۷-۷۲

باز کنید.

شکل ۷-۷۲- ترتیب باز کردن قطعات جعبه فرمان

۱- سیبک میل رابط فرمان (چپ و راست)	۲- مهره ها (چپ و راست)
۳- بسته های گردگیر (چپ و راست)	۴- بسته های سیمی گردگیر (چپ و راست)
۵- گردگیر (چپ و راست)	۶- میل رابط (چپ و راست)
۷- واشرها (چپ و راست)	۸- مهره
۹- پیچ تنظیم	۱۰- درپوش تنظیم
۱۱- فنر یوغ	۱۲- فاصله پرکن
۱۳- یوغ	۱۴- کاسه نمد
۱۵- رینگ نگهدارنده	۱۶- خار فنری
۱۷- پینیون	۱۹- پایه های نگهدارنده
۲۰- تکیه گاه لاستیکی	۲۱- بوش
۲۲- پوسته جعبه فرمان	

شکل ۷-۷۳- نصب جعبه فرمان روی گیره

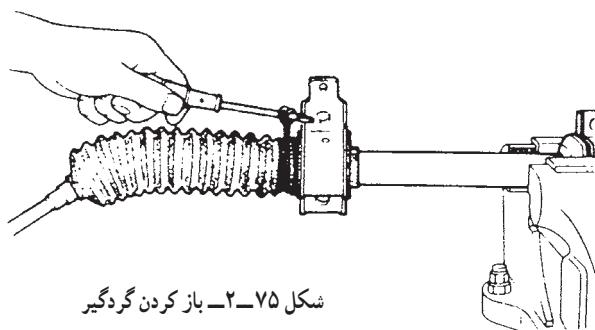
توجه

از فشار بیش از حد به جعبه فرمان خودداری کنید و در صورت استفاده از گیره باله آج دار از لب گیره مناسب استفاده کنید.

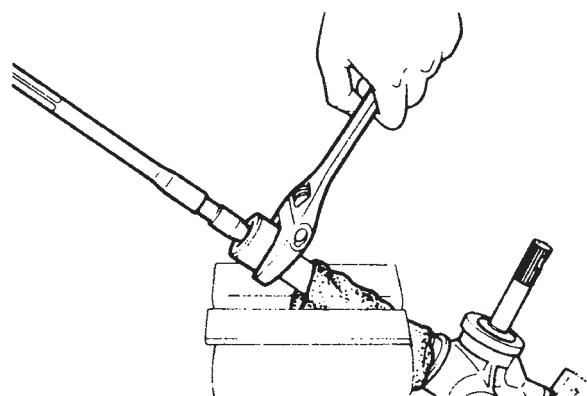
شکل ۲-۷۴—علامت‌گذاری سبیک و میل رابط

— قبل از باز کردن سبیک‌های رابط فرمان، علامتی روی قسمت رزوهدار میل رابط بگذارد تا در نصب مجدد راهنمایتان باشد (شکل ۲-۷۴).

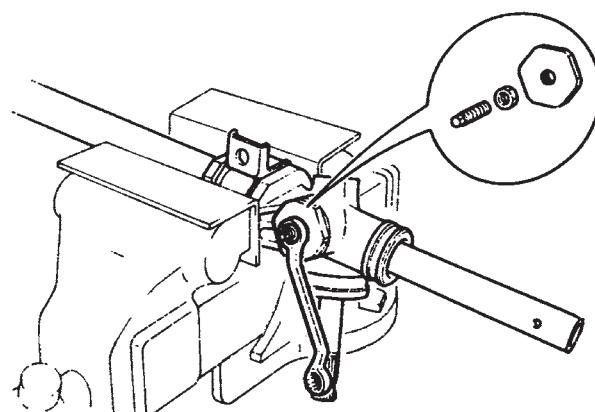
شکل ۲-۷۵—باز کردن گردگیر

— بست گردگیرها را باز کنید (شکل ۲-۷۵).

شکل ۲-۷۶—باز کردن میل رابط از دندۀ شانه‌ای

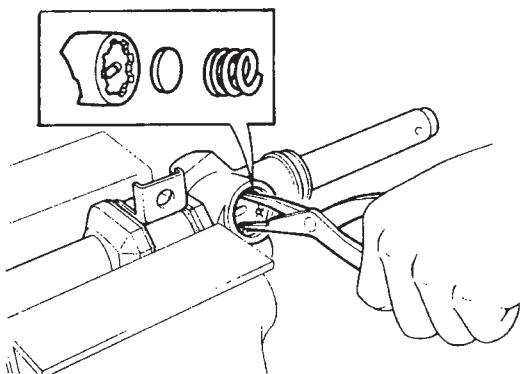
— برای باز کردن میل‌های رابط ابتدا واشرهای خم شده را با استفاده از قلم و چکش و با رعایت نکات اینمی باز کنید. سپس شیار دندۀ شانه‌ای را با یک آچار فرانسه بگیرید و بهوسیله آچار تخت مناسب بپیچانید تا دندۀ شانه‌ای و میل رابط از هم جدا شوند (شکل ۲-۷۶).

شکل ۲-۷۷—باز کردن پیچ و درپوش تنظیم

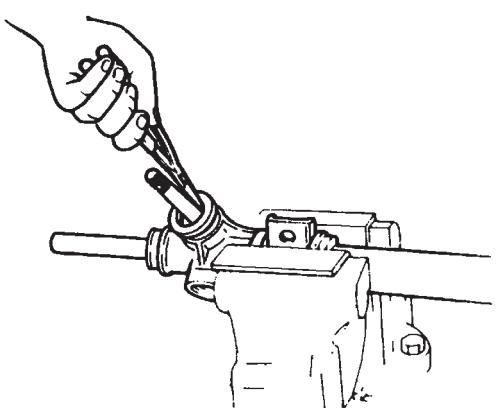
— مهره ضامن پیچ تنظیم را باز کنید (شکل ۲-۷۷).

— درپوش تنظیم را باز کنید (شکل ۲-۷۷).

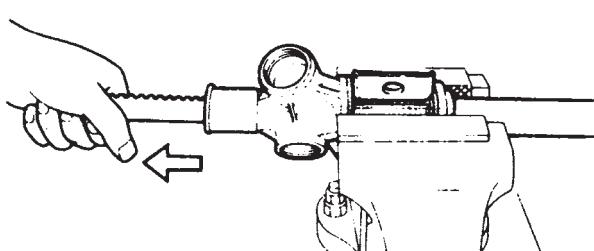
شکل ۲-۷۸- جدا کردن یوگ و فتر (فاصله پرکن)

- فتر و یوگ فاصله پرکن را جدا و از محل آن خارج نمایید
(شکل ۲-۷۸).

شکل ۲-۷۹- باز کردن خار فنری

- کاسه نمد را با استفاده از پیچ گوشتی درآورید.
- رینگ نگهدارنده را جدا کنید.
- با استفاده از پیچ گوشتی دو سو، کاسه نمد را درآورید.
- خار فنری را باز (جدا) کنید (شکل ۲-۷۹).

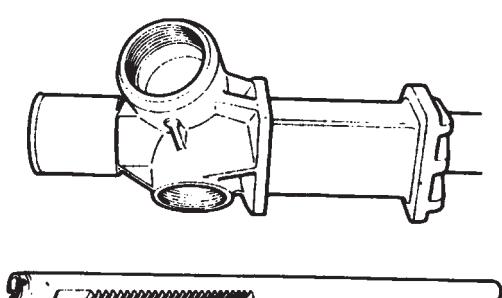
شکل ۲-۸۰- خارج کردن دندۀ شانه‌ای از بوسته

- دندۀ شانه‌ای را در جهت نشان داده شده در شکل ۲-۸۰ بیرون بکشید.

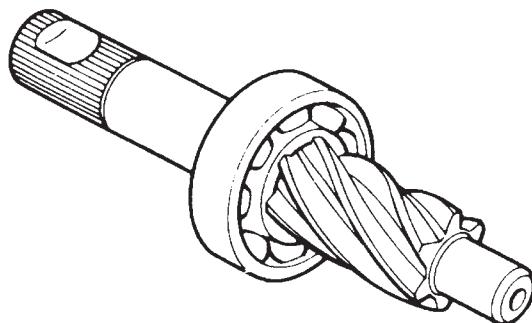
- بوش تکیه‌گاه‌های پایه نگهدارنده را باز کنید.
- با استفاده از یک پیچ گوشتی سرخار نگهدارنده را فشار دهید و بوش را از پوسته جدا کنید.
- بعد از باز کردن، کلیه قطعات را با مایع مجاز و با دقت کامل بشویید.

برای بررسی قطعات جعبه فرمان شانه‌ای به ترتیب زیر اقدام کنید :
موارد زیر را کنترل و در صورت لزوم آنها را تعویض کنید.

- ترک خوردگی، پوسیدگی یا فرسودگی گردگیرها
- ترک خوردگی و ساییدگی دندۀ شانه‌ای و پوسته (شکل ۲-۸۱).

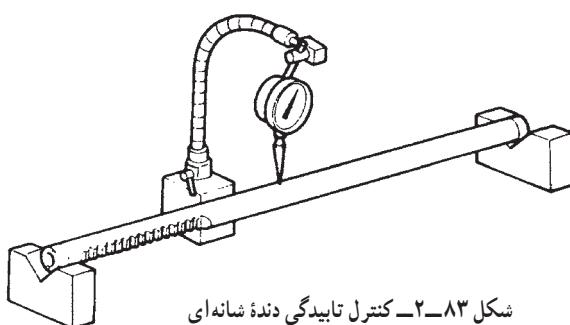

شکل ۲-۸۱- پوسته و دندۀ شانه‌ای

شکل ۲-۸۲- پنیون و بلبرینگ آن

- ساییدگی پنیون و صدای غیرعادی بلبرینگ پنیون (شکل ۲-۸۲).

شکل ۲-۸۳- کنترل تاییدگی دندۀ شانه‌ای

- در صورت نیاز، بلبرینگ داخل پوسته جعبه فرمان و مجموعه پوسته جعبه فرمان را تعویض کنید.

- دندۀ شانه‌ای را روی پایه قرار دهید و با اندازه‌گیر عقربه‌ای میزان تاییدگی آن را اندازه بگیرید و با اندازه مجاز (ذکر شده در کتاب سرویس خودرو) مقایسه کنید (شکل ۲-۸۳).

شکل ۲-۸۴- کنترل لقی سیبک‌ها

- خمیدگی (خرابی) میل رابط فرمان یا سیبک‌های میل رابط فرمان را کنترل کنید.

- لقی غیرمجاز سیبک‌ها (این لقی را می‌توان با استفاده از نیروسنجد کنترل نمود)، (شکل ۲-۸۴).

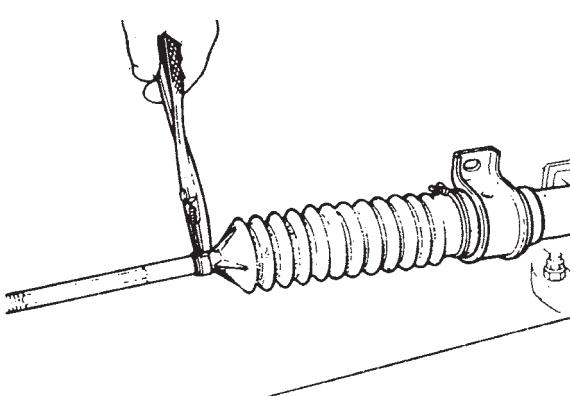
برای جمع کردن جعبه فرمان شانه‌ای به ترتیب زیر اقدام

کنید :

- قبل از سوار کردن قطعات، روی پوسته آنها را با استفاده از گریس استاندارد (لیتیوم) گریس کاری کنید، (دندۀ، بلبرینگ‌ها، داخل پوسته)

- بهتر است کلیه قطعات غیرفلزی، واشرها و فنرهای را تعویض کنید.

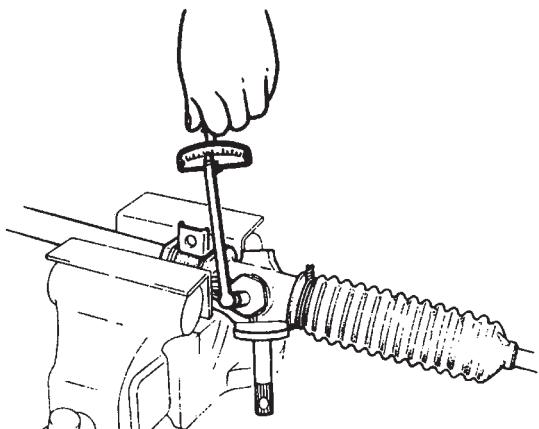
- پس از نصب گردگیرها، با استفاده از ابزار مخصوص، بست آن را محکم کنید (شکل ۲-۸۵).

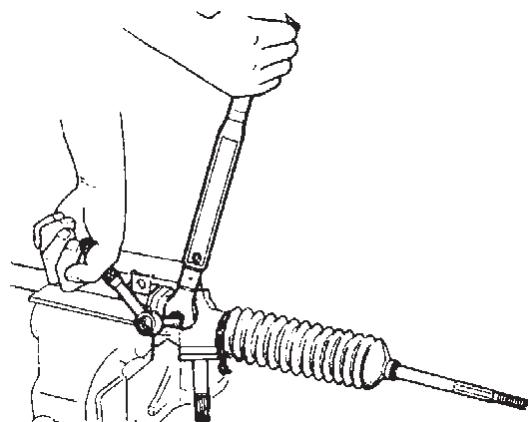
شکل ۲-۸۵- نصب بست گردگیر

– عملیات نصب کردن قطعات، عکس عملیات باز کردن است.

دقت کنید : پیچ و درپوش تنظیم را با گشتاور توصیه شده محکم کنید (شکل ۲-۸۶).

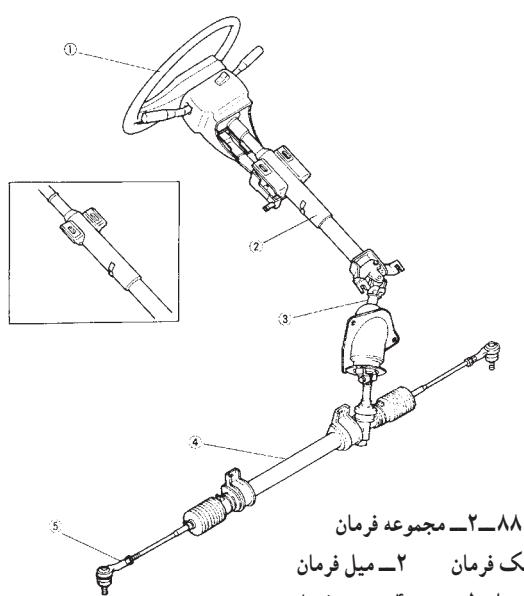
شکل ۲-۸۶ – تنظیم گشتاور پیچ و درپوش تنظیم

شکل ۲-۸۷ – کنترل گشتاور پینون

برای تنظیم جعبه فرمان کشویی به ترتیب زیر اقدام کنید :

– با استفاده از ابزار مخصوص گشتاور پینون را اندازه گیری کنید. اگر گشتاور پینون در حد استاندارد نباشد، پیچ تنظیم را مجدداً محکم کنید تا گشتاور مجاز به دست آید (شکل ۲-۸۷).

شکل ۲-۸۸ – مجموعه فرمان

۱ – غربیلک فرمان	۲ – میل فرمان
۳ – شافت واسطه	۴ – جعبه فرمان
۵ – میله رابط فرمان	

– سیبک میل های رابط فرمان را نصب کنید و آنها را، با علامتی که قبل از پیاده کردن مشخص کرده اید، در یک ردیف قرار دهید.

– جعبه فرمان را روی اتو میل نصب کنید.

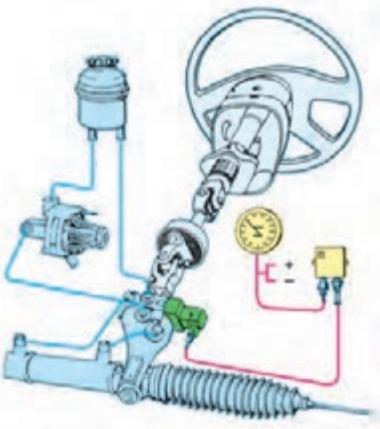
– پس از نصب چرخ ها و پایین گذاشتن اتو میل از روی پایه ها و بالا بر، مجدداً زاویه تواین (Toe-in) را کنترل و در صورت نیاز تنظیم کنید.

۸- جدول عیب‌یابی سیستم فرمان

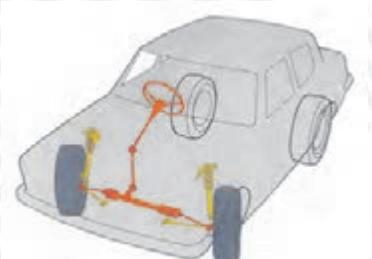
رفع عیب	علت احتمالی	شرح عیب
تعویض گردند. میل فرمان عوض شود. تعویض گردند. تعویض گردند. لقی تنظیم گردد.	سیبیک‌ها خراب‌اند. سوراخ‌های میل فرمان گشاد شده‌اند. بلبرینگ‌ها خراب شده‌اند. کاسه نمد لوله فرمان خراب است. لقی جانبی و طولی اهرم هزار خار زیاد است.	لقی زیادی در فرمان وجود دارد.
لقی تنظیم شود. روغن اضافه شود. سیبیک‌ها گرسی کاری شود. باد تایر را زیاد کنید. تایر مناسب جای گزین شود. زوايا تنظیم گردد.	لقی‌های طولی و جانبی مارپیچ فرمان تنظیم نیست. روغن جعبه فرمان کم است. سیبیک‌ها بیش از حد سفت‌اند. باد تایرها کم است. بهنای لاستیک مناسب نیست. زوايا فرمان تنظیم نیستند.	فرمان سفت می‌چرخد.
باد تایرها مساوی نیست. زوايا تنظیم شود. زوايا تنظیم شود. جوش کاری شود. به بخش سیستم تعلیق مراجعه شود.	زاویه توain چرخ‌های جلو مناسب نیست. زاویه‌های کبر و کستر تنظیم نیستند. شاسی در یک سمت شکستگی دارد. عیب در سیستم تعلیق جلو یا عقب.	در زمان حرکت به طور مستقیم به یک سمت کشیده می‌شود.
زوايا تنظیم شود. مفاصل روغن کاری یا گرسی کاری شود. مفاصل روغن کاری یا گرسی کاری شود. تنظیمات جعبه فرمان انجام شود.	اصطکاک زیاد در مفاصل اهرم‌بندی فرمان اصطکاک زیاد در مفاصل سیستم تعلیق اصطکاک زیاد در قطعات جعبه فرمان	برگشت فرمان مناسب نیست.
چرخ‌ها بالانس نیست. لقی را تنظیم کنید یا بلبرینگ چرخ زیاد است.	چرخ‌ها بالانس نیست. لقی بلبرینگ چرخ زیاد است.	فرمان می‌زند.
سیستم تعلیق عقب تعمیر و تنظیم شود. سیستم تعلیق جلو تعمیر و تنظیم شود. سیستم فرمان تعمیر و تنظیم شود.	وجود عیب و لقی زیاد در سیستم تعلیق عقب وجود عیب و لقی زیاد در سیستم تعلیق جلو وجود عیب و لقی زیاد در سیستم فرمان	خودرو به طور ناگهانی منحرف می‌شود.

آزمون پایانی (۲)

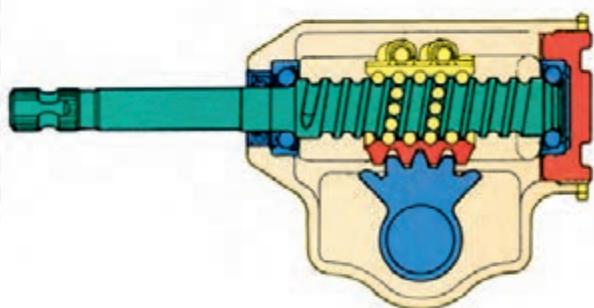
۱- اجزای سیستم فرمان الکتروهیدرولیک (شان داده شده در تصویر) را نام ببرید؟

۲- وظیفه جعبه فرمان چیست؟ توضیح دهید.

۳- وظیفه ساقمه‌ها در جعبه فرمان نشان داده شده چیست؟ توضیح دهید.

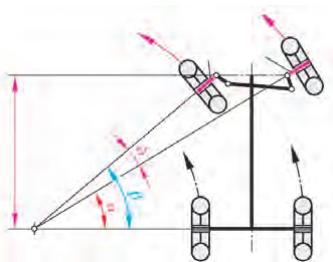
۴- برای جلوگیری از آسیب دیدن ناحیه سینه و شکم راننده در سیستم فرمان از چه مکانیزم‌هایی استفاده می‌کنند؟

.....

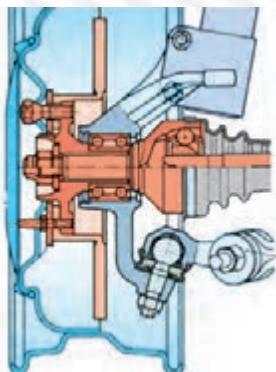
.....

.....

.....

۵- زاویه α و β (نشان داده شده در تصویر) چه چیزی را نشان می‌دهند؟

۶- کدام یک از اجزای نشان داده شده در تصویر مکانیزم چرخش چرخ‌های جلو را کامل می‌کند؟ چرا؟

۷- در بازدید از محور فرمان به چه نکاتی باید توجه نمود؟ بنویسید.

.....

.....

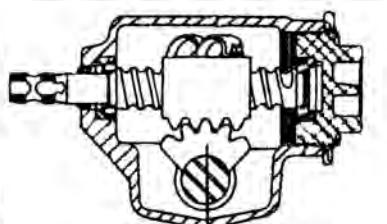
.....

۸- مراحل پیاده کردن جعبه فرمان چیست؟ بنویسید.

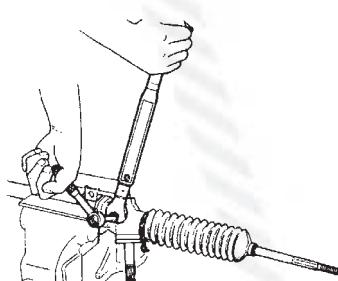
.....

.....

.....

۹- در بازدید قطعات جعبه فرمان ساقمه‌ای باید چه مواردی را مدنظر قرار دارد؟

۱۰- اگر گشتاور پنیون اندازه‌گیری شده در شکل مقابل در حد استاندارد نباشد چه باید کرد؟

واحد کار سوم

توانایی پیاده و سوار کردن، عیب یابی و رفع عیب انواع سیستم‌های تعلیق اتومبیل‌های سواری

هدف کلی

پیاده و سوار کردن، عیب یابی و رفع عیب سیستم‌های تعلیق اتومبیل‌های سواری

هدف‌های رفتاری : فراگیر پس از پایان این واحد کار قادر خواهد بود :

- ۱- سیستم تعلیق، وظایف و انواع آن را توضیح دهد.
- ۲- فنر و فرنبرنده سیستم تعلیق و انواع آن را بیان کند.
- ۳- کمک فنر (ارتعاش‌گیر) و انواع آن را بیان کند.
- ۴- اصول کار کمک فنر در خودرو را توضیح دهد.
- ۵- اجزای سیستم تعلیق و فرنبرنده خودرو و انواع آن را توضیح دهد.
- ۶- سیستم تعلیق ثابت با فنر شمش و محور محرک را پیاده و سوار کند.
- ۷- سیستم تعلیق مستقل با کمک فنر (مک فرسون) را با محور متحرک پیاده و سوار کند.
- ۸- سیستم تعلیق مستقل با کمک فنر (مک فرسون) و محور محرک را پیاده و سوار کند.
- ۹- سیستم تعلیق نیمه مستقل (ژامبونی) را پیاده و سوار کند.
- ۱۰- زوایای چرخ‌ها (تقارب، تبعد، کمتر، کینگ پین، کستر و تبعد در پیچ‌ها) را توضیح دهد.
- ۱۱- ساختمان و مشخصات رویه لاستیک چرخ خودرو را توضیح دهد.
- ۱۲- زوایای چرخ‌ها و آثار آنها را در خودرو بیان کند.
- ۱۳- انواع دستگاه‌های کنترل زوایای چرخ‌ها (تنظیم فرمان) و بازدیدهای پیش از اندازه‌گیری زوایارا توضیح دهد.
- ۱۴- روش‌های تنظیم زوایای کستر و کمتر را توضیح دهد.
- ۱۵- روش‌های تنظیم زوایای تقارب و تبعد (teo-in, teo-out) را توضیح دهد.
- ۱۶- انواع بالانس چرخ‌ها و تجهیزات (دستگاه‌ها) بالانس را توضیح دهد.
- ۱۷- انواع چرخ را بالانس کند.
- ۱۸- سیستم تعلیق را عیب یابی و رفع عیب کند.

ساعت‌آموزش		
نظری	عملی	جمع
۸	۲۲	۴۰

پیش آزمون (۳)

۱- وظیفه سیستم تعليق چیست؟

الف) تثبیت اتاق خودرو

ب) حذف ضربات حاصل از جاده ناهموار

ج) تحمل نیروهای عمودی، طولی و عرضی وارد به خودرو

د) حذف و کنترل نیروهای گشتاوری

۲- علت کج نشدن (منحرف نشدن) تصویر اتومبیل چیست؟

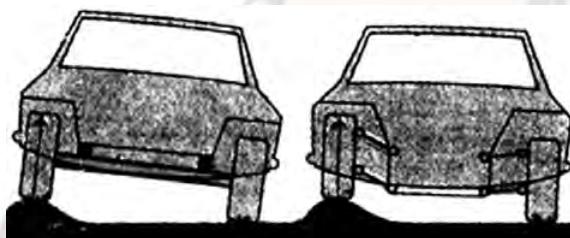
الف) سطح صاف مسیر

ب) باد لاستیک ها

ج) طراحی خودرو

د) سیستم تعليق

۳- به کدام دلیل اتاق خودروی سمت راست در شکل زیر، منحرف نشده است؟

الف) استفاده از سیستم تعليق یک نواخت

ب) استفاده از سیستم تعليق ثابت

ج) استفاده از سیستم تعليق مستقل

د) استفاده از لاستیک های مناسب

۴- تصویر، نشان دهنده چه نوع فنری است؟

الف) فنر فولادی

ب) فنر لاستیکی

ج) فنر هوایی

د) مخزن لاستیکی

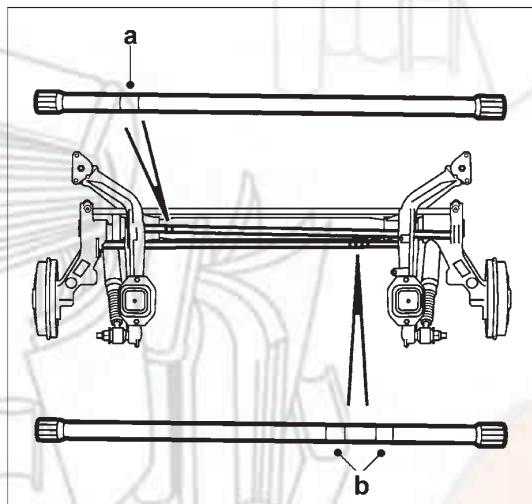
۵- اجزای a و b (نشان داده شده در تصویر) چه کاربردی دارند؟

الف) نگهدارنده سیستم تعليق

ب) فنرهای پیچشی

ج) میل رابط

د) برای استحکام بیشتر استفاده می‌شوند.

۶- کمک فنرها چگونه روی سیستم تعليق نصب می‌شوند؟

الف) روی محور چرخ و اکسل

ب) روی اکسل و فنر اصلی

ج) روی بدنه اکسل

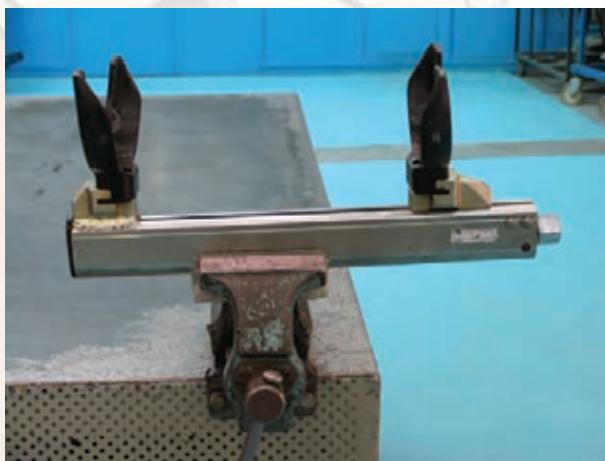
د) روی بدنه و فنر اصلی

۷- تصویر، نشان دهنده چه دستگاهی است؟

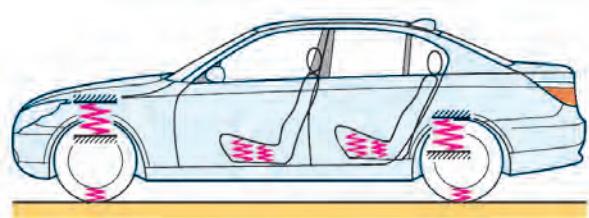
الف) سیبیک کش

ب) نگهدارنده توپی چرخ

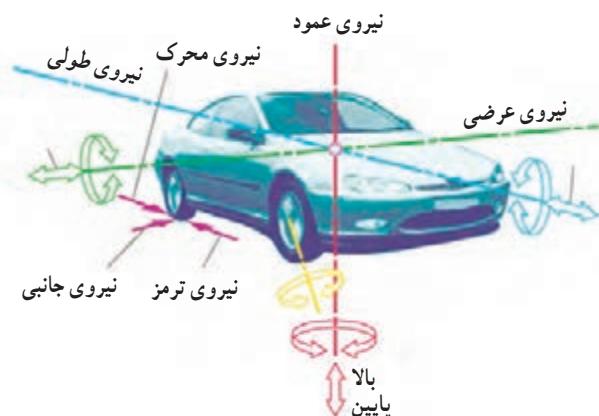
ج) نگهدارنده فنر و کمک فنر

۱-۳- سیستم تعليق خودرو

شکل ۱-۳- سیستم تعليق در خودرو سواری

شکل ۲-۳- نیرو و گشتاورهای مختلف وارد بر خودرو

تماس خودرو با زمین از طریق لاستیک چرخ‌ها انجام می‌گیرد. بنابراین نحوه تماس و حرکات آنها از اهمیت بسیار زیادی برخوردار است. سیستم تعليق بین بدنه و چرخ‌های خودرو به گونه‌ای طراحی شده است که مکانیزم آن شرایط مطلوب را فراهم می‌سازد. سیستم تعليق سیستمی است که در کنترل پایداری و راحتی سرنشین و نحوه حرکت خودرو نقش حیاتی بر عهده دارد (شکل ۱-۳).

بر این اساس سیستم تعليق را می‌توان این گونه تعریف کرد :

سیستم تعليق مکانیزمی است که نیروهای عمودی (وارد از سطح جاده به چرخ‌ها) نیروهای طولی (در اثر عکس العمل جاده به صورت نیروی اصطکاک، شتاب‌گیری و یا نیروی ترمز) و همچنین نیروهای عرضی (اثر وزش باد جانبی یا عکس العمل نیروی گریز از مرکز هنگام پیچیدن) را به خوبی تحمل می‌کند. در خودرو حول هر یک از محورهای طولی، عرضی و عمودی تمایل به پیچش وجود دارد (شکل ۲-۳).

شکل ۳-۳- سیستم تعليق و فرمان

بنابراین سیستم فربندی محورها، چرخ‌های خودرو را در حالت معلق نسبت به شاسی قرار می‌دهد که به آن سیستم تعليق خودرو می‌گویند (شکل ۳-۳).

۱-۳-۱- وظایف سیستم تعليق : وظایف اصلی

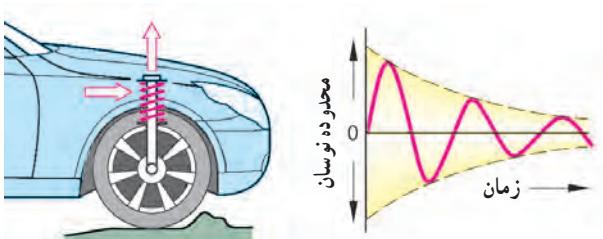
سیستم تعليق عبارت اند از :

۱- تحمل وزن خودرو؛

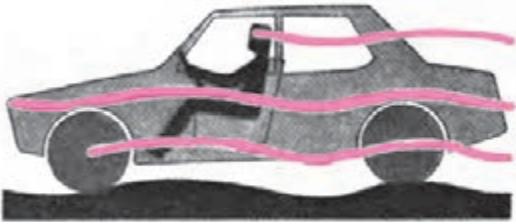
۲- مهار کردن حرکات نامطلوب چرخ (شکل ۴-۳)؛

۳- اجازه حرکت‌های مطلوب چرخ؛

۴- پایداری خودرو؛

شکل ۴-۳- میرایی ضربات ناشی از ناهمواری جاده

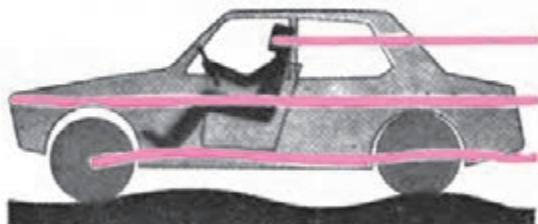
خودرو بدون سیستم تعليق کلية ناهمواری های جاده
به اتاق و رانده منتقل می شود.

شکل ۵-۳- خودرو بدون سیستم تعليق

خودروی بدون ضربه‌گیر خودرو، در هر ناهمواری بالا و
پایین می‌رود و دائمًا نوسان می‌کند.

شکل ۶-۳- خودروی بدون ضربه‌گیر

خودرو با سیستم تعليق صحیح چرخ ها با ناهمواری ها در
تماس اندولی حرکت های نوسانی جاده به رانده منتقل
نمی شود.

شکل ۷-۳- خودرو با سیستم تعليق صحیح

شکل ۸-۳- سیستم تعليق

۵- تأمین آسایش و راحتی سرنوشت (شکل ۵-۳).

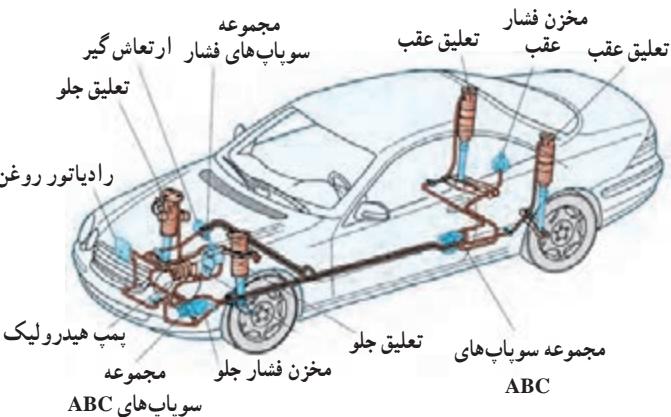
- اولين وظيفه تحمل وزن اتاق و سیستم های مولد قدرت و انتقال قدرت و سایر تجهیزات خودرو است، به نحوی که ضمن تقسیم مناسب وزن خودرو، امکان تماس چرخ ها با شاسی و اتاق خودرو وجود نداشته باشد.

- دومین وظیفه سیستم تعليق مهار کردن حرکات نامطلوب چرخ است. به این معنا که چرخ ها در زیر بدنه خودرو محکم و استوار (بدون لقی و یا حرکات نامناسب) نگه می دارد. زیرا وجود حرکات نامناسب در چرخ، به نایابی اداری خودرو منجر می گردد (شکل های ۳-۵ و ۳-۶).

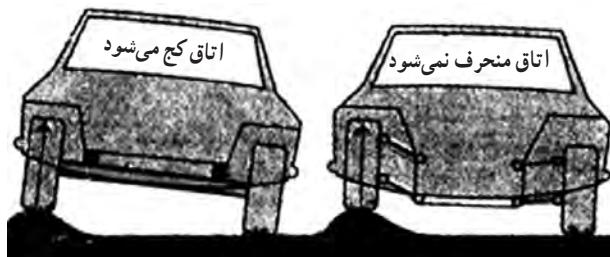
- سومین وظیفه سیستم تعليق اجازه حرکت های مطلوب به چرخ هاست. بدین معنی که چرخ ها در جهت حرکت و فرمان دادن به خودرو اجازه دوران داشته باشند، و همچنان بتوانند در جهت قائم به بالا و پایین حرکت کنند. ضمن اینکه ارتعاش کمتری را به بدنه خودرو منتقل نمایند تا برای سرنوشت آسایش پیشتری فراهم شود (شکل ۷-۳).

- وظیفه بعدی سیستم تعليق، پایدار نمودن خودرو است. به این ترتیب که سیستم تعليق و فربندهای باید به گونه ای باشد که تماس چرخ با سطح زمین در کلیه شرایط حفظ شود و حرکت های مختلف چرخ به گونه ای باشد که نهایتاً به پایداری خودرو منجر گردد.

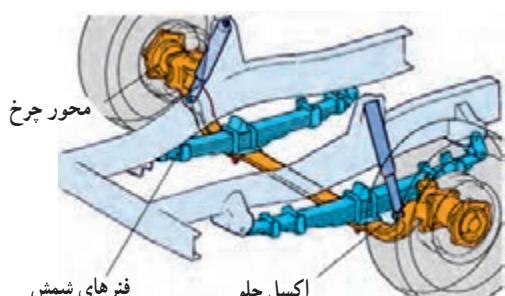
آخرین وظیفه سیستم تعليق تأمین آسایش و راحتی سرنوشت است. بنابراین، ضربی و قابلیت مستهلك سازی ارتعاشات سیستم تعليق باید به گونه ای باشد که در حد امکان ارتعاشات و ضربیات کمتری از جاده به بدنه خودرو و نهایتاً به سرنوشت منقل شود (شکل ۸-۳).

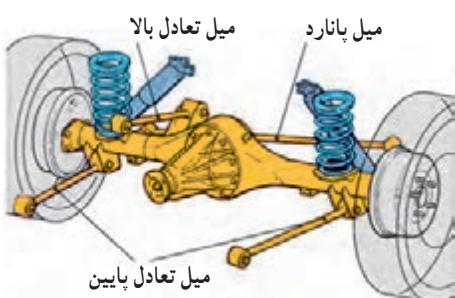
شکل ۹-۳- خودرو با سیستم تعليق فعال

شکل ۱۰- تفاوت عملکرد سیستم تعليق يك پارچه و مستقل

شکل ۱۱- سیستم تعليق يك پارچه با فنرهای شمش

شکل ۱۲- سیستم تعليق يك پارچه با چرخ های محرك

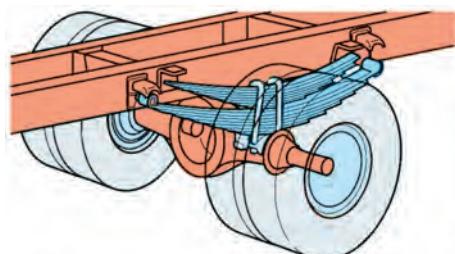
۱-۲-۳- انواع سیستم تعليق: براساس این که حرکت چرخ یک طرف خودرو تا چه اندازه بروی حرکت چرخ طرف دیگر اثر می‌گذارد. سیستم تعليق را به سه صورت طراحی می‌کنند :

- ۱- سیستم تعليق يك پارچه (صلب و ثابت)؛ (شکل ۱۰- ب)

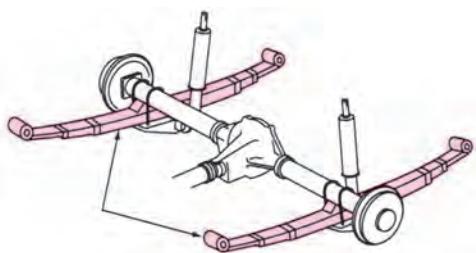
۲- سیستم تعليق مستقل؛ (شکل ۱۰- الف)

۳- سیستم تعليق فعال؛ (شکل ۹)

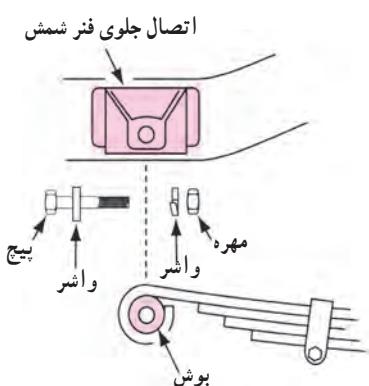
سیستم تعليق يك پارچه (صلب): در تعليق يك پارچه (ثابت) چرخ سمت چپ و راست توسط يك میله طوری به يکدیگر متصل اند(شکل ۱۱) که حرکت يك چرخ روی چرخ دیگر تأثیر می‌گذارد. لازم است يادآوری شود اگر چرخ ها محرك باشند میله‌ای که آنها را به هم وصل می‌کند مقطعی دایره‌ای و توخالی دارد. به طوری که پلوس‌ها از داخل این لوله عبور می‌کنند و به چرخ ها وصل می‌شوند و گشتاور موردنیاز را جهت به حرکت درآوردن خودرو از دیفرانسیل به چرخ ها منتقل می‌کنند (شکل ۱۲-۳). در صورتی که چرخ ها محرك نباشند میله‌ای که آنها را به هم وصل می‌کند می‌تواند به صورت تویر یا توخالی به کار رود.

شکل ۱۳-۳- سیستم تعليق با فنر شمش دوبل خودروهای سنگین

شکل ۱۴-۳- اجزای محدود سیستم تعليق يک پارچه

شکل ۱۵-۳- اتصال جلو فنر شمش

سيستم‌های تعليق يک پارچه (ثابت) از قدیمی‌ترین نوع تعليق است و هم اکنون نیز در خودروهای سنگین و کامیون‌ها کاربرد وسیعی دارد (شکل ۳-۱۳) (در خودروهای سبک و سواری‌ها از تعليق ثابت در محور عقب استفاده می‌شود).

مزایای سیستم تعليق يک پارچه: مزایای سیستم

تعليق يک پارچه (ثابت) عبارت‌اند از :

۱- قیمت تمام شده آن ارزان است (شکل ۳-۱۴).

۲- استحکام و مقاومت آن زیاد است. به همین دلیل در خودروهای سنگین کاربرد گسترده‌ای دارد.

۳- فاصله عرضی بین چرخ‌ها و زوایای چرخ ثابت است. بنابراین پایداری حرکت طولی خودرو افزایش می‌یابد و از لاستیک سایی کاسته می‌شود.

۴- نیروهای وارد بر چرخ‌ها توسط سیستم تعليق کنترل می‌شود و به بازوها و اهرم‌های تعادل و کنترل نیاز نیست و سیستم تعليق ساده‌تر می‌شود.

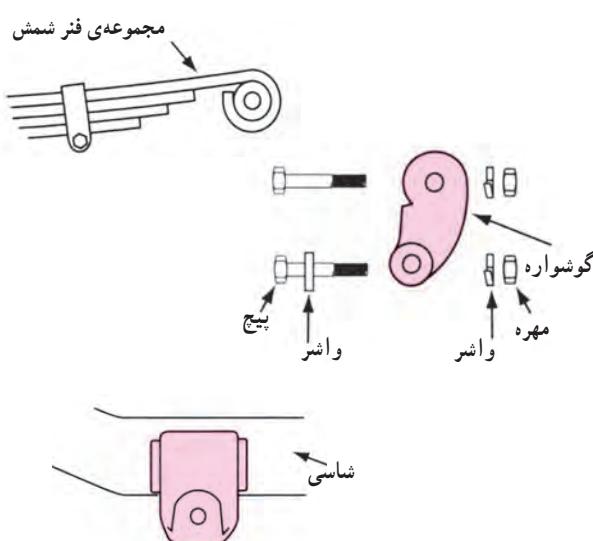
۵- در جاده‌های لغزنده (کم اصطکاک) هدایت خودرو آسان است.

۶- در سریچ‌ها، نیروی گریز از مرکز ثابتی به چرخ‌ها اعمال می‌شود.

۷- اتصالات آن به شاسی ساده و آسان است (شکل‌های

۳-۱۵ و ۳-۱۶).

۸- هزینه تعمیر و نگهداری آن کم است.

شکل ۱۶-۳- اتصال عقب فنر شمش

معایب سیستم تعلیق یک پارچه:

۱- وزن این نوع سیستم تعلیق زیاد است، به همین جهت راحتی سرنشین را کاهش می دهد و مصرف سوخت و آلودگی محیط زیست را افزایش می دهد.

۲- انحراف یک چرخ سبب منحرف شدن چرخ دیگر می شود و پایداری خودرو کاهش می یابد (شکل ۳-۱۷-۳-ب).

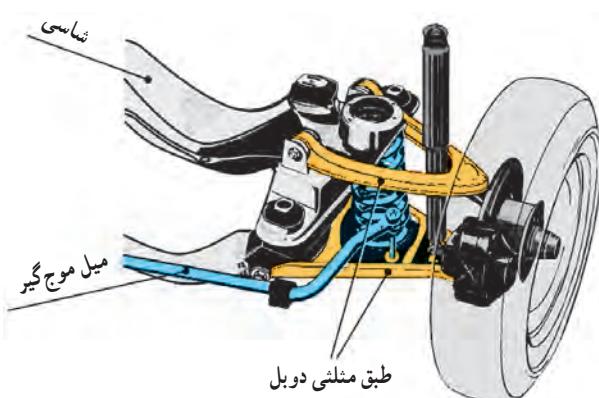
۳- جهت اکسل در زیر خودرو به فضای زیادی نیاز است، در نتیجه فضای صندوق عقب کاهش می یابد و جاسازی باک و چرخ زاپاس مشکل می شود.

۴- در صورتی که چرخ ها محرک باشند، بار روی چرخ ها برابر نخواهد شد و کنترل خودرو هنگام ترمزگیری و شتابگیری با مشکل مواجه می شود.

۵- در صورت استفاده از فنر شمشی در سیستم تعلیق یک پارچه، فنرها به صورت خشک روی هم می لغزنند و باعث می شوند سیستم تعلیق به خوبی عمل نکند و نهایتاً راحتی سرنشین کاهش یابد (خودرو در حالت سبک بودن می کوبد).

سیستم تعلیق مستقل: در تعلیق مستقل هر چرخ، مستقل از دیگر چرخ ها، نوسان می کند و ارتعاش آن روی چرخ سمت دیگر خودرو تأثیر نمی گذارد و از آن مستقل است. به عبارتی دیگر بین چرخ سمت راست و چپ رابط مکانیکی وجود ندارد (شکل ۳-۱۷-۳-الف).

سیستم تعلیق مستقل در تعلیق جلو و عقب اکثر خودروهای سواری در چرخ های محرک و غیرمحرك به کار برده می شود. در خودروهای پیشرفته و گران قیمت معمولاً در تعلیق جلو و عقب از سیستم تعلیق مستقل استفاده می کنند. در سیستم تعلیق مستقل، معمولاً از فنرها لول و فنرها بیشتر استفاده می شود و استفاده از فنر شمشی به ندرت اتفاق می افتد (شکل ۳-۱۸).

شکل ۳-۱۸- سیستم تعلیق مستقل با طبق دوبل

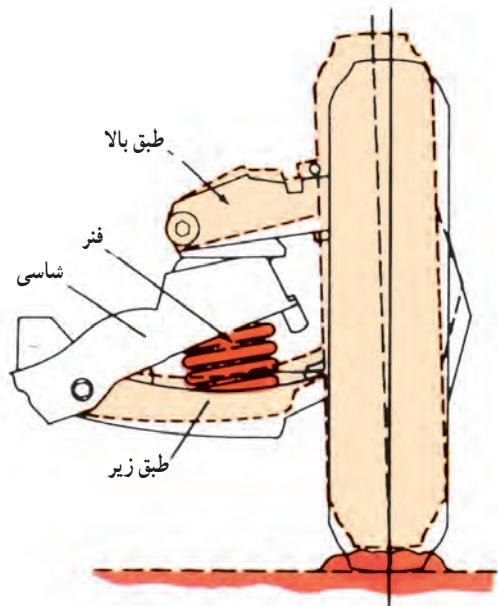
شکل ۱۹-۳- مزایای سیستم تعلیق مستقل

مزایای سیستم تعلیق مستقل:

۱- تأثیر متقابل چرخ‌ها از بین می‌رود. بنابراین چرخ سمت چپ اثری روی چرخ سمت راست خودرو ندارد (شکل ۱۹-۳).

۲- وزن سیستم تعلیق مستقل کمتر است. بنابراین راحتی سرنشین و پایداری خودرو افزایش می‌یابد و از مصرف سوخت و آلودگی نیز کاسته می‌شود.

۳- با استفاده در چرخ‌های جلو، فرمان دادن به چرخ‌ها راحت‌تر می‌شود و نهایتاً پایداری و کنترل پذیری خودرو افزایش می‌یابد.

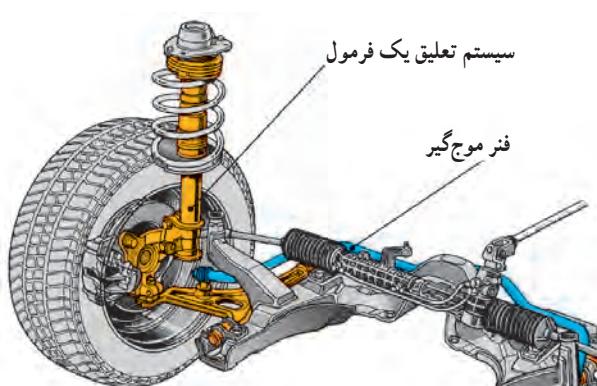

شکل ۲۰-۳- نوسان زیاد چرخ در سیستم تعلیق مستقل

معایب سیستم تعلیق مستقل:

۱- به علت نرم بودن فنربندی سیستم تعلیق، حالت نوسان‌کنندگی چرخ زیاد می‌شود. لذا لاستیک سایی افزایش می‌یابد (شکل ۲۰-۳).

۲- هزینه طراحی، ساخت، تعمیر و نگهداری سیستم تعلیق مستقل زیاد است، که نهایتاً به افزایش قیمت تمام شده خودرو منجر می‌شود.

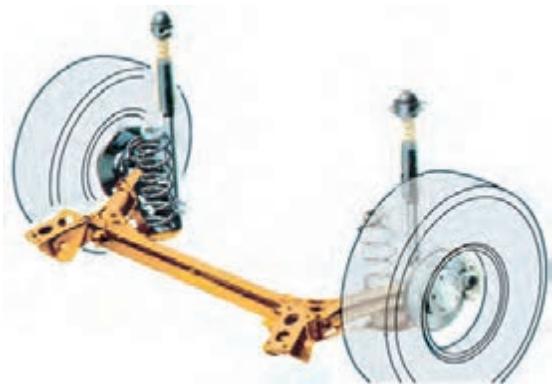
شکل ۲۱-۳- سیستم تعلیق جلو با کمک فنر (مک فرسون)

أنواع سیستم تعلیق مستقل: سیستم تعلیق مستقل به

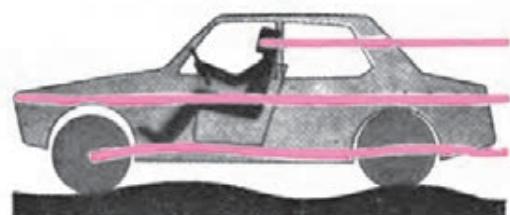
سه حالت زیر ساخته می‌شود :

- طبق‌دار دوبل که فنرول استفاده شده در مکانیزم آن به صورت‌های روی طبق پایین، روی طبق بالا و روی اکسل‌ها نصب می‌شود.

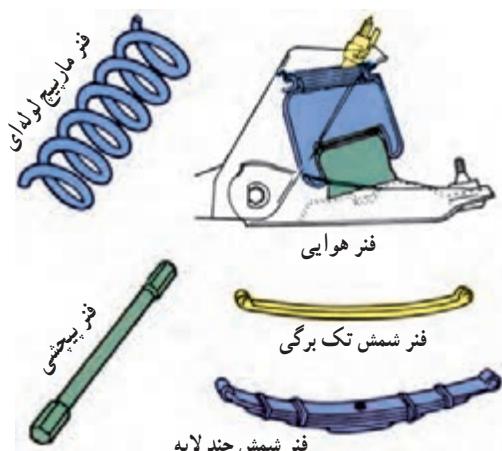
- سیستم تعلیق جلو با کمک فنر (ستونی یا مک فرسون) در این سیستم یک طبق در پایین و یک اهرم مایل به اهرم محور چرخ متصل می‌شود. اهرم مایل حامل کمک فنر، بشتابک، فنر لوله‌ای و فلانج اتصال است.

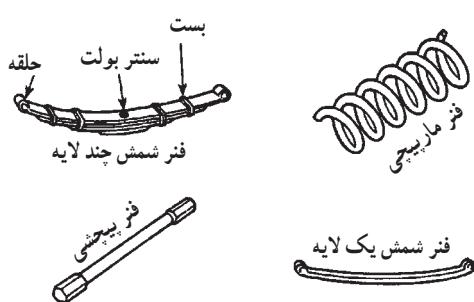
شکل ۳-۲۲

شکل ۳-۲۳ - خودرو با سیستم تعليق صحیح

شکل ۳-۲۴ - انواع فنرهای مورد استفاده در خودرو

شکل ۳-۲۵ - فنرهای فولادی

- سیستم تعليق مستقل با اهرم طولي، در اين سیستم يك اهرم طولي نيرومند به کار مي رود که يك سر آن به شاسي و سر دیگر به محور چرخ متصل است. اهرم طولي به شكل هاي دو شاخه و خمیده ساخته شده است (شکل ۳-۲۲).

۳-۳-۲ - فنر و فربندی سیستم تعليق

فنرها، ضمن تحمل وزن خودرو و بار آن، ضربه حاصل از ناهمواري هاي جاده را جذب مي کنند. به بيان ديگر، فنرها با جمع شدن (تراكم) و باز شدن، عملاً ضربه هاي حاصل از دست اندازها را جذب مي کنند (شکل ۳-۲۳).

فنر ايده‌آل، ضربات جاده را به سرعت جذب مي کند و به سرعت به حالت عادي برمي گردد. البته چنین فنري وجود ندارد، زيرا فنرهای نرم ضربات را به سرعت جذب مي کنند ولی ارتعاشات زيادي دارند و فنرهای سخت، از آرامش خودرو مي کاهمند.

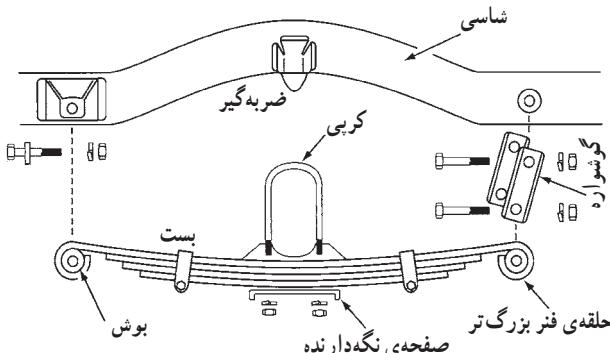
پس با توجه به تعاريف فوق فنرهای نرم با ارتعاش گيري مناسب بهترین فنرها برای استفاده هستند. انواع فنرهای مورد استفاده در خودروها را در دو گروه مي توان تقسيم‌بندی کرد :

- فنرهای فولادی

- فنرهای غیرفولادی (شکل ۳-۲۴).

۳-۲-۱ - فنرهای فولادی : فنرهای فولادی از فولادهای با آلياژ منگنز، سيلسيم، كرم و غير آنها ساخته می شوند.

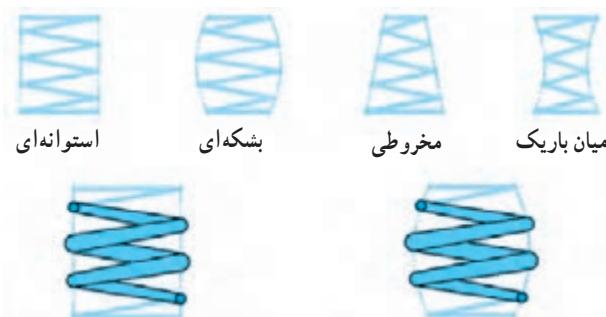
فنرهای فولادی به صورت های شمش، ماريچي و پیچشي در خودروها به کار مي روند (شکل ۳-۲۵).

شکل ۳-۲۶—اجزای سیستم تعليق با فنر شمش

فنر شمش: فنر شمش قدیمی‌ترین نوع فنر است که در سیستم تعليق خودروها به کار می‌رفت و در دو نوع نک برگی و چند برگی (لایه) ساخته می‌شد.

این نوع فنر از چند تسمهٔ فولادی انعطاف‌پذیر با طول‌های متفاوت تشکیل می‌شود که روی هم قرار می‌گیرند و با بست به هم بسته می‌شوند. در هنگام کار، فنر خم می‌شود تا ضربهٔ دست‌انداز (ناهمواری‌های جاده) را بگیرد. تسمه‌ها روی هم خم می‌شوند و می‌لغزند تا این عمل امکان‌پذیر شود. فنر بزرگ‌تر (شاه فنر) به‌وسیلهٔ حلقه دو انتهای و بوش قامه روی شاسی نصب می‌شود (شکل ۳-۲۶).

شکل ۳-۲۷—انواع فنر ماریچی

فنر ماریچی (الوله‌ای): این فنر از یک قطعهٔ مفتول فولادی فرنگی ساخته شده است، که آن را به صورت پیچه پیچیده‌اند (شکل ۳-۲۷).

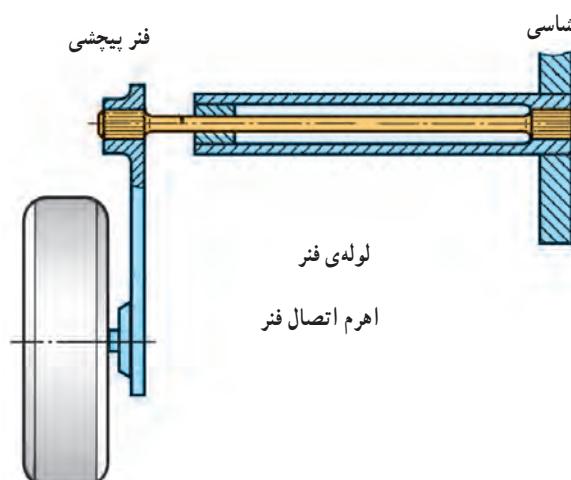
این نوع فنر در انواع سیستم‌های تعليق ثابت و مستقل کاربرد دارد. بعضی از فنرهای ماریچی را به صورت مخروطی نیز می‌سازند.

مزایای فنرهای ماریچی: اشغال جای کم، داشتن خاصیت فرنگی خوب و نرم و عدم نیاز به مراقبت و نگهداری.

معایب فنرهای ماریچی: جذب نیرو فقط در امتداد محور فنر صورت می‌گیرد، در حالی که سیستم تعليق به اهرم‌های مختلفی نیاز دارد که فنر آنها برای جذب نیروهای طولی و عرضی قابلیت کج شدن و شکم دادن در فاصله زیاد بین دو تکیه‌گاه را داشته باشند.

فنر پیچشی: فنرهای پیچشی از جنس فولاد فنر است که یک سر آن به شاسی یا اتاق خودرو متصل می‌شود و ثابت است (شکل ۳-۲۸) و سر دیگر که انرژی پتانسیل در آن ذخیره می‌شود در معرض پیچش قرار می‌گیرد. پس از حذف نیروی پیچشی، این میله به حالت اولیه برگشت می‌کند.

از فنر پیچشی در ساختمان میل طبقه‌های طولی (پانارد) و میله ضدغلتش (موج‌گیر) استفاده می‌شود.

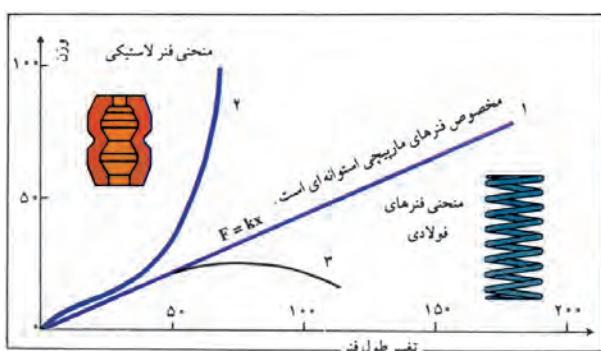

شکل ۳-۲۸—فنر پیچشی

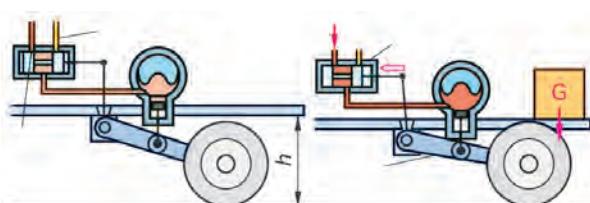
شکل ۳-۲۹ - فنر لاستیکی

۳-۲-۲ - فنرهای غیرفولادی : مهم‌ترین فنرهای غیرفولادی در خودروها عبارت‌اند از:
- فنرهای لاستیکی (شکل ۳-۲۹) که در مقایسه با فنرهای فولادی تغییر طول کمتری دارند (شکل ۳-۳۰).

شکل ۳-۳۰ - مقایسه عملکرد فنرهای فولادی و لاستیکی

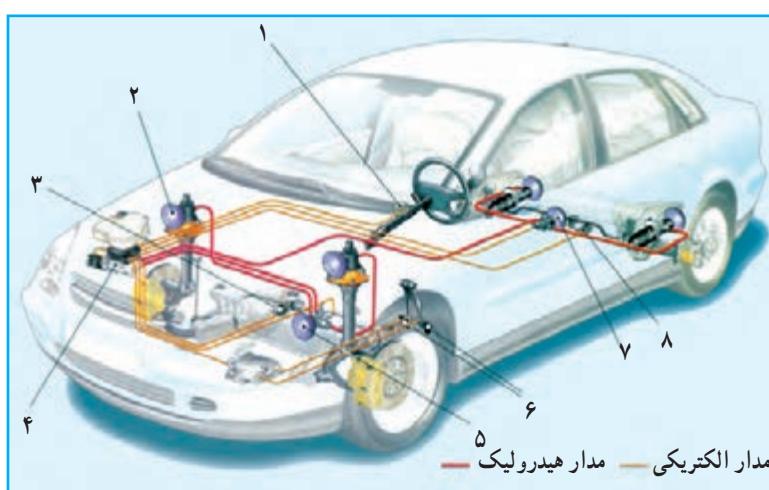
در شکل ۳-۳۰ عملکرد فنرهای فولادی و لاستیکی مقایسه شده است، به طوری که در منحنی فنر لاستیکی مقدار تغییر طول نسبت به فنرهای مارپیچی استوانه و سایر فنرهای فولادی کمتر است.

شکل ۳-۳۱ - سیستم تعليق هیدرونیوماتیکی

- فنرهای نیوماتیکی یا هیدرونیوماتیکی (شکل ۳-۳۱).
- فنرهای هیدرواستاتیکی و فعال

این نوع فنرها با استفاده از سیستم‌های کنترل الکترونیکی کنترل و مدیریت می‌شود و در خودروهای خصوصاً سنگین و گران قیمت به کار می‌روند (شکل ۳-۳۲).

شکل ۳-۳۲ - سیستم تعليق فعال

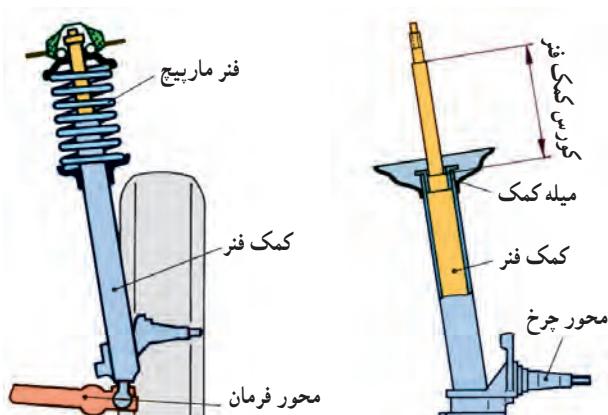
- ۱ - حسگر جعبه فرمان
- ۲ - سیلندر تعليق جلو
- ۳ - حسگر کنترل ارتفاع جلو
- ۴ - سیستم هیدرولیک (پمپ و مخزن)
- ۵ - کنترل مرکزی فنرهای جلو
- ۶ - مجموعه پدال ترمز
- ۷ - کنترل مرکزی فنرهای عقب
- ۸ - حسگر کنترل ارتفاع عقب

۳-۳- کمک فنر (ارتعاش‌گیر)

بهترین فنرها برای استفاده در خودروها فنرهای هستند که ضریب حاصل از جمع شدن (جهش) را به سرعت جذب کنند و در باز شدن (واجهش) به آهستگی به وضعیت عادی خود برسانند. اما ساخت چنین فنری دشوار است.

برای تأمین این وضعیت مطلوب، از فنر و کمک فنر (ارتعاش‌گیر) استفاده می‌شود.

کمک فنر از تداوم نوسان (ارتعاش) فنر، پس از عبور از روی مانع (ناهمواری جاده)، جلوگیری می‌کند (شکل ۳-۳۳).

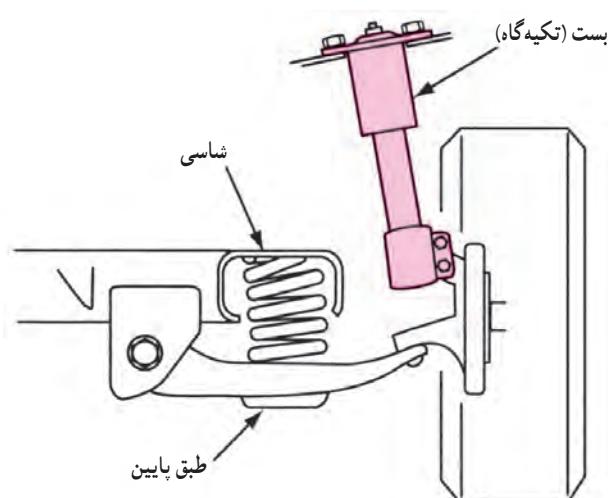

شکل ۳-۳۳- مجموعه فنر و کمک فنر

شکل ۳-۳۴- چند نوع کمک فنر

کمک فنرساده یک وسیله هیدرولیکی لوله مانند است، که در نزدیکی هر چرخ نصب می‌شود تا نوسانات فنرها را کنترل یا میرا کند. یک سر کمک فنر به اتاق یا شاسی خودرو متصل می‌شود (شکل ۳-۳۴). سر دیگر کمک فنر به قطعه‌ای از اجزای متحرک سیستم تعليق مانند پوسته اکسل یا طبق متصل است. در این وضعیت حرکت فنر سبب افزایش و کاهش طول کمک فنر می‌شود.

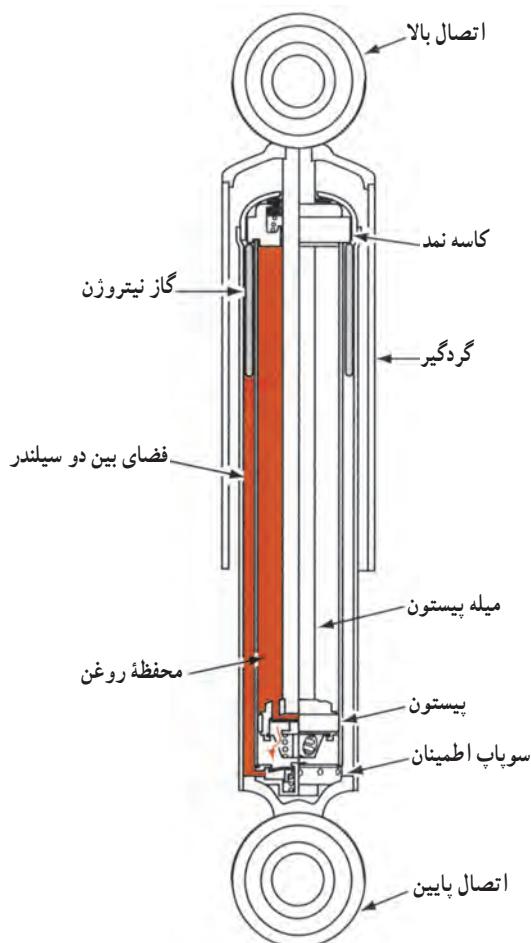

شکل ۳-۳۵- شرایط کمک فنر و فنر

کمک فنر زیر بار وزن خودرو نیست و بر ارتفاع آن هم اثر نمی‌گذارد (شکل ۳-۳۵). (البته بعضی از کمک فنرها این کارکردها را نیز دارند).

کمک فنر در انواع مختلف طراحی و ساخته شده و کاربرد آن بر حسب نوع، وزن و میزان ضربات واردہ به خودرو متعدد است. انواع آن عبارت اند از :

- کمک فنر مستقل هیدرولیکی
- کمک فنر مستقل گازی
- کمک فنر تنظیم پذیر
- کمک فنر بادی

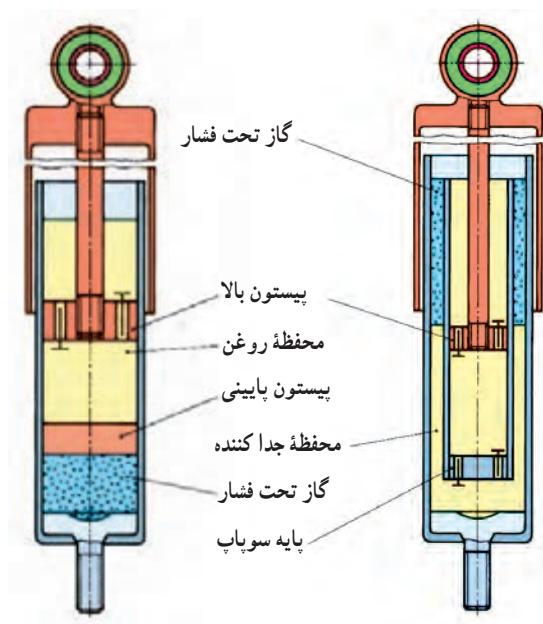
شکل ۳-۳۶

۱-۳-۳- کمک فنر مستقل هیدرولیکی : در ساختمان کمک فنر مستقل هیدرولیکی دو سیلندر یک طرفه به کار رفته است. یکی از سیلندرها به شاسی (اتاق) و طرف دیگر به یکی از اجزای متحرک سیستم تعليق متصل می‌شود.

به سیلندر بالا یک دسته پیستون متصل شده و روی پیستون دو نوع سوپاپ صفحه‌ای نصب شده است. سوپاپ دارای مجرای درشت هنگام فشرده شدن فنر باز می‌شود اما سوپاپ دارای مجرای ریز هنگام باز شدن فنر باز می‌شود (شکل ۳-۳۶).

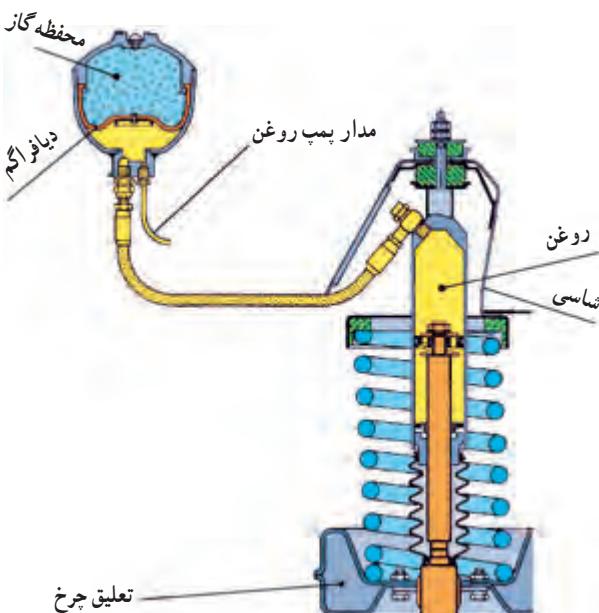
سوپاپ بزرگتر در هنگام فشرده شدن فنر حجم بیشتری از روغن (سیال) را عبور داده و مقاومت کمتری در جمع شدن کمک فنر ایجاد می‌شود.

در هنگام باز شدن فنر سوپاپ کوچک‌تر حجم کمتری از روغن (سیال) را عبور داده و مقاومت بیشتری از کمک فنر انتظار می‌رود.

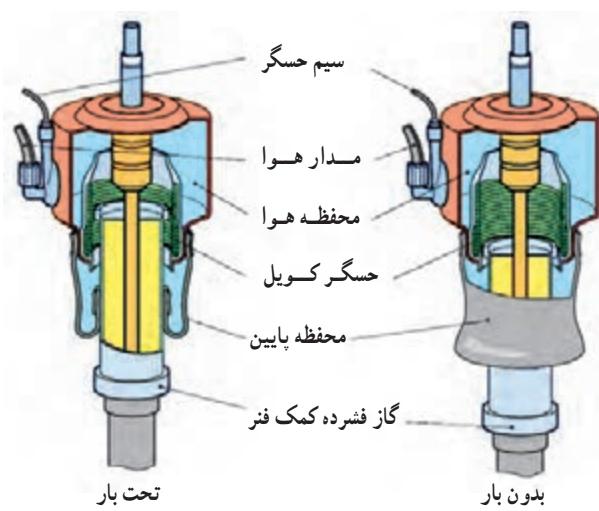
شکل ۳-۳۷- کمک فنر گازی

۲-۳-۳- کمک فنر مستقل گازی : در بالای سیال داخل کمک فنر مقداری گاز (نیتروژن) تزریق شده است. پیستونی معلق بین محفظه گاز و روغن وجود دارد. پیستون و دسته پیستون این نوع ارتعاش‌گیر مانند نوع هیدرولیکی است (شکل ۳-۳۷).

شکل ۳-۳۸- کمک فنر تنظیم پذیر

۳-۳-۳- کمک فنر تنظیم پذیر : در این نوع کمک فرها، کار کمک فنر با کار کمک فنر تلفیق می شود. در نتیجه ارتفاع خودرو، بدون توجه به میزان بار، ثابت می ماند (شکل ۳-۳۸). بعضی از این کمک فنرها قابل تنظیم اند و با فرمان راننده یا به صورت الکترونیکی تنظیم می شوند. در بعضی از اتومبیل ها راننده می تواند، ضمن انتخاب وضعیت یک کلید در جلوی داشبورد، وضعیت کمک فنر را تغییر دهد.

شکل ۳-۳۹- کمک فنر بادی

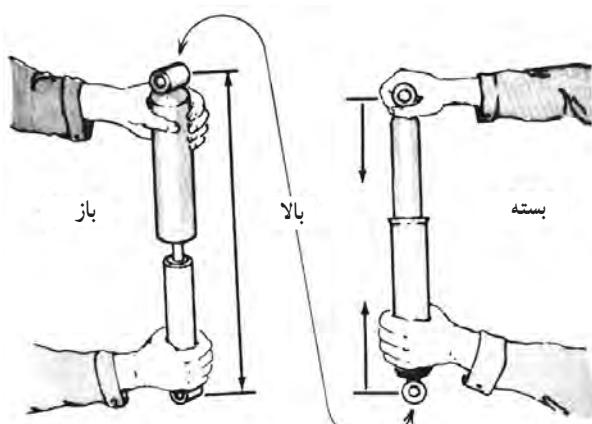
۳-۳-۴- کمک فنر بادی : با کمک فنرهای بادی یک محفظه لاستیکی همراه است و آن (کمک فنر) را در بر می گیرد. این محفظه را با هوای فشرده پر می کنند.

هوای فشرده ظرفیت باربری خودرو را افزایش می دهد و در عین حال ارتفاع خودرو را ثابت نگه می دارد (شکل ۳-۴۰).

۴-۳- اصول کار کمک فنر در خودرو
کمک فنر (ارتعاش گیر) در سیستم تعليق موازی با فنر بسته می شود.

فنر در مقابل نیروی خارجی تغییر شکل می دهد و انرژی ذخیره می کند. در موقع جمع شدن فنر، کمک فنر نیز به سهولت جمع می شود و در موقع باز شدن فنر، انرژی ذخیره شده را به سرعت آزاد می کند. ولی کمک فنر در موقع باز شدن فنر به شدت مقاومت می کند و به کندی باز می شود تا جلوی ارتعاش فنر و همچنین اضافه شدن ارتعاش جدید را بگیرد و از بروز حالت بحرانی و تشدید، که رزنانس نامیده می شود و در اتاق خودرو باعث بروز تکان های شدید و آزار دهنده می شود، جلوگیری کند.

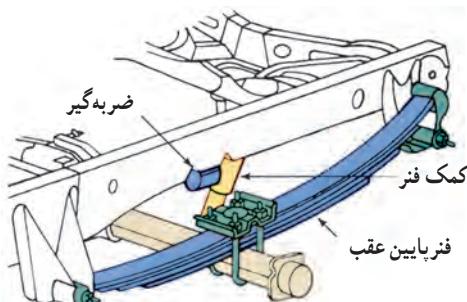
اصول کار کمک فنرها یکسان هستند و در طراحی آنها سعی شده با استفاده از مکانیزم های هیدرولیکی، نیوماتیکی، الکتریکی و ترکیبی، باز شدن فنر (واجهش) را کنترل کنند تا جلوی تکرار ارتعاشات و انتقال آن به شاسی و اتاق خودرو گرفته شود (شکل ۴-۰).

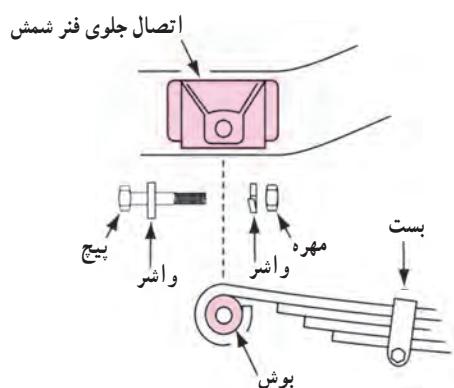
شکل ۴-۰- اصول کار کمک فنر

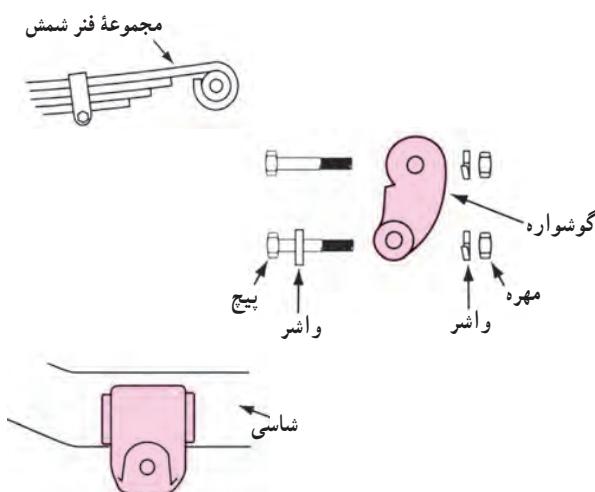
شکل ۳-۴۱- سیستم تعليق عقب و جلو خودرو

شکل ۳-۴۲- سیستم تعليق عقب با فر شمش

شکل ۳-۴۳- بست و بوش سر جلوی فر بلند (شاه فر)

شکل ۳-۴۴- گوشواره و بوش سر عقب فر بلند (شاه فر)

۵-۳- اجزای سیستم تعليق و فربندی خودرو

اجزای سیستم تعليق و فربندی خودرو در دو بخش :

- سیستم تعليق عقب

- سیستم تعليق جلو

مورد بررسی قرار می‌گیرد (شکل ۳-۴۱).

۵-۴- سیستم‌های تعليق عقب : در سیستم‌های تعليق عقب از فرهاشی، مارپیچ، پیچشی و بادی استفاده می‌شود. در خودروهایی که چهار چرخ فرمان‌بازی هستند چرخ‌های عقب طوری طراحی و نصب شده‌اند که اندکی نوسان جانبی دارند.

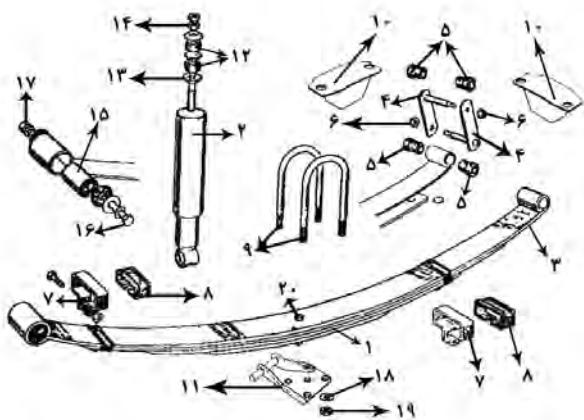
سیستم‌های تعليق یک پارچه در اتومبیل‌های سواری کمتر مورد استفاده قرار می‌گیرد و بیشتر از سیستم‌های تعليق مستقل بهره‌برداری می‌شود.

أنواع سیستم تعليق عقب عبارتند از :

۱- سیستم تعليق عقب با فر شمش چند لایه : سیستم تعليق عقب با فر شمش چند لایه در شکل ۳-۴۲ شان داده شده است. فرنها با استفاده از دو عدد کربی بسته می‌شوند و زیر بسته اکسل قرار می‌گیرند.

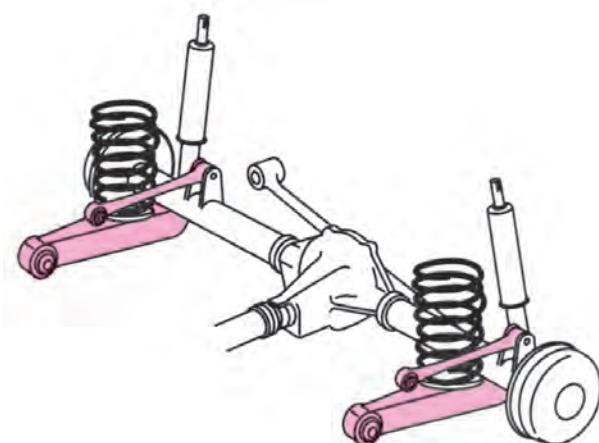
وقتی فرنها در نتیجه تغییر میزان بار خم می‌شوند برگ‌ها روی هم می‌لغزند. چند بست فرنی در طول فر شمش چند برگی، فرنها را در یک جهت نگه می‌دارند. این بست‌ها مانع جدا شدن بیش از اندازه برگ‌ها در هنگام باز شدن شان می‌شوند.

دو سر فرن بلندتر به صورت حلقه ساخته می‌شود تا روی جلو و عقب شاسی نصب شود (شکل‌های ۳-۴۳ و ۳-۴۴). این دو قسمت را به وسیله یک پیچ و مهره و بوش نصب می‌کنند و وقتی فرن خم می‌شود، گوشواره فرن روی بوش عقب و جلو می‌رود. این بوش نیز ارتعاش فرن را به وسیله کمک فرن میرا می‌کند.

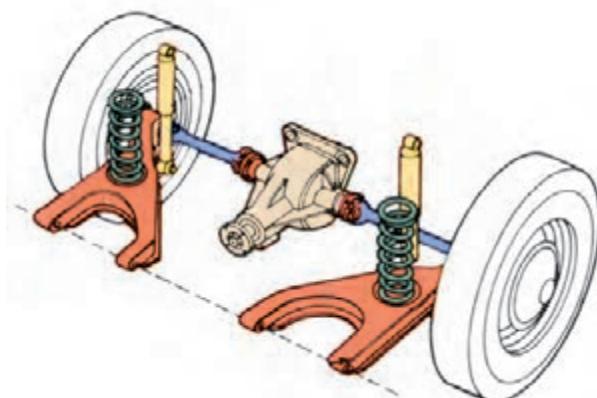

شکل ۳-۴۵- اجزای سیستم تعليق عقب با فنر شمش چند لایه، که در شکل ۳-۴۵ نشان داده شده است، عبارت اند از:

- ۱- مجموعه فنر شمش ۲- کمک فنر یا ارتعاش‌گیر
- ۳- شاه فنر ۴- گوشواره ۵- بوش‌های لاستیکی ۶- مهره‌های گوشواره ۷- بست‌ها ۸- لاستیک بین بست‌ها و مجموعه فنر شمشی ۹- پیچ‌های کربی ۱۰- محدودکننده‌های پوسته دیفرانسیل ۱۱- صفحه نگهدارنده کربی‌ها و مجموعه فنر شمشی ۱۲- بوش‌های لاستیکی اتصال کمک فنر به زیر گل ۱۳- واشرهای فلزی ۱۴- مهره اتصال کمک فنر ۱۵- بوش لاستیکی جلو فنر ۱۶- پیچ اتصال ۱۷- مهره اتصال ۱۸- واشر پیچ کربی ۱۹- مهره کربی ۲۰- پیچ مرکزی لایه‌های فنر شمش

شکل ۳-۴۶- سیستم تعليق یک پارچه با فنر مارپیچ

شکل ۳-۴۷- سیستم تعليق مستقل عقب با چرخ‌های محرک

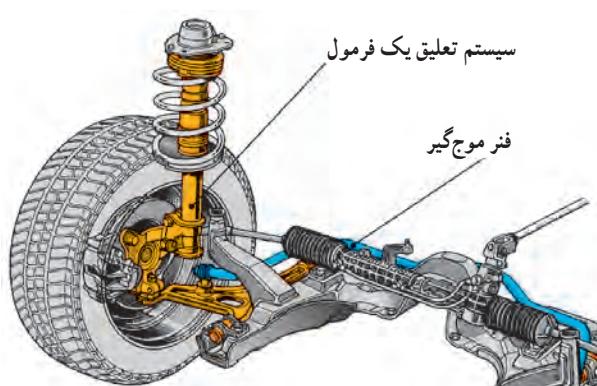
۲- سیستم تعليق یک پارچه با فنر مارپیچ: همان‌گونه که در شکل ۳-۴۶ نشان داده شده است در این سیستم یک فنر مارپیچ جانشین فنر شمش می‌شود و با یک اهرم یا میله کنترل و حمایت شده که روی شاسی نصب می‌شود، تا حرکت محور کنترل گردد.

۳- سیستم تعليق مستقل عقب: سیستم تعليق مستقل عقب، همان‌گونه که در شکل ۳-۴۷ نشان داده شده است، شامل یک طبق است که فنرهای مارپیچ را روی آن نصب می‌کنند و کمک فنرها نیز از یک طرف به طبق و از طرف دیگری روی شاسی (اتاق) نصب می‌شوند.

شکل ۳-۴۸- سیستم تعليق مستقل عقب با چرخ های متحرک

در اين سیستم حرکت هر چرخ روی ناهمواری ها مستقل از چرخ دیگر است و می تواند محور محرک (دیفرانسیل عقب) یا محور متحرک (محور متحرک) باشد (شکل ۳-۴۸).

شکل ۳-۴۹- سیستم تعليق با فر موج گیر

سیستم تعليق با فر موج گیر (Moj Gīr): فنرهای پیچشی به صورت طولی یا به صورت عرضی نصب می شوند. در شکل ۳-۴۹ یک سیستم تعليق را ملاحظه می کنید، که در آن موج گیر عرضی استفاده شده است.

دو میل پیچشی عقب به صورت طبق عمل می کنند. کار فنر را دو فر موج گیر عرضی با پهنهای کامل انجام می دهند.

هر طرف یک فر موج گیر به یک شاسی فرعی محکم متصل است که در زیر اتاق نصب شده است. در نتیجه فر موج گیر می تواند با بالا و پایین رفتن چرخ و میل پیچشی، پیچش پیدا کند.

سیستم تعليق ژامبونی عقب:

سیستم تعليق ژامبونی عقب از نوع نیمه مستقل است و همان گونه که در شکل ۳-۵ نشان داده شده، اجزای آن عبارت اند از :

شکل ۳-۵۰

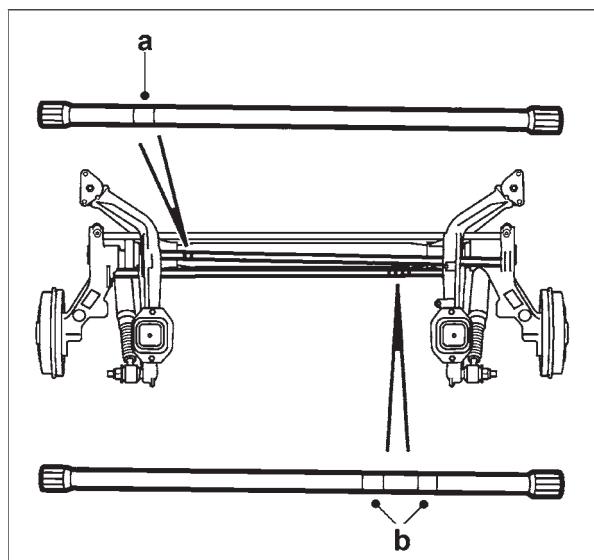
سیستم تعليق ژامبونی عقب:

سیستم تعليق ژامبونی عقب از نوع نیمه مستقل است و همان گونه که در شکل ۳-۵ نشان داده شده، اجزای آن عبارت اند از :

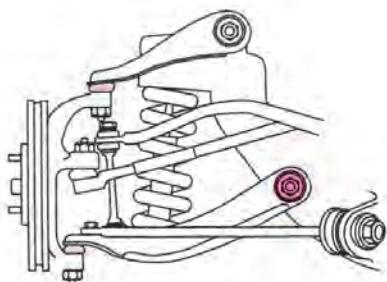
- ۱- ژامبون
- ۲- رام لوله ای
- ۳- فرنر پیچشی سمت راست
- ۴- فرنر پیچشی سمت چپ
- ۵- طبق
- ۶- میله موج گیر
- ۷- کمک فرنر
- ۸- اتصالات لاستیکی جلو
- ۹- اتصال عقب

شکل ۳-۵۱- زامبون و کمک فنر

شکل ۳-۵۲- فرنزهای پیچشی دو طرف راست a و چپ b

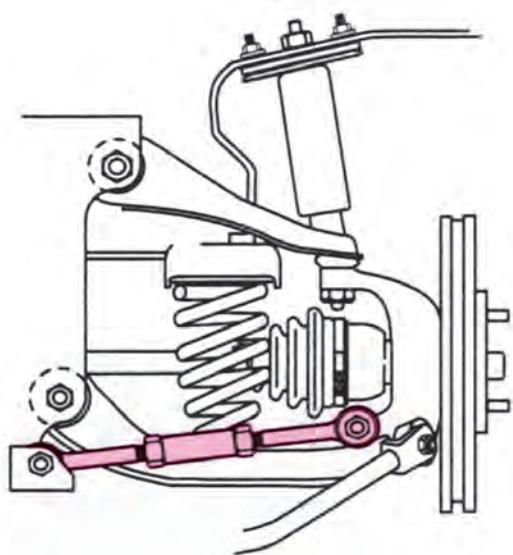
شکل ۳-۵۳- سیستم تعلیق

سیستم نوع زامبونی نیمه مستقل از دو زامبون تشکیل شده اند (شکل ۳-۵۱) و یک رام لوله‌ای آنها را به یکدیگر متصل کرده است. یک فنر پیچشی به طور عرضی بین هر زامبون و طبق سمت مقابل کمک فنر نصب شده است. یک میله موج‌گیر بین زامبون‌ها نصب شده است (شکل ۳-۵۲).

سیستم‌های تعلیق زامبونی عقب به وسیله چهار اتصال لاستیکی به زیر بدنه خودرو متصل می‌شود (شکل ۳-۵۲). طبق‌ها به صورت یک پارچه و دارای دو قسمت و جلو و عقب هستند.

۳-۵-۲- سیستم‌های تعلیق جلو : وظایف سیستم تعلیق جلو عبارت اند از :

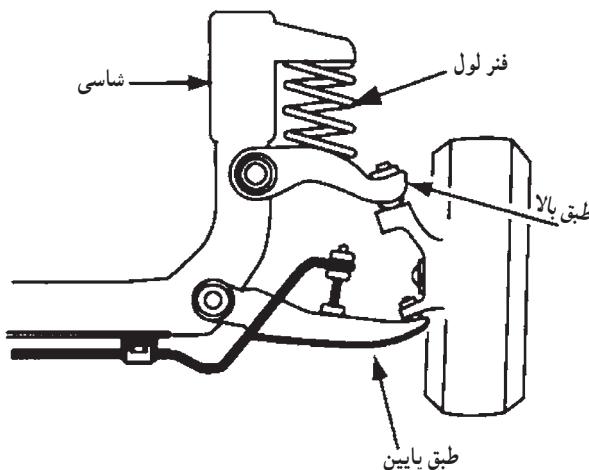
- نگه‌داری وزن قسمت جلو خودرو؛
 - جذب ضربه‌های دست‌انداز (ناهمواری‌های جاده) و جلوگیری از انتقال ضربه‌ها به اتاق خودرو؛
 - تأمین کنترل فرمان در حین ترمزگیری شدید.
- در سیستم تعلیق جلو از هر چهار نوع فنر، شمش، لوله‌ای، پیچشی و بادی استفاده می‌شود (شکل ۳-۵۳).

شکل ۳-۵۴- سیستم تعليق جلو با فنر مارپیچ نصب شده

سيستم تعليق جلو با فنر مارپیچ: در سیستم تعليق جلوی بسیاری از خودروها با چرخ‌های محرک (دیفرانسیل) از فنر مارپیچ استفاده می‌شود و فنرهای لوله‌ای روی طبق‌های بالا پایین نصب می‌شوند.

در شکل ۳-۵۴ سیستم تعليق جلو با فنر مارپیچ را که در آن از طبق‌های بالا و پایین به طول‌های نامساوی استفاده شده است، ملاحظه می‌کنید. این سیستم را سیستم طبق دوبل می‌نامند زیرا طبق‌ها به صورت لولایی به اتاق یا شاسی خودرو متصل هستند.

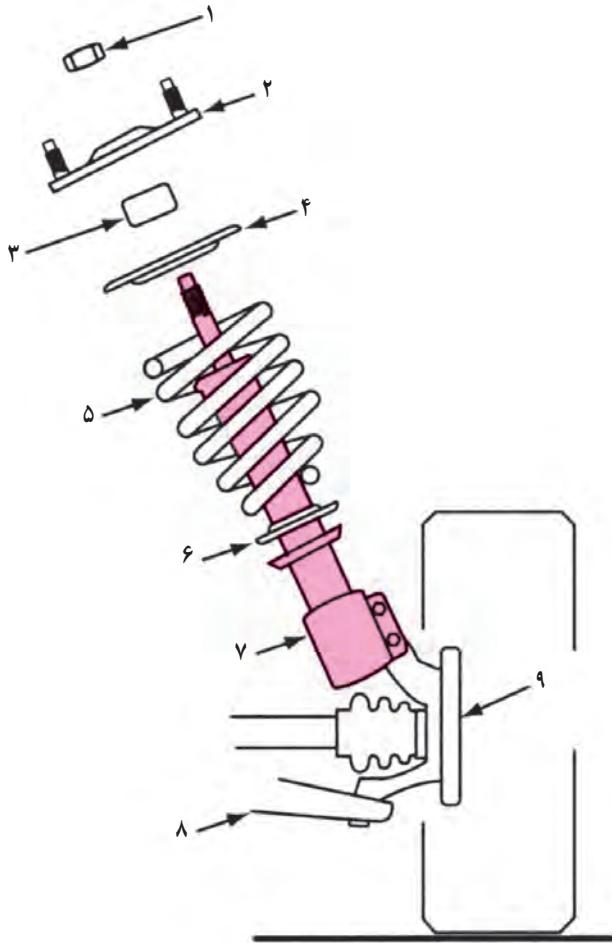
شکل ۳-۵۵- سیستم تعليق با فنر مارپیچ نصب شده روی طبق بالا

در(شکل ۳-۵۵) سیستم تعليق جلو، فنر مارپیچ روی طبق بالا نصب می‌شود.
سر بالایی فنر به شاسی متصل می‌شود. وقتی چرخ بالا و پایین می‌رود فنر بین طبق بالا و اتاق فشرده می‌شود.

شکل ۳-۵۶- سیستم تعليق جلو مستقل با کمک فنر و محور متحرک

سيستم تعليق جلو مستقل ستونی (مک فرسون) با محور متحرک : در سیستم تعليق جلو با کمک فنر، فنر مارپیچ و کمک فنر به صورت یک مجموعه ترکیب شده‌اند (شکل ۳-۵۶). سر پایینی کمک به سر خارجی طبق پایین از نوع تیری متصل است و سر بالایی کمک به اتاق متصل می‌شود. در چرخ‌های جلو یک بلبرینگ در بالای کمک نصب شده است تا چرخش مجموعه کمک و محور چرخ را همراه با چرخ‌ها (برای هدایت خودرو) امکان‌پذیر کند.

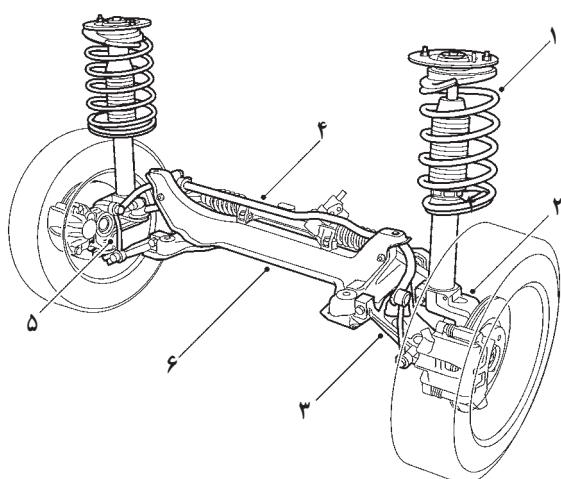

شکل ۳-۵۷—اجزای سیستم تعليق جلو مستقل ستونی با محور محرک

اجزای سیستم تعليق جلو با کمک فنر (شکل ۳-۵۷)

عبارت اند از :

- ۱- پیچ بالای کمک فنر ۲- تکیه گاه بالا و محل نصب بلبرینگ کف گرد (ویژه چرخ های جلو) ۳- ضربه گیر ۴- بشتابک پایین ۵- فنر ۶- بشتابک پایین فنر ۷- کمک فنر و محل نصب آن روی محور چرخ ۸- طبق (محور) پایین ۹- تویی چرخ در سیستم تعليق جلو با کمک فنر (مک فرسون) وقتی چرخ در ناهمواری جاده (دست انداز) قرار می گیرد، چرخ و فنر بالا و پایین می روند. چرخاندن فرمان سبب می شود که میل فرمان ها به طرف داخل یا خارج به حرکت درآیند. در نتیجه مجموعه کمک و فنر و اهرم فرمان به داخل و خارج حرکت می کنند تا خودرو در جهت مورد نظر راننده هدایت شود.

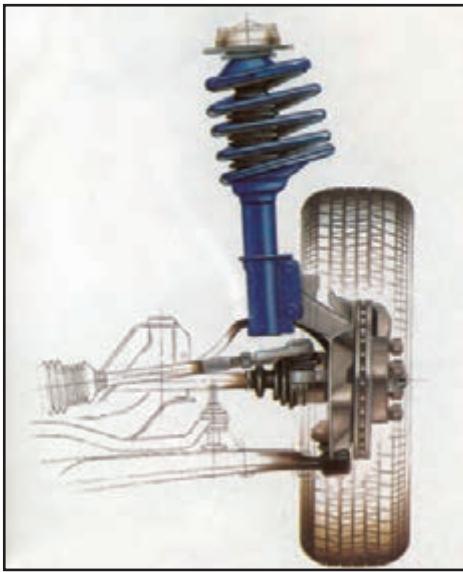

شکل ۳-۵۸—سیستم کامل تعليق جلو با محور محرک

سیستم تعليق جلو مستقل ستونی (مک فرسون) با

محور محرک : سیستم تعليق مستقل جلو از نوع مک فرسون شامل فنر ماربیچ (۱) و کمک فنر تلسکوپی (۲) یک پارچه است. مجموعه نگهدارنده فنر و کمک فنر به وسیله طبق عرضی (۳) و بوش های لاستیکی (۵) به رام (۶) متصل است. میل موج گیر (۴) ضربات حاصل از ناهمواری جاده را کنترل می نماید.

محور چرخ و مجموعه ترمز دیسکی روی انتهای اکسل نصب شده اند.

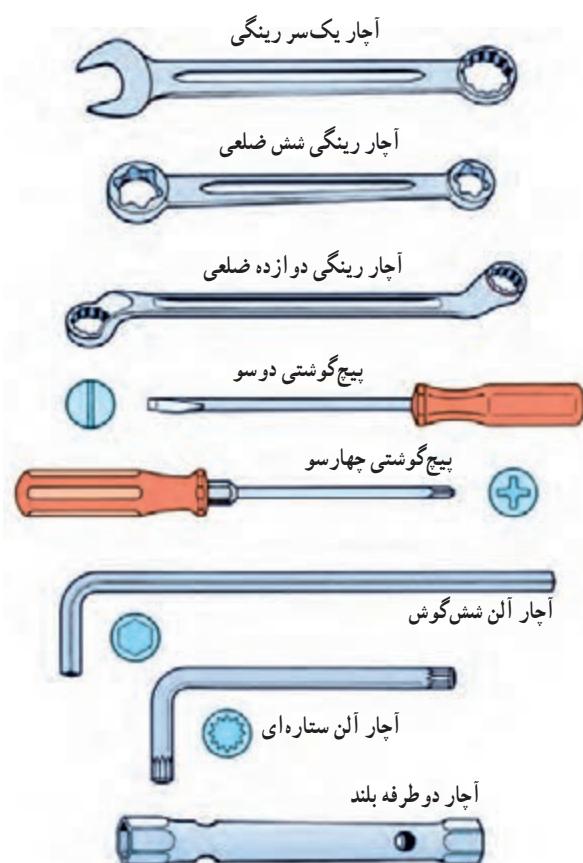
شکل ۳-۵۹—سیستم تعلیق جلو

مجموعه اجزای نوعی سیستم تعلیق جلو (شکل ۳-۵۹)

شامل :

محور نگهدارنده کمک فنر که بلبرینگ چرخ، کالیپرهای ترمز و مجموعه تویی چرخ و دیسک ترمز در آن تعییه شده‌اند و با پیچ به مجموعه کمک فنر متصل می‌شوند. همچنین محور نگهدارنده کمک فنر به وسیله سبیک با طبق‌ها در ارتباط‌اند. میل موج‌گیر بلند جلو به وسیله بسته‌های لاستیکی به رام متصل و در انتهای از طریق میل موج‌گیر کوتاه با طبق مرتبط است.

زمان : ۴ ساعت

شکل ۳-۶۰—ابزار مکانیک

۶-۳—دستور العمل پیاده و سوار کردن سیستم تعلیق ثابت با فنر شمش و محور محرک

وسائل لازم

— ابزار عمومی مکانیک (شکل ۳-۶۰)

— میز کار با گیره فولادی ۱۴

— جک (بالابر) خودرو

— پایه قابل تنظیم

نکات ایمنی : قبل از انجام هر کاری خودرو را در مکان مناسبی مستقر کنید.

— پس از جک زدن، خودرو را با استفاده از پایه قابل تنظیم مناسب، به طور این مناسب نمایید.
— از ابزار مناسب استفاده کنید.

— پیچ‌ها و مهره‌ها را با گشتاور توصیه شده محکم کنید.

— پس از پایان کار تمام قسمت‌های باز شده را کنترل کنید.

— برای پیاده کردن سیستم تعلیق ثابت با فنر شمش مراحل زیر را انجام دهید :

— مهره‌های اتصال چرخ را کمی شل کنید.

— در جلو و عقب چرخ‌های جلو مانع مناسب قرار دهید.

شکل ۳-۶۱— خودروی مستقر بر پایه قابل تنظیم

شکل ۳-۶۲— محل نصب کمک فنر روی سیستم تعیین ثابت

شکل ۳-۶۳— باز کردن مهره اتصال بالای کمک فنر

– جک را در جای مناسب (زیر دیفرانسیل یا اکسل ثابت) بزنید و هنگامی که به اندازه کافی بلند شد در محل مناسب زیر بدنه خودرو پایه مناسب قرار دهید (شکل ۳-۶۱).

دقت کنید: پایه ثابت به بدنه خودرو در قسمت زیرین اتاق صدمه‌ای وارد نکند.

– بالابر (جک) را از زیر خودرو خارج کنید.

– در دو طرف اکسل (دیفرانسیل) پایه مناسب قرار دهید تا بعد از باز شدن فنر و کمک فنر، اکسل عقب روی زمین نیفتد.

– کمک فنر از قسمت بالا به بدنه خودرو از قسمت پایین به اکسل (دیفرانسیل) وصل می‌شود (شکل ۳-۶۲).

– انتهای میله کمک فنر را با آچار مناسب نگه دارید و مهره اتصال آن به بدنه خودرو را باز کنید (شکل ۳-۶۳).

شکل ۳-۶۴—باز کردن پیچ و مهره اتصال پایینی کمک فنر

— با استفاده از آچار مناسب، پیچ و مهره اتصال پایین کمک فنر به اکسل را مطابق شکل ۳-۶۴ باز کنید و کمک فنر را بیرون بیاورید.

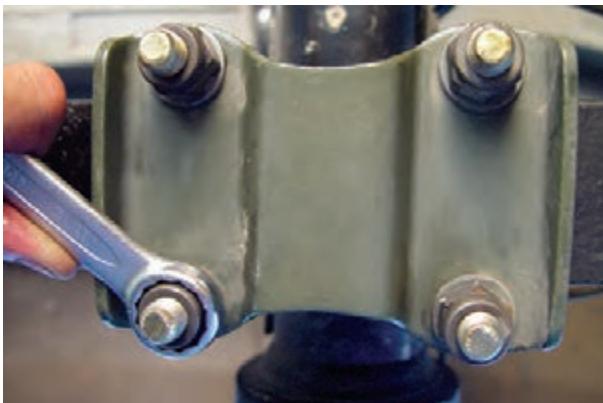
برای بیرون آوردن کمک فنر (پیاده کردن) ابتدا کمک کمک را جمع نموده و سپس از محل نصب خارج کنید.

— مهره‌های گوشواره را مطابق شکل ۳-۶۵ باز کنید و سپس با استفاده از سنبه و چکش و پیچ، گوشواره را از محل آن خارج کنید.

شکل ۳-۶۵—باز کردن مهره‌های گوشواره فنر شمش

شکل ۳-۶۶—باز کردن مهره های کربی ها (پیچ های U شکل)

شکل ۳-۶۷—باز کردن بست های مجموعه فنر شمش

شکل ۳-۶۸—باز کردن پیچ مرکزی فنر های شمش

شکل ۳-۶۹—بوش لاستیکی فلزی محل اتصال شاه فنر

– مهره های پیچ های کربی را باز کنید تا قسمت وسط مجموعه فنر شمش از اکسل جدا شود (شکل ۳-۶۶).

– زیر فنر شمش را با دقت نگاه دارید تا باز شدن مهره ها فنر شمش از سمت گوشواره ها، که قبلاً باز شده اند، به زمین نیفتند.

– پیچ و مهره سمت دیگر مجموعه فنر شمش را، که به بدنه خودرو وصل شده است، باز کنید و با استفاده از سمه مناسب و چکش، پیچ اتصال به بدنه خودرو را بیرون بیاورید. به این ترتیب مجموعه فنر شمش از بدنه و از اکسل خودرو جدا می شود.

برای باز کردن لایه های فنر شمشی از یکدیگر ابتدا بست های مجموعه فنر را باز کنید. سپس آن را به گیره بیندید (شکل ۳-۶۷).

– پیچ مرکزی فنر های شمش (ستربولت) را باز کنید (شکل ۳-۶۸).

– دقت کنید فنرها به علت پیش فشار، در موقع باز شدن و پیچ مرکزی، به سمت بیرون جهش می کنند، پس مجموعه فنر شمشی را به نحوی بین گیره قرار دهید تا تمام لایه ها در دهانه گیره به طور ایمن قرار گیرند.

– بوش لاستیکی فلزی محل اتصال شاه فنر به بدنه را از مجرای آن در شاه فنر خارج کنید (شکل ۳-۶۹).

برای سوار کردن سیستم تعليق ثابت با فنر شمش به ترتیب زیر اقدام کنید :

– روش سوار کردن سیستم تعليق ثابت با فنر شمش عکس مراحل پیاده کردن آن است. در هنگام بستن آن به نکات زیر توجه کنید :

– کلیه قطعات غیرفلزی و لاستیکی و بوش‌ها را تعویض کنید.

– از وجود لاستیک‌های محافظ در دو انتهای لایه‌ها اطمینان حاصل کنید.

– لایه‌های فنر را با لایه‌ای نازک از گریس پوشانید.

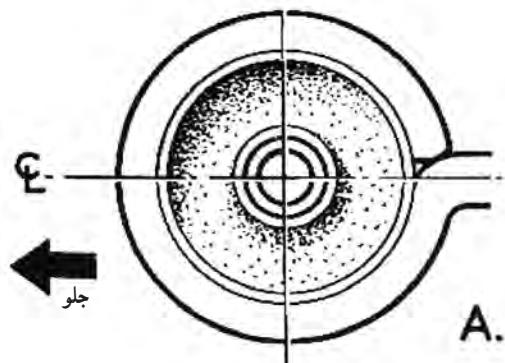
– دقیت کنید لایه‌ها را با نظم توصیه شده (ابتدایی) روی هم بگذارید و با استفاده از پیچ مرکزی و بست‌ها آنها را متصل کنید.

– از روان بودن گوشواره‌ها اطمینان حاصل کنید.

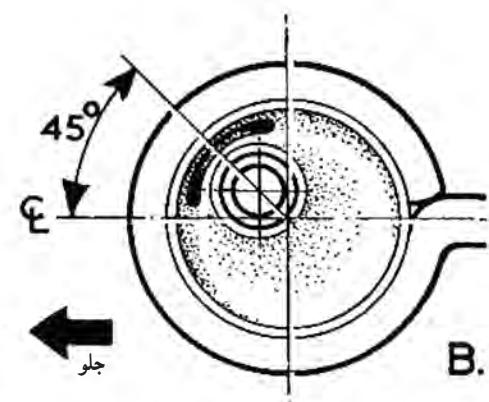
– برای نصب بوش لاستیکی فلزی در محل اتصال شاه فنر

به بدنه خودرو به موارد زیر توجه کنید :

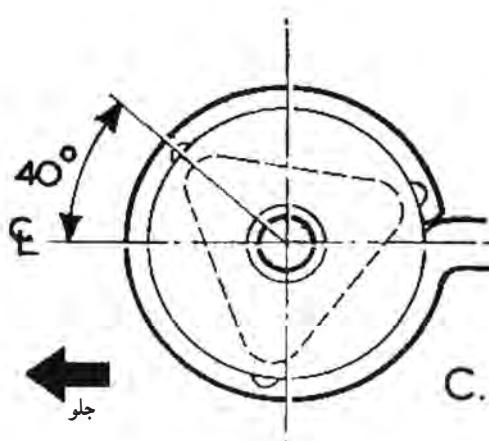
(الف) اگر بوش فلزی با بوش لاستیکی هم مرکز باشد، در این صورت بدون تنظیم خاصی آنرا به وسیله پرس جا بزنید (شکل ۳-۷۱).

شکل ۳-۷۱- بوش فلزی و لاستیکی هم مرکز

شکل ۳-۷۲- بوش لاستیکی و فلزی غیر هم مرکز

شکل ۳-۷۳- بوش لاستیکی مثلثی با بوش فلزی مرکزی

(ب) اگر بوش فلزی با بوش لاستیکی هم مرکز نباشد، باید بوش فلزی تحت زاویه ۴۵ درجه به سمت بالا، جلوتر از مرکز بوش لاستیکی قرار گیرد (شکل ۳-۷۲).

(ج) اگر بوش لاستیکی با سطح مقطع مثلث باشد باید به نحوی در مجاور قرار گیرد که یکی از رأس‌های آن تحت زاویه ۴۰ درجه، جلوتر از مرکز بوش قرار گیرد (شکل ۳-۷۳).

(د) برای نصب هر نوع بوش لاستیکی لازم است از پرس به صورت ایمن استفاده نمایید.

شکل ۳-۷۴—آزمایش کمک فنر

— مهره‌های کربی، گوشواره عقب و بوش لاستیکی فلزی را با گشتاور توصیه شده محکم کنید.

— کمک فنر را برای اطمینان از صحت عملکرد آن به ترتیب زیرآزمایش کنید:

— یک سمت آن را به گیره بیندید و سمت دیگر را با دست بگیرید و چند بار باز و بسته کنید (شکل ۳-۷۴). موارد زیر

نشان‌دهنده سالم بودن کمک فنر است:

— کمک فنر باید به راحتی جمع شود؛

— کمک فنر باید به سختی باز شود؛

(کمک فنر باید راحت‌تر جمع، سخت‌تر باز شود).

زمان: ۶ ساعت

۷-۳—دستور العمل پیاده و سوار کردن سیستم تعليق مستقل ستونی (مک‌فرسون) محور متحرک

این نوع سیستم تعليق به سبب سادگی و اشغال فضای کم، در اکثر خودروها به خصوص خودروهایی که محور جلو آن‌ها متحرک باشد، استفاده می‌شود.

وسائل لازم

— جعبه ابزار مکانیک

— جک (بالابر) خودرو

— پایه قابل تنظیم

— ابزار مخصوص جمع کردن فنر لوله‌ای (شکل ۳-۷۵)

الف — پایه‌دار

ب — دستی

— سیبیک درآر

— کمک فنر اتومبیل مورد نظر

— لوازم یدکی سیستم تعليق جلو اتو مبیل مورد نظر

الف — ابزار مخصوص جمع کردن فنر مارپیچ پایه‌دار

ب — ابزار مخصوص جمع کردن فنر مارپیچ (فنر جمع کن) دستی

شکل ۳-۷۵—ابزار مخصوص جمع کردن فنر مارپیچ

نکات ایمنی : قبل از اجرای هر کاری باید خودرو را در مکان مناسبی مستقر کنید و سپس موارد زیر را رعایت نمایید.

– خودرو را پس از بالا بردن، روی پایه قابل تنظیم قرار داده، از این بودن آن مطمئن شوید.

– از ابزار مناسب استفاده کنید.

– پیچ‌ها و مهره‌ها را با گشتاور توصیه شده محکم کنید.

– پس از پایان کار تمام قسمت‌های باز شده را کنترل کنید.

– با دقیق خود را روی زمین قرار دهید.

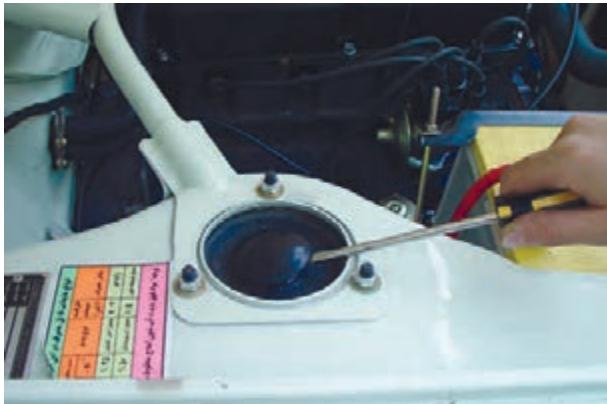
برای پیاده کردن سیستم تعليق مستقل ستونی متحرک به ترتیب زیر اقدام کنید :

– شکل ۳-۷۶ محل بسته شدن کمک فنر سیستم تعليق به زیر بدنه خودرو را نشان می‌دهد. در پوش لاستیکی را بردارید و مهره زیر آن را فقط یک دور باز کنید.

– ترمزدستی را بکشید و مانعی را در عقب و جلو چرخ‌های عقب قرار دهید. سپس زیر رام جک بزنید و زیر بدنه خودرو پایه مناسبی قرار دهید.

– چرخ جلوی سمتی را که سیستم تعليق آن باید پیاده شود، باز کنید.

– پیچ‌های اتصال کالیبر ترمز را باز کنید (شکل ۳-۷۷).

شکل ۳-۷۶—بیرون آوردن درپوش لاستیکی کمک فنر

شکل ۳-۷۷—باز کردن کالیپر ترمز

شکل ۳-۷۸—باز کردن سیبیک زیر کمک فنر

– دو عدد پیچ اتصالی بازوی فرمان به بدنه کمک فنر را باز کنید. ولی آن را از طبق جدا نکنید.

– دو عدد پیچ اتصال سیبیک زیر کمک فنر را نیز باز کنید. ولی آن را از طبق جدا نکنید (شکل ۳-۷۸).

شکل ۳-۷۹—باز کردن مهره های اتصال تکیه گاه کمک فنر به بدنه خودرو

شکل ۳-۸۰—بستن مجموعه فنر و کمک فنر به گیره

شکل ۳-۸۱—باز کردن میل تعادل از طبق

— در این حالت مجموعه کمک فنر از قسمت زیر باز شده است، با قرار دادن جک در قسمت پایین مجموعه کمک فنر، سه عدد مهره و واشر اتصال تکیه گاه کمک فنر به بدنه خودرو را باز کنید (شکل ۳-۷۹).

پیچ های اتصال سیبک زیر کمک فنر را باز کنید و ستون (کمک فنر) را از روی سیبک با اهرم مناسب خارج کنید.

— جک را به آرامی پایین بیاورید و مجموعه کمک فنر را از زیر بدنه اتومبیل خارج سازید.

— مجموعه فنر و کمک فنر را روی گیره مناسب از محل تکیه گاه فنر بیندید تا به لوله آن صدمه ای نرسد (شکل ۳-۸۰).
— اجزای مجموعه را باز دید کنید.

— پیچ و مهره اتصال میل تعادل به طبق را باز کنید (شکل ۳-۸۱).

دقت کنید : قبل از پیاده کردن موج گیر پیچ و مهره میل تعادل را باز نکنید.

شکل ۳-۸۲-۳- باز کردن میله رابط میله ضد غلتش (موج گیر)

- مهره اتصال میله رابط میله ضد غلتش (موج گیر) را باز کنید (شکل ۳-۸۲).

شکل ۳-۸۳-۳- باز کردن طبق از رام

- پیچ و مهره اتصال طبق به رام را باز کنید (شکل ۳-۸۳).

شکل ۳-۸۴-۳- اجزای میل تعادل

- مهره اتصال میل تعادل به بدنه اتومبیل را باز و اجزای میل تعادل را پیاده کنید (شکل ۳-۸۴).

دقت کنید در صورت پارگی یا لهیدگی بوش های لاستیکی کله قندی، آنها را تعویض کنید.

- طبق را به گیره بیندید و مهره اتصال سیبیک زیر کمک به بازوی اتصال آن به طبق را باز کنید.

شکل ۳-۸۵-۳- جدا کردن سیبیک از بازوی اتصال

- مطابق شکل ۳-۸۵ با استفاده از سیبیک در آر، سیبیک را از بازوی متصل کننده آن از طبق، جدا کنید.

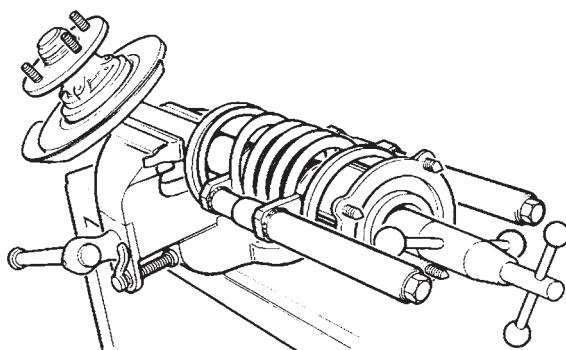
- مهره اتصال میل رابط میله ضد غلتش طرف دیگر را باز کنید.

شکل ۳-۸۶—باز کردن میله ضد غلتش (موج گیر)

شکل ۳-۸۷—قطعات میل رابط میله ضد غلتش (موج گیر)

شکل ۳-۸۸—جمع کردن فنر مجموعه تعليق مستقل

شکل ۳-۸۹—جمع کردن فنر با استفاده از فنر جمع کن دست ساز

— پیچ های اتصال بسته های میله ضد غلتش به بدنه اتومبیل را باز کنید (شکل ۳-۸۶).

— پس از جدا شدن میله ضد غلتش از بدنه اتومبیل، میله های رابط را از میله ضد غلتش جدا کنید (شکل ۳-۸۷).

— به این ترتیب کلیه قطعات سیستم تعليق مستقل با کمک فنر از بدنه اتومبیل پیاده شده اند. حال به باز کردن مجموعه کمک فنر می پردازیم.

— مجموعه فنر را با دقت به گیره بیندید. و فنر را با ابزار فنر جمع کن مناسب جمع کنید. همچنین با ابزار مخصوصی، مهره میله پیستون کمک فنر را باز کنید (شکل ۳-۸۸).

— اگر فنر جمع کن و ابزار مخصوص در دسترس نباشد، می توان با استفاده از فنر جمع کن دست ساز، فنر سیستم تعليق را با احتیاط کامل جمع نمود (شکل ۳-۸۹).

— دقت کنید در هنگام جمع کردن فنر هر دو فنر جمع کن را هماهنگ با هم سفت کنید تا از کج شدن و رها شدن فنر جلوگیری شود.

شکل ۳-۹۰

- پس از باز کردن مهره میله پیستون، کمک فنر تکیه گاه فنر و کمک فنر را از محل خود بیرون آورید (شکل ۳-۹۰).

شکل ۳-۹۱ - باز کردن مهره نگهدارنده کمک فنر

- سپس بشقابک و فنر را بردارید. فنر را در محل مطمئن و دور از دسترس قرار دهید تا خطر رها شدن فنر جمع کن‌ها وجود نداشته باشد.
 محل قرار گرفتن گردگیر کمک فنر را باز کردن بست آن از کمک فنر جدا کنید.

- در بعضی از خودروها مجموعه کمک فنر در درون پوسته قرار می‌گرفت و به تهایی قابل تعویض بود. ولی در اکثر خودروها امروزه این مجموعه را یک پارچه می‌سازند و به طور کامل تعویض می‌شوند.

برای این منظور باید با ابزار مخصوص مهره نگهدارنده را باز و سپس کمک فنر را از درون پوسته خارج کنید (شکل‌های ۳-۹۲ و ۳-۹۳).

شکل ۳-۹۲ - کمک فنر قابل تعویض

برای باز کردن مجموعه توپی چرخ که با پوسته کمک فنر یک پارچه است به ترتیب زیر عمل کنید:
 - درپوش مهره توپی را جدا کنید.

- اشپل مربوط به ضامن مهره توپی را خارج کنید (شکل ۳-۹۳).

- ضامن مهره توپی را جدا کنید.
- مهره توپی چرخ را با آچار مناسب باز کنید.
- واشر زیر مهره توپی چرخ را خارج کنید.

شکل ۳-۹۳ - خارج کردن پین و ضامن مهره توپی

شکل ۳-۹۴—خارج کردن دیسک ترمز و توبی از روی محور چرخ

— مجموعه دیسک ترمز، توبی و بلبرینگ زیر توبی را از روی محور چرخ خارج کنید (شکل ۳-۹۴).

شکل ۳-۹۵—خارج کردن کاسه نمد پشت توبی چرخ

— کاسه نمد پشت توبی چرخ را خارج کنید (شکل ۳-۹۵).

— دقت کنید که در صورت خراب شدن این کاسه نمد گرس توبی چرخ نشت می‌کند. بنابراین در صورت معیوب بودن باید تعویض گردد.

شکل ۳-۹۶—باز کردن صفحه پشت توبی چرخ

— برای باز کردن صفحه پشت توبی چرخ، پیچ‌های آن را باز کنید (شکل ۳-۹۶).

شکل ۳-۹۷—پوسته کمک فنر و محور چرخ

— پوسته کمک فنر و محور چرخ را از روی گیره پیاده کنید (شکل ۳-۹۷).

— برای باز کردن دیسک ترمز و انجام تعمیرات لازم بر روی آن پیچ‌های آن را باز کنید.

شکل ۳-۹۸— جدا کردن دیسک ترمز از توبی چرخ

- دیسک ترمز را از توبی چرخ جدا کنید (شکل ۳-۹۸).

جمع کردن سیستم تعليق مستقل با کمک فنر : روش جمع کردن سیستم تعليق مستقل با کمک فنر عکس مراحل باز کردن آن است.

دقت کنید

شکل ۳-۹۹— نصب تکیه گاه فنر و کمک فنر با استفاده از فنر جمع کن پایه دار هیدرولیکی

- کمک فنر را طبق دستورالعمل مربوط کنترل و در صورت معیوب بودن تعویض کنید.

– فنر مارپیچ را قبل از نصب کردن روی پوسته کمک فنر آزمایش کنید (طول آزاد فنر را از دفترچه تعمیرات استخراج کنید).

– فنر نباید کج شدگی، شکستگی و کاهش ارتفاع داشته باشد.

– در صورت بروز هریک از موارد یاد شده آن را تعویض کنید.

– کلیه بوش های لاستیکی سیستم تعليق را تعویض کنید.

– بلبرینگ تکیه گاه را بررسی و در صورت معیوب بودن تعویض کنید.

– فنر را با استفاده از فنر جمع کن، جمع کنید و مجموعه کمک فنر، فنر و سایر اجزای آن را به طور کامل بینندید (شکل ۳-۹۹).

شکل ۱۰۰-۳- نصب مجموعه سیستم تعليق روی خودرو

زمان: ۶ ساعت

- مجموعه سیستم تعليق را روی خودرو نصب کنید (شکل ۱۰۰-۳).

- سایر قسمت های باز شده (میله ضد غلتش، سبیک زیر کمک، طبق و میل تعادل) را نصب کنید.
- پس از بستن چرخ، خودرو را به آرامی از روی تکیه گاه و بالابر پیاده کنید.

۸-۳- دستور العمل پیاده و سوار کردن سیستم تعليق مستقل ستونی (مک فرسون) با محور محرک و سایل لازم

جعبه ابزار مکانیک

ابزار مخصوص (شکل ۱۰۰-۳-الف و ب)

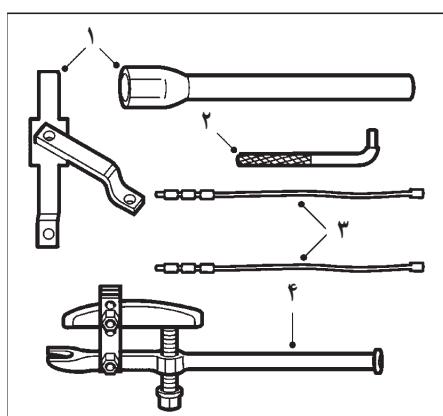
۱- قیچی نگهدارنده توپی چرخ

۲- ابزار آزاد کننده محور کمک

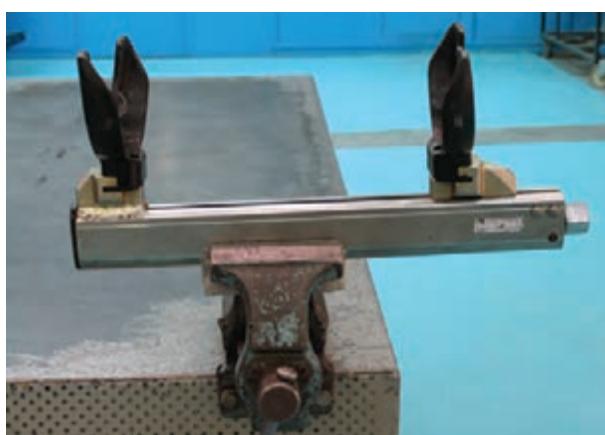
۳- کابل نگهدارنده فر ماریچ

۴- سبیک کش

۵- ابزار جمع کننده فر ماریچ

الف - قیچی، آزاد کننده، کابل، سبیک کش

ب - فر جمع کن (۵)

شکل ۱۰۱-۳- ابزار مخصوص

نکات ایمنی

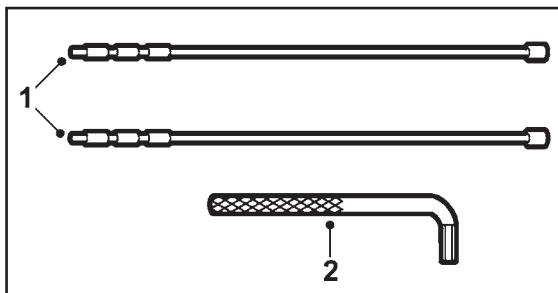
۱- قبل از اجرای هر کاری خودرو را در مکان مناسبی مستقر کنید.

۲- خودرو را پس از بالا بردن، با استفاده از پایه قابل تنظیم به طور ایمن مستقر نمایید.

۳- از ابزار مناسب استفاده کنید.

۴- پیچ و مهره‌ها را با گشتاور توصیه شده محکم کنید.

برای پیاده کردن مجموعه فنر و کمک فنر سیستم تعليق مستقل با کمک فنر و محور محرک : با استفاده از ابزار مخصوص (۱- کابل نگه‌دارنده فنر مارپیچ ۲- ابزار آزادکننده نگه‌دارنده کمک جلو) شکل (۲-۱۰۳) به ترتیب زیر عمل کنید :

شکل ۲-۱۰۳- ابزار مخصوص

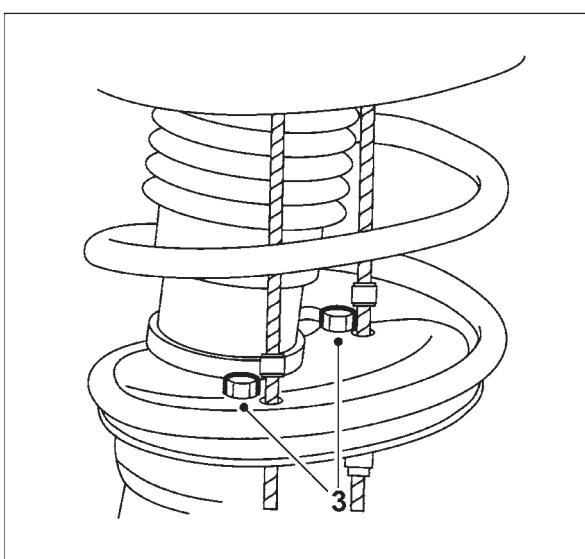

شکل ۱-۱۰۳- برداشتن پوشش بالای تکیه‌گاه کمک فنر

- فرمان را مقدار کمی به سمت راست بچرخانید.

- پوشش بالای تکیه‌گاه کمک فنر روی گلگیر را بردارید

(شکل ۳-۱۰۳).

شکل ۱-۱۰۴- نصب کابل‌های نگه‌دارنده فنر

کابل‌های نگه‌دارنده فنر لوله‌ای را از طریق سوراخ‌های موجود در بدنه نصب کنید (شکل ۳-۱۰۴).

- دو پیچ ۶ میلی‌متری (۳) را برای جلوگیری از بیرون آمدن کابل‌ها از سوراخ‌های پایینی، نصب کنید.

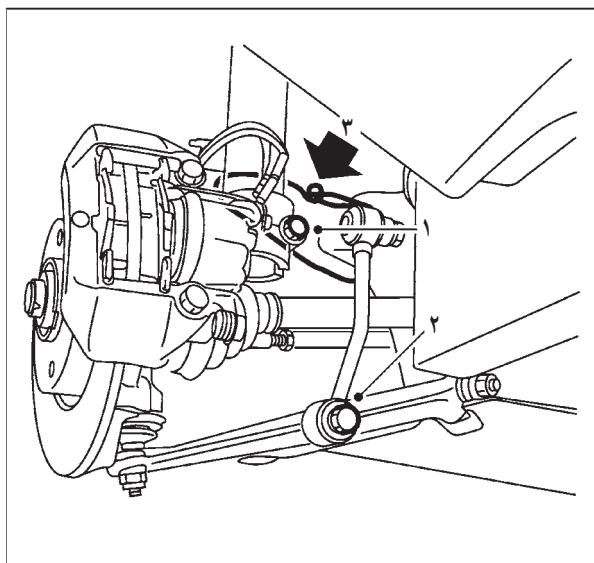
- مهره‌های اتصال مجموعه فنر و کمک فنر به اتاق را چند دور باز کنید (شل کنید) اما خارج نکنید (شکل ۳-۱۰۴).

شکل ۳-۱۰۵- آماده سازی خودرو

- خودرو را با استفاده از بالابر مناسب از زمین بلند کرده
چرخ را باز کنید.

- قبل از پیاده کردن چرخ با استفاده از پایه قابل تنظیم از
ایمن بودن خودرو اطمینان حاصل کنید. (شکل ۳-۱۰۵)

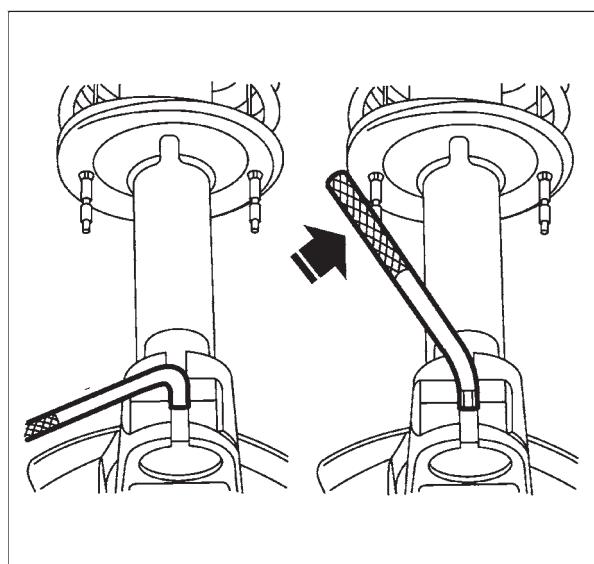
شکل ۳-۱۰۶- باز کردن نگهدارنده کمک فنر و میل موج گیر

۱- پیچ و مهره بالای نگهدارنده کمک فنر را باز کنید.

۲- پیچ اتصال میل موج گیر کوتاه به طبق را باز کنید.

۳- نگهدارنده کمک فنر را با سیم به رام بیندید (شکل

. ۳-۱۰۶).

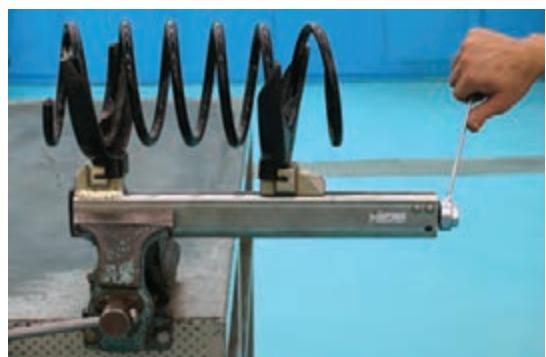
شکل ۳-۱۰۷- باز کردن دهانه نگهدارنده کمک فنر با ابزار مخصوص

- ابزار آزاد کننده نگهدارنده کمک فنر را در شکاف آن
قرار دهید و به اندازه یک چهارم دور بچرخانید تا دهانه نگهدارنده
کمک باز شود. ابزار یاد شده به طور اتوماتیک در وضعیت قرار
داده شده قفل می شود (شکل ۳-۱۰۷).

شکل ۳-۱۰۸

- مهره‌های نصب مجموعه کمک فنر و فنر به اتاق را باز کنید (شکل ۳-۱۰۸).

شکل ۳-۱۰۹ - نصب جمع‌کننده فنر روی گیره و کمک فنر روی آن

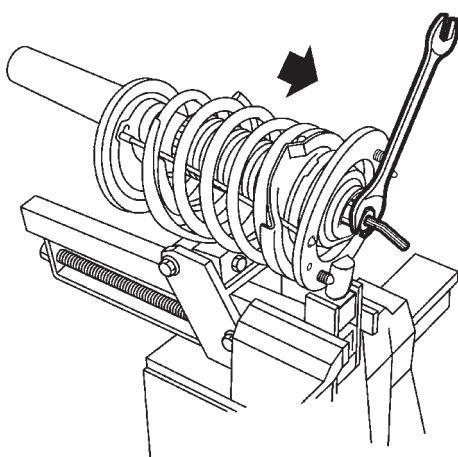
- مجموعه را پیاده کنید.

باز کردن قطعات مجموعه‌ی فنر و کمک فنر : با استفاده از ابزار مخصوص (فنر جمع کن، بکس مورد نیاز) مراحل زیر را انجام دهید :

- ابزار جمع‌کننده فنر را در گیره رومیزی محکم کنید (شکل ۳-۱۰۹).

- دومین حلقه فنر را در داخل دو شاخ ابزار مخصوص قرار دهید (شکل ۳-۱۰۹).

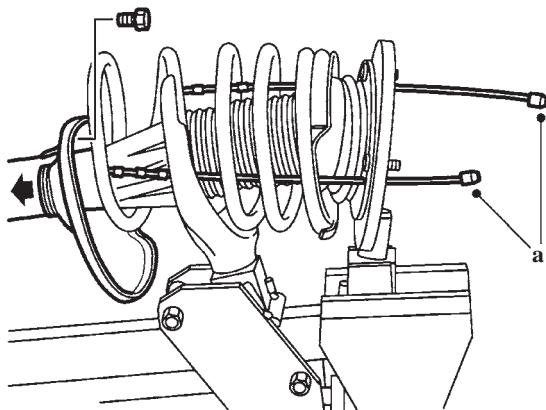
- مهره‌ها و سر کابل‌های نگهدارنده فنر را به طور کامل در جای خود محکم کنید (شکل ۳-۱۱۰).

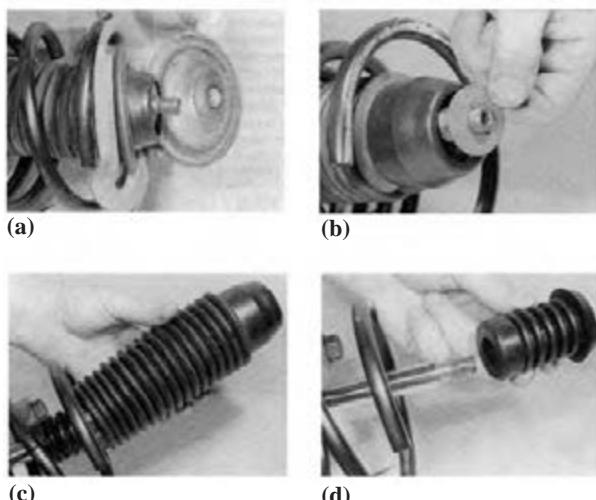
شکل ۳-۱۱۰ - باز کردن مهره مجموعه فنر و کمک فنر

- با استفاده از ابزار مناسب دهانه فنر جمع کن را به وسیله پیچ بلند آن جمع کنید.

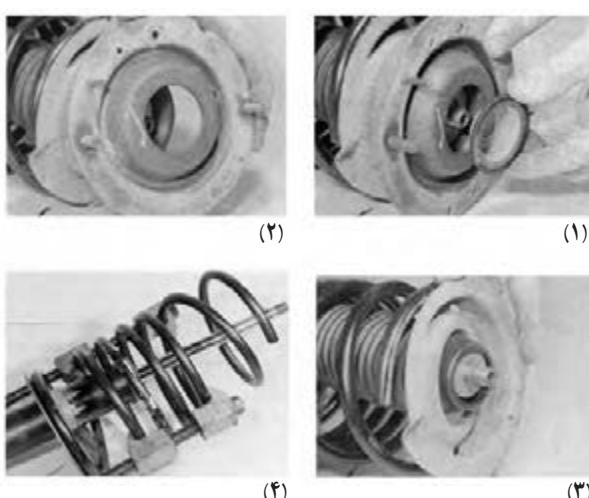
- با استفاده از ابزار مناسب، مهره سر مجموعه فنر و کمک فنر را باز و واشر و صفحه نگهدارنده را از بالای مجموعه خارج کنید (شکل ۳-۱۱۰).

شکل ۱۱۱-۳- جمع کردن بیشتر فنر و خارج کردن کمک فنر

شکل ۱۱۲-۳- خارج کردن گردگیر و ضربه گیر

شکل ۱۱۳-۳- خارج کردن نگهدارنده و فنر

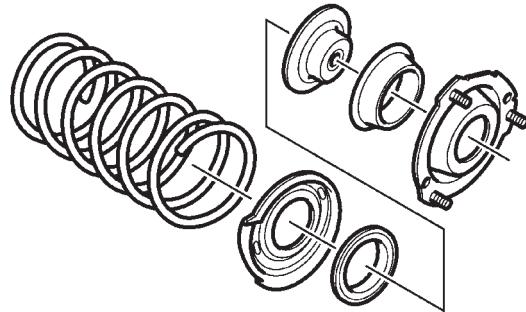
- فنر را بیشتر جمع کنید.
- پیچ کابل های نگهدارنده فنر (a) را خارج کنید (شکل ۱۱۱-۳).

- کمک فنر را خارج کنید.

- از روی مجموعه کمک فنر قطعات زیر را خارج کنید (شکل ۱۱۲-۳).
 - (a) درپوش بالایی مجموعه
 - (b) واشر
 - (c) گردگیر لاستیکی
 - (d) ضربه گیر

- فنر را از جمع کننده بیرون آورید و قطعات زیر را خارج کنید (دقت کنید باید به آرامی پیچ جمع کننده را باز کنید) :
 - ۱- صفحه نعلیکی شکل ۲- صفحه نگهدارنده بالای فنر ۳- واشر زیرین و محل قرار گرفتن فنر ۴- فنر (شکل ۱۱۳-۳).

- واشر تخت و نگهدارنده را کنترل کنید.
- قطعات و واشرهای لاستیکی را تعویض کنید.
- لاستیک گردگیر را از نظر پارگی و پوسیدگی کنترل کنید.
- فنر و کمک فنر را کنترل و در صورت نیاز تعویض کنید.

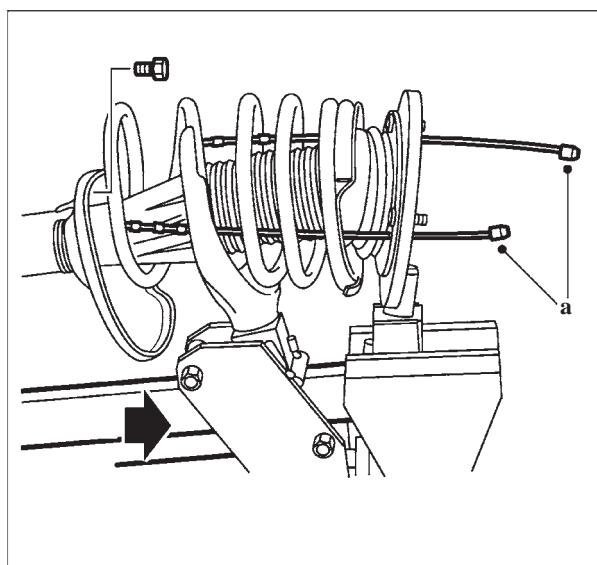

شکل ۱۱۴-۳-نصب فر و نگهدارنده‌های آن

- برای بستن، عکس باز کردن عمل کنید :
- نشیمنگاه فر، واشر زیری و رویی و واشر لاستیکی را در فر سوار کنید و در انتهای جمع کننده فر قرار دهید.
- ضربه‌گیر، گردگیر لاستیکی و واشر را بر روی کمک فر سوار کنید و آن را در مجموعه قرار دهید.
- در شکل ۱۱۴-۳ ترتیب نصب قطعات فوق را نشان می‌دهد.

- فرنراها به مقدار کمی جمع کنید.

- کابل‌های نگهدارنده فر (a) را نصب کنید (شکل ۱۱۵).

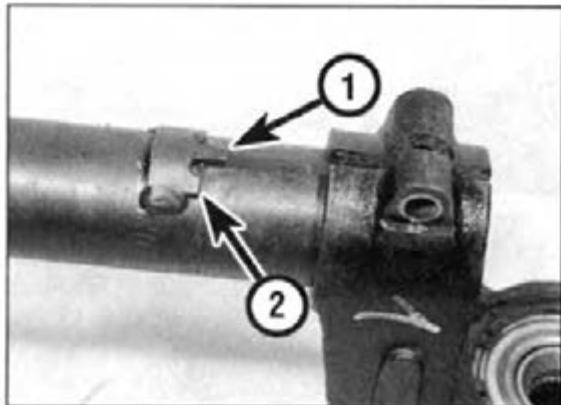
شکل ۱۱۵-۳-نصب کابل‌های نگهدارنده

- کابل‌های نگهدارنده را با دو پیچ آن محکم کنید.

شکل ۱۱۶-۳-بستن مهره سر کمک فر

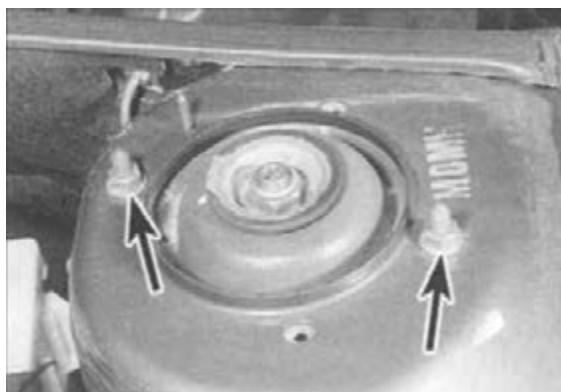
- مهره سر کمک فر جدید را با استفاده از ابزار مناسب محکم کنید (شکل ۱۱۶-۳).
- مجموعه را از روی جمع کننده فر بسته شده روی گیر پیاده کنید.
- برای نصب مجموعه کمک فر روی خودرو، عکس مراحل پیاده کردن عمل کنید :

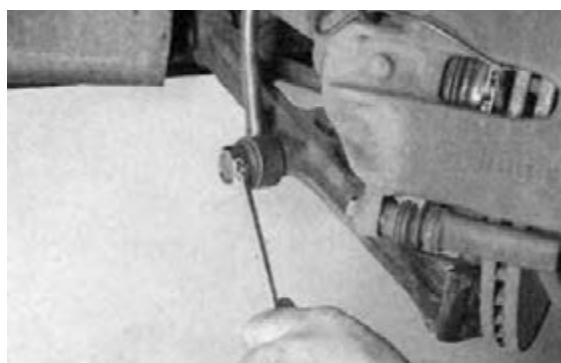
شکل ۳-۱۱۷- خار نصب شده روی پوسته کمک فنر

شکل ۳-۱۱۸- بستن پیچ نگهدارنده کمک فنر

شکل ۳-۱۱۹- بستن پیچ های اتصال مجموعه به اتاق

شکل ۳-۱۲۰- باز کردن میل موج گیر کوتاه به طبق

- مجموعه فنر و کمک فنر را با توجه به خار نصب شده روی پوسته کمک فنر (۱) و (۲) در محل خود قرار دهید (شکل ۳-۱۱۷).

- اطمینان حاصل کنید تا خار دقیقاً به سمت شکاف نگهدارنده کمک فنر باشد.

- ابزار آزاد کننده نگهدارنده کمک فنر را بردارید و پیچ آن را با گشتاور مناسب محکم کنید (شکل ۳-۱۱۸).

- دو پیچ کابل های نگهدارنده فنر ماریپیچ باز کرده کابل ها را جدا کنید.

- پیچ های اتصال مجموعه کمک فنر و فنر به اتاق را با گشتاور توصیه شده محکم کرده (شکل ۳-۱۱۹) درپوش را در جای خود قرار دهید.

- پیچ اتصال میله موج گیر کوتاه به طبق را محکم کنید.

- سیمی را که با آن نگهدارنده را به رام بسته اید، بردارید.

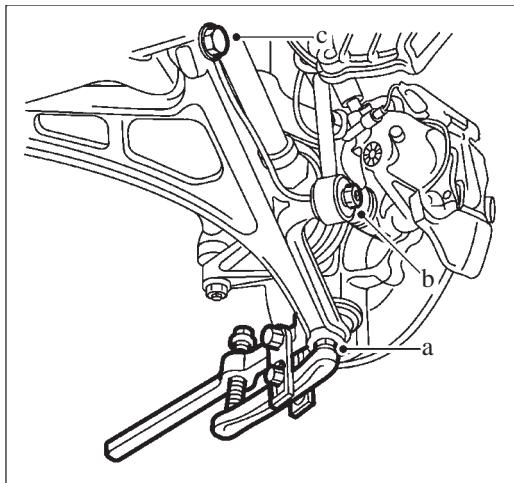
- اتصالات الکتریکی و شیلنگ ها را دوباره نصب کنید.

- چرخ را نصب کنید و خودرو را پایین بیاورید.

برای پیاده و سوار کردن طبق با استفاده از ابزار مخصوص (سیبیک کش) مراحل زیر را انجام دهید:

- پس از بلند کردن خودرو از زمین، چرخ آن را پیاده کنید.

- پیچ اتصال میله موج گیر کوتاه به طبق را باز کنید (شکل ۳-۱۲۰).

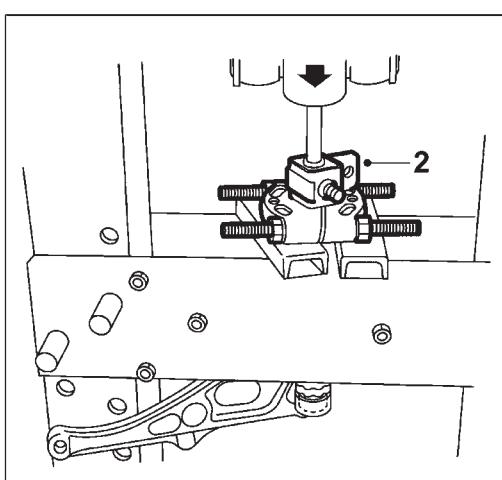
شکل ۱۲۱-۳- جدا کردن سیبیک از طبق

- مهره سیبیک زیر کمک را باز و با استفاده از سیبیک کش، طبق را از سیبیک جدا کنید(شکل ۱۲۱-۳).
- پیچ و مهره قسمت نگهدارنده پایینی جلو بندی (b) را باز کنید.
- پیچ های عقبی ثابت کننده طبق (C) را باز کنید.

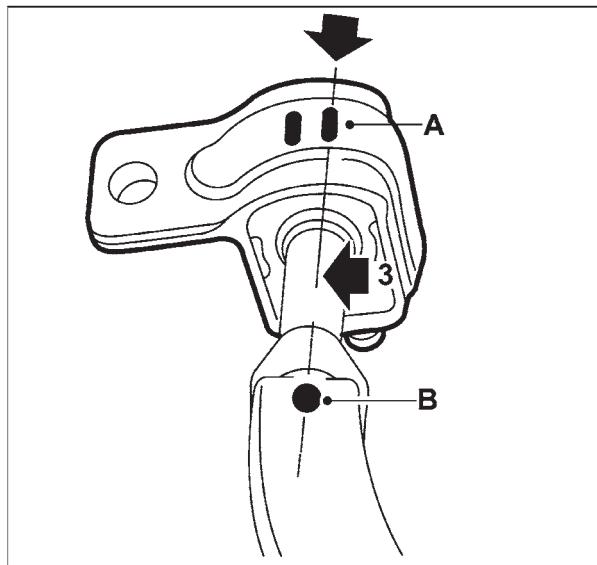
شکل ۱۲۲-۳- باز کردن پیچ های طبق

- پیچ های نگهدارنده رام در دو طرف خودرو را به اندازه ۱۰ میلی متر باز کنید (شکل ۱۲۲-۳).
- طبق را خارج کنید.
- طبق و اطراف بوش ها را تمیز کنید.

شکل ۱۲۳-۳- خارج کردن بوش لاستیکی عقب

- با استفاده از ابزار بلبرینگ کش بوش لاستیکی عقب را خارج کنید (شکل ۱۲۳-۳).

شکل ۱۲۴-۳- جازدن بوش جدید لاستیکی

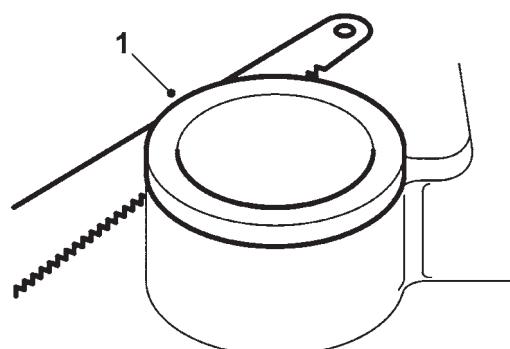
تعویض بوش لاستیکی عقب :

- پن داخل بوش را روغن کاری کنید.

- بر روی بوش فشار وارد کنید تا نقاط A و B هم ردیف شوند (شکل ۱۲۴-۳).

- بوش را آن قدر فشار دهید تا فاصله توصیه شده ایجاد شود.

- فاصله (اندازه) توصیه شده را از دستورالعمل تعمیر و نگهداری استخراج کنید.

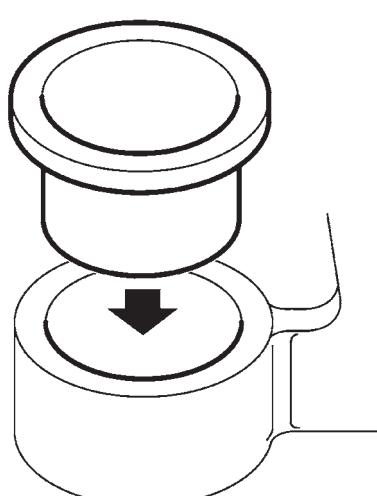

شکل ۱۲۵-۳- بریدن لب بوش جلو

بوش جلو :

- ابتدا لب بوش جلو را با استفاده از تیغه اره ببرید (شکل ۱۲۵).

- باقی مانده بوش را خارج کنید.

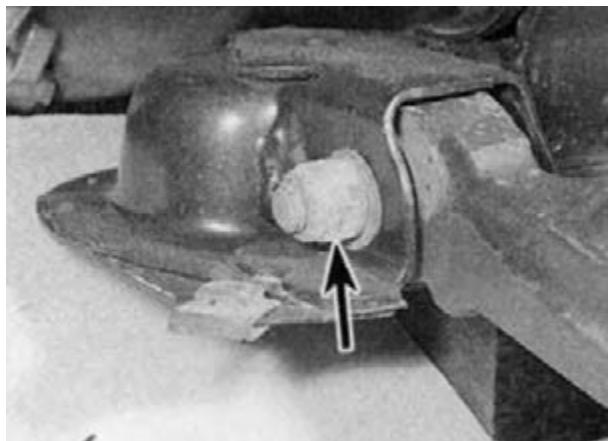

شکل ۱۲۶-۳- نصب بوش جلو

- سطح داخل محل قرارگیری بوش را روغن کاری کنید،

تا عمل نصب بوش آسان تر گردد.

- بوش جدید را نصب کنید (شکل ۱۲۶-۳).

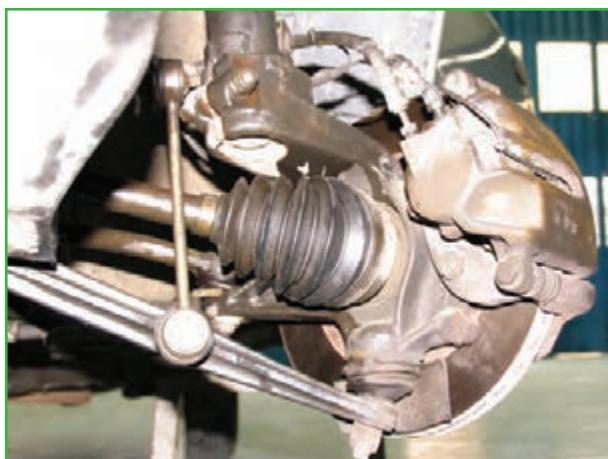

شکل ۱۲۷-۳- سوار کردن طبق

- سوار کردن طبق، عکس مراحل پیاده کردن آن است.
- پیچ ها را با گشتاور توصیه شده محکم کنید (شکل ۱۲۷-۳).

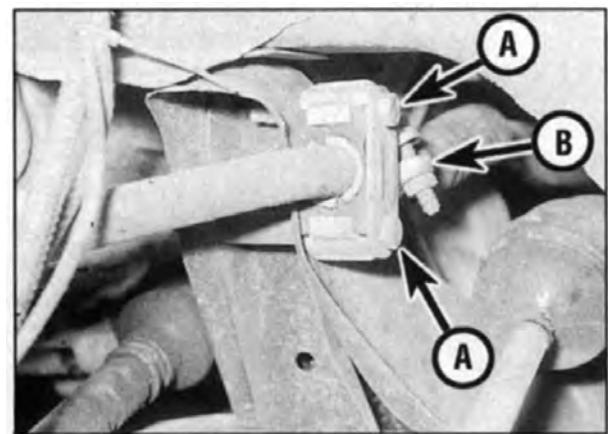
پیاده کردن میل موج گیر : برای پیاده کردن میل موج گیر مراحل زیر را انجام دهید :

- خودرو را روی بالابر قرار دهید و از سطح زمین بالا ببرید. سپس چرخ را باز کنید.

شکل ۱۲۸-۳- باز کردن پیچ های میل موج گیر

- پیچ و مهره میل موج گیر کوتاه به میل موج گیر بلند را باز کنید (شکل ۱۲۸-۳).
- پیچ اتصال میل موج گیر کوتاه به طبق را باز و آن را خارج کنید.
- علامتی (افقی) بین میله موج گیر بلند و بست نگهدارنده موج گیر بلند به رام ترسیم کنید تا در زمان نصب کردن دوباره، در وضعیت کاملاً مشابه قرار گیرد.

شکل ۱۲۹-۳- پیاده کردن بست های میله موج گیر بلند

- پیچ بست های (B) و (A) را باز کنید و بست فاصله انداز و مجموعه مربوطه را بردارید (شکل ۱۲۹-۳).

شکل ۱۳۰-۳-پیاده کردن میل موج گیر بلند

- بهتر است دو پیچ عقبی رام (a) را شل کنید به طوری که شاسی مربوط، به اندازه کافی پایین آید و میل موج گیر خارج گردد (شکل ۱۳۰-۳).

- سوار کردن میل موج گیر عکس مراحل پیاده کردن آن است.

شکل ۱۳۱-۳-نصب میل موج گیر کوتاه

- اطمینان حاصل کنید که علامت های ترسیم شده بر روی میله و بست ها هم ردیف باشند (شکل ۱۳۱-۳).

- پیچ بست های میله موج گیر را، تا هنگامی که خودرو به زمین آورده شود و بر روی چرخ ها قرار گیرد، کاملاً محکم نکنید.

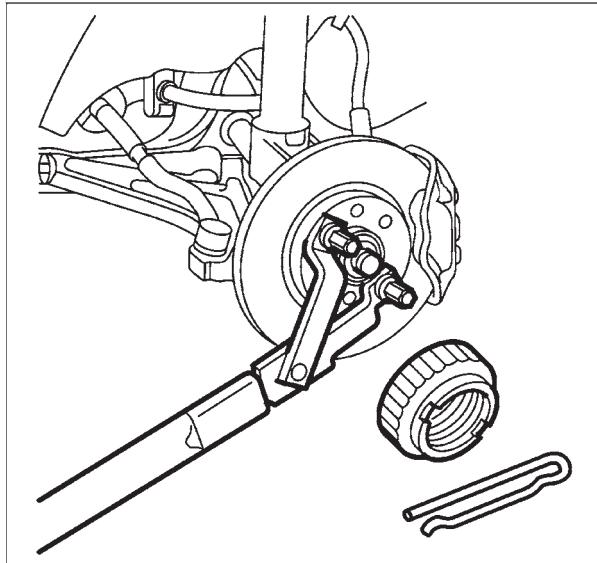

شکل ۱۳۲-۳-نصب بست های میل موج گیر بلند

- میل موج گیر کوتاه را در جای خود نصب کنید (شکل ۱۳۲-۳).

- در پایان عملیات سوار کردن، نحوه تنظیم میل موج گیر را طبق دستورالعمل تنظیم تعليق جلو انجام دهید.

- برای پیاده کردن نگه دارنده کمک و توپی چرخ با استفاده از ابزار مخصوص (قیچی نگه دارنده توپی چرخ، آزاد کننده

شکل ۳-۱۳۳—باز کردن مهره سر پلوس با ابزار مخصوص

نگه دارنده کمک فنر، کابل نگه دارنده فنر مارپیچ، سیبیک کش
مراحل زیر را انجام دهید :

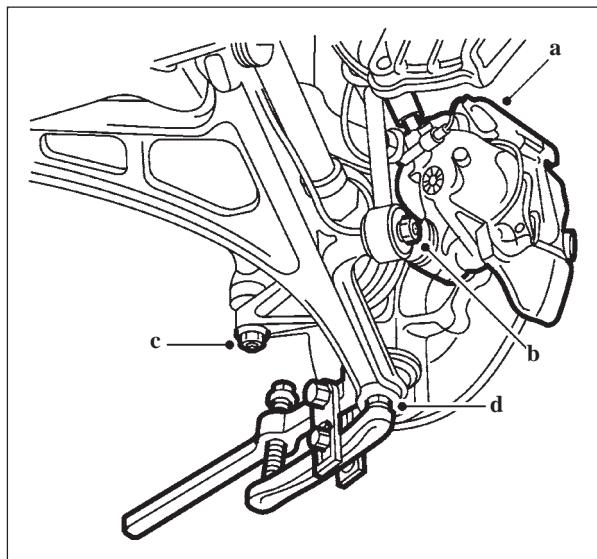
— فرمان را کمی به راست بچرخانید و کابل های نگه دارنده فنر را نصب و سپس توسط دو پیچ کابل ها را ثابت کنید.

— سمتی از خودرو را که بر روی آن عملیات صورت می گیرد، به وسیله بالابر بلند کنید.

— خار n شکل و درپوش قفل کننده را باز کنید.

— با استفاده از قیچی نگه دارنده تویی چرخ، مهره سر

پلوس را باز کنید (شکل ۳-۱۳۳).

شکل ۳-۱۳۴—پیاده کردن اتصال و قطعات تویی چرخ

— کالیپر ترمز (a) را باز کنید و در یک طرف بیندید و سپس دیسک ترمز را پیاده کنید.

— پیچ اتصال میل موج گیر کوتاه به میل موج گیر بلند را باز کنید. (b)

— مهره انتهای محور فرمان را باز کنید. (c)

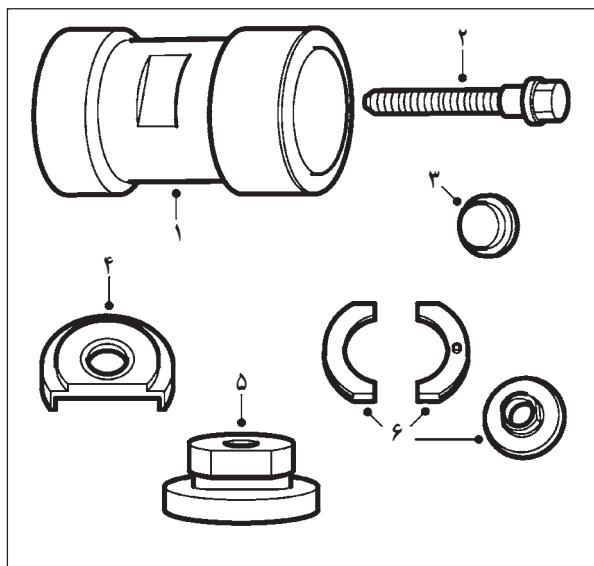
— پس از باز کردن مهره اتصال سیبیک، با استفاده از سیبیک کش (d) طبق را آزاد کنید (شکل ۳-۱۳۴).

شکل ۳-۱۳۵—باز کردن پیچ و مهره اتصال کمک فنر به نگه دارنده

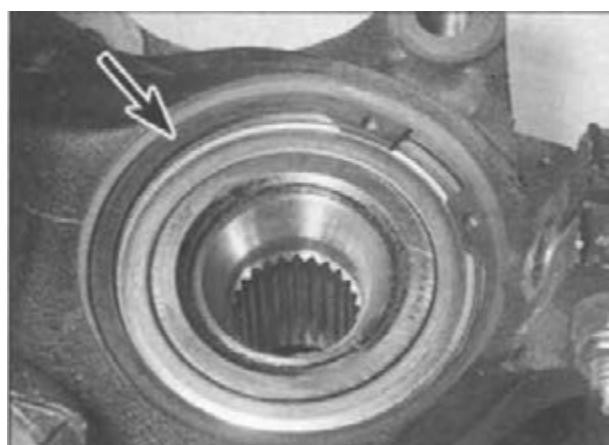
— پیچ و مهره اتصال کمک فنر به نگه دارنده را باز کنید (شکل ۳-۱۳۵).

— با استفاده از ابزار آزاد کننده نگه دارنده کمک فنر مجموعه کمک فنر و فنر را جدا و نگه دارنده و تویی چرخ را پیاده کنید.

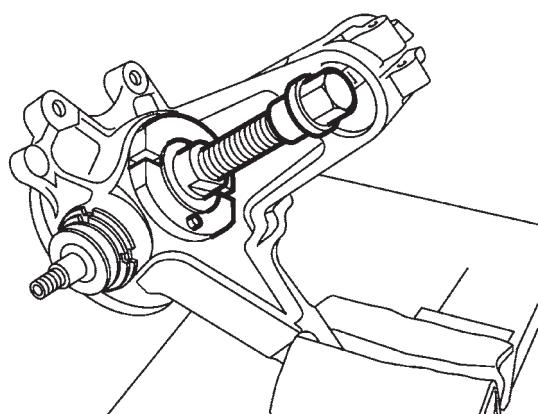
شکل ۳-۱۳۶—ابزار مخصوص

باز کردن قطعات نگهدارنده و توبی چرخ:
 با استفاده از ابزار مخصوص (۱ و ۲ و ۴ و ۳ و ۵) جازن
 بلبرینگ توبی چرخ، ۶—صفحة فشاری، ۶—بلبرینگ کش)
 قطعات نگهدارنده توبی چرخ را باز کنید (شکل ۳-۱۳۶).

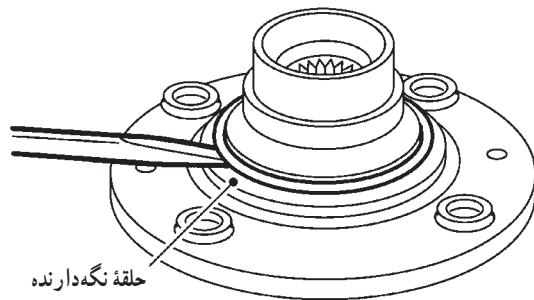
شکل ۳-۱۳۷—پیاده کردن خار نگهدارنده بلبرینگ

— غلاف توبی چرخ را در گیره میز کار قرار دهید و خار
 نگهدارنده بلبرینگ را پیاده کنید (شکل ۳-۱۳۷).

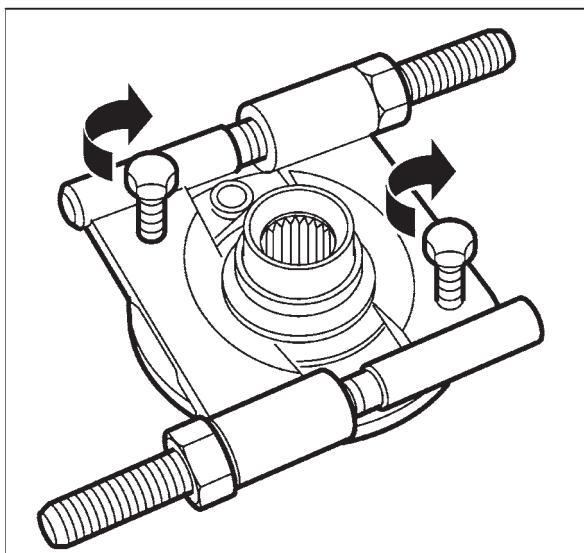
شکل ۳-۱۳۸— جدا کردن توبی از نگهدارنده کمک فنر

— با استفاده از جازن بلبرینگ و بلبرینگ کش توبی چرخ
 را از نگهدارنده کمک فنر جدا کنید (شکل ۳-۱۳۸). (دندنهای
 ابزارهای مخصوص را قبل از استفاده گرسی کاری کنید.)

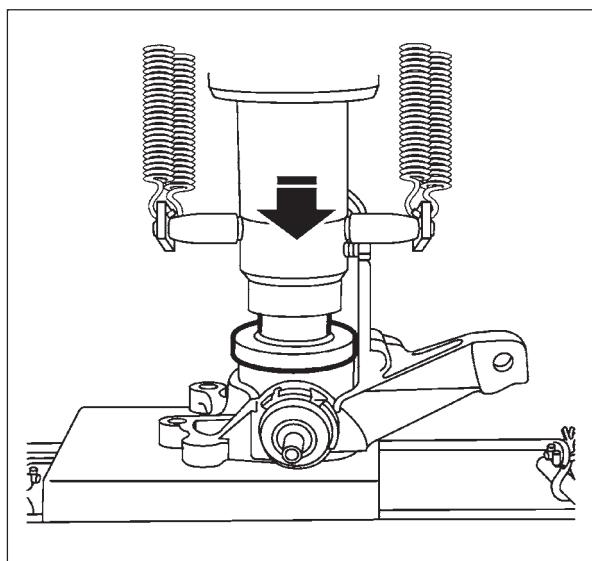
شکل ۱۳۹-۳- جدا کردن کنس داخلی بلبرینگ

- با استفاده از پیچ‌گشتی، حلقة نگهدارنده را خارج کنید
(شکل ۱۳۹-۳).

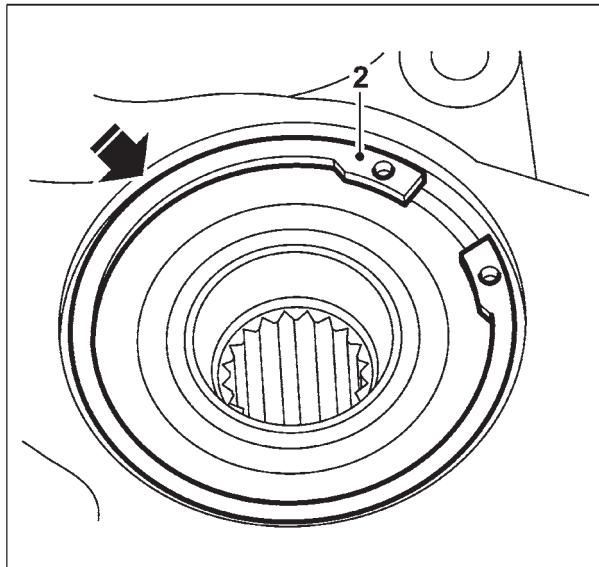
شکل ۱۴۰-۳- جدا کردن کنس خارجی بلبرینگ

- با استفاده از بلبرینگ کش، کنس داخل بلبرینگ باقیمانده در توبی چرخ را خارج کنید (شکل ۱۴۰-۳).
- از کنس داخلی برای خارج کردن کنس خارجی کمک بگیرید.
- نگهدارنده را بر روی قطعه زیری بلبرینگ کش قرار دهید و زیر پرس ثابت کنید.
- کنس خارجی را با فشار پرس جدا کنید.

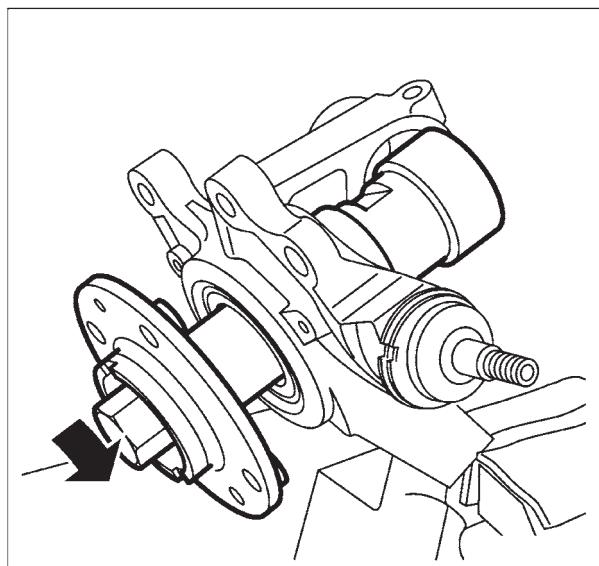

شکل ۱۴۱-۳- جازدن بلبرینگ نو

برای سوار کردن قطعات نگهدارنده و توبی چرخ به ترتیب زیر اقدام کنید:
- مقداری گریس (از نوع توصیه شده) به محل نصب بلبرینگ بزنید.
- با استفاده از پرس بلبرینگ را جا بزنید (شکل ۱۴۱-۳).

شکل ۱۴۲-۳-نصب خار حلقوی نو

شکل ۱۴۳-۳-جازدن توبی چرخ

- خار حلقوی جدید را نصب کنید (شکل ۱۴۲-۳).

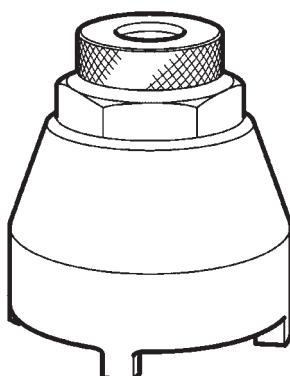
- توبی را با قرار دادن نگه‌دارنده کمک فنر در گیره رومیزی و استفاده از مهره جازن بلبرینگ و پیچ جازن، جا بزنید (شکل ۱۴۳-۳).

- از نصب کامل توبی اطمینان حاصل کنید و آن را از نظر لقی و روانی بلبرینگ کنترل کنید.

- برای سوار کردن نگه‌دارنده کمک فنر و توبی چرخ، عکس مراحل باز کردن عمل نمایید.

دقت کنید

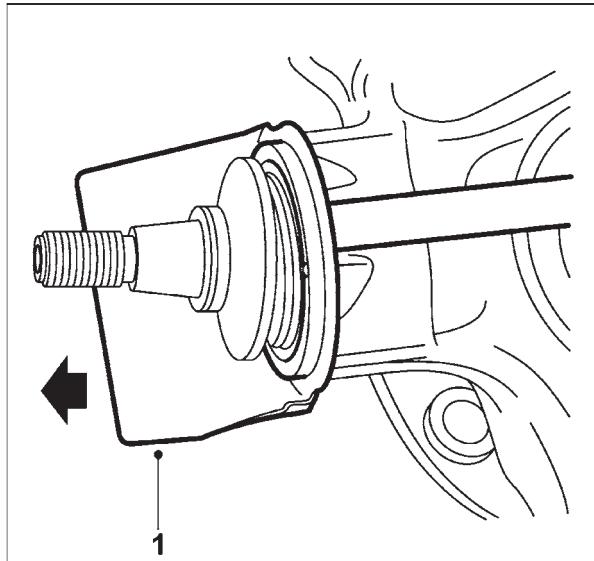
سطح مهره و دندنه‌ها را قبل از اعمال نیرو (گشتاور توصیه شده) با گرسن یونیورسال گرسن کاری نمایید.

شکل ۱۴۴-۳-ابزار باز کردن و بستن سبیک زیر کمک

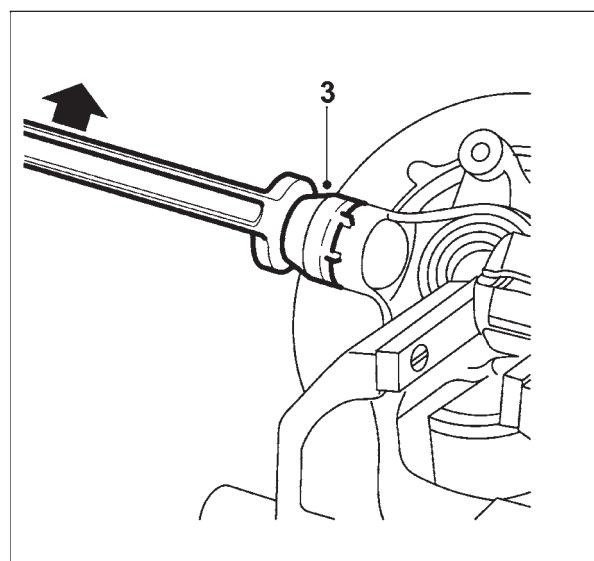
- برای پیاده و سوار کردن سبیک زیر کمک با استفاده از ابزار مخصوص (ابزار باز کردن و بستن سبیک زیر کمک) (شکل ۱۴۴-۳) به ترتیب زیر عمل کنید :

- نگه‌دارنده کمک فنر و توبی چرخ را مطابق دستور العمل گفته شده از روی خودرو پیاده کنید.

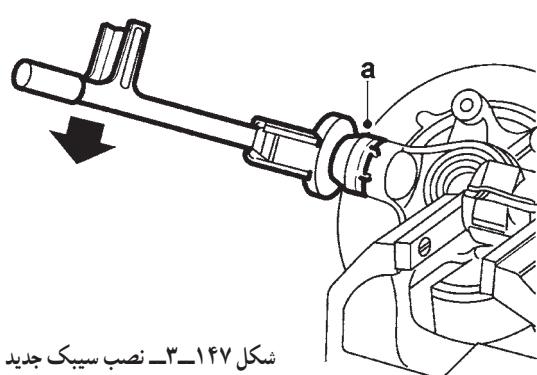
شکل ۳-۱۴۵-۳-پیاده کردن گردگیر

- غلاف تویی را در گیره رومیزی قرار دهید و گردگیر آن را خارج کنید (شکل ۳-۱۴۵).

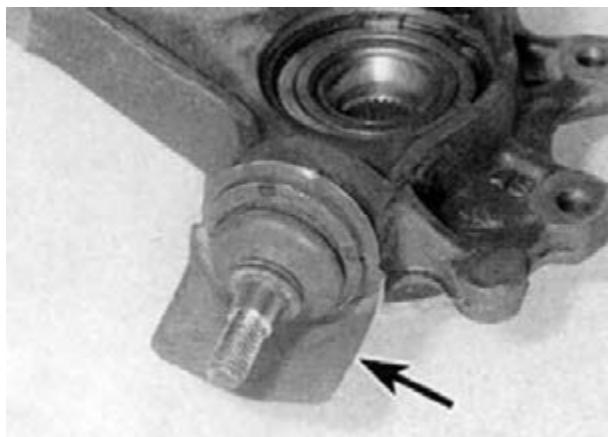
شکل ۳-۱۴۶-۳-خارج کردن سیبیک

- ابزار باز کردن و بستن سیبیک را همراه با آچار مناسب سیبیک وصل کنید (شکل ۳-۱۴۶).
 - سیبیک را خارج کنید.
 - سیبیک را از نظر عملکرد کنترل کنید.
 - در صورت لقی بیش از حد مجاز محور و هر نوع لقی عمودی باید از سیبیک جدید استفاده کنید.

شکل ۳-۱۴۷-۳-نصب سیبیک جدید

- سیبیک جدید را با انجام مراحل زیر نصب کنید (شکل ۳-۱۴۷):
 - سیبیک را نصب کرده و با استفاده از آچار ترکمتر و اعمال گشتاور توصیه شده محکم کنید.

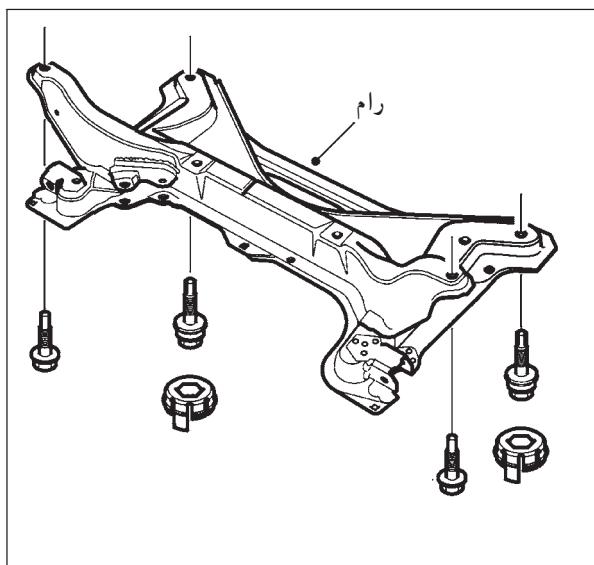
شکل ۳-۱۴۸- نصب گردگیر نو

- گردگیر نو را نصب کنید (شکل ۳-۱۴۸).
- گردگیر را از طریق خم کردن لبه آن در یکی از دندنهای سفت کنید.
- نگه دارنده کمک فر و توبی چرخ را دوباره سوار کنید.
- برای پیاده کردن رام، مراحل زیر را اجرا کنید :
- طبق ها را مطابق دستورالعمل مربوط باز کنید.
- جعبه فرمان را مطابق دستورالعمل مربوط باز کنید.
- دسته موتور عقبی را باز کنید (قبلًاً موتور را مهار کنید).

شکل ۳-۱۴۹- رام روی خودرو

- بست محکم کننده سیم کلاچ به رام را آزاد کنید.
- پیچ ها و گیره های سپر محافظت زیر بدنه و بوش میل فرمان را باز کنید.
- رام را توسط جک مناسب نگه داری کنید و بین جک و رام یک قطعه چوب یا پایه لاستیکی قرار دهید.
- دربوش های پلاستیکی (a) انتهای رام را باز کنید (شکل ۳-۱۴۹).

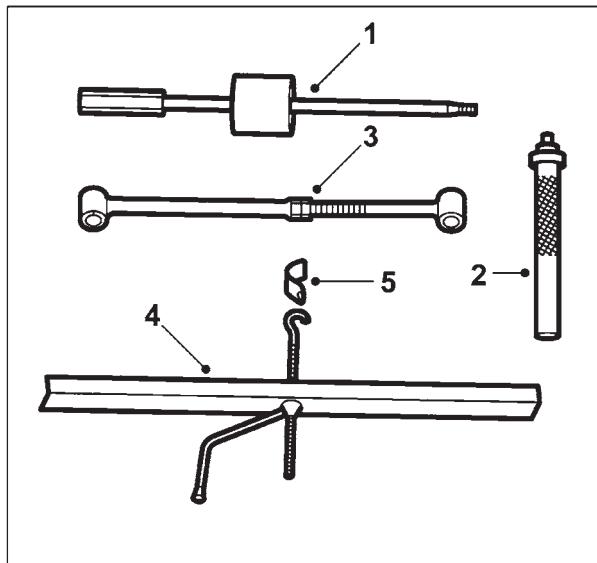

شکل ۳-۱۵۰- رام، دربوش پلاستیکی و پیچ های رام

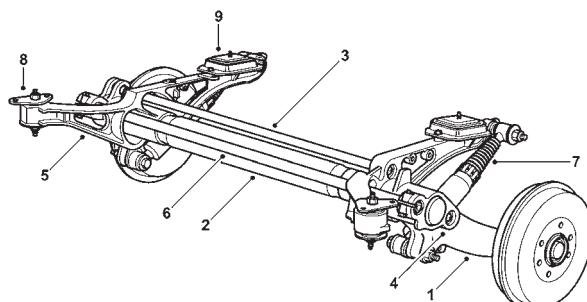
- پیچ های رام را باز کنید (شکل ۳-۱۵۰).
- با احتیاط رام را پایین بیاورید و اطمینان حاصل کنید از روی جک واژگون نشود.
- مراحل سوار کردن رام روی خودرو، عکس مراحل پیاده کردن آن است.

۹-۳- دستور العمل پیاده و سوار کردن سیستم تعليق زامبونی

زمان: ۸ ساعت

شکل ۳-۱۵۱- ابزارهای مخصوص

شکل ۳-۱۵۲- نمای کلی سیستم تعليق زامبونی

۱- زامبون	۲- رام لوله‌ای
۳- فنر پیچشی سمت راست	۴- فنر پیچشی سمت چپ
۵- طبق	۶- میله موج‌گیر
۷- کمک فنر	۸- اتصالات لاستیکی جلو
۹- اتصال عقب	

سيستم تعليق نيمه مستقل (زامبوني) محور عقب در بعضی از خودروهای ساخت داخل که دارای سیستم محرك جلو هستند نيز مورد استفاده قرار گرفته است (شکل ۳-۱۵۲).

- نکات ایمنی: قبل از انجام هر کاری، خودرو را در مکان مناسبی مستقر کنید و سپس موارد زیر را رعایت نمایید:
- خودرو را پس از بالا بردن، با استفاده از پایه قابل تنظیم، به طور ایمن مستقر نمایید.
 - از ابزار مناسب استفاده کنید.
 - پیچ‌ها و مهره‌ها را با گشتاور توصیه شده محکم کنید.
 - پس از پایان کار، تمام قسمت‌های باز شده را کنترل کنید.

الف - باز کردن لوله های میانی و عقبی اگزووز

ب - باز کردن اجزای ترمز دستی در زیر خودرو

شکل ۳-۱۵۳

برای پیاده کردن سیستم تعليق نیمه مستقل ژامبونی مراحل زیر را انجام دهید :

- محور عقب را، با بلند کردن بدنه خودرو، از زمین جدا کنید (مراحل اولیه باید، پس از بلند کردن بدنه خودرو از زمین، انجام شود).

- خودرو را بلند کنید.

- لوله های میانی و عقبی اگزووز را باز کنید (شکل ۳-۱۵۳-الف).

- مخزن سوخت را تخلیه کنید.

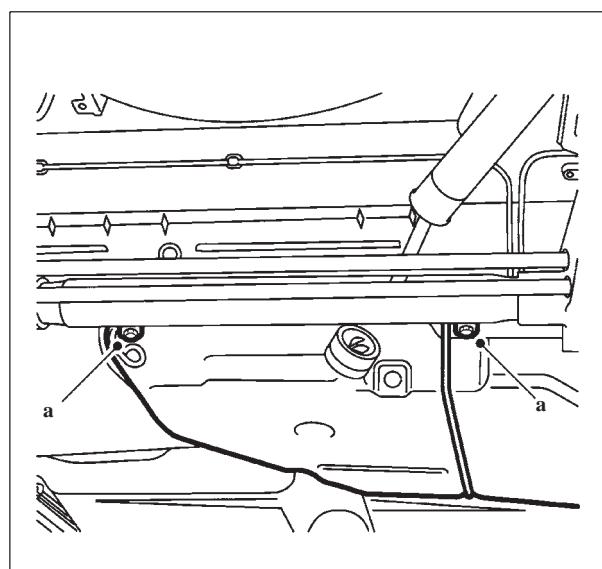
- لوله بنزین را باز کنید.

- سپر حرارتی اگزووز را پیاده کنید.

- پایه نگهدارنده سیم ترمز دستی را باز کنید (شکل ۳-۱۵۳).

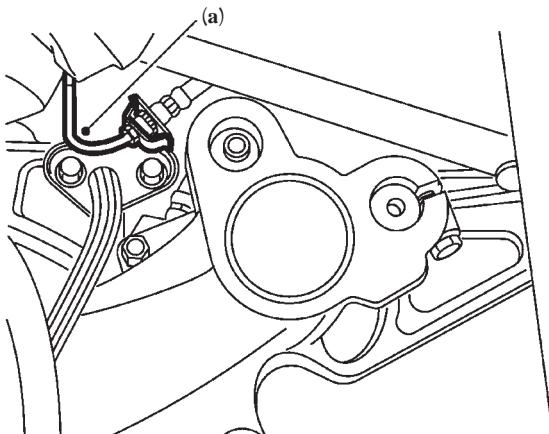
- اهرم ترمز دستی را باز کنید.

- کابل ترمز دستی را باز کنید.

- دو پیچ عقب نگهدارنده مخزن سوخت (a) را تا حد ممکن شُل کنید، اما خارج نکنید (شکل ۳-۱۵۴).

شکل ۳-۱۵۴ - شل کردن پیچ های نگهدارنده مخزن سوخت

شکل ۳-۱۵۵- باز کردن لوله های ترمز (a)

- لوله های ترمز (a) هر دو طرف را باز و انتهای لوله ها را با ابزار مناسب مسدود کنید (به بخش ترمز مراجعه کنید). (شکل ۳-۱۵۵)

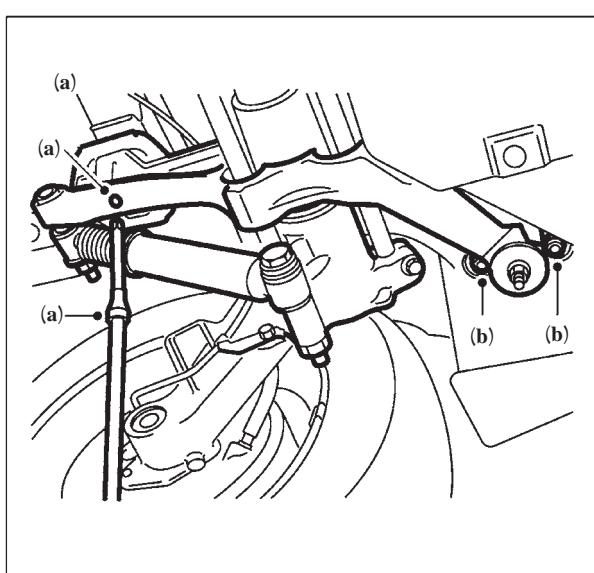
برای انجام صحیح و کنترل نشت مایع ترمز روی در مخزن مایع هیدرولیک ترمز را با پلاستیک بیندید.

شکل ۳-۱۵۶- تنظیم ارتفاع و کنترل رام لوله ای

- بدنه را با استفاده از جک سوسماری در حدی از زمین بلند کنید که چرخ ها با زمین تماس داشته باشند و ژامبون ها به مقدار حداکثر کشیده شده باشند.

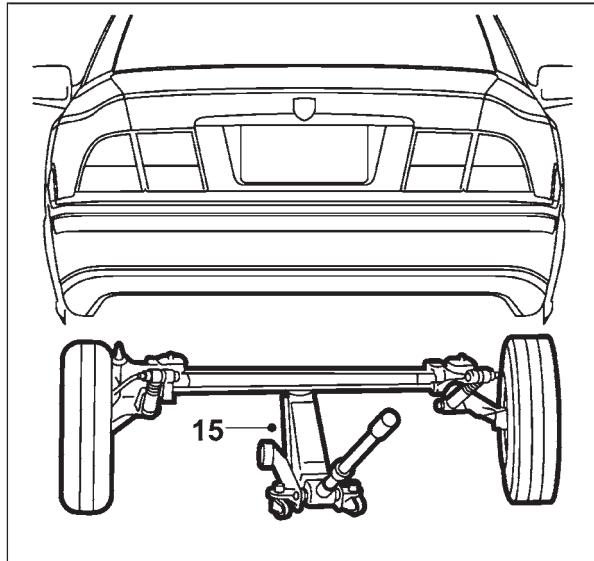
- زیر رام لوله ای جک قرار دهید، تا در زمان جدا شدن از بدنه، روی زمین نیفتد (شکل ۳-۱۵۶).

شکل ۳-۱۵۷- باز کردن پیچ های نگهدارنده عقبی (a)، پیچ های نگهدارنده جلویی (b)

- با استفاده از ابزار مناسب پایه اکسل عقب، دو پیچ نگهدارنده عقبی (a) را باز کنید (شکل ۳-۱۵۷).

- چهار پیچ نگهدارنده جلویی (b) را باز کنید (شکل ۳-۱۵۷).

شکل ۱۵۸-۳- خارج کردن مجموعه تعليق

- مجموعه تعليق را پاين بياوريد و آن را خارج كيد
(شکل های ۱۵۸-۳ و ۱۵۹-۳).

- مراحل سوار کردن مجموعه تعليق، عكس مراحل باز
کردن است.

دقت کنید

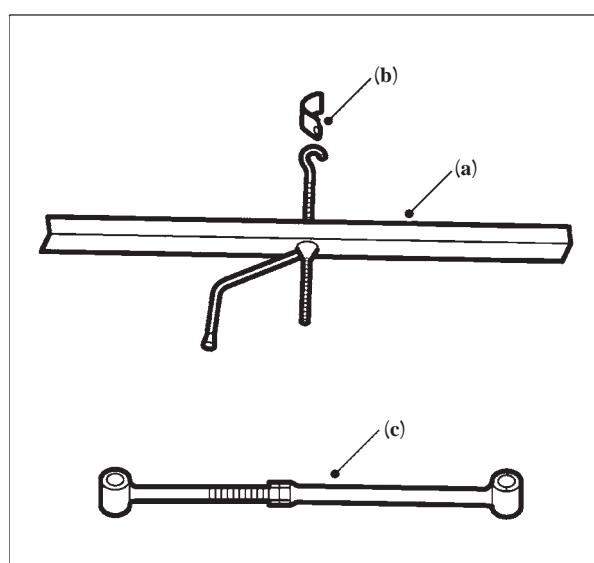
شکل ۱۵۹-۳- مجموعه تعليق عقب

- پیچ های نگهدارنده پایه اکسل عقب را با گشتاور توصيه شده محکم کنيد.

- پس از نصب لوله های ترمز و برداشتن دربوش پلاستيكي از روی مخزن مایع هيدروليک ترمز، سистем ترمز چرخ ها را هوآگيري کنيد.

- در زمان هوآگيري به مقدار مایع ترمز در مخزن توجه كنيد و آن را در سطح حداکثر نگاه داريد.

كمک فر مجموعه تعليق نيمه مستقل ژامبونی را با استفاده از ابزارهای مخصوص (جک فشاری (a)، صفحه قلاب دار (b) و ابزار قابل تنظيم جايگزين کمک فر (c)) به ترتيب زير پياده كيد
(شکل ۱۶-۳).

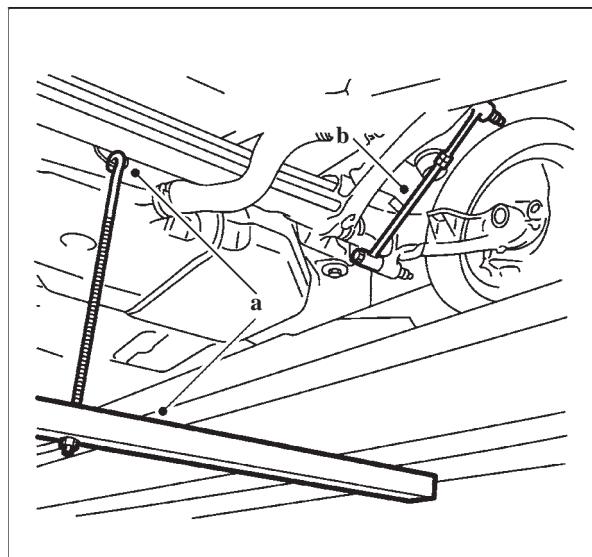

شکل ۱۶-۳- ابزار مخصوص

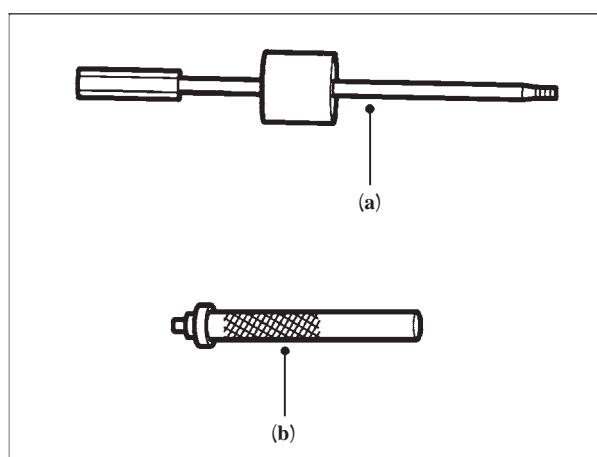
شکل ۳-۱۶۱-۳. محل استقرار کمک فنر و پیچ های بالا و پایین آن

- خودرو را با استفاده از بالابر (جک) بالا ببرید و توسط پایه قابل تنظیم در ارتفاع مناسب مستقر کنید.
- چرخ را باز و سپس پیاده کنید.
- پیچ و مهره واشر بالایی کمک فنر را باز کنید (شکل ۳-۱۶۱).
- مهره و پیچ پایینی کمک فنر را باز کنید.
- کمک فنر را پیاده کنید.
- ابزار جایگزین کمک فنر را به طول توصیه شده تنظیم کنید.

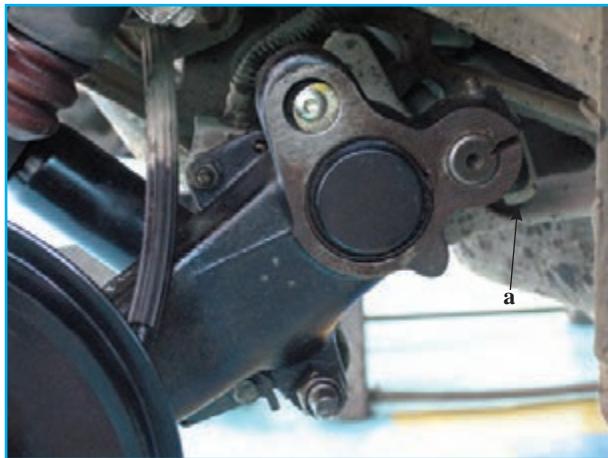
شکل ۳-۱۶۲-۳. نصب کمک فنر مصنوعی

- تعلیق عقب را با جک فشاری (a) تحت فشار قرار دهید، تا میله جایگزین کمک فنر (b) در محل کمک فنر اصلی قرار گیرد (شکل ۳-۱۶۲).
- کمک فنر پیاده شده را از نظر عملکرد کنترل کنید. در صورت سالم بودن، می‌توانید پس از تعویض بوش‌های دو طرف، از آن استفاده کنید.
- برای عملیات نصب (سوار کردن) ابزار جایگزین کمک فنر را پیاده کنید و کمک فنر را به جای آن نصب کنید. (مراحل نصب کمک فنر، عکس عملیات پیاده کردن آن است.)

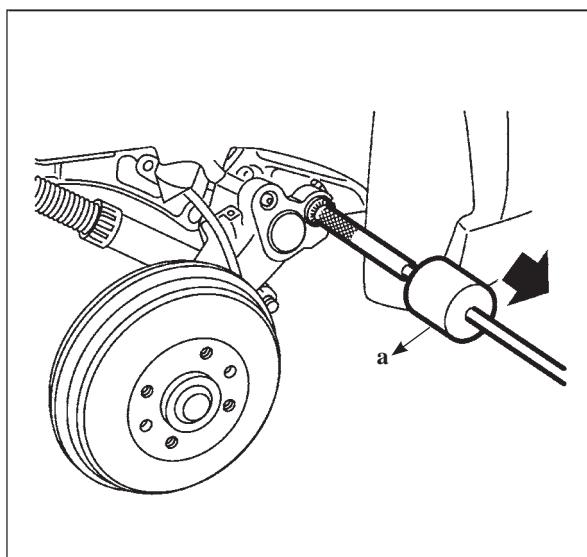

شکل ۳-۱۶۳-۳. ابزار مخصوص

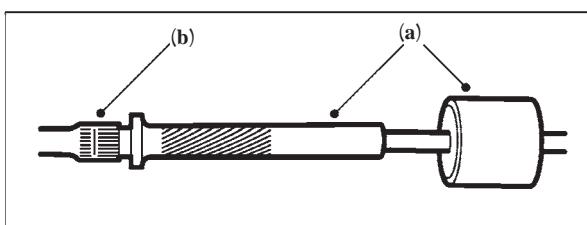
- میل موج گیر مجموعه تعلیق نیمه مستقل را با استفاده از ابزارهای مخصوص (چکش لغزنده (a)، واسط جازن و خارج کن فنر پیچشی (b)) (شکل ۳-۱۶۳) به ترتیب زیر پیاده کنید :
- خودرو را با استفاده از بالابر (جک) بالا ببرید و روی پایه قابل تنظیم در ارتفاع مناسب مستقر کنید.

شکل ۳-۱۶۴—باز کردن بسته های میله موج گیر

شکل ۳-۱۶۵—بیرون کشیدن میل موج گیر

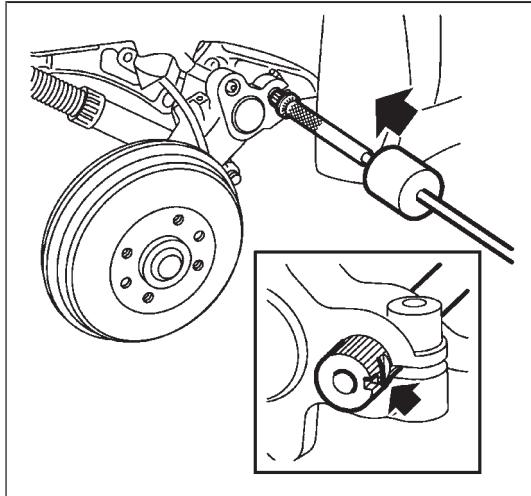

شکل ۳-۱۶۶—نصب ابزار و چکش لغزان بر روی میل موج گیر

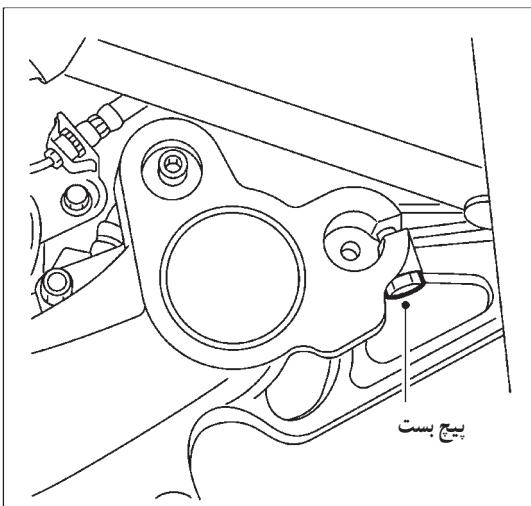
خودرو را، درحالی که چرخ ها آزادانه بالاتر از سطح زمین قرار دارند، ساکن و چرخ ها را پیاده کنید.
— پیچ بسته های میله موج گیر (a) را از دو طرف خودرو باز کنید (شکل ۳-۱۶۴).

— ابزار واسط جازن و خارج کن فنر پیچشی را در سوراخ سمت راست میل موج گیر نصب کنید (شکل ۳-۱۶۵).
— چکش لغزان (a) را در داخل ابزار قرار دهید.
— میل موج گیر را از طریق ضربه زدن به چکش به سمت بیرون بکشید.
— برای سوار کردن میل موج گیر دو انتهای آن را تمیز کنید.

— ابزار و چکش لغزان (a) را بر روی میل موج گیر (b) نصب کنید (شکل ۳-۱۶۶).
— دندانه ها (شیارها) را به گریس آغشته کنید.
— میل موج گیر را از سمت راست خودرو وارد کنید. میله را بچرخانید تا دندنه ها به راحتی در گیر شوند.

الف - جازن میل موج گیر

ب - محکم کردن پیچ بستها

شکل ۳-۱۶۷

- توسط چکش لغزان به سمت داخل ضربه وارد کنید و ادامه دهید میله در وسط بست نگهدارنده قرار گیرد (شکل ۳-۱۶۷ الف).

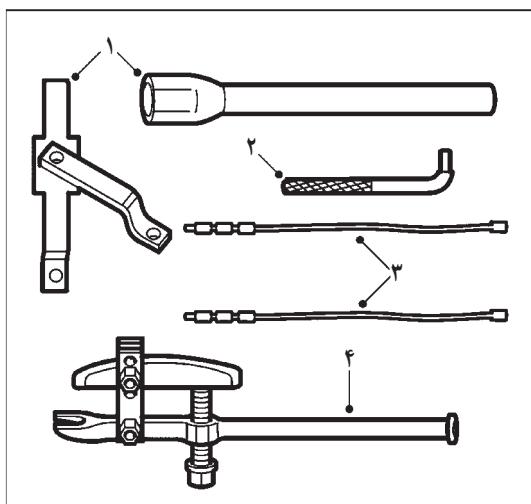
دقت کنید : در صورت وارد کردن ضربه و عدم ورود میله در بست مربوط، میله را خارج کرده و مجدداً به طرقی جا بزنید که دندنه ها روی هم قرار نگرفته و به راحتی با استفاده از ضربات چکش وارد بست شود.

- پیچ های بستها را با گشتاور توصیه شده محکم کنید (شکل ۳-۱۶۷ ب).

- چرخ را نصب و پیچ های آنها را با گشتاور توصیه شده محکم کنید.

خودرو را از روی پایه ها و جک (بالابر) پیاده کنید.

- از نصب کامل میل موج گیر مطمئن شوید.

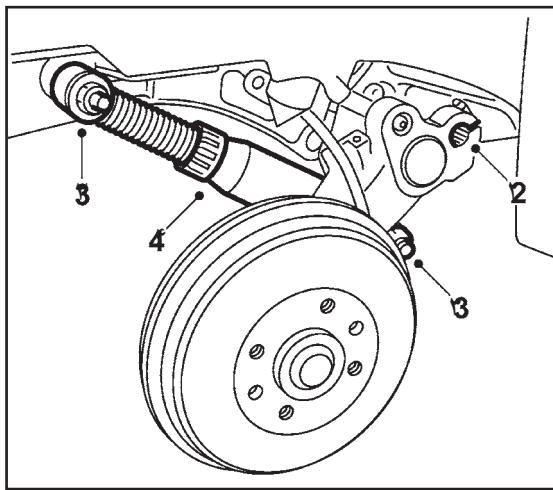

شکل ۳-۱۶۸ - ابزار مخصوص

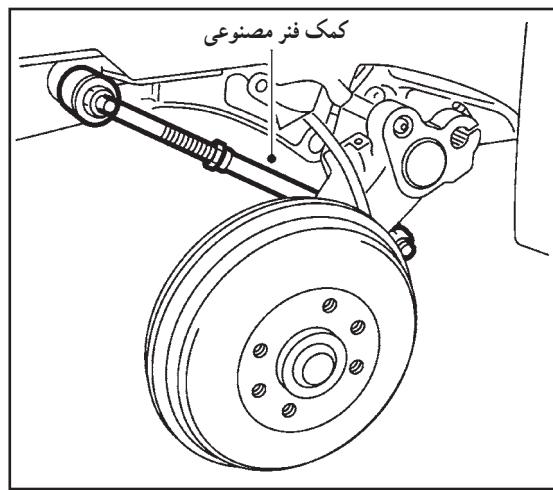
فرهای پیچشی مجموعه تعليق نيمه مستقل را با استفاده از ابزار مخصوص (۱- چکش لغزنده ۲- واسط جازن ۳- کمک فر مصنوعی ۴- جک فشاری ۵- صفحه قلابدار) به ترتیب زیر پیاده کنید (شکل ۳-۱۶۸).

- خودرو را کاملاً از زمین بالا ببرید و پس از اطمینان از استقرار ایمن خودرو، چرخ را باز کنید.

- میل موج گیر را پیاده کنید.

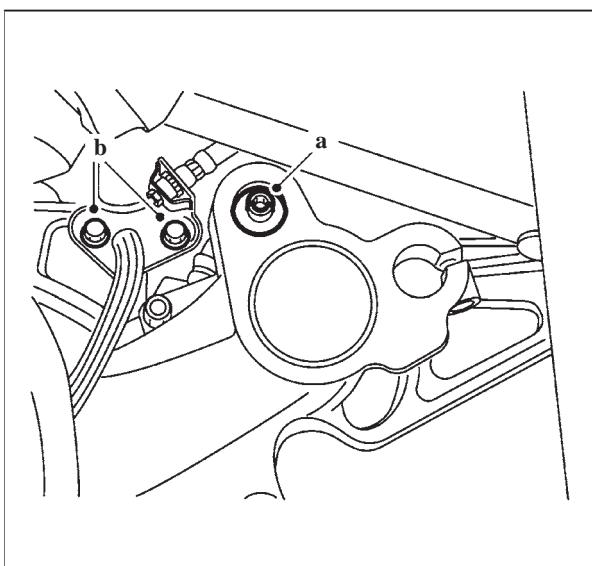
(الف)

(ب)

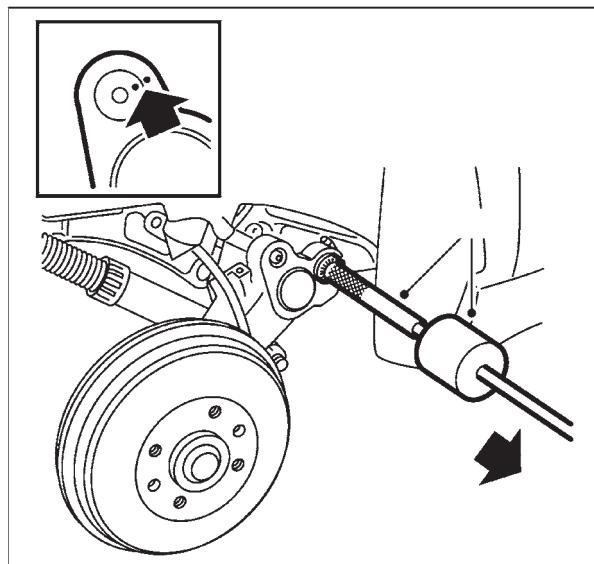
شکل ۳-۱۶۹-۳- نصب کمک فنر مصنوعی

- مهره و واشر بالایی و پایینی کمک فنر را باز کنید (شکل ۳-۱۶۹-الف).
- مهره های نگهدارنده کمک فنر را با ابزار مناسب باز کنید.
- کمک فنر را بیاده کنید.

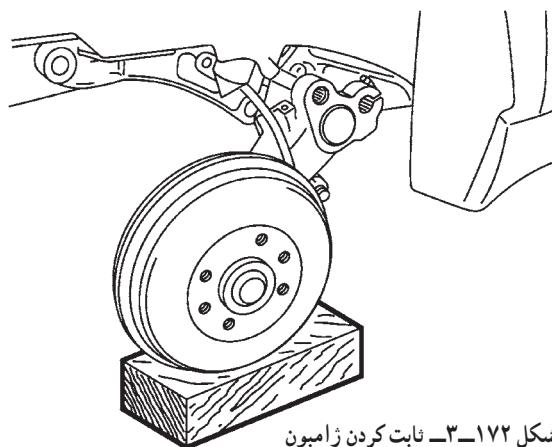

شکل ۳-۱۷۰-۳- پیچ و واشر فشاری انتهای هر دو میل فنرهای پیچشی

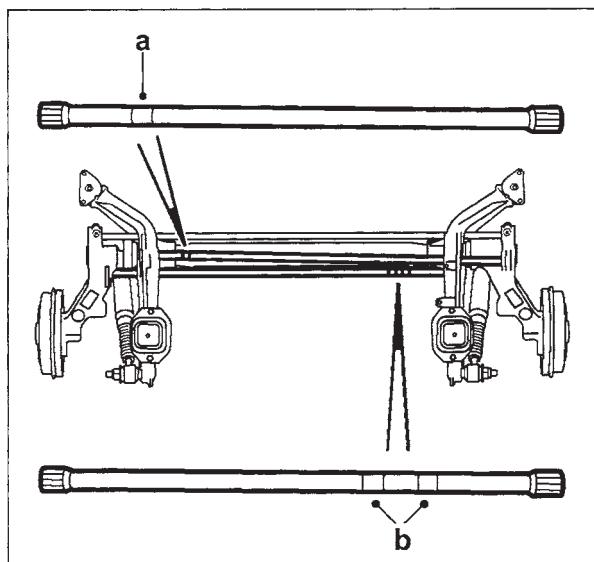
- ابزار قابل تنظیم جایگزین کمک فنر را در محل کمک فنر قرار دهید و طول آن را تنظیم کنید (شکل ۳-۱۶۹-ب).
- پس از نصب میله قابل تنظیم جای گزین کمک فنر مهره های بالایی و پایینی و مهره ثابت کننده طول کمک فنر مصنوعی را محکم کنید.

شکل ۱۷۱-۳- خارج کردن فنر پیچشی

شکل ۱۷۲-۳- ثابت کردن ژامبون

شکل ۱۷۳-۳- علائم فنرهای پیچشی a راست b چپ

- وضعیت میله‌ها را نسبت به مرکز علامت گذاری کنید.
- ابزار واسط جازن فنر پیچشی را در انتهای فنر پیچشی وارد کنید و چکش لغزنده را روی آن نصب کنید.
- فنر را از طریق ضربه زدن به چکش لغزان به سمت بیرون خارج کنید (شکل ۱۷۱-۳).

- ابزار مخصوصی را از فنر پیچشی جدا کنید.
- برای جلوگیری از آسیب دیدگی کابل ترمز دستی، قبل از پیاده کردن کمک فنر مصنوعی، ژامبون را ثابت کنید (شکل ۱۷۲-۳).

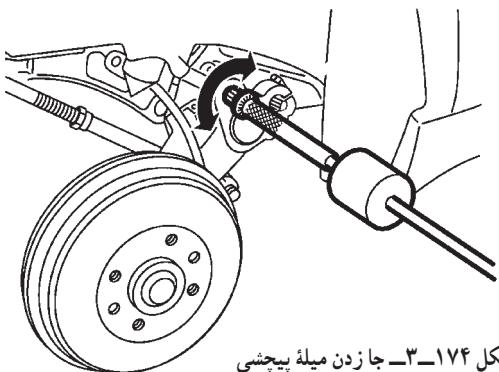
- فنرهای پیچشی را از نظر انحراف (کج شدن) و تغییر حالت بررسی کنید و در صورت معیوب بودن آنها را تعویض نمایید.

- برای سوار کردن فنرهای پیچشی، ابتدا کمک فنر مصنوعی را به طول توصیه شده تنظیم کنید.

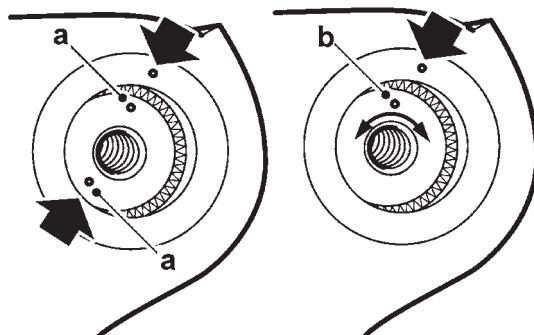
- ابتدا کمک فنر مصنوعی را سوار و سپس مهره‌ها را محکم کنید.

- دندنه‌های میله را به خوبی تمیز کنید.

- دقیق کنید در هنگام سوار کردن فنرهای پیچشی آنها را، با توجه به علائم (a سمت راست، b سمت چپ) نصب کنید (شکل ۱۷۳-۳).

شکل ۳-۱۷۴- جازدن میله پیچشی

شکل ۳-۱۷۵- کنترل علامت روی میله پیچشی و مجرای نصب آنها

شکل ۳-۱۷۶- نصب واشر فشار و پیچ های انتهای میله ها

شکل ۳-۱۷۷- نصب کمک فنر

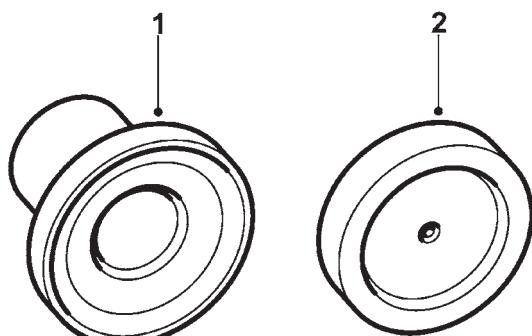
- واسط جازن فنر پیچشی را در انتهای قطر بزرگ فنر وارد و چکش لغزنده را روی آن سوار کنید.
- دندنه های میله را گریس کاری کنید.
- واشر فشاری را در شیار قرار دهید (عکس باز کردن)
- فنر را از داخل محفظه باز و وارد کنید و میله را بچرخانید تا وضعیتی را بیابید که میله به راحتی 8° تا 10° میلی متر داخل شود (شکل ۳-۱۷۴).

دقت کنید : دندنه انتهای میله کاملاً داخل نمی شود، زیرا بخش انتهایی میله محورهای یکسان ندارد. به دلیل زوج بودن تعداد دو طرف میله می توان آنها را از دو انتها داخل کرد.

- توسط چکش لغزان، میله را از طرف مقابل به سمت واشر فشاری با ضربه در جای خود کاملاً ثابت کنید.
- تطابق علامت هایی را که در هنگام باز کردن گذاشته اید، کنترل نمایید (شکل ۳-۱۷۵).

- a در یک خط یا در طرف مقابل یکدیگر قرار دارند (اگر قصد تغییر ارتفاع ندارید).
- b به تعداد دندنه هایی که برای تغییر ارتفاع راش تعیین شده است با یکدیگر فاصله داشته باشند.
- شیار را با گریس پر کنید و پس از سوار کردن واشر فشاری، پیچ های هر دو انتهای میله را با گشتاور توصیه شده محکم کنید (شکل ۳-۱۷۶).

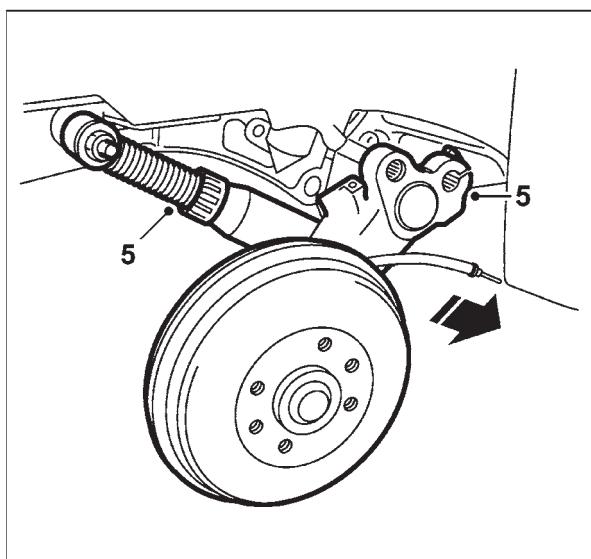
- دو پیچ نگهدارنده کابل ترمز دستی را محکم کنید.
- ابتدا کمک فنر مصنوعی را پیاده و سپس کمک فنر اصلی را سوار کنید.
- در صورت لزوم توسط بالابر ژامبون را بالا ببرید (شکل ۳-۱۷۷).

شکل ۱۷۸-۳- ابزار مخصوص

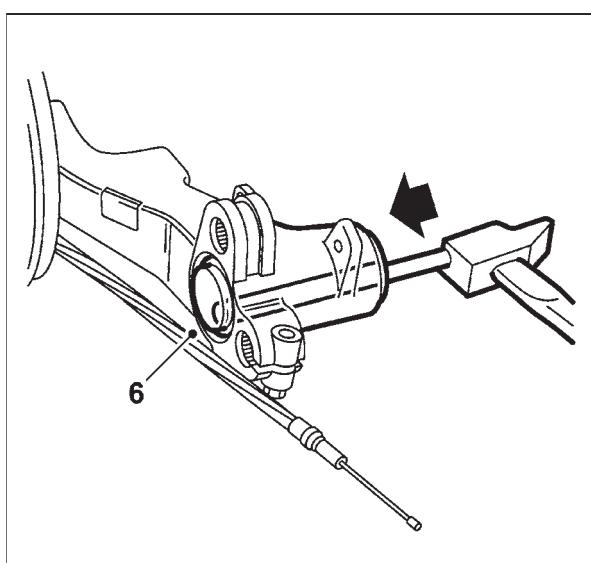
- میل موج گیر را نصب کنید.
- چرخ ها را سوار و خودرو را از روی بالابر پیاده کنید.
- ارتفاع خودرو را بررسی و در صورت لزوم آن را تنظیم کنید.

سیستم تعليق مجموعه نيمه مستقل را با استفاده از ابزار مخصوص (ابزار جازن بلبرینگ داخلی ژامبون، جازن بلبرینگ) (شکل ۱۷۸-۳) به ترتیب زیر پیاده کنید:

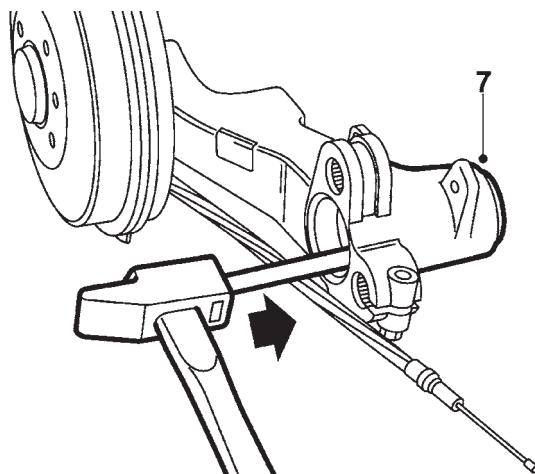
شکل ۱۷۹-۳- پیاده کردن ژامبون

- فنر پیچشی را پیاده کنید.
- میل موج گیر را پیاده کنید.
- کابل ترمز دستی را باز کنید.
- شیلنگ ترمز را باز کنید.
- پیچ و مهره اتصال کمک فنر به ژامبون را باز و ژامبون را پیاده کنید (شکل ۱۷۹-۳).

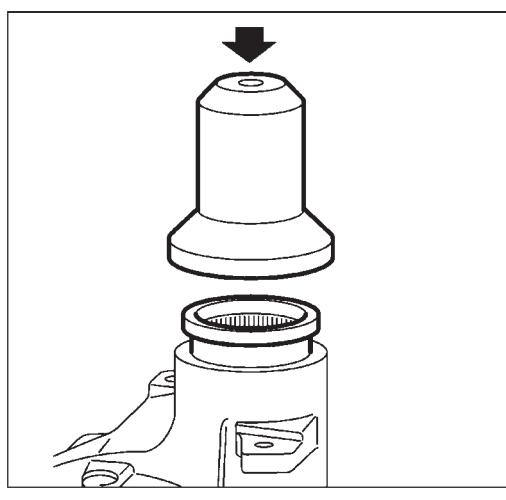

شکل ۱۸۰-۳- خارج کردن رو لبرینگ

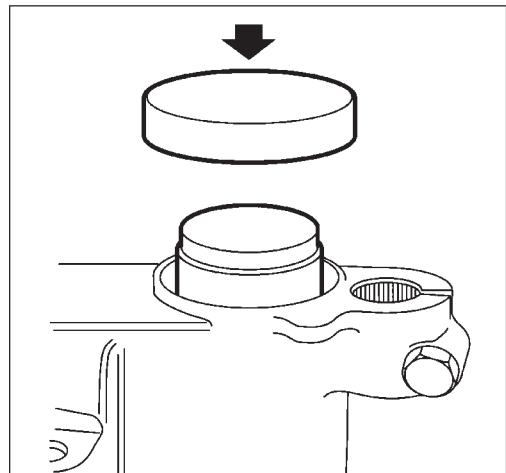
- روی میز کارگاه با احتیاط کنس خارجی رو لبرینگ را با ضربه خارج کنید (شکل ۱۸۰-۳).

شکل ۳-۱۸۱-۳- خارج کردن کنس داخلی بلبرینگ سوزنی

الف- جازدن کنس داخلی

ب- جازدن کنس خارجی

شکل ۳-۱۸۲-۳- جازدن رولبرینگ

- کنس داخلی رولبرینگ را با ضربه خارج کنید (شکل ۳-۱۸۱).

- عملیات پیاده کردن ژامبون یک طرف و رولبرینگ های آن به پایان رسیده است. در صورت ضرورت ژامبون سمت دیگر را می توانید به همین روش پیاده کنید.

- در صورت وجود انحراف اندازه گیری شده، قبل از پیاده کردن و سالم بودن رولبرینگ ها، ژامبون را باید تعویض کنید.

- ژامبون را از نظر ظاهری (آسیب دیدگی و انحراف) بررسی و سپس آن را برای نصب آماده کنید.

- کنس داخلی رولبرینگ را با استفاده از ابزار مخصوص جا بزنید (شکل ۳-۱۸۲) و تا جایی که ابزار با سطح ژامبون تماس پیدا کند، فشار دهید.

- کنس خارجی رولبرینگ را با استفاده از ابزار مخصوص جا بزنید و تا جایی که ابزار با سطح ژامبون تماس پیدا کند، فشار دهید.

دقت کنید

رولبرینگ را هرگز دوباره گریس کاری نکنید. (گریس آنها با هیچ نوع گریس دیگری مخلوط نمی شود.)

شکل ۳-۱۸۳—نصب ژامبون و متعلقات چرخ عقب

- ژامبون را نصب کنید (شکل ۳-۱۸۳).
- شیننگ ترمز را وصل کنید.
- کمک فر را نصب کنید و پیچ‌ها را با گشتاور توصیه شده محکم کنید.

- کابل ترمز دستی را وصل کرده تنظیم کنید.

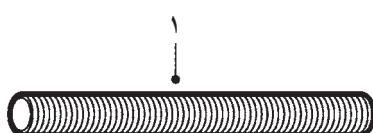
- میل موج گیر و فنر پیچشی را نصب کنید.

- سیستم ترمز را هواگیری کنید.

- ابتدا چرخ را نصب و سپس خودرو را از روی بالای پیاده کنید.

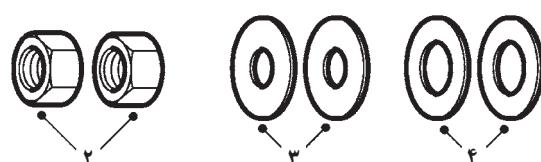
- ارتفاع خودرو را بررسی و در صورت لزوم آن را تنظیم

کنید.

- بوش‌های لاستیکی جلو و عقب طبق را با استفاده از

ابزار مخصوص، (شکل ۳-۱۸۴) :

شکل ۳-۱۸۴—ابزار مخصوص پیج تمام رزوه، واشر، مهره

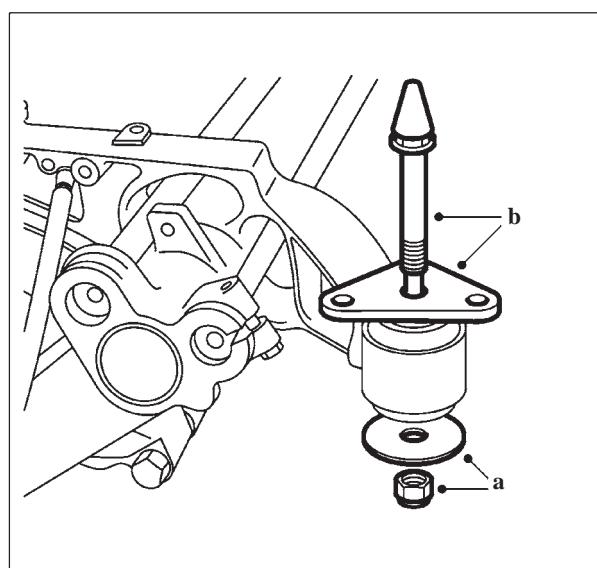
۱—پیج تمام رزوه

۲—مهره

۳—واشر

۴—واشر

به ترتیب زیر پیاده کنید :

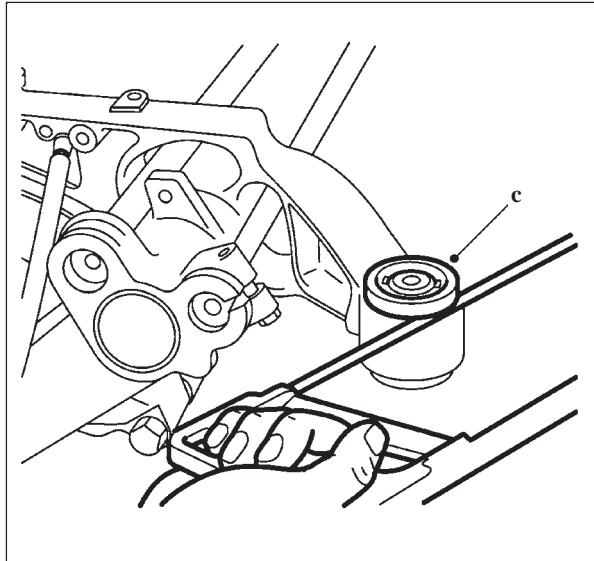
شکل ۳-۱۸۵—پیاده کردن پین و نگهدارنده

- سیستم تعليق را پیاده کنید.

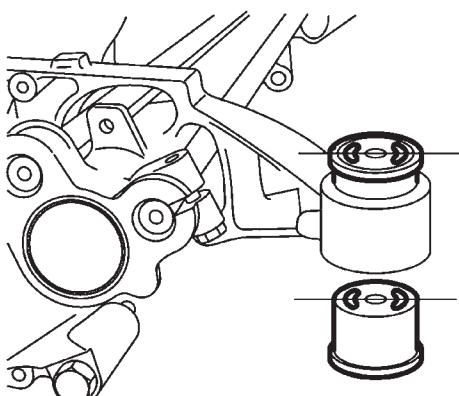
- بوش جلو را به ترتیب زیر خارج کنید.

- مهره و واشر را باز کنید (a) (شکل ۳-۱۸۵).

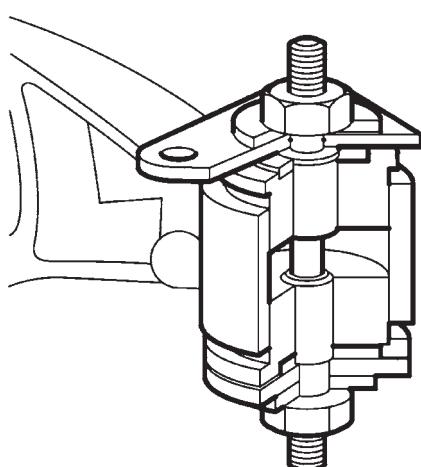
- پین و نگهدارنده را باز کنید (b) (شکل ۳-۱۸۵).

شکل ۳-۱۸۶—بریدن لبه بوش لاستیکی و خارج کردن آن

شکل ۳-۱۸۷—نحوه قرار دادن بوش‌های جلو

شکل ۳-۱۸۸—نصب بوش با استفاده از ابزار مخصوص

- لبه بوش لاستیکی را با اره بیرید (c) (شکل ۳-۱۸۶).
- بوش بدون لبه را با فشار خارج کنید.

برای سوار کردن بوش‌های جلو به ترتیب زیر عمل کنید :

- بوش‌های لاستیکی نو را در وضعیتی قرار دهید که موازی خط مرکزی خودرو باشند (شکل ۳-۱۸۷).

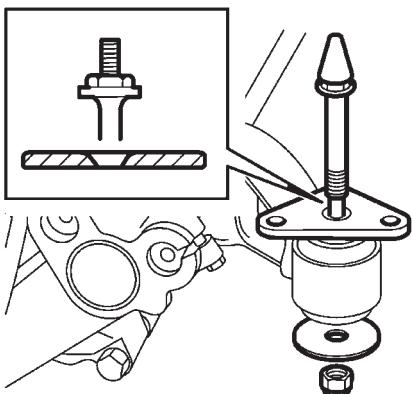
- با استفاده از ابزار مخصوص (به ترتیب نشان داده شده در شکل ۳-۱۸۸) بوش‌ها را نصب کنید.

- دقت کنید، بوش‌ها را می‌توان با استفاده از ضربه ملايم نصب کرد (هرگز به نگهدارنده بوش ضربه شدید وارد نکنید).
- مهره‌ها را محکم کنید تا بوش‌ها کاملاً در جای خود بنشینند.

- ابزار مخصوص را باز کنید.
- نگهدارنده را از لبه پخ دار بالا نصب کنید.
- میله شافت اطمینان می‌دهد که راهنمای نصب شده است.

– مهره و واشر پایینی را با گشتاور توصیه شده محکم کنید.

برای پیاده و نصب کردن بوش های عقب به ترتیب زیر عمل کنید :

شکل ۳-۱۸۹-۳- نصب پین نگهدارنده بوش

– دو پیچ را باز و قسمت نگهدارنده را از روی طبق جدا کنید.

– پیچ واشر را از نگهدارنده باز کنید (شکل ۳-۱۹۰).

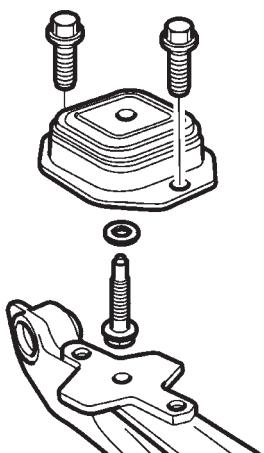
برای نصب بوش های عقب به ترتیب زیر عمل کنید :

– پیچ و واشر را بر روی نگهدارنده عقب نو نصب کنید.

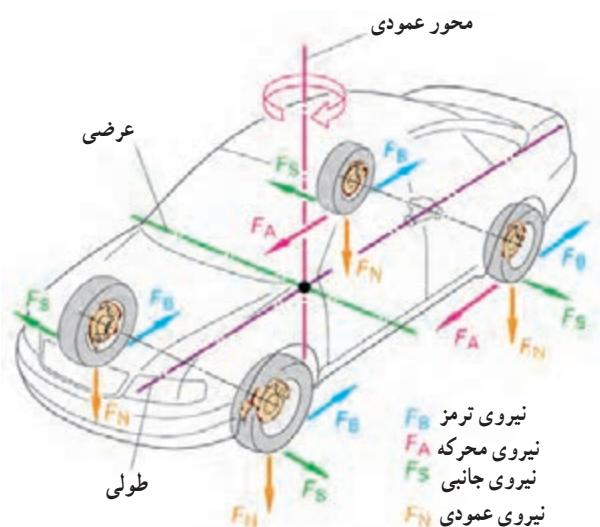
– قسمت نگهدارنده را روی طبق سوار و پیچ ها را با

گشتاور توصیه شده محکم کنید (شکل ۳-۱۹۰).

– مجموعه تعلیق را سوار کنید.

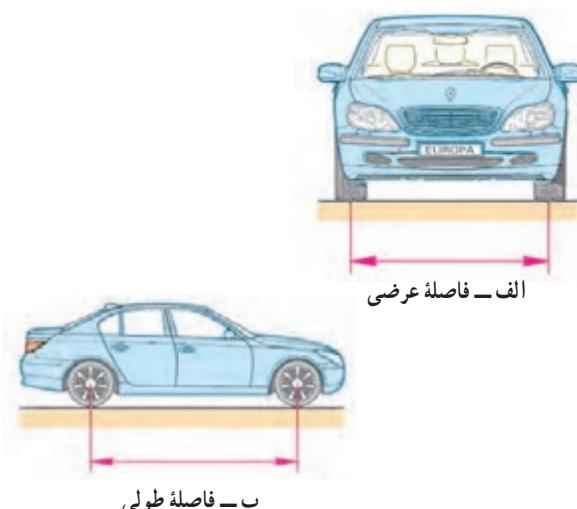
شکل ۳-۱۹۰-۳- نحوه باز کردن و نصب بوش های عقب طبق

۳-۱۰- زوایای چرخها

چرخ های خودرو هنگامی به طور صحیح حرکت می کنند که تعادل مطلوبی بین نیروهای وارد شده از مسیر حرکت (نیروی جانبی، نیروی عمودی، نیروی ترمز و فشار هوای آنها) و نیروی حرکت هدایت کننده وجود داشته باشد (شکل ۳-۱۹۱) برای

شکل ۳-۱۹۱-۳- نیروهای وارد بر چرخها و خودرو

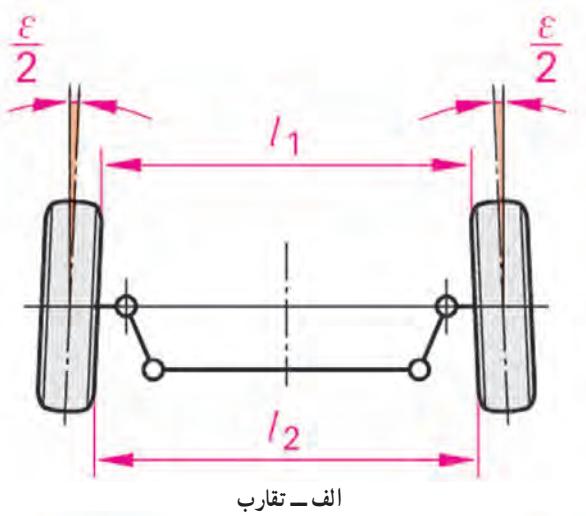

شکل ۳-۱۹۲- فاصله عرضی و طولی چرخ‌ها

فراهم کردن این تعادل، وضعیت هندسی جلوی خودرو (زواياي چرخ‌ها)، قطعات متصل به چرخ‌های جلو و زمین باید به گونه‌ای طراحی شود که نیروی لازم برای چرخاندن فلکه فرمان، پایداری فرمان دهی، حداقل سایش لاستیک‌ها فراهم گردد (شکل ۳-۱۹۲).

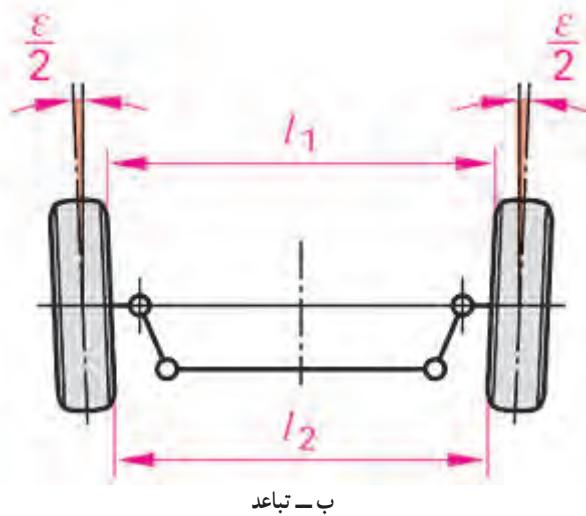
این زوایا عبارت اند از : تقارب و تبعاد (همگرایی، واگرایی) کمبر، کینگ پین، کستر، تباعد (واگرایی) در پیچ‌ها و ارتفاع سیستم تعليق.

عوامل مؤثر بر چگونگی حرکت نیز عبارت اند از : نوع سیستم تعليق، زوایای فرمان، وضعیت تایرها (نوع آج و بالانس بودن)، کیفیت کمک فنرها.

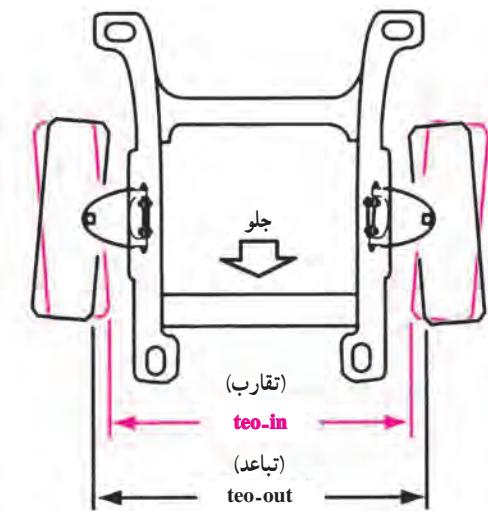

۱-۳-۱۰- تقارب، تبعاد (teo_out, teo_in)

(همگرایی، واگرایی) چرخ‌ها : تقارب (teo-in) تمایل چرخ‌ها به طرف داخل، تبعاد (teo-out) تمایل چرخ‌ها به طرف خارج نسبت به امتداد مستقیم است (شکل ۳-۱۹۳).

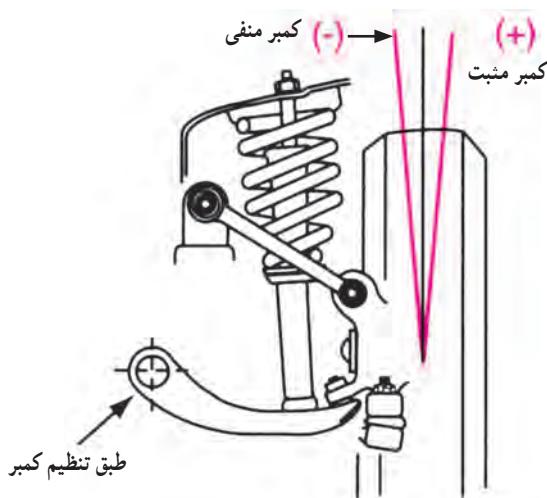

شکل ۳-۱۹۳- تقارب (teo-in) تبعاد (teo_out)

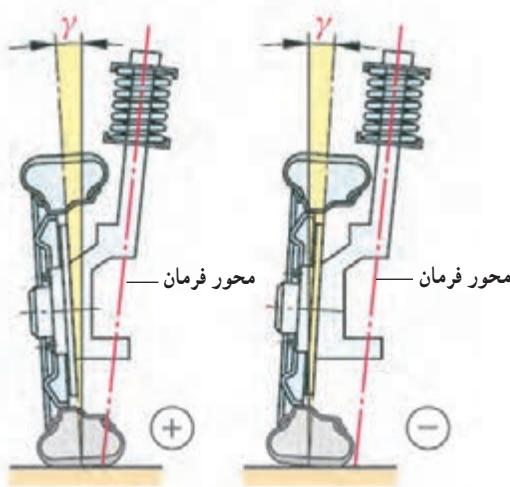
شکل ۱۹۴—۳— مقایسه زاویه تقارب و تبعد

این زاویه در هنگام حرکت خودرو، صفر است. در این حالت چرخ‌ها در هنگام غلتش رویه جلو با یکدیگر موازی‌اند. معمولاً در خودروهای محور محرک عقب، چرخ‌های جلو با حالت تقارب تنظیم می‌شوند. وقتی که خودرو به حرکت درمی‌آید، مقاومت جاده باعث دور شدن جلوی لاستیک‌ها می‌شود. همچنین در نتیجه فشردن میله بندی فرمان و حذف خلاصی‌ها با زاویه تقارب، لاستیک‌ها موازی می‌شوند. در خودروهای محور محرک جلو وقتی خودرو به حرکت درمی‌آید لاستیک‌های جلو تمایل به توکشیدن دارند، که این توکشیدن با تبعد جبران می‌شود تا چرخ‌ها در حالت حرکت موازی حرکت نمایند (شکل ۱۹۴—۳).

شکل ۱۹۵—۳— کبر مثبت و منفی

۲—۱۰—۳— کبر (Comber \pm) : کبر عبارت است از تمایل چرخ به طرف داخل یا خارج خودرو نسبت به امتداد قائم. وقتی از سمت جلوی خودرو به آن نگاه کنیم (شکل ۱۹۵—۳) چرخی که بالای آن به طرف پیرون متمایل باشد کبر مثبت (+) و اگر بالای آن به طرف داخل باشد کبر منفی (-) دارد. تغییر غیرمجاز زاویه کبر می‌تواند باعث سایش لاستیک در جهت تغییرات زاویه (مثبت از پیرون، منفی از داخل) گردد. در صورتی که کبر هردو چرخ نادرست باشد فرمان سخت و ناپایدار (گیج) می‌شود.

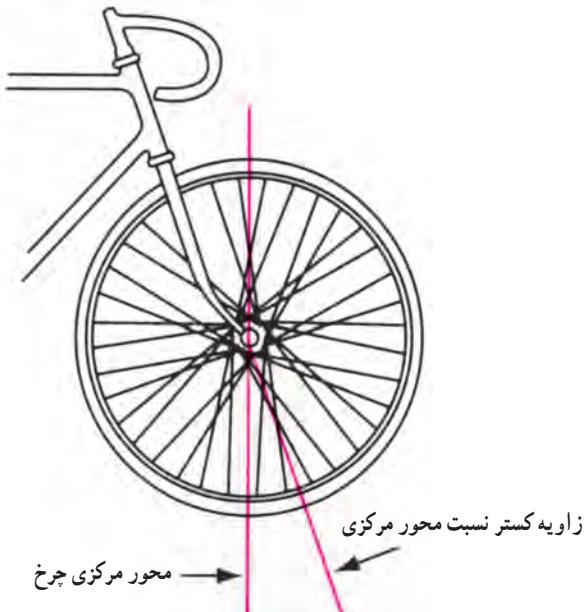

شکل ۱۹۶—۳— زاویه کینگ پین (king pin)

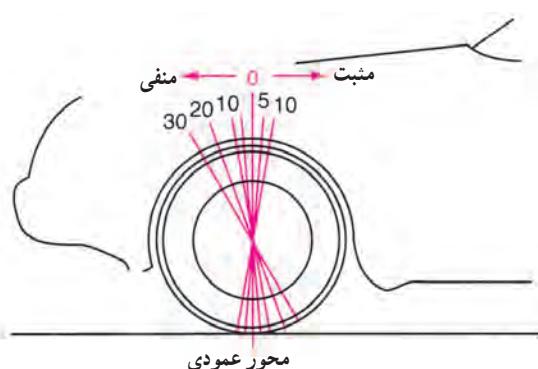
۳—۱۰—۳— کینگ پین (King Pin) : به مجموع زاویه کبر (γ) و شب محور فرمان (δ) زاویه کینگ پین یا زاویه مجموع می‌گویند (شکل ۱۹۶—۳). معمولاً این زاویه قابل تنظیم نیست. و تغییر اندازه آن حاکی از کج شدن محور چرخ یا محور فرمان (کمک فر) است.

۳-۱۰-۴- کستر (Caster) : تمایل محور فرمان به

طرف جلو یا عقب خودرو را کستر می‌گویند (شکل ۳-۱۹۷).

شکل ۳-۱۹۷- زاویه کستر در دوچرخه

شکل ۳-۱۹۸- زاویه کستر مثبت و منفی

اگر این تمایل به طرف جلو باشد، چرخ، کستر منفی (-)

دارد.

اگر تمایل به طرف عقب باشد، چرخ کستر مثبت (+) دارد

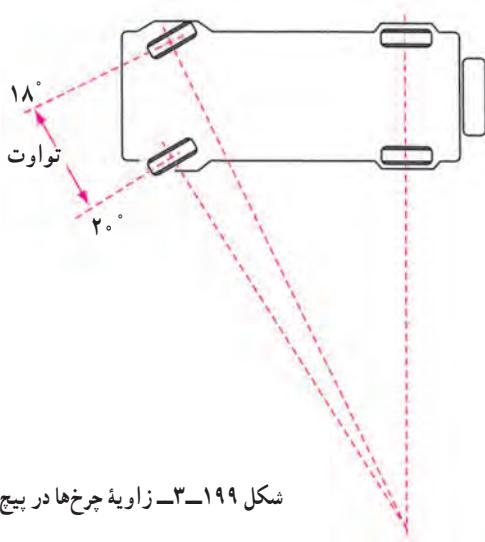
(شکل ۳-۱۹۸).

از کستر به سه دلیل استفاده می‌شود :

۱- حفظ پایداری و کنترل امتداد حرکت؛

۲- افزایش برگشت پذیری فرمان؛

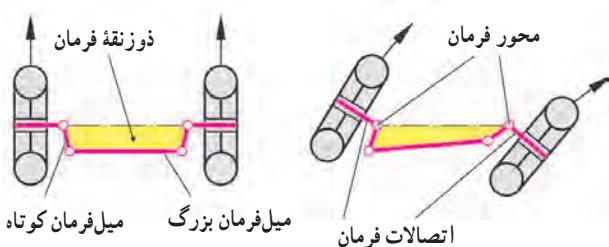
۳- کاهش نیروی لازم برای چرخاندن فلکه فرمان.

شکل ۳-۱۹۹- زاویه چرخها در پیچ‌ها

۳-۱۰-۵- تباعد (واگرایی) در پیچ‌ها (شعاع

گردش) : در حین پیچیدن خودرو، دو چرخ جلو دایره‌های هم مرکزی را می‌سمایند که مرکز مشترک آنها همان مرکز انحنای پیچ است. چرخ داخلی زاویه بزرگ‌تر و شعاع کمتری را نسبت به چرخ بیرونی، می‌سمايد(شکل ۳-۱۹۹). دلیل این است که چرخ بیرونی، در مقایسه با چرخ داخلی، باید مسافت طولانی تری را طی کند. و دور بیشتری بزند. یعنی وقتی چرخ داخلی با زاویه ۲۰ درجه می‌پیچد، چرخ خارجی ۱۸ درجه می‌پیچد.

این اختلاف پیچیدن به کمک میل فرمان‌ها و محور چرخ‌ها (ذوزنقه فرمان، شکل ۳-۲۰۰) تأمین می‌شود.

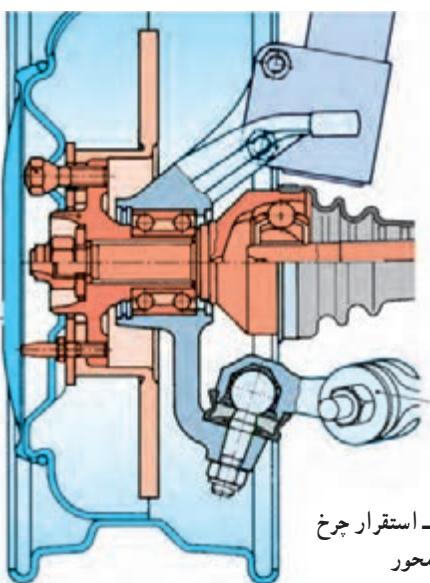
شکل ۳-۲۰۰- ذوزنقه فرمان

شکل ۳-۲۰۱- ارتفاع سیستم تعليق (خودرو)

شکل ۳-۲۰۲- چرخ و تایر (لاستیک)

شکل ۳-۲۰۳- استقرار چرخ
روی محور

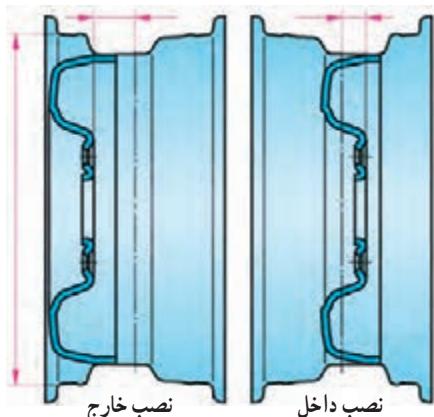
۶-۱۰-۳- ارتفاع سیستم تعليق (خودرو) ارتفاع

سیستم تعليق عبارت است از فاصله اندازه‌گیری شده از نقطه معین روی اتاق، شاسی یا سیستم تعليق تا زمین (شکل ۳-۲۰۱) اگر ارتفاع سیستم تعليق صحیح نباشد، ممکن است بر زوایای سیستم فرمان و سیستم تعليق اثر بگذارد. تغییرات ارتفاع سیستم تعليق در نتیجه نقص فنرهای ماربیچ یا شمشی، تنظیم نادرست موج گیر، نقص کمک فنر، باد نامساوی چرخ‌ها و بار ناهمگن است.

۶-۱۱-۳- چرخ و تایر

آن بخش از شاسی که خودرو را حرکت می‌دهد و وزن آن را تحمل می‌کند از چرخ (رینگ) و تایر (لاستیک) تشکیل می‌شوند. تنها لاستیک‌های خودرو هستند که با سطح جاده تماس دارند (شکل ۳-۲۰۲).

۱-۱۱-۳- محور : محور محل قرار گرفتن تایر (لاستیک) است. این ابزار امکان استقرار مجموعه رینگ و لاستیک را روی خودرو فراهم می‌کند (شکل ۳-۲۰۳). محور در چرخ‌های جلو با سیستم محرک (پولس) قابلیت حرکت تحت زاویه را داشته و امکان هدایت خودرو را فراهم می‌کند.

شکل ۳-۲۰۴- انواع رینگ از نظر حالت نصب

معمولًاً رینگ‌ها از فولاد پرس شده ساخته می‌شوند (شکل ۳-۲۰۴) بسیاری از خودروها رینگ آلومینیمی دارند، که از رینگ‌های فولادی سبک‌تر است و وزن غیرفناور خودرو را کاهش می‌دهد. درنتیجه اتومبیل نرم‌تر حرکت می‌کند، کم‌تر گرم‌می‌شود و عملکرد ترمز و لاستیک بهبود می‌یابد.

شکل ۳-۲۰۵- رینگ آلومینیمی

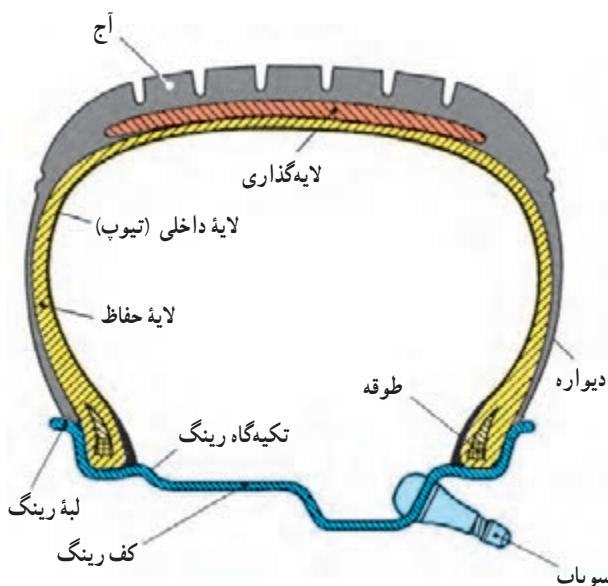
بعضی از خودروها رینگ‌های مرکب دارند. این نوع رینگ‌ها را از فایرگلاس اس‌ام‌سی (SMC) و رزین‌های خاصی می‌سازند و از رینگ‌های آلومینیمی سبک‌ترند (شکل ۳-۲۰۵). رینگ را معمولاً به‌وسیله سه تا شش پیچ یا مهره روی کاسه یا دیسک ترمز می‌بنندند.

شکل ۳-۲۰۶- چند نوع لاستیک

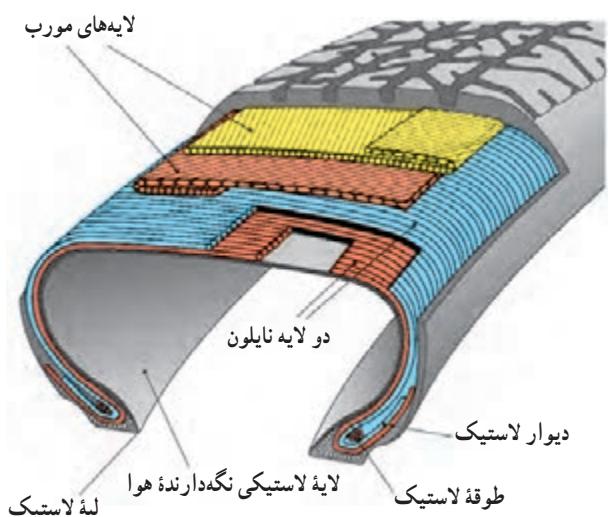
۳-۱۱-۲- لاستیک : لاستیک خودرو ضربه‌گیری بادی است که بیشترین ضربه‌های ناشی از ناهمواری‌های سطح جاده را جذب می‌کند. در نتیجه اثر ضربه ناهمواری جاده برخودرو و سرنشینان آن کاهش می‌یابد و به سطح جاده می‌چسبد تا کشش چرخ افزایش یابد. به این ترتیب خودرو می‌تواند بدون سُرخوردن، شتاب بگیرد، ترمز بگیرد و دور بزند (شکل ۳-۲۰۶).

در اثر حرکت لاستیک روی انواع سطوح جاده، (آسفالت، شوسه و...) اصطکاک ایجاد شده سطح لاستیک سائیده شده و مصرف می‌شود.

شکل ۳-۲۰۷—ساختمان تایر (لاستیک)

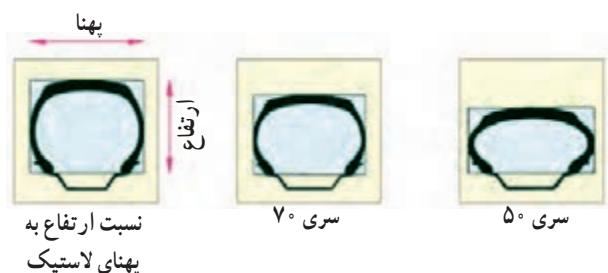
ساختمان لاستیک‌ها: لاستیک از یک رویه (که آج‌ها روی آن قرار دارند)، لایه حفاظ، لایه اصلی، دیواره، تکیه‌گاه (طوقه)، لایه داخلی (تیوب) سوپاپ هوا (والو) تشکیل شده است. لاستیک‌ها در دو نوع تیوب‌دار و بدون تیوب ساخته می‌شوند. در اکثر خودروها (سنگین، موتورسیکلت و وانت‌ها) از نوع تیوب‌دار استفاده می‌شود. اکثر خودروهای سواری جدید از نوع بدون تیوب (تیوبلس) استفاده می‌شود که هوای فشرده فضای بین لاستیک رویی و رینگ چرخ را پُرمی کند. (شکل ۳-۲۰۷)

شکل ۳-۲۰۸—لایه‌گذاری در لاستیک‌ها

میزان باد لاستیک، بر حسب نوع آن و مقدار نیرویی که بر آن وارد می‌شود، تعیین می‌شود. تعداد لایه‌های لاستیک‌ها، به نوع و مقدار بار آن بستگی دارد.

در خودروهای سبک بین ۲ تا ۶ لایه و در خودروهای سنگین بیش از ۱۴ لایه به کار می‌رود (شکل ۳-۲۰۸).

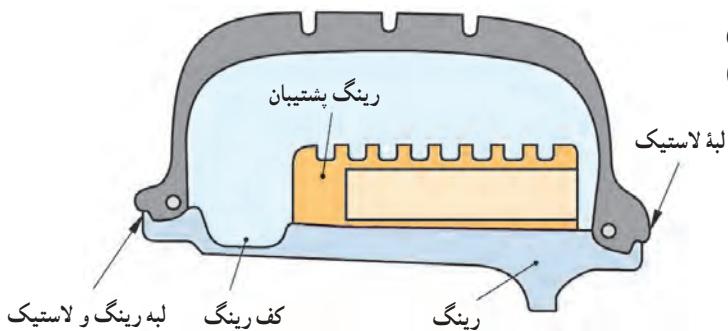
شکل ۳-۲۰۹—نسبت ابعادی لاستیک‌ها

پروفیل لاستیک‌ها: شکل لاستیک‌ها یکسان نیست. نسبت ابعادی لاستیک عبارت است از نسبت ارتفاع مقطع لاستیک، به نسبت پهنهای آن (شکل ۳-۲۰۹).

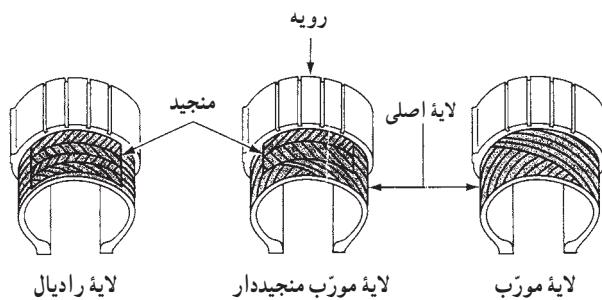
نسبت‌های متداول ۸۰، ۸۰، ۷۰، ۶۰، ۵۰، ۴۰ و ۳۵ است.

هرچه این نسبت کوچک‌تر باشد، لاستیک پهن‌تر است.

ارتفاع مقطع لاستیک سری ۷۰ فقط ۷٪ پهناز مقطع آن است نوع دیگر از لاستیک‌ها، لاستیک‌های تخت (فلت) است (شکل ۳-۲۱۰).

شکل ۳-۲۱۰- لاستیک تخت با رینگ پشتیبان

شکل ۳-۲۱۱- لايه‌گذاري لاستیک‌ها

شکل ۳-۲۱۲- چند نوع آج لاستیک

لايه‌گذاري لاستیک‌ها : لايه‌های لاستیک‌ها را به دو روش می‌توان قرار داد: قطری یا شعاعی.

در نوع قطری، که قدامت بیشتری دارد، لايه‌ها را به صورت قطری یا مورب می‌چيندن. اين نوع لاستیک‌ها در همه امتدادها مقاوم هستند. ولی لايه‌ها در سرعت‌های بالا به حرکت روی يكديگر و توليد گرما گرایش دارند و آج آنها به بسته شدن (پيچيدن) تمایل دارند.

در لاستیک‌های رادیال لايه‌ها باهم موازی و بر لبه لاستیک عمودند (نوع شعاعی) و دیواره آنها انعطاف‌پذیرتر هستند، درنتیجه لاستیک كمتر سرمی خورد و مصرف سوخت خودرو نیز کاهش می‌يابد (شکل ۳-۲۱۱).

آج لاستیک‌ها : آج لاستیک، در جاده خشک اثر چندانی ندارد (صف بودن لاستیک باعث چسبندگی بهتر تایر با جاده می‌شود که در خودروهای مسابقه کاربرد دارد).

نقش آج وقتی مشخص می‌شود که خودرو در جاده شوشه، یخ زده، برفی یا مرطوب و خیس حرکت کند (شکل ۳-۲۱۲).

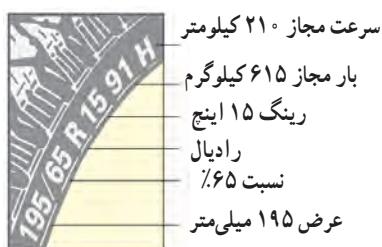
عمق متوسط آج در لاستیک نو $\frac{3}{8}$ اينچ است و تا عمق $\frac{1}{16}$ اينچ، ايمى آن قابل قبول است.

معمولًاً شاخص‌هایی بين فورفتگی آج‌ها و يا رنگ در لايه‌ها، حداقل مقدار اين عمق آج را مشخص می‌نماید. در صورت سایش لاستیک‌ها و نمایان شدن اين شاخص‌ها، لاستیک‌ها باید تعویض شوند.

مشخصات لاستیک‌ها : بر روی لاستیک‌ها اعداد یا حروفی نوشته می‌شود که مفاهیم لازم را در خصوص مشخصات لاستیک بیان می‌کند که عبارت است از :

اندازه تایر، نسبت ابعادی، نوع لاستیک (رادیال معمولی)، اندازه رینگ، ظرفیت بار مجاز، حداقل سرعت مجاز.

با توجه به شکل ۳-۲۱۳ (195.65R 1591 H) مشخصات این لاستیک عبارتست از : لاستیک با عرض ۱۹۵ میلی‌متر با نسبت ۶۵٪ رادیال با رینگ ۱۵ اینچ و عدد ۹۱ با استفاده از جدول ۳-۱ نشان‌دهنده ظرفیت بار مجاز به مقدار ۶۱۵ کیلوگرم (bar ۲/۹) می‌باشد. حرف H با استفاده از جدول ۳-۲ حداقل سرعت مجاز (معادل ۲۱° کیلومتر بر ساعت) را نشان می‌دهد.

شکل ۳-۲۱۳ - مشخصات لاستیک‌ها

جدول ۳-۱ - جدول کد ظرفیت بار مجاز

جدول ظرفیت بار مجاز لاستیک						
اندازه لاستیک	L	kg	bar	L	kg	bar
135/ 80 R13	۷۰	۳۳۵	۲/۴	۷۴	۳۷۵	۲/۸
185/ 70 R14	۸۸	۵۶۰	۲/۵	۹۲	۶۳۰	۲/۹
195/ 65 R15	۹۱	۶۱۵	۲/۵	۹۵	۶۹۰	۲/۹
205/ 50 R16	۸۷	۵۴۵	۲/۵	۹۱	۶۱۵	۲/۹

جدول ۳-۲ - جدول کد حداقل سرعت مجاز

حداقل و حداقل سرعت مجاز km/h			
حداکثر سرعت مجاز km/h	علامت اختصاری	حداکثر سرعت مجاز km/h	علامت اختصاری
۱۶۰	Q	۲۴۰	V
۱۸۰	S	۲۷۰	W
۱۹۰	T	۳۰۰	Y
۲۱۰	H	بالاتر از ۲۴۰	ZR

شکل ۳-۲۱۴ - سایش در اثر رانندگی غلط (پیچیدن تند)

۳-۱۱ - تغییرات ظاهری لاستیک‌ها : زوایای

طراحی شده در خودروها باعث استقرار مناسب، عمودی و کامل لاستیک‌هاروی سطح جاده می‌شوند. در صورتی که این استقرار در اثر تغییرات زوایا یا فرسایش سیستم تعیق از حالت طبیعی (ترمال) خارج شود، به فرسایش غیرطبیعی لاستیک‌ها منجر می‌شود. رانندگی غلط (پیچیدن تند و سریع) هم منجر به سایش لاستیک‌ها می‌شود. سایش دوطرفه (شکل ۳-۲۱۴)، دوطرفه (شکل ۳-۲۱۵)، قسمت میانی (شکل ۳-۲۱۶)، ... نشان داده شده است. که هر یک نشان‌دهنده تغییرات مشخصی در سیستم فرمان یا لاستیک‌ها می‌باشدند.

شکل ۳-۲۱۵—سایش در اثر کمتر نادرست

شکل ۳-۲۱۶—سایش در اثر تنظیم نبودن باد (باد کم)

در صورت بروز حادثه و ضربه خوردن به محور چرخ‌ها در سیستم تعليق مستقل زاویه کمتر تغییر کرده و منجر به لاستیک سایی یک طرفه می‌شود (شکل ۳-۲۱۵).

کم بودن باد لاستیک‌ها منجر به سایش لاستیک‌ها از دو طرف (شکل ۳-۲۱۶) و زیاد بودن باد آنها منجر به سایش لاستیک از قسمت میانی می‌گردد. بازدید مرتب تایر و چرخ، به افزایش اینمنی و عمر مفید چرخ و لاستیک کمک می‌کند.

از وضعیت ساییدگی لاستیک‌ها، می‌توان به رانندگی غلط، سرویس و نگهداری نادرست، معایب مکانیکی، تنظیم نبودن زوایا، بالانس نبودن چرخ‌ها و معایب احتمالی دیگر ببرد.

زمان: ۶ ساعت

شکل ۳-۲۱۷—دستگاه اندازه‌گیری زوایای مکانیکی (ترازی)

۳-۱۲-۳—دستور العمل تنظیم زوایای چرخ‌ها

هدف از تنظیم زوایای چرخ‌ها بازگرداندن مشخصات اولیه (توصیه شده) به سیستم تعليق خودرو است، که شامل تنظیم صحیح همه زوایای مرتبط با هم در سیستم تعليق است و بر هدایت و کنترل خودرو اثر می‌گذارد.

تجهیزات و ابزار موردنیاز: برای اندازه‌گیری این زوایا، تجهیزات و دستگاه‌های مختلف وجود دارد.

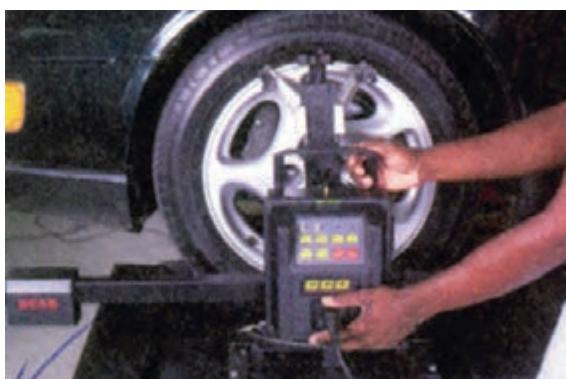
— دستگاه‌های مکانیکی (ترازی) که به توبی چرخ متصل می‌شوند و زاویه‌ها از روی آنها مستقیماً قرائت می‌شود (شکل ۳-۲۱۷).

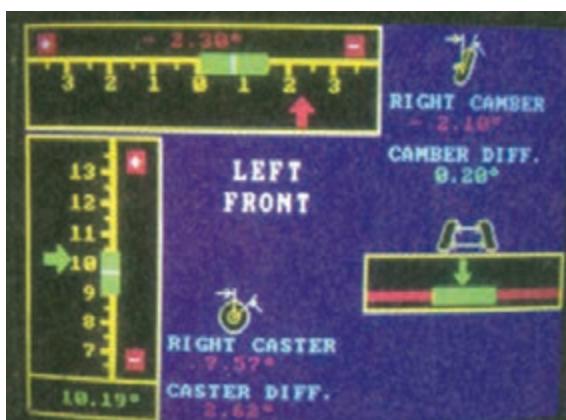
شکل ۳-۲۱۸- دستگاه اندازه‌گیری زوایای نوری

شکل ۳-۲۱۹- دستگاه اندازه‌گیری زوایای رایانه‌ای (کامپیوتری)

شکل ۳-۲۲۰- نصب مجموعه حسگر دستگاه اندازه‌گیر رایانه‌ای

شکل ۳-۲۲۱- صفحه نشان‌دهنده اندازه‌های به دست آمده

- دستگاه‌های اندازه‌گیری زوایای نوری، که نتایج اندازه‌گیری را روی صفحه‌ای نمایش می‌دهند (شکل ۳-۲۱۸).

- دستگاه‌های اندازه‌گیری زوایای رایانه‌ای (کامپیوتری) که نتایج اندازه‌گیری‌های مربوط به هر چهار چرخ را به صورت همزمان نمایش می‌دهند (شکل‌های ۳-۲۲۰ و ۳-۲۲۱ و ۳-۲۲۲).

بازدیدهای قبل از اندازه‌گیری زوایای چرخ‌ها : قطعات و وضعیت‌های مختلفی بر فرمان خودرو اثر می‌گذارد و قبل از اندازه‌گیری زوایا باید آنها را بررسی کرد که عبارت‌اند از :

- بازدید بارهای غیرعادی در خودرو یا صندوق عقب،

- بازدید فشار باد و وضعیت فرسایش لاستیک‌ها،

- بازدید بلبرینگ‌های چرخ از لحاظ وضعیت و تنظیم،

- بازدید بالانس چرخ‌ها و دو پهنه رینگ؛

- بازدید لقی سیبیک‌ها و خلاصی فرمان؛

- بازدید سیستم تعليق عقب (فر، کمک فر، بوش‌ها

و...)

- بازدید سیستم تعليق جلو (فر، کمک فر، بوش‌ها

و...)

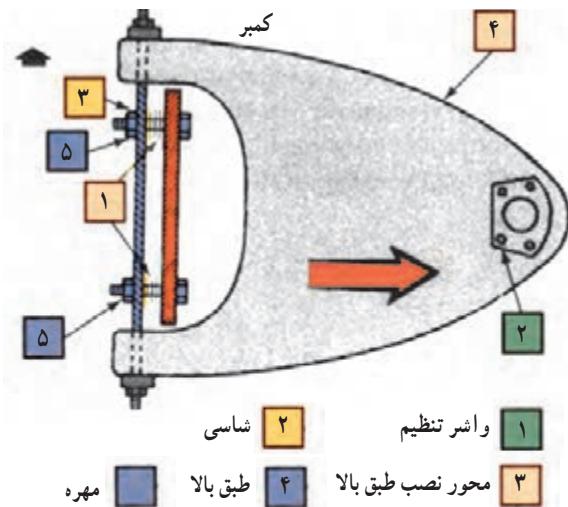
- هم راستا کردن چرخ‌ها و تأمین استقرار مناسب آنها

- تکان دادن و قرار دادن روی ریل یا صفحه گردان مخصوص

- برای تنظیم زوایای کستر و کمبر به ترتیب زیر اقدام کنید:

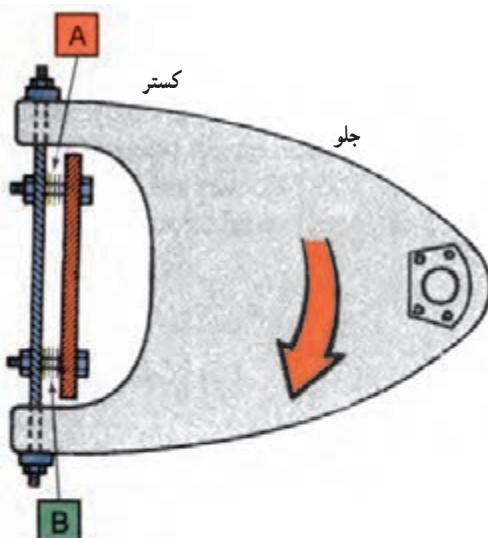
تنظیم زوایای کستر و کمبر، با توجه به نوع سیستم تعليق، به روش‌های زیر انجام می‌شود :

- در سیستم‌های تعليق با طبق دوبل (نامساوی) از واشرهای U شکل که بين طبق و شاسي گذاشته می‌شود استفاده می‌کنند (شکل ۳-۲۲۱).

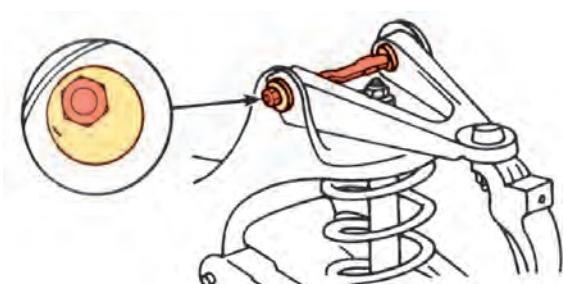
شکل ۳-۲۲۲- تغییر زاویه کمبر با واشرگذاری

- وقتی واشرها در داخل بست و شاسی قرار دارند، با اضافه کردن واشر به دو طرف به صورت مساوی، کمبر مثبت کاهش می‌یابد (وقتی واشرها بیرون بست شاسی باشند کمبر مثبت افزایش می‌یابد)، (شکل ۳-۲۲۲).

شکل ۳-۲۲۳- تغییر زاویه کستر با واشرگذاری

- با اضافه کردن واشر به یک پیچ و برداشتن از پیچ دیگر، سرخارجی طبق بالا، جلو یا عقب می‌رود. درنتیجه زاویه کستر افزایش یا کاهش می‌یابد (شکل ۳-۲۲۳). با انجام این عمل چرخ نسبت به محور جلوتر (برداشتن واشر از A) و عقب‌تر (برداشتن واشر از B) قرار می‌گیرد که باعث افزایش (کاهش) زاویه کستر می‌شود.

شکل ۳-۲۲۴- تغییر زاویه با استفاده از پیچ تنظیم خارج از مرکز

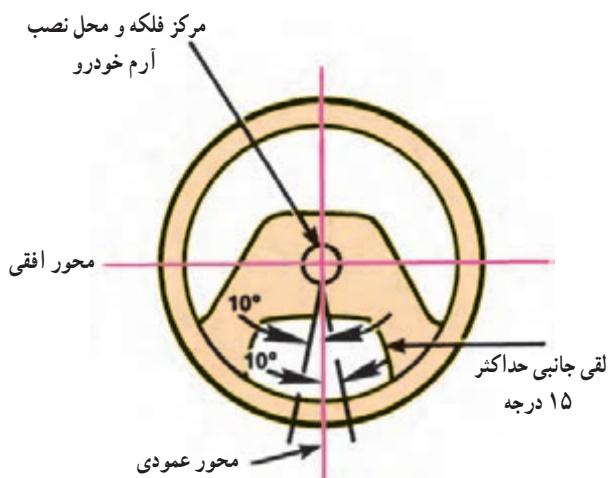
- یکی از سیستم‌های دیگر تنظیم زوایای کمبر و کستر استفاده از پیچ تنظیم (واشر) خارج از مرکز است (شکل ۳-۲۲۴). با پیچاندن پیچ‌های دو طرف به طور مساوی زاویه کمبر و با چرخاندن معکوس این پیچ‌ها زاویه کستر تغییر می‌کند.

شکل ۳-۲۲۵- تغییر زاویه کمبر سیستم مک فرسون با بیچ تنظیم

بعضی از سیستم‌های تعليق ستونی (مک فرسون)، نیز با پیچاندن پیچ خارج از مرکز زاویه کمبر تغییر می‌کند (شکل ۳-۲۲۵).

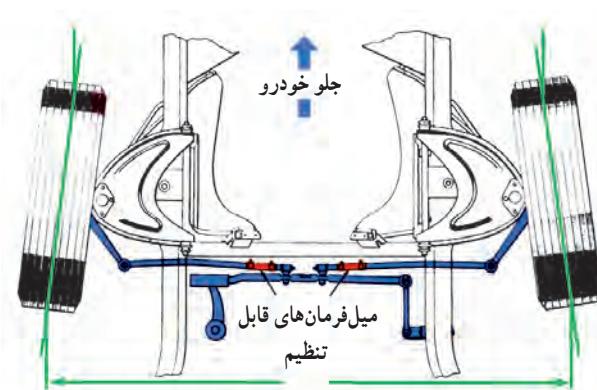
در بسیاری از خودروهایی که محور کمک فنر دارند و قادر پیچ تنظیم‌اند زوایای کمبر و کستر تنظیم نمی‌شود و در صورت تغییر این زوایا (کج شدن محور چرخ نسبت به محور کمک فنر) باید محور کمک فنر را تعویض نمود.

شکل ۳-۲۲۶- حالت مستقیم (نرمال) فلکه فرمان

اندازه‌گیری و تنظیم زوایای تقارب (تباعد) :

- پس از تنظیم زوایای کمبر و کستر باید تقارب (تباعد) چرخ‌های جلو اندازه‌گیری شود. برای اندازه‌گیری این زوایا باید چرخ‌ها مستقیم روبرو جلو و فلکه فرمان درحال مستقیم قرار داده شود (شکل ۳-۲۲۶).

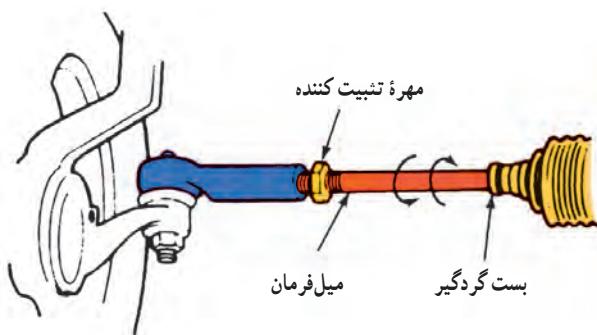

شکل ۳-۲۲۷- تنظیم زوایای تبعد و تقارب، میل فرمان قابل تنظیم

برای تنظیم باید مهره ثبیت کننده میل فرمان را باز نمود و با چرخش میل فرمان اندازه طولی آن را کم یا زیاد نمود (شکل ۳-۲۲۷).

دقت شود تنظیم این زوایا پس از استخراج زوایای توصیه شده در راهنمای تعمیر و نگهداری خودرو مورد نظر (یا سایر مدارک فنی) باید انجام شود.

و از تغییر زوایا قبل از اطلاع از اندازه‌های مجاز و توصیه شرکت سازنده خودرو باید خودداری نمود.

شکل ۳-۲۲۸—میل فرمان با مهره ضامن برای تنظیم زاویه تقارب (تباعد)

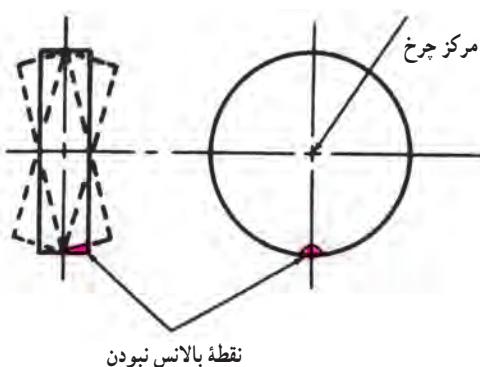
اگر میل فرمان در جلو باشد افزایش طولی آن باعث باز شدن سرچرخ ها و در صورت قرار گرفتن میل فرمان در عقب باعث جمع شدن سرچرخ ها می شود (شکل ۳-۲۲۸).

دقت کنید

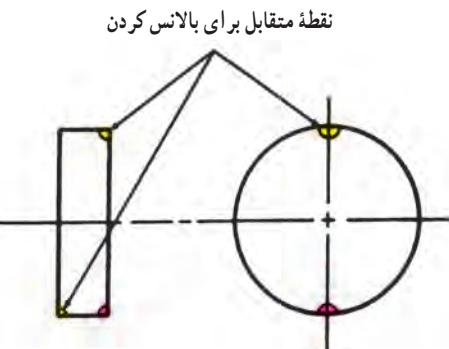
- در بعضی از خودروها زوایای چرخ های عقب نیز قابل تنظیم آند، که با توجه به نوع آن باید اندازه گیری و تنظیم شوند.
- اندازه زوایای چرخ های هر خودرو را، با توجه به اندازه های توصیه شده از سوی کارخانه سازنده، باید تنظیم نمود.

دو پهنه لاستیک، یکی از علل کشیدن فرمان است که با تنظیم یک نواخت باد لاستیک ها و جایه جایی آن ها می توان لاستیک معیوب را شناسایی و تعویض نمود.

زمان : ۲ ساعت

الف— وجود وزن در یک نقطه (بالانس نبودن)

ب— انتخاب نقطه متقابل برای بالانس کردن

شکل ۳-۲۲۹— بالانس نبودن دینامیکی

۱۳-۳— دستور العمل بالانس چرخ ها

هرگاه چرخی کاملاً بالانس و متعادل باشد، محور چرخ در مرکز ثقل آن قرار دارد و چرخ حرکت یک نواخت و موزونی خواهد داشت.

چنان چه چرخی بالانس نباشد، نقطه ثقل در خارج از محور چرخ قرار دارد و در نتیجه، نسبت به محور، نیروهای غیر مجازی تولید می شود که چرخ را به شدت می لرزاند. مقدار نیروی ناشی از بالانس نبودن، با دو برابر شدن دور چرخ، چهار برابر می شود، که اثر آن در دورهای زیاد، بیشتر محسوس است.

چرخ ها را از لحاظ استاتیکی و دینامیکی بالانس می نمایند (شکل ۳-۲۲۹).

برای بالانس استاتیکی چرخ ها به ترتیب زیر اقدام کنید:

هدف از بالانس استاتیکی، توزیع یک نواخت وزن روی رینگ است. چرخی که از لحاظ استاتیکی بالانس نیست پرش می کند.

در اغلب سرعت‌ها چرخ در امتداد بالا به پایین ارتعاش می‌کند.

شکل ۳-۲۳۰- دستگاه بالانس حباب‌دار

برای بالانس استاتیکی باید آن را باز کنید و پس از تمیز کردن، آن را روی دستگاه بالانس استاتیکی بگذارید. اگر قسمتی از چرخ سنگین‌تر باشد، حباب وسط دستگاه (شکل ۳-۲۳۰) جابه‌جا می‌شود، که باید با وزنه در سمت مخالف، سنگین‌بودن آن را بالانس نمود.

شکل ۳-۲۳۱- نصب وزنه روی رینگ

برای بالانس دینامیکی (چرخشی) به ترتیب زیر اقدام کنید:
هدف از بالانس دینامیکی توزیع یکنواخت وزن در دو طرف خط مرکزی لاستیک است. وقتی چرخ از لحاظ دینامیکی بالانس باشد، در هنگام چرخش، تمایل به حرکت جانبی ندارد و اگر بالانس نباشد، ممکن است دچار زدن جانبی شود (شکل ۳-۲۲۹) بالانس دینامیکی را، با توجه به نوع دستگاه، می‌توان پس از باز کردن چرخ یا بدون باز کردن آن، انجام داد. وزنه‌های مورد نیاز برای بالانس کردن چرخ‌ها در دو نوع چسبی و گیره‌ای ساخته می‌شوند که باید آنها را در لبه رینگ روی نقطه‌ای که به‌وسیله دستگاه بالانس مشخص می‌شود نصب نمود (شکل ۳-۲۳۱).

شکل ۳-۲۳۲- دستگاه بالانس چرخ با صفحه نشان دهنده

دستگاه بالانس دینامیکی، با توجه به دستورالعمل، نشان می‌دهد که در کجا و با چه وزنی باید وزنه را به چرخ اضافه نمود (شکل ۳-۲۲۲).

دققت کنید

در هنگام بالانس کردن چرخ‌ها باید نکات زیر را رعایت کنید.

شکل ۲۳۳-۳- تمیز کردن و پیاده کردن سرب های قبلی

- چرخ را پس از باز کردن تمیز کنید (رینگ + لاستیک) و سرب های بالانس قبلی را پیاده کنید (شکل ۳-۲۳۳).
- سلامت رینگ را از نظر کج شدن، تاب داشتن و... بررسی کنید.
- در صورتی که کجی یا تاب بیش از حد مجاز باشد باید رینگ را تعویض نمود.

شکل ۲۳۴-۳- نصب چرخ روی دستگاه

- چرخ را با توجه به دستورالعمل روی دستگاه نصب و محکم کنید (شکل ۳-۲۲۴).
- برای نصب چرخ با توجه به نوع رینگ و سایز آن، از توپی مناسب (توصیه شده) استفاده کنید.

شکل ۲۳۵-۳- تنظیم برابر دستورالعمل دستگاه

- طی عملیات بالانس کردن، کلیه نکات مندرج در دستورالعمل را رعایت کنید (شکل ۳-۲۳۵).
- تنظیم فاصله رینگ بعد از نصب کامل لاستیک (شکل ۳-۲۳۵).
- تنظیم اندازه رینگ روی دستگاه
- تنظیم نوع لاستیک (معمولی، رادیال و...) روی دستگاه

شکل ۲۳۶-۳- پایین آوردن سریع اینمی

- پوشش اینمی دستگاه را پایین نیاورید (شکل ۳-۲۳۶).
- در صورتی که پوشش اینمی را پایین نیاورید احتمال برتاب زوائد لای آج ها و آسیب دیدن وجود دارد.

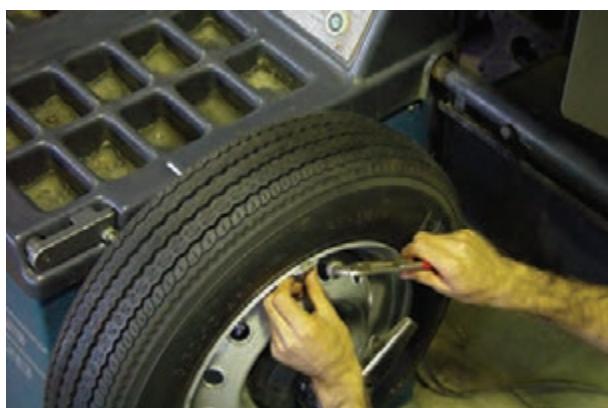

شکل ۳-۲۳۷- تعیین وزنه مورد نیاز در صفحه نشان دهنده

- با راه اندازی دستگاه و رسیدن تعداد دوران به حد معینی محل و مقدار وزنه مورد نیاز تعیین می شود.

- وزنه انتخابی باید برابر وزنه اعلام شده به وسیله نشان دهنده باشد و فقط از یک وزنه استفاده کنید (شکل ۳-۲۳۷).

- معمولاً علاوه بر محل، جهت نصب وزنه (بیرون یا داخل) روی لاستیک نیز مشخص می شود.

شکل ۳-۲۳۸- نصب وزنه روی قسمت بیرونی رینگ

- محل نصب وزنه را دقیقاً تعیین نمایید (شکل های ۳-۲۳۸ و ۳-۲۳۹) و در محل تعیین شده آن را نصب نمایید.

- از بالанс لاستیک های فرسوده یا دارای ساییدگی شدید غیرطبیعی (نرمال) صرف نظر کنید.

- در صورتی که چرخ مستقیماً روی خودرو بالанс شده باشد. در هنگام باز کردن چرخ، آن را نسبت به محل نصب، علامت گذاری کنید. و در حین نصب علائم را رو به روی یکدیگر قرار دهید.

در صورتی که پس از بالанс کردن چرخ ها فرمان به حالت طبیعی (بدون لرزش و زدن) عمل نکرد، باید سایر اجزای محور چرخ (اجزای متحرک) مانند دیسک، کاسه و غیره را بررسی نمود.

شکل ۳-۲۳۹- نصب وزنه روی قسمت داخلی رینگ

۱۴- ۳- جدول عیب‌یابی سیستم فرمان

عیب	علت احتمالی	بازرسی یا رفع عیب
۱- سفتی فرمان	کار نکردن سیستم فرمان هیدرولیک یا برقی کم بودن یا برابر نبودن باد لاستیکها اصطکاک در جعبه فرمان اصطکاک در میله‌بندی فرمان استهلاک در سبیک‌ها زیاد بودن کستر مثبت کجی یا نامیزانی اتاق یا شاسی شکمدادن فر	به راهنمایی تعمیر و نگهداری خودرو رجوع کنید. باد لاستیک‌ها را تنظیم کنید. جعبه فرمان را روغن کاری، تنظیم یا تعمیر کنید. میله‌بندی فرمان را روغن کاری، تنظیم یا تعمیر کنید. سبیک‌ها را روغن کاری یا تعمیر (تعویض) کنید. چرخ‌ها را میزان کنید. اتاق یا شاسی را صاف کنید. فر را تعویض یا تنظیم کنید.
۲- خلاصی اضافی فرمان	لقی در جعبه فرمان لقی در میله‌بندی لقی غیرمجاز سبیک‌ها یا اجزای میل فرمان‌ها لقی بلبرینگ چرخ	جعبه فرمان را تنظیم و قطعات فرسوده را تعویض کنید. میله‌بندی را تنظیم و قطعات فرسوده را تعویض کنید. قطعات فرسوده را تعویض کنید. آن را تنظیم کنید.
۳- گیجی فرمان	جفت نبودن لاستیک‌ها یا نایک‌نواخت بودن میزان باد آنها گیرداشتن میله‌بندی گیرداشتن جعبه‌فرمان تباعد بیش از اندازه لقی در میله‌بندی لقی در جعبه‌فرمان لقی سبیک‌ها لقی فرهاشی شمش نایک‌نواختی بار خودرو کارآمد نبودن میل موج‌گیر	لاستیک‌ها را تعویض و باد آنها را تنظیم کنید. قطعات ساییده شده را تنظیم، روغن کاری یا تعویض کنید. میله‌بندی را تنظیم و روغن کاری و قطعات فرسوده را تعویض کنید. چرخ‌ها را میزان کنید. میله‌بندی را تنظیم و قطعات فرسوده را تعویض کنید. جعبه فرمان را تنظیم و قطعات فرسوده را تعویض کنید. سبیک‌ها را عوض کنید. فرهاشی شمش را سفت کنید. بار خودرو را پخش کنید. میل موج‌گیر را سفت یا تعویض کنید.
۴- کشیدن فرمان	یک‌نواخت بودن باد لاستیک‌ها یک‌نواخت بودن کستر یا کمبر سفت بودن بلبرینگ چرخ نایک‌نواختی فرها (شکم دادن، شکستگی، لقی اتصال) نایک‌نواختی تنظیم فر موج‌گیر کشیدن ترمزا	باد لاستیک‌ها را تنظیم کنید. زوایای چرخ‌ها را میزان کنید. بلبرینگ چرخ را سفت یا تعویض کنید. فرها را سفت و قطعات معیوب را تعویض کنید. فر موج‌گیر را تنظیم کنید. ترمزا را تنظیم یا تعمیر کنید.
۵- کشیدن فرمان در هنگام ترمزگیری	قایپیدن ترمز نایک‌نواختی باد لاستیک‌ها نادرست یا نایک‌نواخت بودن کستر دلایل ذکر شده در ردیف ۴	لنت ترمزا را تنظیم یا تعویض کنید. باد لاستیک‌ها را تنظیم کنید. چرخ‌ها را میزان کنید.

<p>باد لاستیک‌ها را تنظیم کنید. میله‌بندی را تنظیم و قطعات فرسوده را تعویض کنید. سیبیک‌ها را تعویض کنید. جعبه‌فرمان را تنظیم و قطعات فرسوده را تعویض کنید. ملحقات فرنبرنده جلو را تعویض یا سفت کنید. چرخ‌ها را میزان کنید. لاستیک‌های فرسوده را عوض کنید، آج لاستیک‌ها را با هم جور کنید. چرخ‌ها را بالانس کنید.</p>	<p>نایک‌نو اخ提ی یا کم بودن باد لاستیک‌ها لقی در میله‌بندی لقی سیبیک‌ها لقی در جعبه‌فرمان نرمی بیش از حد فرنرهای جلو نادرست یا نابرابر بودن کمیر نامنظم بودن آج لاستیک بالانس نبودن چرخ‌ها</p>	<p>۶- زدن فرمان</p>
<p>چرخ‌ها را بالانس کنید. رینگ را صاف یا تعویض کنید. کمک‌فرن را عوض کنید.</p>	<p>بالانس نبودن چرخ‌ها دوپهنه بودن رینگ خرابی کمک‌فرنها دلایل ذکر شده در ردیف ۶</p>	<p>۷- پرش</p>
<p>باد لاستیک‌ها را تنظیم کنید. فرن را عوض کنید، فرنرهای موج‌گیر را تنظیم کنید. کمک‌فرنها را تعویض کنید. میله‌بندی را تنظیم و قطعات فرسوده را تعویض کنید. جعبه‌فرمان را تنظیم و قطعات فرسوده را تعویض کنید.</p>	<p>کم بودن یا نایک‌نو اخ提ت بودن باد لاستیک‌ها شکم دادن فرنرهای خرابی کمک‌فرنها لقی در میله‌بندی لقی در جعبه‌فرمان</p>	<p>۸- در رفتن فرمان</p>
<p>سیستم فرمان را روغن‌کاری، تنظیم یا تعمیر کنید. سیستم تعليق را روغن‌کاری، تنظیم یا تعمیر کنید. زاویهٔ کستر را کنترل و تنظیم کنید. سیستم هیدرولیکی یا برقی فرمان را تمیز یا تعمیر کنید.</p>	<p>اصطکاک در سیستم فرمان اصطکاک در سیستم تعليق کستر منفی بیش از حد بد کار کردن سیستم فرمان هیدرولیکی یا برقی</p>	<p>۹- برگشت‌پذیری ضعیف</p>
<p>سر پیچ‌ها آهسته‌تر برانید. باد لاستیک‌ها را تنظیم کنید. چرخ‌ها را میزان کنید. لاستیک‌ها را عوض کنید.</p>	<p>سرعت زیاد کم یا نایک‌نو اخ提ت بودن باد لاستیک‌ها میزان نبودن فرمان ساییدگی لاستیک‌ها</p>	<p>۱۰- صدا کردن لاستیک‌های در هنگام پیچیدن</p>
<p>باد لاستیک‌ها را تنظیم کنید. باد لاستیک‌ها را تنظیم کنید. زواویهٔ چرخ‌ها را میزان کنید. زواویهٔ چرخ‌ها را میزان کنید. سر پیچ‌ها آهسته‌تر برانید. لاستیک‌ها را جابه‌جا کنید، چرخ‌ها را بالانس کنید. قطعات فرسوده تعليق را عوض کنید. آهسته‌تر برانید تا عمر لاستیک بیشتر شود.</p>	<p>سایش کناره‌های آج لاستیک به دلیل کم باد بودن سایش وسط آج لاستیک به دلیل پریاد بودن سایش یک طرف آج لاستیک به دلیل کمیر اضافی پله انداختن لاستیک براثر تقارب یا تبعاد اضافی ساییدگی براثر بالا بودن سرعت در هنگام پیچیدن سایش نایک‌نو اخ提ت یا دالبری سایش سریع ناشی از سرعت</p>	<p>۱۱- لاستیک سایی</p>

<p>فri یا کمک فر را تعویض کنید. ضربه‌گیر دیگری به جای آن بگذارید. از کمک فرهای سنگین کار استفاده کنید.</p>	<p>خرابی فری یا کمک فر افتادن ضربه‌گیر لاستیکی بار سنگین</p>	<p>۱۲- کویدن سیستم تعليق</p>
<p>میل موج گیر را سفت و بوش‌های لاستیکی را تعویض کنید. فرها را تعمیر یا تعویض کنید. زوایای چرخ‌ها را میزان کنید. کمک فرها را تعویض کنید.</p>	<p>لقی میل موج گیر و معیوب بودن بوش‌های لاستیکی ضعیف بودن یا شکم دادن فرها نادرست بودن کستر خرابی کمک فرها</p>	<p>۱۳- نوسان پیش از اندازه در هنگام پیچیدن</p>
<p>بار را کم کنید. آن را سفت کنید. کمک فر را عوض کنید. آن را شل یا تعویض کنید. بوش‌های آن را تعویض کنید.</p>	<p>بار اضافی شل بودن کربی‌های فر شمش خرابی کمک فر سفنتی قامه فر و خرابی بوش‌ها</p>	<p>۱۴- شکستن فر</p>
<p>آن را عوض کنید. آن را عوض کنید. آن را عوض کنید.</p>	<p>شکستگی فر شمش ضعیفی فر خرابی کمک فر</p>	<p>۱۵- نامناسب بودن ارتفاع سیستم تعليق</p>
<p>اجزای سیستم فرمان را روغن کاری، سفت کنید. اجزای سیستم تعليق را روغن کاری، سفت کنید. آن را تعمیر کنید. کمک فر را روغن کاری و بوش‌های آن را تعویض کنید.</p>	<p>لقی، ساییدگی یا بی روغنی اجزای سیستم فرمان لقی، ساییدگی یا بی روغنی اجزای سیستم تعليق خرابی سیستم فرمان هیدرولیکی یا برقی سفنتی یا خشکی بوش‌های کمک فر</p>	<p>۱۶- صدا و لرزش</p>
<p>باد لاستیک را کم کنید. آن را عوض کنید. آن را عوض کنید. آن را روغن کاری و قطعات را هم راستا کنید.</p>	<p>زیاد بودن باد لاستیک خرابی کمک فرها کجی میل کمک اصطکاک اضافی در فر با سیستم تعليق</p>	<p>۱۷- نرم نبودن خودرو و کیفیت نامطلوب سواری</p>
<p>آن را عوض کنید. سطح روغن را اصلاح کنید، پمپ را تعمیر کنید. آنها را تعمیر یا تعویض کنید.</p>	<p>ساییدگی یا آسیبدیدگی کاسه نمدهای جعبه فرمان سربریز کردن یا نشت روغن از پمپ هیدرولیکی فرمان نشت روغن از شیلنگ‌ها، لوله‌ها، یا اتصالات سیستم فرمان هیدرولیکی</p>	<p>۱۸- نشت روغن</p>

آزمون پایانی (۳)

۱- وظایف اصلی سیستم تعیق در خودرو چیست؟

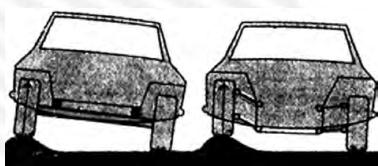
الف) تحمل وزن خودرو، تحمل سرنشین، تحمل بارخودرو

ب) تحمل وزن خودرو، پایداری خودرو، تحمل بار خودرو

ج) مهار حرکات نامطلوب چرخ، تحمل بار خودرو، کم کردن صدای ناشی از حرکت

د) مهار حرکات نامطلوب چرخ، تحمل وزن خودرو، پایداری خودرو

۲- دلیل انحراف نداشتن یک خودرو نسبت به خودروی دیگر در تصویر زیر چیست؟

الف) استفاده از سیستم تعیق

ب) استفاده از سیستم تعیق مستقل

ج) استفاده از سیستم تعیق یک پارچه

د) استفاده از سیستم تعیق فعال

۳- کدام گزینه نشان دهنده مزیت سیستم تعیق مستقل است؟

الف) تأثیر متقابل نداشتن چرخ ها

ب) کاهش لاستیک سایی

ج) قیمت تمام شده ارزان

۴- چه قطعه ای ضربات حاصل از ناهمواری های جاده را در خودرو جذب می کند؟

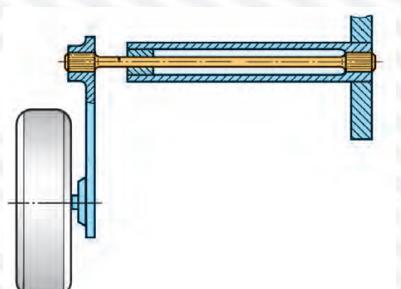
الف) کمک فنرها

ب) محور چرخ

ج) فرها

د) طبق تعیق

۵- تصویر نشان دهنده کدام گزینه است؟

الف) فنر پیچشی

ب) طبق چرخ

ج) فنر شمشی

د) میل تعادل

۶- کدام گزینه نشان دهنده عملکرد کمک فنر نیست؟

الف) کمک فنر مانع تداوم نوسان (ارتعاش) فنر پس از عبور از روی مانع می شود.

ب) کمک فنر در نزدیکی هر چرخ نصب می شود تا نوسانات فنرها را میرا کند.

ج) کمک فنر زیر بار وزن خودرو است و بر ارتفاع اثر می گذارد.

د) یک سر کمک فنر به اتاق یا شاسی و سر دیگر به قطعه ای از اجزای متحرک سیستم تعیق متصل است.

۷- تصویر نشان‌دهنده چه نوع سیستم تعليقی است؟

- الف) سیستم تعليق مستقل
- ب) سیستم تعليق با فر موج گیر
- ج) سیستم تعليق مک‌فرسون
- د) سیستم تعليق ژامبونی

۸- در تصویر چه قسمتی از فنرهای شمش در حال بازشدن است؟

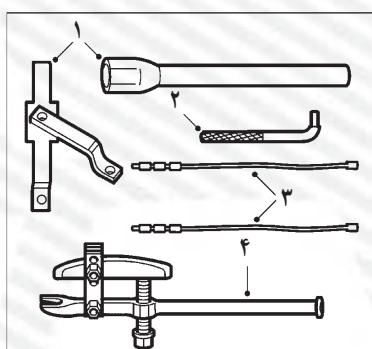

- الف) بست مجموعه فنرهای شمش
- ب) یکی از پیچ‌های نگهدارنده فنرهای شمش
- ج) پیچ مرکزی (ستربولت) فنرهای شمش
- د) واشر لاستیکی بین فنرهای شمش

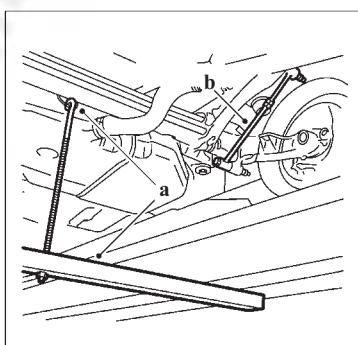
۹- تصویر نشان‌دهنده چه دستگاهی است؟

- الف) ابزار مخصوص آزمایش فشار فنر
- ب) ابزار مخصوص جمع کردن دستی فنر
- ج) ابزار مخصوص جمع کردن فنر پایه‌دار
- د) ابزار مخصوص آزمایش کشش فنر

۱۰- در تصویر، قطعه شماره (۴) نشان‌دهنده چه ابزاری است؟

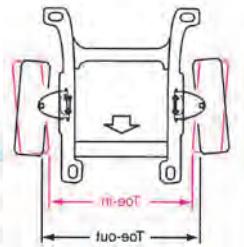
- الف) سیبیک‌کش
- ب) قیچی نگهدارنده توپی
- ج) ابزار آزادکننده کمک فنر
- د) ابزار مخصوص جمع کردن فنر

۱۱- در تصویر، قطعه b چه نام دارد؟

- الف) کمک فنر
- ب) جک فشاری
- ج) کمک فنر مصنوعی
- د) میل موج گیر کوتاه

۱۲- تصویر نشان دهنده چه زاویه‌ای در سیستم تعلیق است؟

الف) تباعد و تقارب

ب) کستر مثبت و منفی

ج) کینگ پین مثبت و منفی

د) کمبر مثبت و منفی

۱۳- کدام گزینه وظیفه لاستیک‌ها در اتومبیل را بیان می‌کند؟

الف) جذب ضربه‌های ناشی از ناهمواری جاده و چسبیدن به سطح جاده

ب) انتقال ضربه‌های ناشی از ناهمواری جاده و شتاب‌گیری

ج) کاهش ضربات وارد به سرنشیمان و شتاب‌گیری خودرو

د) میراکردن ضربه‌های ناشی از ناهمواری جاده و حرکت در جاده

۱۴- در خودروهای سبک، لاستیک‌ها چند لایه‌اند؟

الف) ۸ لایه

ب) ۶ تا ۷ لایه

ج) ۷ تا ۱۴ لایه

۱۵- اعداد و حروف 91H روی لاستیک نشان دهنده چیست؟

الف) تحمل بار ۶۱۵ کیلوگرم و سرعت مجاز ۲۱۰ کیلومتر بر ساعت

ب) تحمل بار ۵۴۵ کیلوگرم و سرعت مجاز ۱۹۰ کیلومتر بر ساعت

ج) تحمل بار ۶۹۰ کیلوگرم و سرعت مجاز ۲۴۰ کیلومتر بر ساعت

د) تحمل بار ۶۴۰ کیلوگرم و سرعت مجاز ۲۰۰ کیلومتر بر ساعت

۱۶- کدام گزینه علت کشیدن فرمان در هنگام ترمزگیری نیست؟

الف) قاییدن قرمز

ب) نایکنواختی باد لاستیک‌ها

ج) نادرستی کستر

د) لقی سبیک‌ها

۱۷- کدام گزینه باعث شکستن فنرهای شمش در سیستم تعلیق نمی‌شود؟

الف) بار اضافی

ب) شل بودن کربی‌های فر شمش

ج) نادرست بودن کستر

د) سفتی قامه فنر

مراجع و مأخذ

- 1 - Automotive Technology - jack Erjavec - 2004 - Delmar learning
- 2- Modern Automotive technology (Europa lehrmittled)
- 3- Autom echanics (Her Derte Ellinger)
- 4- Automotive suspension & steering systems (Don knowles)
- 5- Automotive chassis systems (thomas w. Bich)

- ٦- تکنولوژی شاسی و بدنه کد ۴۶۹/۳
- ٧- راهنمای تعمیر و نگهداری اتومبیل پیکان (صنایع آموزشی)
- ٨- راهنمای تعمیر و نگهداری اتومبیل های صبا و نسیم جلد اول (شرکت ساپیا یدک)
- ٩- راهنمای تعمیرات سیستم تعليق سمند (ایساکو)
- ١٠- تولیدات شرکت صنایع آموزشی
- ١١- سیستم ترمز، فرمان و تعليق کد ۶۰۳/۵
- ١٢- راهنمای آموزشی ترمز ABS (ایساکو)
- ١٣- راهنمای تعمیرات پژو ۴۰۵

